

VYHODNOTENIE MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony

Spôsob pripomienkového konania	
Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných	169 /86
Počet vyhodnotených pripomienok	169
Počet akceptovaných pripomienok, z toho zásadných	32 /7
Počet čiastočne akceptovaných pripomienok, z toho zásadných	2 /2
Počet neakceptovaných pripomienok, z toho zásadných	32 /22
Rozporové konanie (s kým, kedy, s akým výsledkom)	
Počet odstránených pripomienok	
Počet neodstránených pripomienok	

Sumarizácia vznesených pripomienok podľa subjektov

Č.	Subjekt	Pripomienky do termínu	Pripomienky po termíne	Nemali pripomienky	Vôbec nezaslali
1.	COCHEMSKÁ PRAX.sk o.z.	4 (0o,4z)	0 (0o,0z)		
2.	Dohovor SK občianske združenie	2 (0o,2z)	0 (0o,0z)		
3.	Druhý Rodič o.z.	13 (1o,12z)	0 (0o,0z)		
4.	Fenestra	3 (0o,3z)	0 (0o,0z)		
5.	Generálna prokuratúra Slovenskej republiky	12 (0o,12z)	0 (0o,0z)		
6.	Klub 500	1 (0o,1z)	0 (0o,0z)		
7.	Komisárka pre osoby so zdravotným postihnutím	4 (0o,4z)	0 (0o,0z)		
8.	Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
9.	Ministerstvo financií Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
10.	Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
11.	Ministerstvo obrany Slovenskej republiky	4 (4o,0z)	0 (0o,0z)		
12.	Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky	1 (1o,0z)	0 (0o,0z)		
13.	Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky	12 (3o,9z)	0 (0o,0z)		
14.	Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
15.	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
16.	Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky	2 (2o,0z)	0 (0o,0z)		
17.	Notárska komora Slovenskej republiky	10 (1o,9z)	0 (0o,0z)		
18.	Odbor aproximácie práva sekcie vládnej legislatívy Úradu vlády SR	6 (6o,0z)	0 (0o,0z)		
19.	Rada pre práva dieťaťa	15 (1o,14z)	0 (0o,0z)		
20.	Slovenská advokátska komora	9 (4o,5z)	0 (0o,0z)		
21.	Striedavá starostlivosť o deti, slovensko-česká spoločnosť	11 (0o,11z)	0 (0o,0z)		
22.	Verejnosť	49 (49o,0z)	0 (0o,0z)		

23.	Úrad na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
24.	Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
25.	Úrad jadrového dozoru Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
26.	Štatistický úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
27.	Protimonopolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
28.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky (Úrad vlády Slovenskej republiky, odbor legislatívy ostatných ústredných orgánov štátnej správy)	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
29.	Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s.	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
30.	Národná banka Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
31.	Národný bezpečnostný úrad	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
32.	Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
33.	Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
34.	Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
35.	Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
36.	Asociácia zamestnávateľských zväzov a združení Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
37.	Ministerstvo investícií, regionálneho rozvoja a informatizácie Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)	x	
38.	Najvyšší súd Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
39.	Krajský súd v Nitre	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
40.	Okresný súd Prievidza	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
41.	Okresný súd Malacky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
42.	Krajský súd v Bratislave	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
43.	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
44.	Úrad vlády Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
45.	Úrad pre verejné obstarávanie	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
46.	Úrad pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
47.	Správa štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
48.	Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
49.	Národná rada Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
50.	Kancelária Ústavného súdu Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
51.	Slovenská poľnohospodárska a potravinárska komora	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
52.	Združenie miest a obcí Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
53.	Splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
54.	Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
55.	Republiková únia zamestnávateľov	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
56.	Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
57.	Konferencia biskupov Slovenska	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
58.	Asociácia priemyselných zväzov a dopravy	0 (0o,0z)	0 (0o,0z)		x
	Spolu	169 (83o,86z)	0 (0o,0z)		

Vyhodnotenie vecných pripomienok je uvedené v tabuľkovej časti.

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

Z – zásadná

A – akceptovaná

N – neakceptovaná

ČA – čiastočne akceptovaná

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh.	Spôsob vyhodnotenia
COCHEM	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko bezdôvodne preferuje starostlivosť jedného rodiča pred starostlivosťou oboch rodičov. Odôvodnenie: Tým, že nesúhlas rodiča so striedavou alebo spoločnou starostlivosťou nemôže byť rodičovi na ťarchu, ale nesúhlas rodiča so starostlivosťou jedného rodiča môže byť rodičovi na ťarchu, sa z nevysvetlených dôvodov zákonom dovoľuje len nesúhlas so starostlivosťou oboch rodičov, čo je neakceptovateľné, je to v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, je to v rozpore s modernou vedou. Znenie je v priamom rozpore s dôvodovou správou, cit. "Je potrebné však zdôrazniť, že všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú rovnocenné." V dôvodovej správe sa ďalej píše, že "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." V návrhu zákona samotného sa však píše, že nepostihnuteľný je len nesúhlas rodiča so starostlivosťou oboch rodičov.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej

				starostlivosti.
COCHEM	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je v rozpore s Rezolúciou Rady Európy č. 2079 (2015). Rezolúcia jednoznačne povzbudzuje štáty k širšiemu využívaniu striedavej starostlivosti. V bode 5.5 vyzýva členské štáty k zavádzaniu princípu striedavej starostlivosti do legislatívy a v bode 5.9 vyzýva k informovaniu rodičov o tom, že striedavá starostlivosť môže byť vhodnou voľbou v zmysle najlepšieho záujmu dieťaťa.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej

				starostlivosti.
COCHEM	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je v rozpore s vedou. Odôvodnenie: Zahraničné vedecké výskumy svedčia o tom, že najlepšou voľbou pre dieťa je striedavá osobná starostlivosť. Ak jeden z rodičov so striedavou starostlivosťou napriek tomu nesúhlasí, nejde o nesúhlas z dôvodu ochrany dieťaťa. Ide o neschopnosť alebo nevôľu rodiča reálne zhodnotiť a prijať skutkový stav. Z praxe vieme, že k odmietaniu striedavej osobnej starostlivosti skutočne prichádza a súd musí mať možnosť posúdiť ho ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Zároveň súd musí posúdiť najlepší záujem dieťaťa, pričom vzájomné rovnocenné vzťahy s oboma rodičmi ním nepochybne sú. Namiesto využitia zahraničných skúseností v prospech detí nachádzajúcich sa v rodičovských sporoch, znenie navrhovaného textu naďalej podporuje rodičovské spory, ich vyhrocovanie a preferovanie jedného rodiča v starostlivosti o dieťa / deti. Nesúhlas rodiča môže byť znakom nerešpektovania druhého rodiča, snahou o výlučnú moc nad dieťaťom.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej

				starostlivosti.
COCHEM	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko motivuje k sporu. Odôvodnenie: Znenie nepriamo vyzýva rodičov na nesúhlas a legalizuje takéto konanie. Nekladie na rodičov zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a starostlivosť o svoje dieťa / deti. Nemotivuje k rodičovskej dohode, práve naopak, nepriamo „napovedá“ jednému z rodičov, aby nesúhlasil s iným názorom respektíve s právom dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov a právom druhého rodiča ako rovnocenného a rovnoprávného v starostlivosti o svoje dieťa / deti a jeho povinnostiach. Je to podobné ako v praxi často sa vyskytujúce tvrdenie, že vzájomná komunikácia rodičov je predpokladom na osobnú striedavú starostlivosť, čo nie je pravda. A tak sa stretávame s tým, že jeden rodič, ktorý so „striedavkou“ nesúhlasí, sa odvoláva na nefungujúcu komunikáciu medzi rodičmi. Jednoducho povedané: Nechcete striedavku? Nekomunikujte s druhým rodičom. Nič sa Vám nestane.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej

				starostlivosti.
Dohovor SK	K Dôvodová správa, Čl. I, Čl. II, ČL III, K § 367 Civilného mimosporového poriadku MS SR nevykonalo rozporové konanie k nezákonnej Vyhláške 207/2016 k zásadným pripomienkam OZ, GP SR a SaK, ktorá navrhlo vylúčiť nevykonateľné ospravedlniteľné dôvody, čím spôsobila Lucia Žitňanská a pracovníci MS SR preškolením všetkých zástupcom súdov SR, pracovníkov UPSVaR, prokuratúr SR a PZ SR, celoslovenské masové porušovanie práv maloletých detí SR, masové hromadné psychické týranie detí SR a rodičov bránením vo výchove a rovnocennej starostlivosti, bezprecedentné likvidovanie rodinných vzťahov a vymazávanie rodičov zo života oprávnených rodičov a ich rodín s trvalými následkami poškodenia zdravia maloletých detí, v čom pokračuje MS SR neodborným a týmto predloženým nezákonným návrhom v ktorom sa zlúčili organizované skupiny a asi snažia za účelom dosiahnutia zisku pri čerpaní dotácií MPSVaR, MS SR a EEA grantov, zlikvidovať súčasne možnú rovnocennú starostlivosť a zrušením § 376 C.m.p. úplne znemožniť výkonov rozhodnutia a realizáciou PP projektu MS SR zaradiť všetky rozvodové konanie do oblasti páchania násilia a vyrábať z oprávnených rodičov podľa verejne prejaveneho názoru generálnej prokuratúry - násilníkov a z maloletých detí obeť násilia, ponechávaním bezbranných detí v násilnom zadržávaní a týranie detí páchatelmi domáceho násilia brániacimi rodičmi, väčšinou matkami v realizácii projektu DÔVODOVÁ SPRÁVA A. Všeobecná časť I.Ministerstvo spravodlivosti do dnešného dňa nazabezpečilo presnú evidenciu rozhodovania súdov na úrovni sledovanie rozhodovacej činnosti jednotlivých sudcov a dĺžky trvania a výroku rozhodnutia, aby tak vedelo eliminovať sudcov konajúcich extrémne nesúladne s Ústavou SR, kedy pod všeobecným pojmom úprava práv a povinností rodičov, dochádza k neústavnému obmedzovaniu práv maloletých detí na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov podľa čl. 32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o právach dieťaťa, pričom k súčasnému priemeru zverovania cca 84% detí matkám, sú sudy systematicky vedené nielen komisiou MS SR pre prácu s rodinou, ale aj systematickou manipuláciou a zasahovaním do súdnych konaní Ústredím PSVaR a ďalšími inštitúciami MPSVaR, propagujúcimi „pokojné nerušené rozhodovanie súdu „niekoľko rokov, pokiaľ dôjde k poškodeniu zdravia dieťaťa a jeho emocionálnej manipulácii, odcudzeniu a psychickému týranou bránením vo výchove povinným rodičom oprávnenému rodičovi a jeho rodine. Na podnet OZ Dohovor SK od r. 2011: O S O B I T N Ě Z Á S A D Y pre všetky úseky Krajského súdu Vychádzajúc z článku 6 odseku 1 Európskeho dohovoru a kritérií pre určovanie súdnych konaní, ktoré majú prebehnúť s väčšou rýchlosťou, stanovené rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva s a s t a n o v u j e , že veci súvisiace s vážnym ohrozením života, slobody, zdravia a živobytia občana majú prednosť vovybavovaní pred ostatnými (osobitne väzobné veci, veci s obmedzením slobody umiestnením do ústavov zdravotnej starostlivosti, veci výživného, veci náhrady škody z ublíženia na zdraví, kde je ohrozené živobytie, pracovné veci súvisiace s ohrozením živobytia a podobne). Kritériá pre určovanie súdnych konaní, ktoré majú prebehnúť s väčšou rýchlosťou, stanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva. Základné diferenciálne kritérium pri posudzovaní primeranosti lehoty súdneho konania vychádza z dvoch druhov súdnych konaní, ktoré sú predmetom práva na súdnu ochranu v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru. Štrasburské orgány ochrany práva tu uplatňujúvšeobecnú zásadu, že lehota v trestných konaniach sa posudzuje prísnejšie ako lehota v občianskoprávných konaniach. Významnosť veci z pohľadu sťažovateľa diferencuje posudzovanie primeranosti lehoty na tri skupiny v závislosti od potreby rýchlosti rozhodovania. Ide o konanie vyžadujúce: 1. primeranú rýchlosť; 2. osobitnú rýchlosť; 3. výnimočnú rýchlosť. 1. Primeraná rýchlosť je všeobecným kritériom. 2. Osobitná rýchlosť je spojená s rozhodovaním vo veciach spojených s a) prostriedkami na živobytie sťažovateľa; b) osobným statusom sťažovateľa. Ad b) Rozhodovanie veci spojených so statusom sťažovateľa sa týka predovšetkým rozvodových konaní.Súd na to upozornil najnovšie vo veci Laino c. Taliansko (rozhodnutie z 18. februára 1999, týkajúce sa sťažnosti č. 33158/96). Súd konštatoval, že v prípadoch týkajúcich sa občianskeho stavu osôb je relevantným kritériom aj to, čo je pre sťažovateľa v hre; naviac je nutné konať so zvláštnou naliehavosťou vzhľadom na prípadné dôsledky, aké nadmerná dĺžka konania môže mať, najmä na užívanie práva na rešpektovanie rodinného života (pozri okrem iných Maciariello proti Taliansku,1992, Paulsen – Medalenová a Svensson proti Švédsku, 1998). V prípade Podbielski c. Poľsko (rozhodnutie z 30. októbra 1998) súd konštatoval, že aj	Z	N	MS SR si uvedomuje dôležitosť rodinnoprávnej agendy a taktiež nedostatky, na ktoré poukazuje aplikačná prax. Z tohto dôvodu sa snažíme s plnou vážnosťou pristupovať k tejto obzvlášť citlivej téme, v snahe hľadať tie najvhodnejšie riešenia na zefektívnenie a zrýchlenie súdnych konaní vo vzťahu k maloletým. V rámci projektu „Procesno-organizačný audit Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vybraných organizácií rezortu spravodlivosti a audit výkonu súdnej moci“ ministerstvo zaviedlo na pilotných súdoch multidisciplinárny prístup k problematike rozvodov s maloletými deťmi, čo znamená orientáciu na spolupracujúcich rodičov, čím sa znižuje čas prejednávania vecí. Na súdoch po zavedení tohto prístupu pôsobí špecializovaný odborník, ktorý koordinuje prvý kontakt s rodičmi a prepája ich na ďalšie profesie, ako sú mediátori a psychológovia. Sudca či sudkyňa svojou autoritou a komunikačnými zručnosťami podporuje proces, ktorého cieľom je čo najskoršie prebratie zodpovednosti za zdieľané rodičovstvo bez ohľadu na často náročný stav končiaceho sa manželstva. Na to, aby multidisciplinárny prístup prebiehal odborne a konzistentne, je potrebná kvalitná metodika. Na tento účel bola preto vyhotovená metodika „ZAVÁDZANIE JEDNOTNÝCH ZÁSAD MULTIDISCIPLINÁRNEHO PRÍSTUPU V RODINNOPRÁVNEJ AGENDE“, ktorá bola distribuovaná na všetky sudy a nateraz má odporúčací charakter pre postup jednotlivých súdov v spolupráci s ďalšími zainteresovanými subjektmi. K zvýšeniu ochrany maloletých má prispieť aj tento návrh zákona (ciele a zámer navrhovanej právnej úpravy je vyjadrený v predkladacej a dôvodovej správe). Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované

silný ekonomický záujem odvodený od vysokej inflácie v krajine môže zvyšovať záujem na rýchlejšom súdnom konaní. 3. Výnimočnú rýchlosť od vnútroštátnych súdnych orgánov vyžadujú štrasburské orgány ochrany práva najmä pri posudzovaní vecí, týkajúcich sa: - rodičovských práv, napríklad vtedy, ak ide o úpravu styku rodičov s deťmi, ktoré boli odňaté z výchovy rodičov (napríklad rozhodnutie vo veci H c. Spojené kráľovstvo z roku 1987, Annuaire, č. 120), ale aj otázky spojené so stykom rodičov s ich deťmi, pretože tu existuje nebezpečenstvo, že v dôsledku prietáhov v konaní bude vec de facto rozhodnutá v neprospech jedného z rodičov alebo aj obidvoch rodičov (napr. v prípade adopcie – pozri napríklad rozhodnutia v prípadoch Olsson c. Švédsko, Hokkanen c. Fínsko); - náhrady škody osobám nevyliciteľne chorých s perspektívou skoršej smrti (napríklad osôb chorých na AIDS – napríklad prípad Karakaya c. Francúzsko, rozhodnutie z 26. augusta 1994, Annuaire, č. 289-B). Bratislava, 14. 12. 2001 doc. JUDr. Ján Svák, CSc. generálny riaditeľ SEČ 2. Rovnako organizované skupiny OZ a právnych kancelárií systematicky mohutne financované z dotácií MPSVaR/ najväčší objem finančných prostriedkov s fondov EU a EEA grantov Nórska, Švajčiarska a Lichtenštejska/, nezákonne neodborne zasahujú do súdnych konaní a spôsobujú prietahy v konaní neodborne konajúcimi psychológmi a mediátormi 3. Časové rámce rozhodovania súdu, konať vo veci výkonu práv maloletých rýchlo až extrémne rýchlo / § 365, § 367, § 376 C.m.p. do 7 dní / sú dané legislatívou OSN a EU a predložená slovenská navrhovaná úprava nie je súladná s platnými medzinárodnými dohovormi. 4. Vláda Slovenskej republiky nepodporuje súčasným stavom legislatívy činnosťou MS SR, vyvodzovanie subjektívnej zodpovednosti, kedy sudcovia SR v zotrvačnosti rozhodovania minulého režimu potvrdeného aj v rekodifikácii C.m.p. a C.s.p., považujú za bežný stav nečinnosť súdu 6 mesiacov, na krajských súdoch dokonca vedením krajského súdu odôvodňovaných lehôt konania až 9 mesiacov, pričom ústavný súd v rozpore s jeho vlastnými nálezmi, považuje pre oprávnenosť podania ústavnej sťažnosti pre prietahy počas konania, lehotu tri roky! 5. Vláda slovenskej republiky od r. 2010 nevykonala absolútne žiadne opatrenia na špecializáciu sudcov na poručenskú agendu v rodinno právnej agende, ale naopak, svojvoľnou tvorbou zákonov podľa osobných záujmov bývalých pracovníkov MS SR deformuje aj medzinárodnú legislatívu hromadným svojvoľným neodborným preškolením zástupcov všetkých súdov SR v Justičnej akadémii v Pezinku v r. 2016, zástupcov všetkých pracovísk UPSVaR, ktoré vystupujú v súdnych konaniach SR ako subjekt bez právnej legitimity po strate právnej subjektivity v 31.12.2014 po zrušení Národného úradu práce, kedy pracovníci MS SR uviedli do omylu sudcov a vyšších súdnych úradníkov, nezákonnou vyhláškou 207/2016 NS SR a Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, kde jedným z prednášajúcich nebol úmyselne vysvetlený § 376 C.m.p. o okamžitom Výkone súdneho rozhodnutia aj bez návrhu, bol prednesený osobný názor prednášajúceho o nezákonnom vypočúvaní na súdoch v priestoroch nevhodných pre maloleté deti a v rozpore s § 4 a § 5 Zákona 305/2005. 6. Vyhláškou 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, tak bolo a je umožnené obchádzanie zákona, verejne propagovaného ministerkou spravodlivosti v televíznom dokumente pri odchode JUDr. Dubovcovej s postu VOP, kde namiesto pokuty povinnému rodičovi umožnila podpisom tejto vyhlášky bývalá ministerka a umožňuje aj súčasná ministerka, zasahovanie do majetkových práv dieťaťa, pozastavením výplaty prídavku na dieťa brániacemu rodičov, kde dokonca aj v ojedinelom prípade udelenia pokuty / OS BA až po 112-tom Návrhu na výkon rozhodnutia/, táto pokuta dokonca nie je vyplatená ako odškodné rodičovi, ale ostáva v depozite súdu. 7. Prekrútenými nálezmi ESĽP tak boli v r.2018 listom na súdy SR priamo Ministrom spravodlivosti úmyselne uvedené do omylu takmer všetky súdy SR a sudcovia a VSÚ, ktorí boli MS SR nabádaní v otázke č.2 listu ministra na súdy SR, prekrúteným a neúplným nálezom ESĽP, k mareniu výkonu súdneho rozhodnutia. 8. MS SR naďalej pokračuje v povinných školeniach sudcov, pracovníkov UPSVaR, prokurátorov, policajtov, prednáškami osôb, ktoré uvádzajú na celom Slovensku sudcov a VSÚ do omylu teóriou syndrómu týranej ženy, ktorý nie je definovaný v žiadnej klasifikácii diagnóz. 9. Súčasný stav a úroveň a kvalita pracovníkov UPSVaR, ktorí bez znalosti legislatívy EU a OSN, sabotujú vlastné Interné normy v diagnóze Syndrómu CAN, zastupujú maloleté deti na súdoch, hoci nemajú právnu subjektivitu, splnomocnenie riaditeľa Ústredia PSVaR, ani právnické vzdelanie podľa Dohovoru o právach dieťaťa, bol presne zadefinovaný poslankňou, výsledkom činnosti ktorej počas jej pôsobenia na MPSVaR, je súčasná situácia na Ústredí PSVaR/ tri korupčné škandály/ a odbornosť na pracoviskách, kde schvaľovatelia napr. vykonávajú bývalí príslušníci PZ		nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťaziť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
--	--	--

	SR. „Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania.“(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 3 Cdo 39/2010) Právna subjektivita je platným právom priznaná a garantovaná možnosť byť nositeľom práv a právnych povinností, a tak byť účastníkom (subjektom) právneho vzťahu. Priznáva sa fyzickým a právnickým osobám. Rozlišuje sa jej pasívna a aktívna stránka. • spôsobilosť mať práva a povinnosti, resp. byť nositeľom práv a povinností (pasívna stránka); • spôsobilosť na právne konanie, resp. spôsobilosť na právne úkony (aktívna stránka), čiže vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti, • deliktálna spôsobilosť, t. j. nie byť právnu zodpovednosť (zákonom uvedené následky) za protiprávne konanie a • procesná spôsobilosť, teda spôsobilosť byť účastníkom konania a vystupovať v samotnom konaní. • HLADANIE https://slovak.statistics.sk/wps/portal/ext/Databases/register_organizacii • Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava Dátum zániku : 31.12.2014 10. Zmluvný mediátor UPSVaR, vybraný v minulosti na základe najnižšej ceny, je už v súčasnosti po podivuhodnom výbere a napadnutých výberových konaniach na Ústredí PSVaR spojený so záujmovými skupinami OZ a AK, profitujúcich dlhodobo systematicky z dotácií MPSVaR, bez znalosti práva, nie sú spôsobilí pripraviť pre súd vykonateľnú dohodu / stretnutie mediátorov 2020, Bratislava – sudca Nový Jičín/. 11. Extrémistické feministické združenia financované dlhodobo systematicky štátom, s podporou v policajných zločkách a riadené aj skupinou z GP SR, dokonca propagujú, že mediácia nie je vhodná, lebo otec je vždy násilník a ešte aj pri mediácii bude páchať násilie. 12. Psychológovia extrémne konajúcich OZ, extrémne pravidelne dotovaných štátom v miliónových objemoch, nemajú elementárne znalosti práva a ich cieľom je väčšinou napomáhanie rozkladu rodiny a separácia dieťaťa od oprávneného rodiča a podpora brániaceho rodiča v páchaní domáceho násilia na dieťať, jeho psychického týrania, deformáciou vzťahu s oprávneným rodičom a izoláciou oprávneného rodiča a jeho rodiny od dieťaťa, čo úspešne realizujú aj súdy SR pod hlavičkou Cochemskeho modelu, ktorý úmyselne maria. 13. Znalci MS SR nie sú oprávnení v civilnom mimosporovom konaní zasahovať do rozhodovania o výkone práv a povinností rodičov, ktoré sú jasne dané čl.32 ods.4. Listiny ľudských práv a Dohovorom o právach dieťaťa. 14. Znalec je povinný v prípade ak sudca žiada odpovede na právne otázky odmietnuť výkon znaleckého dokazovania. / do r. 2016 počas platnosti O.s.p. – súdy prehlasujú, že nemajú „odborné vedomosti“, od r.2016 krivením a ohýbaním práva a svojvoľnou tvorbou zákonov podľa § 4 C.s.p. nariaďujú arbitrárne znalecké dokazovanie podľa § 207. C.s.p, ďalším ohýbaním práva nariadením dokazovania aj bez návrhu strán konania – kedy dokonca už požadujú „vedecké vedomosti“. 15. Priemerná doba súdneho konania pri konaní dvoch znalcov v BA je u znalca A celkom TRI roky prieťahov a u znalca B až ŠTYRI roky prieťahov, pričom znalci sú súdom aj PZ SR využívaní na nezákonné zasahovanie do duševnej integrity maloletých detí a rodičov podľa čl.5 Medzinárodného dohovoru o ľudskej dôstojnosti a biomedicíne, sekundárnu viktimizáciu detí, vzbudzovaniu konfliktu lojality k rodičom podľa čl. 5 Základné zásady ZoR, pričom výkon znaleckého dokazovania resp. nezákonné výsluchy detí sudcami na súde, podľa inštrukcii na školení MS SR, sa vykonávajú v neprirodzenom priestore v pokutných priestoroch znalcov, bez licencie na ambulanciu, bez licencie na výkon zdravotníckeho úkonu psychológie, v rozpore s § 4 a § 5 Zákona 305/2005 resp. v nezákonne zriadených pokutných priestoroch na súdoch v Bratislave, bez metodických edukačných materiálov k vedeniu výsluchu a bez inštrukcie na parametre výsluchovej miestnosti podľa EU štandardov, čím tak konajúci sudcovia svojvoľne experimentujú neodbornými amatérskymi výsluchmi, bez zabezpečenia video a audio nahrávok, bez autentickej zápisnice s podpisom deti –NS SR 5Cdo/103/2018, pri nezákonnej účasti pracovníkov USPSVaR v rozpore s § 38 C.m.p., pri marení účasti rodiča ako zákonného zástupcu podľa Dohovoru o právach dieťaťa a za takéto nezákonné neodborné konanie znalca majú rodičia platiť zálohu 2 x 600 eur a celkom 3 000 eur pre svojvoľu sudcu, systematicky nariaďujúceho už 10 rokov všetkým otcom nielen psychológa, ale ponížujúco otcov nútiac k vyšetreniu u pochybných psychiatrov, pričom žiadneho sudcu ani pracovníka UPSVaR, nepodrobilo MS SR po celú dobu psychologickým odborným a jazykovým testom a od vymenovania sudcu do funkcie, okrem štandardných 5 ročných oslavných hodnotení vlastným predsedom súdu, MS SR neskúma spôsobilosť sudcu na výkon povolania sudcu počas celej doby výkonu podľa Zákona o sudcoch a už vôbec nevykonáva testy odbornosti sudcov a znalcov v súvislosti s novou legislatívou UN a EU, rovnako ako prokuratúra nepristúpila k sľubovaným			
--	--	--	--	--

psychologickým testom prokurátorov, ani MS SR po akcii Búrka nereagovalo dodnes na Výzvu sudcov OS Prešov na previerky sudcov. 13. Napriek skutočnosti, že v SR sú už v rámci OP Verejná správa sú vybudované výsluchovne a prebieha budovanie ďalších výsluchovní na odboroch kriminálnej polície SR, pre deti ako obeť trestných činov resp. páchania násilia a projekt prebieha ešte do konca roku 2022, MS SR podivuhodne v upravenom PP projekte podpísaným bývalým ministrom, pripravuje paralelne realizáciu projektu EEA Grantov v objeme 1 020 000 eur, kde plánuje MS SR na pilotných súdoch SR financovať ďalšie výsluchovne a zjavne podľa vhodne upravených edukačných programov, tak sudcovia budú asi svojvoľne suplovať činnosť vyšetrovateľov kriminálnej polície, keďže dôvodová správa neuvádza žiadne informácie o zisťovaní Slobodného názoru dieťaťa, ale GP SR verejne propaguje počas propagácie kandidátiek na detského ombudsmana, že „V každom súdnom konaní bude dieťa ihneď považované za obeť násilia a to údajne po celú dobu pokiaľ sa nepreukáže podľa TZ a TP opak“, takže pripravovaný návrh novely má napomôcť realizácii tohto PP projektu, znemožniť spravodlivý súdny proces, znemožniť výkon rozhodnutia a zabezpečiť výkony odborne právne nespôsobilých psychológov na zasahovanie do súdnych konaní, spôsobovanie prietáhov a likvidáciu vzťahov dieťaťa s oprávneným rodičom a podporovanie páchania domáceho násilia na deťoch brániciami rodičmi, zrušenie v súčasnosti novej rovnocennej starostlivosti, zrušenie jedinej možnosti výkonu rozhodnutia v exekučnom konaní zrušením § 376 C.m.p., zavedením ďalších nezmyselných úprav na predlžovanie konania a spôsobovanie prietáhov a odcudzovania detí podľa inštrukcie Ústredia PSVaR, konať pokojne, pomaly, dlho niekoľko rokov a potom len odborníci z OZ ako T. alebo AŽ sú spôsobilí namiesto sudcu vyriešiť spor. 14. Odkaz na celkovú rekodifikáciu Občianskeho zákonníka je podivuhodný, lebo teraz je rovnako ako § 24 ZoR v rozpore s Ústavou SR, ktorá po podpise ostatnej novely prezidentkou SR je v rozpore so samou sebou, keď v čl.125 posledná veta Ústava SR deklaruje, že: „Ústavný súd nerozhoduje ani o súlade ústavného zákona s ústavou“. Čo nepovažuje za potrebné riešiť ani MS SR, ani Ústavnoprávny výbor ani GP SR. Návrh MS SR: Zámerom navrhovaných zmien v Civilnom mimosporovom poriadku v rámci článku I, je najmä: - upraviť spôsob prideľovania vecí v poručenskej agende s cieľom mať jedného poručenského sudcu na všetky konania, ktoré sa týkajú toho istého maloletého dieťaťa alebo jeho súrodencov, -- je v absolútnom rozpore so zaručením nestrannosti prideľovania konaní nezávislými elektronickými prostriedkami a účelovej snahe jedného sudcu uzurpovať si na súde cca 75% všetkých poručenských konaní a 50% Em konaní, je v konflikte záujmov, aby sudca konajúci v Exekučnom konaní na vymáhanie výkonu mareného súdneho rozhodnutia, konal aj v P konaní v tej istej veci, nie je v SR možné z dôvodu, že Em konaniach v SR konajú exekuční obchodní sudcovia bez absolútnej znalosti poručenskej agendy, neexistujú v SR špecializovaní poručenský sudcovia na žiadnom súde, hoci sa svojvoľne na úrovni Krajských súdov prehlasujú za špecialistov, keďže MS SR nezabezpečilo za 10 rokov špecializáciu sudcov na poručenskú agendu a len pridaním písmenka P a k označenou Co rozhodujú v SR v poručenskej agende v senátoch CoP zmenkoví sudcovia alebo špecialisti na pozemkové právo a v CoE obchodní konkurzní sudcovia bez znalosti legislatívy EU a OSN a dokonca aj právoplatných osvedčení k elektronickému podpisu - odstrániť výkladové nejasnosti a z toho prameniace nejednotné postupy v aplikačnej praxi v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, - jediné nejasnosti v aplikačnej praxi spôsobilo MS SR prijatím nezákonnej vyhlášky MS SR 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, bez zrušenia ktorej nie je možný výkon rozhodnutia, čo MS SR už 6 rokov spolu s GP SR nerieši a v tejto úprave dokonca sa MS SR snaží odstrániť slovo“ vždy“ v § 376 C.m.p. aj celý § 376 C.m.p. a tým ešte viac znemožniť výkon rozhodnutia - ustanoviť obligatornosť pojednávania v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, - Predkladateľ neakceptuje, že súd je povinný „vždy“ nariadiť pojednávanie a súčasný stav C.m.p. s výrokmi:“ Pojednávanie nariaďovať netreba“ je v rozpore s čl. 36 , 46 a 48 Ústavy SR a obrazom o odbornosti rekodifikačnej komisie a MS SR, ktoré toto znenie prijalo. Judikatura ESĽP • právo na verejné pojednávanie zahŕňa právo na ústne pojednávanie Fredin v. Švédsko §§ 21-22; AllanJacobsson v.Švédsko ods.46 • nekonanie ústneho pojednávania odôvodňuje iba existencia výnimočných okolností, ktoré ospravedlňujú nenariadenie ústneho pojednávania, Göç v. Turecko ods. 47;Hesse-Anger v. Nemecko Krajský súd v Bratislave svojím postupom a rozhodnutím sp. zn. 5 Co 635/2014 zo dňa 30. júna 2015 porušil základné právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl.			
---	--	--	--

	46 ods. 1 Ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, na rovnosť účastníkov v konaní pred súdom podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy, vyjadriť sa k vykonávaným dôkazom podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy, v spojení s porušením čl. 1 ods. 1 Ústavy a čl. 2 ods. 2 - - upraviť, aby sa výkon rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, uskutočňoval v prítomnosti sudcu, - je možné aj bez tohto návrhu podľa súčasne platnej legislatívy - exaktnou úpravou zamedziť aplikovaniu takých postupov súdu, kedy sa vo vykonávanom konaní nekoná a vyčkáva sa na rozhodnutie v prebiehajúcom konaní o zmene exekučného titulu (napríklad zmena úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu). - nedôslednou kontrolou MS SR a nekonaním na sťažnosti rodičov pre svojvoľné konanie sudcov, je umožnené pri marení výkonu súdneho rozhodnutia automatické začatia P konania brániacemu rodičovi na zamedzenie udelenia pokuty, súdy sabotujú jemnejšie formy ako Výchovné opatrenie brániacemu rodičovi o čom dodnes UPSVaR nemá vedomosť, že od novely Zákona 305/2005 z r.2018 má práve UPSVaR ako prvý nariadiť výchovné opatrenie brániacemu rodičovi, zistiť príčiny marenia a ihneď ich odstrániť, do 7 dní od začatia marenia vydať brániacemu rodičovi Výzvu na plnenie a do ďalších sedem dní v prípade neplnenia vydať uznesenie o výkone a ihneď a vždy aj bez návrhu podľa § 376 C.m.p. pri preukázaní neplnenia výzvy do 14 dní, prezveriť bezbranné týrané dieťa a obeť domáceho násillia brániaceho rodiča a jeho rodiny, oprávnenému rodičovi - odstrániť zo stránky MS SR účelovo prekrútené texty bývalej zástupkyne SR pred ESELP navádzajúce k mareniu výkonu a napádajúce rodičov pri podnetoch na nezákonné nariaďovanie znaleckého dokazovania za účelom priet'ahov v konaní, šikanovania maloletých detí a rodičov odborne nespôsobilými sudcami a znalcami - zabrániť sústavnému zasahovaniu bývalej riaditeľky OSPOD Ústredia PSVaR a ďalších inštitúcií MPSVaR do súdneho konania - zamedziť mesačnou kontrolou počtu konaní na súdoch extrémnemu vylepšovaniu si štatistik sudcov , vylučovaním podaní podaných oprávneným rodičom do konania Em z konania Em do konania P a úmyselné otváranie ďalších konaní v senátoch P a úmyselnému zneužívaniu režimu Ppoom konaní / NO podané mimo otváracích hodín podateľne/ aplikovaním na bežné podanie NO podané do konania Em a ich úmyselného vylúčovania zo senátu 2Em do senátov P Zavedenie novej formy starostlivosti podporuje už existujúcu premisu, že zánikom manželstva (alebo partnerstva) sa nemá oslabiť rozsah rodičovských práv a povinností medzi dieťaťom a rodičom a v konkrétnych prípadoch vzhľadom na najlepší záujem dieťaťa môže podporiť zachovanie a rozvoj vzťahových väzieb dieťaťa s obidvomi rodičmi aj na čas po rozvode a po rozchode. - toto odôvodnenie nemá absolútne oporu v žiadnom zákone a logike a je absolútne nelogickým účelovým ohýbaním práva organizovanej skupiny osôb, ktorá si po nezákonnej novele Zákona 305/2005 so zavádzaním „nesúhlasov“ a „súhlasov rodičov“, pripravuje a nezákonne deformuje platnú legislatívu OSN, ústavu SR, EU Dohovor a Dohovor o právach dieťaťa, aby zlikvidovala v súčasnosti aspoň papierovo možný postup vo veci možnosti striedavej rovnocennej výchovy a tento absurdný nelogický návrh je v rozpore s čl.32 ods.4 listiny Základných práv a slobôd. Súčasná legislatíva OSN dostatočne a logicky stanovuje výkon práv a povinností rodičov a detí pri rozvode resp. rozluke rodičov, čo odborne vzdelaní sudcovia SR bežne aplikujú napr. na OS Zvolen, na rozdiel od odborne nevzdelaných sudcov, nariaďujúcich znalecké dokazovania a Výchovne opatrenia Občianskymi združeniami a amatérskou zostavou špeciálne vyškolených psychologičiek, neoprávnených zasahovať do súdneho konania. OS Zvolen: aj napriek „chceniu“ /podľa návodu bývalého ministra MS SR/, napriek „želaníu“ alebo „prianiu“/ podľa prekrútených nálezov ESELP z dielne MS SR/ – matky, aby deti boli zverené matke, napriek „chceníu“, „želaníu“, „prianiu“ 12 a 17 ročných detí aby boli s matkou, napriek neodbornému „chceníu“, „želaníu“, „prianiu“ UPSVaR, aby deti boli zverené matke, súd rozhodol bez priet'ahov v konaní, bez znaleckého dokazovania, bez výchovných opatrení, podľa čl.32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd. Dohovoru o právach dieťaťa a čl.6 ods.1, čl. 8 a čl. 14 EU Dohovoru o ochrane ľudských práv. OSZV , ECLI:SK:OSZV:2021:6719206172.5, Sp. zn.: 5P/306/2019-219, IČS: 6719206172 „Nesúhlas s odmietnutím striedavej osobnej starostlivosti môže spočívať len na takom dôvode, ktorý preukázateľne má negatívny vplyv na záujem dieťaťa. Z judikatúry súdov (nález Ústavného súdu ČR z 23.02.2010 Sp. zn. III. ÚS1206/09) vyplýva, že ak by súd akceptovali racionálny dôvod na odmietnutie striedavej osobnej starostlivosti, takýto postup by bol v rozpore so základným právom druhého rodiča na spravodlivý proces podľa čl. 36 Listiny a súčasne zásahom nielen do jeho základného práva			
--	---	--	--	--

	vychovávať a starať sa o svoje dieťa podľa článku 32 ods. 4 Listiny, ale aj do základného práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa tohto istého článku Listiny (Listina základných práv a slobôd).“ „ODCUDZUJÚCE KONANIE RODIČA JE EMOČNÉ TÝRANIE, vyhlásil Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí 23641/17 zo dňa 19. 10. 2019 (ESLP "svojím rozsudkom uznal, že existujú „odcudzené deti“ a rodičia, ktorí majú na deti negatívny vplyv proti druhému rodičovi (odcudzovacie správanie). Pritom implicitne uznal existenciu „rodičovského odcudzenia. Súd považuje odcudzovacie správanie za formu emocionálneho zneužívania a ak existuje podozrenie, že sú deti odcudzené jedným z rodičov, vyžadujú sa rýchle a starostlivo zvážené opatrenia. Európsky súd pre ľudské práva – 2017“ ESLP február 2022 – Pavlov proti Bulharsku najnovší nález ESLP jasne deklaruje, že bránenie rovnocennej starostlivosti brániacim rodičom je porušenie práva na rodinný život maloletých detí a otca podľa čl.8 EU Dohovoru Pavlovi proti Bulharsku – Európsky súd pre ľudské práva (ESLP) odsudzuje bulharské orgány (napr. ochrana mládeže, polícia) za neadekvátny postup a porušovanie práva na rodinný život (EDLP, čl. 8 v prípade frustrácie zo strany matky (ESLP, 1. február 2022) Important jurisprudence from the European Court of Human Rights (ECtHR) Pavlovi v. Bulgaria – European Court of Human Rights (ECtHR) condemns Bulgarian authorities (e.g. youth protection, police) for inadequate action and violation of the right to family life (ECHR, Art. -8-) in the event of contact frustration by mother (ECtHR, 1 Feb 2022) - By Dutch Father Knowledge Centre See for more information: https://vaderkenniscentrum.nl/pavlovi-v-bulgarije-ehrm... / ESLP – KB Croatia Z rozsudku Európskeho súd pre ľudské práva (ESLP) číslo 36216/13 zo dňa 18/09/2017 vo veci K.B. and others v. Croatia: 01. Názor dieťaťa treba vypočítať s plnou vážnosťou a rešpektom, avšak nemožno ho brať ako definitívny pre rozhodnutie súdu, s absolútnym právom veta na iné okolnosti, zistenia, a pre vynesenie rozsudku v neprospech znevýhodneného rodiča. 02. Názor dieťaťa nemôže byť uprednostnený pred inými zisteniami, napr. manipulácia, psychické vydieranie atď., a postavený nad najlepší záujem dieťaťa, nad právo na 2 rodičov. 03. ESLP rozsudkom postavil najlepší záujem detí nad ich právo na názor. Aj z dôvodu, že nie všetky deti sú schopné jasne formulovať svoj názor, a tie ktoré sú, bývajú v konflikte lojality voči jednému z dvoch rodičov. 04. Ak je dieťa v konflikte lojality s rodičom, voči ktorému sa vedie odpor, treba zistiť príčinu a adekvátne ju pomenovať. A Je potrebné však zdôrazniť, že všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú rovnocenné. V zmysle zákona o rodine sa výkon rodičovských práv má vykonávať v súlade so záujmom maloletého a tejto požiadavke musí byť poriadene rozhodovanie súdu o forme osobnej starostlivosti., t. j. je to práve dieťa, ktorý by musí požívať primárnu právnu ochranu - uvedené konštatovanie je ohýbaním práva a nelogickým a nepravdivým tvrdením autora textu a verejným navádzaním na poškodzovanie práv maloletých detí a rodičov a pokusu o legalizáciu porušovania práv dieťaťa a rodičov, súladné s verejným prehlasovaním kandidátky na Detského ombudsmana pri výsluchu kandidátov v NR SR, že „spoločná starostlivosť nebude pre každého, súd bude skúmať, či nejde v rodine o násilie, aj násilník môže byť dobrý rodič“ v súvislosti s ďalším verejným vystúpením kandidátky na post detského ombudsmana/napriek otvorenému listu slovenských psychológov a psychiatrov proti kandidatúre tejto osoby/, kde zástupkyňa GP SR dokonca prehlasuje, zjavne v rámci pozmeneného PP projektu MS SR, že „každé dieťa bude automaticky považované v rozvoji ako obeť násilia“, čo po prepísaní pôvodnej verzie PP projektu MS SR sa dostalo aj do názvu projektu v pripravovanej realizácii v objeme 1 020 000 eur, keď opakovane je spoluautorkou textov nesúladných s ústavou SR autorka Príručky pre súdnych znalcov, lektorovanej pracovníkmi MS SR a v samotnom názve projektu sú tak všetky mimosporové konania o úpravu rodičovských práv automaticky priradené spolupráci s trestným odborom GP SR k páchaniu násilia. Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, a súčasne je v súlade aj s právom Európskej únie. - Návrh zákona NIE JE v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o právach dieťaťa, právnym výkladom Všeobecným komentárom č.14 k čl.3 Najlepší záujem dieťaťa, Všeobecným komentárom č.12 k čl.12 Právo dieťa byť počuté, Všeobecným komentárom č.13 k čl. 19 Zákaz páchania násilia na deťoch, Listinou základných práv a slobôd, čl. 32 ods.4EU Dohovorom o ochrane ľudských			
--	--	--	--	--

práv, čl. 6 ods.1 – Právo na spravodlivý súdny proces, čl. 8 – Právo na rodinný život, čl.14 – Zákaz diskriminácie - Uvedený Návrh zákona nemá absolútne žiadne opodstatnenie okrem účelovej snahy organizovaných skupín MS SSR, MPSVaR, advokátov a extrémne konajúcich OZ financovaných systematicky štátom, ešte viac znemožniť výkon rozhodnutia, spôsobiť ďalšie a dlhšie prieťahy v konaní, umožniť svojvoľné arbitrárne rozhodovanie jedného sudcu, likvidácia rodičov súdnymi znalcami propagovaním teórie, že ak sa rodičia nedohodnú, súd musí nariadiť znalecké dokazovanie, zasahovanie štátom financovaných OZ do súdneho konania a asi realizovanie subvenčné podvodov s dotáciami MPSVaR na súdoch SR. Návrh zákona nemá vplyv na rozpočet verejnej správy, na životné prostredie, na služby verejnej správy pre občana, na informatizáciu spoločnosti, na podnikateľské prostredie, ani sociálny vplyv. Navrhovaná právna úprava bude mať pozitívny vplyv na manželstvo, rodičovstvo a rodinu. Navrhovaná právna úprava bude mať negatívny vplyv na manželstvo, rodičovstvo a rodinu, napomáha ešte viac zhoršovať vymožitelnosť práva úmyselnou elimináciou § 376 C.m.p. a zamedzenie rýchleho a efektívneho výkonu rozhodnutia skôr, ako dôjde k zmanipulovaniu bezbranného dieťaťa a v spolupráci s GP SR tak pripravuje kriminalizáciu oprávneného rodiča podľa PP projektu MS SR financovaného z Nórskeho grantu a umožní tak ďalšie nezákonné aktivity OZ, ktoré napr. zneužívaním dotácií napomáhajú brániacim matkám nezákonne zadržiavať deti matkou v čase starostlivosti otca v Krízových domoch, pričom takémuto OZ bolo pridelených z Nórskeho grantu ďalších viac ako 500 000 eur na tieto aktivity. B. Osobitná časť K Čl. I K bodu 1 (§ 6a) - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Autor nemá zjavne živé konania na súde. Nie sú vytvorené podmienky špecializovaných poručenských sudcov. Súčasný výber nezávislými elektronickými prostriedkami je transparentný, na niektorých súdoch už v súčasnosti prebieha štandardne lustrácia a aj po pridelení inému sudcovi sa postupuje podanie sudcovi, ktorý koná v konaní. K bodom 2 a 3 (§ 28) - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Nelogický návrh, súd je na Návrh povinný konať uznesením, za účelom vykonateľnosti resp. možnosti odvolať sa Nelogický návrh, Súd nie je oprávnený prejednávať výsledky konania, takéto svojvoľné konanie je už teraz súdom umožnené v § 4, ods.1 a 2, C.s.p. K bodu 4 (§ 29 ods. 4) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Podľa súčasnej nezákonnej úpravy C.m.p. a C.s.p. súd nemusí absolútne konať, dôkazy vykonáva len na návrh strán a aj napriek tomu môže svojvoľne vyberať, ktoré dôkazy a či vôbec vykoná. Takže preukázanie odpadnutia dôvodov stranami je nemožné a celé rozhodnutie je na svojvoľi sudcu. K bodu 5 (§ 42) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Aplikačná prax je, že súdy a štátne orgány majú lehoty 15, 30, 60, 90 dní alebo odloženie a nekonanie, nie je dôvod na predĺžovanie právoplatnosti rozhodnutia. K bodu 6 (§ 58 ods. 2) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Absolútne nelogické a nesúvisiace z konaním ani aplikačnou praxou a neznalosť súdnej praxe. Súd nie je oprávnený svojvoľne nariaďovať znalecké dokazovanie v mimosporovom poručenskom konaní a jedine ohýbaním práva podľa § 207 C.s.p., by mohol rozhodnúť len na Návrh strany konania. Pri úmyselnej svojvoľnej snahe súdu šikanovať rodičov a deti a nezákonným nariadením znaleckého dokazovania, je trovy znalca povinný hradiť odborne nespôsobilý sudcu, porušujúci zákon. Ak znalecké dokazovanie navrhne strana konania, znáša sama trovy konania na znalca a štátu žiadne trovy nevznikajú. Súčasná úprava je v súlade so zákonom, nelogickým pridaním „aj“, sa tak zvýši svojvoľnosť a násilie sudcov na účastníkoch konania, keď okrem úmyselného vyrubovania pokút rodičom na námietky nespôsobilých znalcov, by vznikol ďalší nástroj represie na súdoch a svojvoľné vyrubovanie poplatkov. K bodu 7 (§ 120) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: absolútne znátočný návrh na ďalšie zmätky na obchádzanie povinnosti sudcu konať uznesením s možnosťou odvolania a na obchádzanie vydania uznesenia a nahrádzanie uznesenia –výzvou, oznamom, upovedomením, zamieňaním návrhu s povinnosťou konať uznesením so sťažnosťou, a pod,. Bez možnosti odvolania sa. K bodom 9 a 10 (§ 154, § 156) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: absolútne znátočný a nelogický návrh K bodu 11 (§ 371 ods. 4) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: nelogický návrh, miestne príslušný je súd, kde konanie začalo a prebiehalo a sú má upravené postupy v prípade potreby prenesenia príslušnosti K bodu 13 (§ 376 ods. 3) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: úmyselná snaha o zrušenie § 376 C.m.p. - úmyselná snaha o zlikvidovanie možnosti výkonu súdneho rozhodnutia, namiesto zrušenia nezákonnej vyhlášky 207/2016, ďalšie posilovanie a podporovanie brániaceho rodiča tyrana a páchatelia domáceho násillia na vlastnom dieťati. Uvedený návrh je dôkazom o činnosti organizovaných skupín a ďalšie porušovanie práv máloletých detí a rodičov, neutralizovanie výkonu súdneho rozhodnutia a zamedzenie			
---	--	--	--

	ochrany práv rýchlou ochranou dieťaťa prezverením od týrajúceho brániaceho rodiča páchajúceho na bezbrannom dieťati domáce násilie, kedy sa organizované skupiny namiesto zrušenia nezákonnej vyhlášky 207/2016 MS SR snažia úmyselne zrušiť ochranu práv a zdravého duševného vývoja dieťaťa a zamedzenie odcudzovania a páchania emocionálneho násilia na dieťati, jedinou možnou formou Neodkladného opatrenia na obnovenie exekučného titulu alebo prezverenie dieťaťa od brániaceho rodiča oprávnenému rodičovi. Návrh je v rozpore s ústavou SR a v rozpore so Smernicou R 93 Zdravotnej komisie rady Európy, ktorú na rozdiel od SR, ministerstvo PSVaR a Státní návladni ČR / na úrovni generálneho prokurátora SR/ akceptuje – prípad Alexia, kedy „bránenie dieťaťa v rovnocennej starostlivosti je – psychické týranie, zhodne s § 208 trestného zákona – bránenie vo výchove. Vypustením § 376 sa tak úplne zamedzí akejkoľvek možnosti rýchleho výkonu súdneho rozhodnutia, ktorý súdy aj tak podľa inštrukcii MS SR nevykonávajú. Platná dikcia je zrozumiteľná a jasná pre oprávnených rodičov, ale podľa obsahu prednášky prednášajúceho na školení zástupcov súdov SR a UPSVaR a GP SR v Justičnej akadémii v r.2016 , školiteľ vysvetlil tento § 376 tak, že:“ neviem kde sa ten paragraf zobral a čo znamená, ale je tu“ – dôkaz - prednáška na školení Justičnej akadémie Pezinok 2016 - poučenie a Uvedenie do omylu sudcov a VSÚ a pracovníkov UPSVaR s následkom Poškodzovania cudzích práv podľa § 375 TZ. K bodu 14 (§ 377 ods. 1) -Navrhujeme opraviť úmyselne zmätočné znenie a „šesťmesačnú lehotu“ správne zosúladiť s nariadením Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach „šesťtýždňovú lehotu“. Zadržiavanie dieťaťa už po 14 dňoch vedie k ťažkej manipulácii dieťaťa, súd má 7 dňovú lehotu na neodkladné opatrenie zistenie a odstránenie príčin konania brániaceho rodiča, pri neplnení na ďalšieho Návrhu je súd povinný vydať Výzvu na plnenie brániacemu rodičovi / štandardné konanie súdov v BSK, ani na 115 Návrhov na výkon súd nekoná, nerozumejú § 376 C.m.p./a pri treťom Návrhu nariadiť Výkon rozhodnutia a neodkladne odobrať dieťa brániacemu rodičovi bez diskriminácie podľa rodu. Protichodným konaním dvoch senátov toho istého krajského súdu v tej istej veci v BSK, kedy na Návrh matky pri zadržiavaní dieťaťa otcom 4,5 mesiaca nariadil senát KS odobratie dieťaťa v bežnom Odvolacom konaní, ale v tej istej veci pri zadržiavaní dieťaťa otcom 3 roky, systematicky odmieta konať tri roky, rovnako ako pri trojročnom zadržiavaní detí matkou na základe nezákonného uznesenia súdu, ktorý úmyselne nezákonne namiesto výkonu rozhodnutia právoplatného rozsudku na základe rodičovskej dohody po päť ročnej funkčnej striedavej starostlivosti 50/50 v intervale 7/7 dní, zrušil opakovane úmyselne pri prekážke Litispencie a ohýbanému práva nezákonne - rovnocennú výchovu neodkladným opatrením podľa § 367 C.m.p., hoci tento paragraf neobsahuje slovo „zverenie“ ale „odovzdanie“ a odvolací súd v jednom senáte toto nezákonne rozhodnutia potvrdil, hoci druhý senát toho istého krajského súdu ho už štyrikrát pre jeho nezákonnosť zrušil. K bodu 15 (§ 386 ods. 2) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: súd má dostatok nástrojov, aby realizoval výkon rozhodnutia bez odoberanie v neprirodzených priestoroch napr.školy a lebo v rodine brániaceho rodiča. Súčasná úprava umožňuje prítomnosť sudcu. Do dnešného dňa MS SR neiniciovalo novelu, ktorou by pri výkone súdneho rozhodnutia napr.nariadil dopravenie detí na súd brániacim rodičov a prevzatie si detí oprávneným rodičom na súde, čím by sa predišlo konfliktom v rodine brániaceho rodiča. K bodom 16 a 17 (§ 390 ods. 1 písm. b/ a § 390 ods. 2 a 3) Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Toto znenie je extrémnym ohýbaním práva, protichodným z bodom 14 kde úmyselne je šesťtýždňová lehota z legislatívy Eu zamenená na šesťmesačnú lehotu na predlžovanie obdobia výkonu a v bode 17 protichodne navádzanie súdov, aby nekonali v pôvodnom exekučnom titule, expresne začali brániacemu rodičovi P konanie na zrušenie exekučného titulu, kde bežne v aplikačnej praxi súd nekoná aj na 115 Návrhov na výkon, tvrdiac, že nedôvodným konaním povinného rodiča na zmenu exekučného titulu zanikol pôvodný exekučný titul automaticky zastavujú exekučné konanie. Odvolací súd má rovnakú povinnosť konať vo veci výkonu práv maloletých do 7 dní a nie 12 rokov, kedy nedôvodné uznesenia v exekučných konaniach sú na všetkých súdoch šablónovite odôvodňované predpripravenými časťami prekrútených nelogicky uplatňovaných nálezov ESĽP zámerne po celé roky prekrúcaných bývalou zástupkyňou SR pre ESĽP, kedy súd dokonca cituje, že „Úlohou súdu je vzťahy rodičov zaceľovať a nie rozbiť, preto súd nepristúpil ani k jemnejším formám výkonu napr.výchovným opatrením povinnému rodičovi, mediáciou, poradenstvom v rámci Cochemského modelu“ a jeho úmyselným marením, kedy súd úmyselným nekonaním zneužíva čl.12 Dohovoru o právach dieťaťa a neodbornými			
--	---	--	--	--

	výsluchmi v neprirodzenom prostredí nelegálne zriadených výsluhoví na súdoch a neprirodzenom prostredí OSPOD UPSVaR, prezentuje zmanipulované názory brániaceho rodiča, väčšinou matky, ktoré vydáva neelogicky a v rozpore so zákonom a legislatívou EU za údajný slobodný názor dieťaťa a napáda oprávneného rodiča, že údajne sa domáha násilného výkonu súdneho rozhodnutia po troch rokoch jalových úkonov, šikanózneho výkonu práva a psychickému týraniu detí, ponechávajúc dieťa nezákonne v starostlivosti povinného rodiča na prehlbovanie odcudzenia, emocionálneho vydierania a páchania domáceho násilia na bezbrannom dieťati, štátom riadeným systémom absolútnej nefunkčnosti ochrany práv nespôsobilým účastníkom konania UPSVaR, ktorého povinnosti si uzurpovala zmenou zákona skupina poslancov a AK, na organizované neodborné zasahovanie do súdnych konaní psychologmi OZ a znalcami MS SR. K bodu 18 (§ 396b) - Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu: absolútne nedôvodné K ČL. III (zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) K bodom 1 až 4 (§ 24 ods. 1 až 3, § 25) Všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú si navzájom rovnocenné. Na to, ako súd rozhodne, je najpodstatnejšie to, aby bol chránený najlepší záujem dieťaťa v danom konkrétnom prípade. V rodinnoprávnych veciach je potrebné posudzovať každý prípad individuálne (ad hoc). - Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu: NIE JE PRAVDA: osobná starostlivosť jedného rodiča NIE JE rovnocenná s rovnocennou starostlivosťou oboch rodičov 50/50 všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny Cieľom navrhovanej zmeny je predovšetkým doplniť formy osobnej starostlivosti aj o spoločnú osobnú starostlivosť oboch rodičov, ktorá môže byť vzhľadom na potreby konkrétneho dieťaťa vhodnejšia ako existujúce formy starostlivosti.. Navrhovanou úpravou sa má zamedziť, aby za každých okolností súd určil, ktorému rodičovi maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a ako má rodič prispievať na výživu dieťaťa. Návrh zákona nemení povinné spájanie konaní o rozvode s konaním o úpravu pomerov rodičov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, ale len zabráni doterajšiemu automatizmu, ktorým sa mohli zbytočne prehlbovať rodičovské spory. Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu: NIE JE PRAVDA, nemá absolútne žiadnu oporu v reálnom stave na súdoch SR ani legislatíve EU a OSN, NIE JE vhodnejšia ako rovnocenná starostlivosť oboch rodičov 50/50 všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny, nie je v tomto návrhu absolútne preukázaná odôvodnenosť neodborných teórií. Modifikácia zodpovedá zneniu Princípov európskeho rodinného práva týkajúce sa rodičovskej zodpovednosti (Principles of European Family Law Regarding Parental Responsibilities) švajčiarsky Občiansky zákonník ZGB: Art. 296. Návrh zákona v označení pojmu „spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov“ nadväzuje na už platný obsah zákona o rodine vo vzťahu k obsahu pojmu „osobná starostlivosť“. Návrh zákona nezavádza vymedzenie pojmu „osobná starostlivosť“ a nadväzuje na judikatúru či doktrínu rodinného práva, podľa ktorej ide o právo rodiča mať dieťa u seba a zabezpečovať stravu, oblečenie, ubytovanie, hygienu t.j. činnosti, ktorými sa zabezpečujú základné potreby dieťaťa. V § 24 ods. 2 sú ustanovené hmotnoprávne podmienky na to, aby súd mohol zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti.a zároveň musia tým byť zaistené jeho potreby. -Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu a zrušiť celý odstavec 2 v súčasnom návrhu : NIE JE PRAVDA, nemá absolútne žiadnu oporu danú už zákonom OSN - rovnocenná starostlivosť oboch rodičov 50/50 všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny, nie je v tomto návrhu absolútne preukázaná. Ohýbanie práva v uvedenej publikácii pod čiarou, s indexom 2 nie je súladné s legislatívou EU a OSN, kde autorka v svojej habitačnej práci dlhodobo deformuje svojvoľnú legislatívu SR. -Súhlas rodičov nie je podmienkou v žiadnej legislatíve EU a OSN, len v arbitrážnych pokusoch slovenských sudcov ohýbať právo a súčasná verzia § 24 ods.2 je diskriminačná a nesúladná s legislatívou EU a OSN, čo MS SR ponecháva v tomto stave už 10 rokov. Celý súčasný paragraf 2 je diskriminačný a v rozpore s čl. 3Dohovoru o právach dieťaťa, čl.16,17,18,19 Dohovoru o právach dieťaťa a čl.32 odst.4 listiny Z § 24 ods. 3 sa navrhuje vypustiť slovo „lepšie“. Explicitným ukotvením spoločnej osobnej starostlivosti ako rovnocennej formy osobnej starostlivosti o dieťa nemá z jazykového (gramatického) hľadiska slovo „lepšie“ aktuálne v § 24 odseku 3 svoje opodstatnenie. - Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu a zrušiť, pre absolútnu neodbornosť tohto Návrhu, súčasný ods. 3, v § 24 neobsahuje slovo lepšie. - Navrhujeme vyčiarknúť z návrhu a zrušiť pre Ohýbanie práva - absolútne svojvoľná tvorba			
--	---	--	--	--

	zákonov za účelom zrušiť možnosť striedavej starostlivosti a vytvoriť absolútne nefunkčný zákon systematickým preškolovaním matiek k nesúhlasu so spoločnou starostlivosťou, čím si organizovaná skupina osôb pre seba pripravuje zákon. Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre absenciu logiky, pre Ohýbanie práva Diskrimináciu, Marenie spravodlivosti, Vydierania a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných skupín. Tak pri striedavej osobnej starostlivosti, ako aj pri spoločnej osobnej starostlivosti je v záujme dieťaťa, aby rodičia boli schopní dohodnúť sa o výchove a osobnej starostlivosti o dieťa po rozvode manželstva, ich nezhody po rozhodnutí o úprave práv a povinností sú podkopaním stability prostredia a fakticky znefunkčnia striedavú, či spoločnú starostlivosť, dieťa vystavia konfliktom rodičov aj konfliktu lojality k rodičovi/obom rodičom. Navrhované doplnenie v § 24 ods. 5 podporuje informované právne povedomie rodičov a zvyšuje pravdepodobnosť prijatia takej úpravy práv a povinností voči ich dieťaťu, ktorú budú rodičia následne realizovať v dlhodobom horizonte. -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre absenciu logiky, pre Ohýbanie práva. Vydieranie, Úmyselné uvádzanie do omylu, Marenie spravodlivosti, a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných extrémistických skupín. K bodu 5 (§ 62 ods. 7) V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine určuje, ako má rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť celý návrh pre, pre Ohýbanie práva. Vydieranie, Úmyselné uvádzanie do omylu, Marenie spravodlivosti a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných skupín. Dohoda rodičov nie je podmienkou o rozhodnutí o rovnocennej starostlivosti podľa čl.42 ods.3 Listiny a podľa Dohovoru o právach dieťaťa, čo už v r.2009 vyvrátil predseda ÚS ČR. N A V R H U J E M E 1.Navrhujeme zrušiť neodkladne nezákonnú Vyhlášku MS SR 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí rozsudkov o výkone práv maloletých detí. 2. Navrhujeme zrušiť neodkladne tento návrh MS SR 3. Navrhujeme upraviť súčasné znenie § 24 Zákona o rodine nasledovne, podľa čl.32 ods.4 Listiny a Dohovoru o právach dieťaťa: Súčasný znenie navrhujeme upraviť : § 24 (1) V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. !!!! odstrániť: najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. (2) !!! - odstrániť Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa. (2) !!! Nahradíť 2.1 Súd pri rozvode manželstva resp. rozluke rodičov vždy rozhodne o zverení maloletého dieťaťa do rovnocennej starostlivosti rodičov dieťa v pomere 50/50 všetkého času dieťaťa podľa vhodného časového intervalu v závislosti od veku dieťaťa, so zabezpečením pravidelného striedania sa rodičov v starostlivosti o dieťa podľa platných ustanovení čl.32 ods. 4 Listiny a Dohovoru o právach dieťaťa, počas školského roku a osobitne v čase školských prázdnin, podľa termínov školských prázdnin stanovených MŠVVaŠ SR. O podstatných veciach a			
--	---	--	--	--

majetku maloletých rozhodujú obaja rodičia spoločne, súd výživné neurčuje, rodinné prídavky na maloleté deti bude poberať matka a daňový bonus otec. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na pravidelnú, rovnocennú a rovnoprávnú starostlivosť s obidvomi rodičmi. !!! Nahradiť (3) V prípade ak jeden z rodičov ústne na pojednávaní a písomne do zápisnice potvrdí súdu, že nie je ochotný si plniť zákonné povinnosti rodiča voči maloletým deťom, súd zverí maloleté deti do osobnej starostlivosti druhého rodiča a určí výživné na maloleté deti, rodinné prídavky a daňový bonus bude poberať rodič, ktorému budú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti. O podstatných veciach a spravovaní majetku maloletých detí rozhodujú obaja rodičia spoločne. !!! Nahradiť (4) V prípade predloženia písomnej dohody rodičov o zabezpečovaní starostlivosti rodičov o maloleté deti podľa čl.32 ods.4 Listiny alebo inej úpravy súhlasne dohodnutej a podpísanej rodičmi na súde, súd po overení vykonateľnosti dohody a rodičovského plánu starostlivosti o deti počas školského roku a počas školských prázdnin schváli dohodu rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. (5) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde. K Čl. IV Účinnosť návrhu zákona sa navrhuje od 1. decembra 2022 s cieľom zabezpečiť s ohľadom na dĺžku legislatívneho procesu dostatočne dlhú legistvakačnú lehotu a zároveň, aby rodičia, súdy, advokáti či orgány sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately mali dostatok času na prípravu na aplikáciu zmien v rodinnom práve. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre absenciu logiky, od 01.08.2022 je Slovenská republika povinná prijať podľa už aj verejne publikovanej informácie Návrhu EU Family law z Bruselu, a hoci tento zákon je už údajne podľa informácie v tlači v SR pripravený a napísaný, je podivuhodné, že MS SR a MPSVaR nie sú schopné skoordinať svoje aktivity a MS SR predkladá absolútne nedôvodný návrh pre záujmové skupiny, 12 rokov nemalo potrebu zmeniť neústavnosť § 24 podmieňovaním dohody rodičov a skúmaním vhodnosti Zákonom OSN danej a chránenej rovnocennej starostlivosti 50/50 všetkého času dieťaťa oboma rodičmi / v rozpore s účelovými deformáciami a ohýbaním práva jednej z univerzít nedôvodnou „ ½ voľného času dieťaťa „ , čo prevzali súdy SR na všetkých stupňoch. Obsahom návrh autora predloženým ministerkou spravodlivosti SR sú texty, nemajúce oporu v legislatíve EU ani OSN a je podivuhodné, že vôbec MS SR takýto materiál predložilo a sprístupnilo. Judikatúra: Nerealizovanie výkonu súdneho rozhodnutia a rovnocennej starostlivosti, ktoré by nastalo prijatím návrhu podľa predkladateľky dokumentu a autorky tohto dokumentu, nesúladneho z ústavou SR, by dochádzalo a v súčasnosti tiež dochádza podľa rozhodnutia ÚS SR k nasledovnému porušovaniu práv maloletých detí a rodičov: I ÚS/425/ 2019 - 98, podľa ktorého úmyselným nekonaním súdu v exekučnom konaní a nedôvodné obmedzenie starostlivosti oprávneného rodiča v nezákonnom obmedzovaní starostlivosti a bránenie vo výchove v rovnocennej starostlivosti pri nedôvodnom a nezákonnom obmedzení práv detí a starostlivosti oprávneného rodiča a jeho rodiny, je nasledovným porušovaním práva maloletých detí a dovolateľa. „Základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, na starostlivosť a výchovu detí podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na rovnosť medzi manželmi podľa čl. 5 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Em 7/2018 a jeho uznesením z 27. novembra 2018 p o r u š e n é b o l i . “ „Základné práva maloletej na súdnu ochranu podľa čl. 46ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na			
--	--	--	--

	spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na starostlivosť zo strany rodiča podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a na ochranu pred zasahovaním do rodinného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Em 7/2018 a jeho uznesením z 27. novembra 2018 p o r u š e n é b o l i .“ „Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti“(porov. prípad mal. Hajtol uznesenie KS v Prešove z 3.10.2003 č.k. 2CoP/52/03-35). „Stav, keď rodič nepripravuje dieťa na starostlivosť s druhým rodičom a dieťa druhého rodiča odmieta, sa rovná „neumožneniu“ druhému rodičovi v starostlivosti o dieťa a preto by takémuto rodičovi, ktorý nie je schopný dieťa pripraviť a opakovane znemožňuje starostlivosť druhému rodičovi v zásade nemalo byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Nesplňa morálne predpoklady na osobnú starostlivosť o dieťa. Niet záruky, že dieťa bude vychovávané v zdravom prostredí. Ide totiž len o skryté pestovanie odmietania, zavrhovania až nenávisť, čo je zo strany rodiča a v záujme zdravého vývoja dieťaťa neakceptovateľné. „Judikatúra: Keď MATKA nie je schopná chrániť svoje dieťa pred jej vlastnou matkou: 16.“ Odvolací súd tak uzavrel, že sťažovateľka má o výchovu sice uprímny zájem, není však schopná čeliť destruktívnemu vlivu své matky, vyhodnotit, co je pro nezletilou dobré a co ji ohrozuje, opakovaně nezletilou vystavuje traumatickým zážitkům a existuje obava, že není schopna své chování změnit. Střídavá péče by tak podle odvolacího soudu nemohla splnit svůj účel. V nejlepším zájmu nezletilé je proto svěřeni do péče otce, který má o její výchovu upřímný zájem, schopnosti zajistit její vývoj, fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby, jakož i vůli zajistit zachování a rozvoj její identity a rodinných vazeb se sěžovatelkou a bratrem „ V náleze sp. zn II. ÚZ 1945/08 ďalej Ústavný súd uviedol, že "... vytrhnutie dieťaťa z existujúceho rodinného prostredia predstavuje nielen zásah do súkromného a rodinného života, ale do istej miery aj zásah do osobnej slobody. To rozhodne v situácii, keď dieťa so svojim odňatím z rodinného prostredia nesúhlasí a je ľahostajné, do akej miery je toto rodinné prostredie prospešné záujmom dieťaťa, ktoré má štát povinnosť uprednostňovať. V každom prípade je ale dieťa vytrhávané z prostredia, v ktorom je zvyknuté žiť a prejavovať sa a je možné predpokladať, že v ňom bude mať záujem žiť a rozvíjať sa aj naďalej. Rodinné prostredie je teda pre dieťa priestorom slobody a akékoľvek iné prostredie za priestor osobnej slobody dieťaťa preto považovať zásadne nemožno.“ OZ Dohovor SK			
Dohovor SK	Dôvodovej správe, čl.I, čl.II, Čl.IV Občianske združenie Dohovor SK podáva týmto zásadnú pripomienku podľa platnej legislatívy EU, OSN a názoru štatutárneho zástupcu OZ Dohovor SK: DÔVODOVÁ SPRÁVA A. Všeobecná časť 1.Ministerstvo spravodlivosti do dnešného dňa nazabezpečilo presnú evidenciu rozhodovania súdov na úrovni sledovanie rozhodovacej činnosti jednotlivých sudcov a dĺžky trvania a výroku rozhodnutia, aby tak vedelo eliminovať sudcov konajúcich extrémne nesúladne s Ústavou SR, kedy pod všeobecným pojmom úprava práv a povinností rodičov, dochádza k neústavnému obmedzovaniu práv maloletých detí na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov podľa čl. 32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd a Dohovoru o právach dieťaťa, pričom k súčasnemu priemeru zverovania cca 84% detí matkám, sú súdy systematicky vedené nielen komisiou MS SR pre prácu s rodinou, ale aj systematickou manipuláciou a zasahovaním do súdnych konaní Ústredím PSVaR a ďalšími inštitúciami MPSvR, propagujúcimi „pokojné nerušené rozhodovanie súdu „, niekoľko rokov, pokiaľ dôjde k poškodeniu zdravia dieťaťa a jeho emocionálnej manipulácii, odcudzeniu a psychickému týranou bránením vo výchove povinným rodičom oprávnenému rodičovi a jeho rodine. O S O B I T N É Z Á S A D Y pre všetky úseky Krajského súdu Vychádzajúc z článku 6 odseku 1 Európskeho dohovoru a kritérii pre určovanie súdnych konaní, ktoré majú prebehnúť s väčšou rýchlosťou, stanovené rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva s a s t a n o v u j e , že veci súvisiace s vážnym ohrozením života, slobody, zdravia a živobytia občana majú prednosť vovybavovaní pred ostatnými (osobitne väzobné veci, veci s obmedzením slobody umiestnením do ústavov zdravotnej starostlivosti, veci výživného, veci náhrady škody z ublíženia na zdraví, kde je ohrozené živobytie, pracovné	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. MS SR si uviedomuje dôležitosť rodinnoprávnej agendy a taktiež nedostatky, na ktoré poukazuje aplikačná prax. Z tohto dôvodu sa snažíme s plnou vážnosťou pristupovať k tejto obzvlášť citlivej téme, v snahe hľadať tie najvhodnejšie riešenia na zefektívnenie a zrýchlenie súdnych konaní vo vzťahu k maloletým. V rámci projektu „Procesno-organizačný audit Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vybraných organizácií rezortu spravodlivosti a audit výkonu súdnej moci“ ministerstvo zaviedlo na pilotných súdoch multidisciplinárny prístup k problematike rozvodov s maloletými deťmi, čo znamená

veci súvisiace s ohrozením živobytia a podobne). Kritériá pre určovanie súdnych konaní, ktoré majú prebehnúť s väčšou rýchlosťou, stanovené rozhodovacou praxou štrasburských orgánov ochrany práva. Základné diferenciačné kritérium pri posudzovaní primeranosti lehoty súdneho konania vychádza z dvoch druhov súdnych konaní, ktoré sú predmetom práva na súdnu ochranu v zmysle článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru. Štrasburské orgány ochrany práva tu uplatňujú všeobecnú zásadu, že lehota v trestných konaniach sa posudzuje prísnejšie ako lehota v občianskoprávných konaniach. Významnosť vecí z pohľadu sťažovateľa diferencuje posudzovanie primeranosti lehoty na tri skupiny v závislosti od potreby rýchlosti rozhodovania. Ide o konanie vyžadujúce: 1. primeranú rýchlosť; 2. osobitnú rýchlosť; 3. výnimočnú rýchlosť. 1. Primeraná rýchlosť je všeobecným kritériom. 2. Osobitná rýchlosť je spojená s rozhodovaním vo veciach spojených s a) prostriedkami na živobytie sťažovateľa; b) osobným statusom sťažovateľa. Ad b) Rozhodovanie vecí spojených so statusom sťažovateľa sa týka predovšetkým rozvodových konaní. Súd na to upozornil najnovšie vo veci Laino c. Taliansko (rozhodnutie z 18. februára 1999, týkajúce sa sťažnosti č. 33158/96). Súd konštatoval, že v prípadoch týkajúcich sa občianskeho stavu osôb je relevantným kritériom aj to, čo je pre sťažovateľa v hre; navyiac je nutné konať so zvláštnou naliehavosťou vzhľadom na prípadné dôsledky, aké nadmerná dĺžka konania môže mať, najmä na užívanie práva na rešpektovanie rodinného života (pozri okrem iných Maciariello proti Taliansku, 1992, Paulsen – Medalenová a Svensson proti Švédsku, 1998). V prípade Podbielski c. Poľsko (rozhodnutie z 30. októbra 1998) súd konštatoval, že aj silný ekonomický záujem odvodený od vysokej inflácie v krajine môže zvyšovať záujem na rýchlejšom súdnom konaní. Výnimočnú rýchlosť od vnútroštátnych súdnych orgánov vyžadujú štrasburské orgány ochrany práva najmä pri posudzovaní vecí, týkajúcich sa: - rodičovských práv, napríklad vtedy, ak ide o úpravu styku rodičov s deťmi, ktoré boli odňaté z výchovy rodičov (napríklad rozhodnutie vo veci H c. Spojené kráľovstvo z roku 1987, Annuaire, č. 120), ale aj otázky spojené so stykom rodičov s ich deťmi, pretože tu existuje nebezpečenstvo, že v dôsledku prietahov v konaní bude vec de facto rozhodnutá v neprospech jedného z rodičov alebo aj obidvoch rodičov (napr. v prípade adopcie – pozri napríklad rozhodnutia v prípadoch Olsson c. Švédsko, Hokkanen c. Fínsko); - náhrady škody osobám nevyliciteľne chorých s perspektívou skoršej smrti (napríklad osôb chorých na AIDS – napríklad prípad Karakaya c. Francúzsko, rozhodnutie z 26. augusta 1994, Annuaire, č. 289-B). Bratislava, 14. 12. 2001 doc. JUDr. Ján Svák, CSc. generálny riaditeľ SEČ 2. Rovnako organizované skupiny OZ a právnych kancelárií systematicky mohutne financované z dotácií MPSVaR/ najväčší objem finančných prostriedkov s fondov EU a EEA grantov Nórska, Švajčiarska a Lichtenštejnska/, nezákonne neodborne zasahujú do súdnych konaní a spôsobujú prietahy v konaní neodborne konajúcimi psychológmi a mediátormi 3. Časové rámce rozhodovania súdu, konať vo veci výkonu práv maloletých rýchlo až extrémne rýchlo / § 365, § 367, § 376 C.m.p. do 7 dní / sú dané legislatívou OSN a EU a predložená slovenská navrhovaná úprava nie je súladná s platnými medzinárodnými dohovormi. 4. Vláda Slovenskej republiky nepodporuje súčasným stavom legislatívy činnosťou MS SR, vyvodzovanie subjektívnej zodpovednosti, kedy sudcovia SR v zotrvačnosti rozhodovania minulého režimu potvrdeného aj v rekodifikácii C.m.p. a C.s.p., považujú za bežný stav nečinnosť súdu 6 mesiacov, na krajských súdoch dokonca vedením krajského súdu odôvodňovaných lehôt konania až 9 mesiacov, pričom ústavný súd v rozpore s jeho vlastnými nálezmi, považuje pre oprávnenosť podania ústavnej sťažnosti pre prietahy počas konania, lehotu tri roky! 5. Vláda slovenskej republiky od r. 2010 nevykonala absolútne žiadne opatrenia na špecializáciu sudcov na poručenskú agendu v rodinno právnej agende, ale naopak, svojvoľnou tvorbou zákonov podľa osobných záujmov bývalých pracovníkov MS SR deformuje aj medzinárodnú legislatívu hromadným svojvoľným neodborným preškolením zástupcov všetkých súdov SR v Justičnej akadémii v Pezinku v r. 2016, zástupcov všetkých pracovísk UPSVaR, ktoré vystupujú v súdnych konaniach SR ako subjekt bez právnej legitimity po strate právnej subjektivity v 31.12.2014 po zrušení Národného úradu práce, kedy pracovníci MS SR uviedli do omylu sudcov a vyšších súdnych úradníkov, nezákonnou vyhláškou 207/2016 NS SR a Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, kde jedným z prednášajúcich nebol úmyselne vysvetlený § 376 C.m.p. o okamžitom Výkone súdneho rozhodnutia aj bez návrhu, bol prednesený osobný názor prednášajúceho o nezákonnom vypočúvaní na súdoch v priestoroch nevhodných pre maloleté deti a v rozpore s § 4 a § 5 Zákona 305/2005. 6. Vyhláškou 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, tak bolo a je umožnené		orientáciu na spolupracujúcich rodičov, čím sa znižuje čas prejednávania vecí. Na súdoch po zavedení tohto prístupu pôsobí špecializovaný odborník, ktorý koordinuje prvý kontakt s rodičmi a prepája ich na ďalšie profesie, ako sú mediátori a psychológovia. Sudca či sudkyňa svojou autoritou a komunikačnými zručnosťami podporuje proces, ktorého cieľom je čo najskoršie prebratie zodpovednosti za zdieľané rodičovstvo bez ohľadu na často náročný stav končiaceho sa manželstva. Na to, aby multidisciplinárny prístup prebiehal odborne a konzistentne, je potrebná kvalitná metodika. Na tento účel bola preto vyhotovená metodika „ZAVÁDZANIE JEDNOTNÝCH ZÁSAD MULTIDISCIPLINÁRNEHO PRÍSTUPU V RODINNOPRÁVNEJ AGENDE“, ktorá bola distribuovaná na všetky súdy a nateraz má odporúčací charakter pre postup jednotlivých súdov v spolupráci s ďalšími zainteresovanými subjektmi. K zvýšeniu ochrany maloletých má prispieť aj tento návrh zákona (ciele a zámer navrhovanej právnej úpravy je vyjadrený v predkladacej a dôvodovej správe).
---	--	--

	obchádzanie zákona, verejne propagovaného ministerkou spravodlivosti v televíznom dokumente pri odchode JUDr. Dubovcovej s postu VOP, kde namiesto pokuty povinnému rodičovi umožnila podpisom tejto vyhlášky bývalá ministerka a umožňuje aj súčasná ministerka, zasahovanie do majetkových práv dieťaťa, pozastavením výplaty prídavku na dieťa brániacemu rodičov, kde dokonca aj v ojedinelom prípade udelenia pokuty / OS BA až po 112-tom Návrhu na výkon rozhodnutia/, táto pokuta dokonca nie je vyplatená ako odškodné rodičovi, ale ostáva v depozite súdu. 7. Prekrútenými nálezmi ESĽP tak boli v r.2018 listom na súdy SR priamo Ministrom spravodlivosti úmyselne uvedené do omylu takmer všetky súdy SR a sudcovia a VSÚ, ktorí boli MS SR nábádaní v otázke č.2 listu ministra na súdy SR , prekrúteným a neúplným nálezom ESĽP, k mareniu výkonu súdneho rozhodnutia. 8. MS SR naďalej pokračuje v povinných školeniach sudcov, pracovníkov UPSVaR, prokurátorov, policajtov, prednáškami osôb, ktoré uvádzajú na celom Slovensku sudcov a VSÚ do omylu teóriou syndrómu týranej ženy, ktorý nie je definovaný v žiadnej klasifikácii diagnóz. 9. Súčasný stav a úroveň UPSVaR, ktorí bez znalosti legislatívy EU a OSN, sabotujú vlastné Interné normy v diagnóze Syndrómu CAN, zastupujú maloleté deti na súdoch, hoci nemajú právnu subjektivitu, splnomocnenie riaditeľa Ústredia PSVaR, ani právnické vzdelanie podľa Dohovoru o právach dieťaťa, bol presne zadaný poslankňou, výsledkom činnosti ktorej počas jej pôsobenia na MPSVaR, je súčasná situácia na Ústredí PSVaR/ tri korupčné škandály/ a odbornosť na pracoviskách, kde schvaľovateľov napr. vykonávajú bývalí príslušníci PZ SR. „Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania.“(uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24. júna 2010, sp. zn. 3 Cdo 39/2010) Právna subjektivita je platným právom priznaná a garantovaná možnosť byť nositeľom práv a právnych povinností, a tak byť účastníkom (subjektom) právneho vzťahu. Priznáva sa fyzickým a právnickým osobám. Rozlišuje sa jej pasívna a aktívna stránka. • spôsobilosť mať práva a povinnosti, resp. byť nositeľom práv a povinností (pasívna stránka); • spôsobilosť na právne konanie, resp. spôsobilosť na právne úkony (aktívna stránka), čiže vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti, • deliktálna spôsobilosť, t. j. nie je právnu zodpovednosť (zákonom uvedené následky) za protiprávne konanie a • procesná spôsobilosť, teda spôsobilosť byť účastníkom konania a vystupovať v samotnom konaní. • HLADANIE https://slovak.statistics.sk/wps/portal/ext/Databases/register_organizacii • Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava Dátum zániku : 31.12.2014 10. Zmluvný mediátor UPSVaR, vybraný v minulosti na základe najnižšej ceny, je už v súčasnosti po podivuhodnom výbere a napadnutých výberových konaniach na Ústredí PSVaR spojený so záujmovými skupinami OZ a AK, profitujúcich dlhodobo systematicky z dotácii MPSVaR, bez znalosti práva, nie sú spôsobilí pripraviť pre súd vykonateľnú dohodu / stretnutie mediátorov 2020, Bratislava – sudca Nový Jičín/. 11. Extrémistické združenia financované dlhodobo systematicky štátom, s podporou v policajných zločkách a riadené aj skupinou z GP SR, dokonca propagujú, že mediácia nie je vhodná, lebo otec je vždy násilník a ešte aj pri mediácii bude páchať násilie. 12. Psychológovia extrémne konajúcich OZ, extrémne pravidelne dotovaných štátom v miliónových objemoch, nemajú elementárne znalosti práva a ich cieľom je väčšinou napomáhanie rozkladu rodiny a separácia dieťaťa od oprávneného rodiča a podpora brániaceho rodiča v páchaní domáceho násilia na dieťať, jeho psychického týrania, deformáciou vzťahu s oprávneným rodičom a izoláciou oprávneného rodiča a jeho rodiny od dieťaťa, čo úspešne realizujú aj súdy SR pod hlavičkou Cochemského modelu, ktorý úmyselne maria. 13. Znalci MS SR nie sú oprávnení v civilnom mimosporovom konaní zasahovať do rozhodovania o výkone práv a povinností rodičov, ktoré sú jasne dané čl.32 ods.4. Listiny ľudských práv a Dohovorom o právach dieťaťa. 14. Znalec je povinný v prípade ak sudca žiada odpovede na právne otázky odmietnuť výkon znaleckého dokazovania. / do r. 2016 počas platnosti O.s.p. – súdy prehlasujú, že nemajú „odborné vedomosti“, od r.2016 krivením a ohýbaním práva a svojvoľnou tvorbou zákonov podľa § 4 C.s.p. nariaďujú arbitrárne znalecké dokazovanie podľa § 207. C.s.p. ďalším ohýbaním práva nariadením dokazovania aj bez návrhu strán konania – kedy dokonca už požadujú „vedecké vedomosti“. 15. Priemerná doba súdneho konania pri konaní dvoch znalcov v BA je u znalca A celkom TRI roky priesťahov a u znalca B až ŠTYRI roky priesťahov, pričom znalci sú súdom aj PZ SR využívaní na nezákonné zasahovanie do duševnej integrity maloletých detí a rodičov podľa čl.5 Medzinárodného dohovoru o ľudskej dôstojnosti a biomedicíne, sekundárnu viktimizáciu detí, vzbudzovaniu konfliktu			
--	--	--	--	--

	lojality k rodičom podľa čl. 5 Základné zásady ZoR, pričom výkon znaleckého dokazovania resp. nezákonné výsluchy detí sudcami na súde, podľa inštrukcii na školení MS SR, sa vykonávajú v neprirodzenom priestore v pokutných priestoroch znalcov, bez licencie na ambulanciu, bez licencie na výkon zdravotníckeho úkonu psychológie, v rozpore s § 4 a § 5 Zákona 305/2005 resp. v nezákonne zriadených pokutných priestoroch na súdoch v Bratislave, bez metodických edukačných materiálov k vedeniu výsluchu a bez inštrukcie na parametre výsluchovej miestnosti podľa EU štandardov, čím tak konajúci sudcovia svojvoľne experimentujú neodbornými amatérskymi výsluchmi, bez zabezpečenia video a audio nahrávok, bez autentickej zápisnice s podpisom detí –NS SR 5Cdo/103/2018, pri nezákonnej účasti pracovníkov USPSVaR v rozpore s § 38 C.m.p., pri marení účasti rodiča ako zákonného zástupcu podľa Dohovoru o právach dieťaťa a za takéto nezákonné neodborné konanie znalca majú rodičia platiť zálohu 2 x 600 eur a celkom 3 000 eur pre svojvoľu sudcu, systematicky nariaďujúceho už 10 rokov všetkým otcom nielen psychológa, ale ponížujúco otcov nútiac k vyšetrovaniu u pochybných psychiatrov, pričom žiadneho sudcu ani pracovníka UPSVaR, nepodrobilo MS SR po celú dobu psychologickým odborným a jazykovým testom a od vymenovania sudcu do funkcie, okrem štandardných 5 ročných oslavných hodnotení vlastným predsedom súdu, MS SR neskúma spôsobilosť sudcu na výkon povolania sudcu počas celej doby výkonu podľa Zákona o sudcoch a už vôbec nevykonáva testy odbornosti sudcov a znalcov v súvislosti s novou legislatívou UN a EU, rovnako ako prokuratúra nepristúpila k sľubovaným psychologickým testom prokurátorov, ani MS SR po akcii Búrka nereagovalo dodnes na Výzvu sudcov OS Prešov na previerky sudcov. 16. Napriek skutočnosti, že v SR sú už v rámci OP Verejná správa sú vybudované výsluchovne a prebieha budovanie ďalších výsluchovní na odboroch kriminálnej polície SR, pre deti ako obeť trestných činov resp. páchania násillia a projekt prebieha ešte do konca roku 2022, MS SR podivuhodne v upravenom PP projekte podpísaným bývalým ministrom, pripravuje paralelne realizáciu projektu EEA Grantov v objeme 1 020 000 eur, kde plánuje MS SR na pilotných súdoch SR financovať ďalšie výsluchovne a zjavne podľa vhodne upravených edukačných programov, tak sudcovia budú asi svojvoľne suplovať činnosť vyšetrovateľov kriminálnej polície, keďže dôvodová správa neuvádza žiadne informácie o zisťovaní Slobodného názoru dieťaťa, ale GP SR verejne propaguje počas propagácie kandidátiek na detského ombudsmana, že „V každom súdnom konaní bude dieťa ihneď považované za obeť násillia a to údajne po celú dobu pokiaľ sa nepreukáže podľa TZ a TP opak“, takže pripravovaný návrh novely má napomôcť realizácii tohto PP projektu, znemožniť spravodlivý súdny proces, znemožniť výkon rozhodnutia a zabezpečiť výkony odborne právne nespôsobilých psychológov na zasahovanie do súdnych konaní, spôsobovanie prieťahov a likvidáciu vzťahov dieťaťa s oprávneným rodičom a podporovanie páchania domáceho násillia na deťoch brániacimi rodičmi, zrušenie v súčasnosti možnej rovnocennej striedavej starostlivosti, zrušenie jedinej možnosti výkonu rozhodnutia v exekučnom konaní zrušením § 376 C.m.p., zavedením ďalších nezmyselných úprav na predlžovanie konania a spôsobovanie prieťahov a odcudzovania detí podľa inštrukcie Ústredia PSVaR, konať pokojne, pomaly, dlho niekoľko rokov a potom len odborníci z OZ ako T. alebo AŽ sú spôsobilí namiesto sudcu vyriešiť spor. 17. Odkaz na celkovú rekodifikáciu Občianskeho zákonníka je podivuhodný, lebo teraz je rovnako ako § 24 ZoR v rozpore s Ústavou SR, ktorá po podpise ostatnej novely prezidentkou SR je v rozpore so samou sebou, keď v čl. 125 posledná veta Ústava SR deklaruje, že: „Ústavný súd nerozhoduje ani o súlade ústavného zákona s ústavou“. Čo nepovažuje za potrebné riešiť ani MS SR, ani Ústavnoprávny výbor ani GP SR. Návrh MS SR: Zámerom navrhovaných zmien v Civilnom mimosporovom poriadku v rámci článku I, je najmä: upraviť spôsob prideľovania vecí v poručenskej agende s cieľom mať jedného poručenského sudcu na všetky konania, ktoré sa týkajú toho istého maloletého dieťaťa alebo jeho súrodencov, - *** je v rozpore so zaručením nestrannosti prideľovania konaní nezávislými elektronickými prostriedkami a účelovej snahe jedného sudcu uzurpovať si na súde cca 75% všetkých poručenských konaní a 50% Em konaní, je v konflikte záujmov, aby sudca konajúci v Exekučnom konaní na vymáhanie výkonu mareného súdneho rozhodnutia, konal aj v P konaní v tej istej veci, nie je v SR možné z dôvodu, že Em konaniach v SR konajú exekuční obchodní sudcovia bez absolútnej znalosti poručenskej agendy, neexistujú v SR špecializovaní poručenski sudcovia na žiadnom súde, hoci sa svojvoľne na úrovni Krajských súdov prehlasujú za špecialistov, keďže MS SR nezabezpečilo za 10 rokov špecializáciu sudcov na poručenskú agendu a len			
--	--	--	--	--

pridaním písmenka P a k označenou Co rozhodujú v SR v poručenskej agenda v senátoch CoP zmenkoví sudcovia alebo špecialisti na pozemkové právo a v CoE obchodní konkurzní sudcovia bez znalosti legislatívy EU a OSN a dokonca aj právoplatných osvedčení k elektronickému podpisu - odstrániť výkladové nejasnosti a z toho prameniace nejednotné postupy v aplikačnej praxi v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, ***jediné nejasnosti v aplikačnej praxi spôsobilo MS SR prijatím nezákonnej vyhlášky MS SR 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí maloletých, bez zrušenia ktorej nie je možný výkon rozhodnutia, čo MS SR už 6 rokov spolu s GP SR nerieši a v tejto úprave dokonca sa MS SR snaží odstrániť slovo“ vždy“ v § 376 C.m.p. aj celý § 376 C.m.p. a tým ešte viac znemožniť výkon rozhodnutia - ustanoviť obligatórnosť pojednávania v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých, - Predkladateľ neakceptuje, že súd je povinný „vždy“ nariadiť pojednávanie a súčasný stav C.m.p. s výrokmi.“ Pojednávanie nariaďovať netreba“ je v rozpore s čl. 36 , 46 a 48 Ústavy SR a obrazom o odbornosti rekodifikačnej komisie a MS SR, ktoré toto znenie prijalo. Judikatura ESLEP • právo na verejné pojednávanie zahŕňa právo na ústne pojednávanie Fredin v. Švédsko §§ 21-22; AllanJacobsson v.Švédsko ods.46 • nekonanie ústneho pojednávania odôvodňuje iba existencia výnimočných okolností, ktoré ospravedlňujú nenariadenie ústneho pojednávania, Göç v. Turecko ods. 47;Hesse-Anger v. Nemecko - upraviť, aby sa výkon rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, uskutočňoval v prítomnosti sudcu, ***je možné aj bez tohto návrhu podľa súčasne platnej legislatívy exaktnou úpravou zamedziť aplikovaniu takých postupov súdu, kedy sa vo vykonávanom konaní nekoná a vyčkáva sa na rozhodnutie v prebiehajúcom konaní o zmene exekučného titulu (napríklad zmena úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu). ***nedôslednou kontrolou MS SR a nekonaním na sťažnosti rodičov pre svojvoľné konanie sudcov, je umožnené pri marení výkonu súdneho rozhodnutia automatické začatia P konania brániacemu rodičovi na zamedzenie udelenia pokuty, súdy sabotujú jemnejšie formy ako Výchovné opatrenie brániacemu rodičovi o čom dodnes UPSVaR nemá vedomosť, že od novely Zákona 305/2005 z r.2018 má práve UPSVaR ako prvý nariadiť výchovné opatrenie brániacemu rodičovi, zistiť príčiny marenia a ihneď ich odstrániť, do 7 dní od začatia marenia vydať brániacemu rodičovi Výzvu na plnenie a do ďalších sedem dní v prípade neplnenia vydať uznesenie o výkone a ihneď a vždy aj bez návrhu podľa § 376 C.m.p. pri preukázaní neplnenie výzvy do 14 dní, prezveriť bezbranné týrané dieťa a obeť domáceho násilia brániaceho rodiča a jeho rodiny, oprávnenému rodičovi ***odstrániť zo stránky MS SR účelovo prekrútené texty bývalej zástupkyne SR pred ESLEP navádzajúce k mareniu výkonu a napádajúce rodičov pri podnetoch na nezákonné nariaďovanie znaleckého dokazovania za účelom prietáhov v konaní, šikanovania maloletých detí a rodičov odborne nespôsobilými sudcami a znalcami ***zabrániť sústavnému zasahovaniu Ústredia PSVaR a ďalších inštitúcií MPSVaR do súdneho konania ***zamedziť mesačnou kontrolou počtu konaní na súdoch extrémnemu vylepšovaniu si štatistik sudcov , vylučovaním podaní podaných oprávneným rodičom do konania Em z konania Em do konania P a úmyselné otváranie ďalších konaní v senátoch P a úmyselnému zneužívaniu režimu Ppoom konaní / NO podané mimo otváracích hodín podateľne/ aplikovaním na bežné podanie NO podané do konania Em a ich úmyselného vylučovania zo senátu 2Em do senátov P Zavedenie novej formy starostlivosti podporuje už existujúcu premisu, že zánikom manželstva (alebo partnerstva) sa nemá oslabiť rozsah rodičovských práv a povinností medzi dieťaťom a rodičom a v konkrétnych prípadoch vzhľadom na najlepší záujem dieťaťa môže podporiť zachovanie a rozvoj vzťahových väzieb dieťaťa s obidvomi rodičmi aj na čas po rozvode a po rozchode. *** toto odôvodnenie nemá oporu v žiadnom zákone a logike a je absolútne nelogickým účelovým ohýbaním práva organizovanej skupiny osôb, ktorá si po nezákonnej novele Zákona 305/2005 so zavádzaním „nesúhlasov“ a „súhlasov rodičov“, pripravuje a nezákonne deformuje platnú legislatívu OSN, ústavu SR, EU Dohovor a Dohovor o právach dieťaťa, aby zlikvidovala v súčasnosti aspoň papierovo možný postup vo veci možnosti striedavej rovnocennej výchovy a tento absurdný nelogický návrh je v rozpore s čl.32 ods.4 listiny Základných práv a slobôd. ***Súčasná legislatíva OSN dostatočne a logicky stanovuje výkon práv a povinností rodičov a detí pri rozvode resp. rozluke rodičov, čo odborne vzdelaní sudcovia SR bežne aplikujú napr. na OS Zvolen, na rozdiel od odborne nevzdelaných sudcov, nariaďujúcich znalecké dokazovania a Výchovné opatrenia Občianskymi združeniami a amatérskou zostavou špeciálne vyškolených psychologičiek, neoprávnených zasahovať do súdneho konania. OS Zvolen: aj napriek „chceniu“ /podľa návodu bývalého ministra MS			
--	--	--	--

SR/, napriek „želaniu“ alebo „prianiu“/ podľa prekrútených nálezov ESLP z dielne MS SR/ – matky, aby deti boli zverené matke, napriek „chceniu“, „želaniu“, „prianiu“ 12 a 17 ročných detí aby boli s matkou, napriek neodbornému „chceniu“, „želaniu“, „prianiu“ UPSVaR, aby deti boli zverené matke, súd rozhodol bez prietáhov v konaní, bez znaleckého dokazovania, bez výchovných opatrení, podľa čl.32 ods.4 Listiny základných práv a slobôd. Dohovoru o právach dieťaťa a čl.6 ods.1, čl. 8 a čl. 14 EU Dohovoru o ochrane ľudských práv. OSZV , ECLI:SK:OSZV:2021:6719206172.5, Sp. zn.: 5P/306/2019-219, IČS: 6719206172 ***„Nesúhlas s odmietnutím striedavej osobnej starostlivosti môže spočívať len na takom dôvode, ktorý preukázateľne má negatívny vplyv na záujem dieťaťa. Z judikatúry súdov (nález Ústavného súdu ČR z 23.02.2010 Sp. zn. III. ÚS1206/09) vyplýva, že ak by súd akceptovali racionálny dôvod na odmietnutie striedavej osobnej starostlivosti, takýto postup by bol v rozpore so základným právom druhého rodiča na spravodlivý proces podľa čl. 36 Listiny a súčasne zásahom nielen do jeho základného práva vychovávať a starať sa o svoje dieťa podľa článku 32 ods. 4 Listiny, ale aj do základného práva dieťaťa na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa tohto istého článku Listiny (Listina základných práv a slobôd).“ - ***ODCUDZUJÚCE KONANIE RODIČA JE EMOČNÉ TYRANIE, vyhlásil Európsky súd pre ľudské práva v rozhodnutí 23641/17 zo dňa 19. 10. 2019 (ESLP "svojím rozsudkom uznal, že existujú „odcudzené deti“ a rodičia, ktorí majú na deti negatívny vplyv proti druhému rodičovi (odcudzovacie správanie). Pritom implicitne uznal existenciu „rodičovského odcudzenia. Súd považuje odcudzovacie správanie za formu emocionálneho zneužívania a ak existuje podozrenie, že sú deti odcudzené jedným z rodičov, vyžadujú sa rýchle a starostlivo zvážené opatrenia. Európsky súd pre ľudské práva – 2017“ ***ESLP február 2022 – Pavlov proti Bulharsku najnovší nález ESLP jasne deklarujúci, že bránenie rovnocennej starostlivosti brániacim rodičom je porušenie práva na rodinný život maloletých detí a otca podľa čl.8 EU Dohovoru ***Najnovší nález ESLP február 2022: Pavlovi proti Bulharsku – Európsky súd pre ľudské práva (ESLP) odsudzuje bulharské orgány (napr. ochrana mládeže, polícia) za neadekvátny postup a porušovanie práva na rodinný život (EDLP, čl. 8 v prípade frustrácie zo strany matky (ESLP, 1. február 2022) Important jurisprudence from the European Court of Human Rights (ECtHR) Pavlovi v. Bulgaria – European Court of Human Rights (ECtHR) condemns Bulgarian authorities (e.g. youth protection, police) for inadequate action and violation of the right to family life (ECHR, Art. -8-) in the event of contact frustration by mother (ECtHR, 1 Feb 2022) - By Dutch Father Knowledge Centre See for more information: https://vaderkenniscentrum.nl/pavlovi-v-bulgarije-ehrm... ***ESLP – KB Croatia Z rozsudku Európskeho súd pre ľudské práva (ESLP) číslo 36216/13 zo dňa 18/09/2017 vo veci K.B. and others v. Croatia: 01. Názor dieťaťa treba vypočítať s plnou vážnosťou a rešpektom, avšak nemožno ho brať ako definitívny pre rozhodnutie súdu, s absolútnym právom veta na iné okolnosti, zistenia, a pre vynesenie rozsudku v neprospech znevýhodneného rodiča. 02. Názor dieťaťa nemôže byť uprednostnený pred inými zisteniami, napr. manipulácia, psychické vydieranie atď., a postavený nad najlepší záujem dieťaťa, nad právo na 2 rodičov. 03. ESLP rozsudkom postavil najlepší záujem dieťa nad ich právo na názor. Aj z dôvodu, že nie všetky deti sú schopné jasne formulovať svoj názor, a tie ktoré sú, bývajú v konflikte lojality voči jednému z dvoch rodičov. 04. Ak je dieťa v konflikte lojality s rodičom, voči ktorému sa vedie odpor, treba zistiť príčinu a adekvátne ju pomenovať. A Je potrebné však zdôrazniť, že všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú rovnocenné. V zmysle zákona o rodine sa výkon rodičovských práv má vykonávať v súlade so záujmom maloletého a tejto požiadavke musí byť poriadene rozhodovanie súdu o forme osobnej starostlivosti., t. j. je to práve dieťa, ktorý by musí požívať primárnu právnu ochranu *** uvedené konštatovanie je ohýbaním práva a nelogickým a nepravdivým tvrdením autora textu a verejným navádzaním na poškodzovanie práv maloletých detí a rodičov a pokusu o legalizáciu porušovania práv dieťaťa a rodičov, súladné s verejným prehlasovaním kandidátky na Detského ombudsmana pri vylúčení kandidátov v NR RS, že „spoločná starostlivosť nebude pre každého, súd bude skúmať, či nejde v rodine o násilie, aj násilník môže byť dobrý rodič“ v súvislosti s ďalším verejným vystúpením kandidátky na post detského ombudsmana/napriek otvorenému listu slovenských psychológov a psychiatrov proti kandidatúre tejto osoby/, kde zástupkyňa GP SR dokonca			
--	--	--	--

	prehlasuje, zjavne v rámci pozmeneného PP projektu MS SR, že „každé dieťa bude automaticky považované v rozvoje ako obeť násilia“, čo po prepísaní pôvodnej verzie PP projektu MS SR sa dostalo aj do názvu projektu v pripravovanej realizácii v objeme 1 020 000 eur, keď opakovane je spoluautorkou textov nesúladiých s ústavou SR autorka Príručky pre súdnych znalcov, lektorovanej pracovníkmi MS SR a v samotnom názve projektu sú tak všetky mimosporové konania o úpravu rodičovských práv automaticky priradené spolupráci s trestným odborom GP SR k páchaniu násilia. Návrh zákona je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, nálezmi Ústavného súdu Slovenskej republiky, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, a súčasne je v súlade aj s právom Európskej únie. ***Návrh zákona NIE JE v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, Dohovorom o právach dieťaťa, právnym výkladom Všeobecným komentárom č.14 k čl.3 Nejlepší záujem dieťaťa, Všeobecným komentárom č.12 k čl.12 Právo dieťa byť počuté, Všeobecným komentárom č.13 k čl. 19 Zákaz páchania násilia na deťoch, Listinou základných práv a slobôd, čl. 32 ods.4EU Dohovorom o ochrane ľudských práv, čl. 6 ods.1 – Právo na spravodlivý súdny proces, čl. 8 – Právo na rodinný život, čl.14 – Zákaz diskriminácie ***Uvedený Návrh zákona nemá absolútne žiadne opodstatnenie okrem účelovej snahy organizovaných skupín MS SSR, MPSVaR, advokátov a extrémne konajúcich OZ financovaných systematicky štátom, ešte viac znemožniť výkon rozhodnutia, spôsobiť ďalšie a dlhšie prieťahy v konaní, umožniť svojvoľné arbitrárne rozhodovanie jedného sudcu, likvidácia rodičov súdnymi znalcami propagovaním teórie, že ak sa rodičia nedohodnú, súd musí nariadiť znalecké dokazovanie, zasahovanie štátom financovaných OZ do súdneho konania a asi realizovanie subvenčné podvodov s dotáciami MPSVaR na súdoch SR. Návrh zákona nemá vplyv na rozpočet verejnej správy, na životné prostredie, na služby verejnej správy pre občana, na informatizáciu spoločnosti, na podnikateľské prostredie, ani sociálny vplyv. Navrhovaná právna úprava bude mať pozitívny vplyv na manželstvo, rodičovstvo a rodinu. ***Navrhovaná právna úprava bude mať negatívny vplyv na manželstvo, rodičovstvo a rodinu, napomáha ešte viac zhoršovať vymožiteľnosť práva úmyselnou elimináciou § 376 C.m.p. a zamedzenie rýchleho a efektívneho výkonu rozhodnutia skôr, ako dôjde k zmanipulovaniu bezbranného dieťaťa a v spolupráci s GP SR tak pripravuje kriminalizáciu oprávneného rodiča podľa PP projektu MS SR financovaného z Nórskeho grantov a umožní tak ďalšie nezákonné aktivity OZ, ktoré napr. zneužívaním dotácií napomáhajú brániacim matkám nezákonne zadržiavať deti matkou v čase starostlivosti otca v Krízových domoch, pričom takémuto OZ bolo pridelených z Nórskeho grantov ďalších viac ako 500 000 eur na tieto aktivity. B. Osobitná časť K Čl. I K bodu 1 (§ 6a) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu Nie sú vytvorené podmienky špecializovaných poručenských sudcov. Súčasný výber nezávislými elektronickými prostriedkami je transparentný, na niektorých súdoch už v súčasnosti prebieha štandardne lustrácia a aj po pridelení inému sudcovi sa postupuje podanie sudcovi, ktorý koná v konaní. K bodom 2 a 3 (§ 28) - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Súd je na Návrh povinný konať uznesením, za účelom vykonateľnosti resp. možnosti odvolať sa Nelogický návrh, Súd nie je oprávnený prejedukovať výsledky konania, takéto svojvoľné konanie je už teraz súdom umožnené v § 4 , ods.1 a 2 , C.s.p. K bodu 4 (§ 29 ods. 4) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Podľa súčasnej nezákonnej úpravy C.m.p. a C.s.p. súd nemusí absolútne konať, dôkazy vykonáva len na návrh strán a aj napriek tomu môže svojvoľne vyberať, ktoré dôkazy a či vôbec vykoná. Takže preukázanie odpadnutia dôvodov stranami je nemožné a celé rozhodnutie je na svojvoľi sudcu. K bodu 5 (§ 42) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Aplikačná prax je, že súdy a štátne orgány majú lehoty 15, 30, 60, 90 dní alebo odloženie a nekonanie, nie je dôvod na predloženie právoplatnosti rozhodnutia. K bodu 6 (§ 58 ods. 2) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Absolútne nelogické a nesúvisiace z konaním ani aplikačnou praxou a neznalosť súdnej praxe. Súd nie je oprávnený svojvoľne nariaďovať znalecké dokazovanie v mimosporovom poručenskom konaní a jedine ohýbaním práva podľa § 207 C.s.p., by mohol rozhodnúť len na Návrh strany konania. Pri úmyselnej svojvoľnej snahe súdu šikanovať rodičov a deti a nezákonným nariadením znaleckého dokazovania, je trovy znalca povinný hradiť odborne nespôsobilý sudca, porušujúci zákon. Ak znalecké dokazovania navrhne strana konania, znáša sama trovy konania na znalca a štátu žiadne trovy nevznikajú. Súčasná úprava je v súlade so zákonom, nelogickým pridaním „aj“, sa tak zvýši svojvoľnosť a násilie sudcov na účastníkoch konania, keď okrem úmyselného vyrubovania pokút rodičom na Námietky nespôsobilých znalcov, by vznikol ďalší nástroj represie na súdoch a svojvoľné vyrubovanie poplatkov. K			
--	---	--	--	--

bodu 7 (§ 120) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: absolútne zmätočný návrh na ďalšie zmätky na obchádzanie povinnosti sudcu konať uznesením s možnosť odvolania a na obchádzanie vydania uznesenia a nahrádzanie uznesenia – výzvou, oznamom, upovedomením, zamieňaním návrh s povinnosťou konať uznesením so sťažnosťou, a pod,. Bez možnosti odvolania sa . K bodom 9 a 10 (§ 154, § 156) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: zmätočný a nelogický návrh K bodu 11 (§ 371 ods. 4) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: miestne príslušný je súd, kde konanie začalo a prebiehalo a sú má upravené postupy v prípade potreby prenesenia príslušnosti K bodu 13 (§ 376 ods. 3) - vyčiarknuť z návrhu: úmyselná snaha o zrušenie § 376 C.m.p. - úmyselná snaha o zlikvidovanie možnosti výkonu súdneho rozhodnutia, namiesto zrušenia nezákonnej vyhlášky 207/2016, ďalšie posilovanie a podporovanie brániaceho rodiča tyrana a páchatel'a domáceho násilia na vlastnom dieťati. -Uvedený návrh je dôkazom o činnosti organizovaných skupín a ďalšie porušovanie práv máloletých detí a rodičov, neutralizovanie výkonu sodného rozhodnutia a zamedzenie ochrany práv rýchlou ochranou dieťaťa prezverením od týrajúceho brániaceho rodiča páchajúceho na bezbrannom dieťati domáce násilie, kedy sa organizované skupiny namiesto zrušenia nezákonnej vyhlášky 207/2016 MS SR snažia úmyselne zrušiť ochranu práv a zdravého duševného vývoja dieťaťa a zamedzenie odcudzovania a páchania emocionálneho násilia na dieťati, jedinou možnou formou Neodkladného opatrenia na obnovenie exekučného titulu alebo prezverenie dieťaťa od brániaceho rodiča oprávnenému rodičovi. -Návrh je v rozpore s ústavou SR a v rozpore so Smernicou R 93 Zdravotnej komisie rady Európy, ktorú na rozdiel od SR, ministerstvo PSVaR a Státní návladní ČR / na úrovni generálneho prokurátora SR/ akceptuje – prípad Alexia, kedy „bránenie dieťaťa v rovnocennej starostlivosti je – psychické týranie, zhodne s § 208 trestného zákona – bránenie vo výchove. Vypustením § 376 sa tak úplne zamedzí akejkoľvek možnosti rýchleho výkonu súdneho rozhodnutia, ktorý súdy aj tak podľa inštrukcii MS SR nevykonávajú. -Platná dikcia je zrozumiteľná a jasná pre oprávnených rodičov, ale podľa obsahu prednášky prednášajúceho na školení zástupcov súdov SR a UPSVaR a GP SR v Justičnej akadémii v r.2016 , školiteľ vysvetlil tento § 376 tak, že:“ neviem kde sa ten paragraf zobral a čo znamená, ale je tu“ – dôkaz - prednáška na školení Justičnej akadémie Pezinok 2016 - poučenie a Uvedenie do omylu sudcov a VSÚ a pracovníkov UPSVaR s následkom Poškodzovania cudzích práv podľa § 375 TZ. K bodu 14 (§ 377 ods. 1) -Navrhujeme opraviť úmyselne zmätočné znenie a „šesť mesačnú lehotu“ správne zosúladiť s nariadením Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach „šesťtýždňovú lehotu“ . -Zadržiavanie dieťaťa už po 14 dňoch vedie k ťažkej manipulácii dieťaťa, súd má 7 dňovú lehotu na neodkladné opatrenie zistenie a odstránenie príčin konania brániaceho rodiča, pri neplnení na ďalšieho Návrhu je súd povinný vydať Výzvu na plnenie brániacemu rodičovi / štandardné konanie súdov v BSK, ani na 115 Návrhov na výkon súd nekoná, nerozumejú § 376 C.m.p./a pri treťom Návrhu nariadiť Výkon rozhodnutia a neodkladne odobrať dieťa brániacemu rodičovi bez diskriminácie podľa rodu. Protichodným konaním dvoch senátov toho istého krajského súdu v tej istej veci v BSK, kedy na Návrh matky pri zadržiavaní dieťaťa otcom 4,5 mesiaca nariadil senát KS odobratie dieťaťa v bežnom Odvolacom konaní, ale v tej istej veci pri zadržiavaní dieťaťa otcom 3 roky, systematicky odmieta konať tri roky, rovnako ako pri trojročnom zadržiavaní detí matkou na základe nezákonného uznesenia súdu, ktorý úmyselne nezákonne namiesto výkonu rozhodnutia právoplatného rozsudku na základe rodičovskej dohody po päť ročnej funkčnej striedavej starostlivosti 50/50 v intervale 7/7 dní, zrušil opakovane úmyselne pri prekážke Litispencie a ohýbanému práva nezákonne - rovnocennú výchovu neodkladným opatrením podľa § 367 C.m.p., hoci tento paragraf neobsahuje slovo “zverenie“ ale „odovzdanie“ a odvolací súd v jednom senáte toto nezákonne rozhodnutia potvrdil, hoci druhý senát toho istého krajského súdu ho už štyrikrát pre jeho nezákonnosť zrušil. K bodu 15 (§ 386 ods. 2) - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: súd má dostatok nástrojov, aby realizoval výkon rozhodnutia bez odoberanie v neprirodzených priestoroch napr.školy a lebo v rodine brániaceho rodiča. Súčasná úprava umožňuje prítomnosť sudcu. Do dnešného dňa MS SR neiniciovalo novelu, ktorou by pri výkone súdneho rozhodnutia napr.nariadil dopravenie deti na súd brániacim rodičov a prevzatie si detí oprávneným rodičom na súde, čím by sa predišlo konfliktom v rodine brániaceho rodiča. K bodom 16 a 17 (§ 390 ods. 1 písm. b/ a § 390 ods. 2 a 3) -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: Toto znenie je extrémnym ohýbaním práva, protichodným z bodom 14 kde úmyselne je šesťtýždňová lehota z legislatívy Eu			
--	--	--	--

	zamenené na šesťmesačnú lehotu na predlžovanie obdobia výkonu a v bode 17 protichodne navádzanie súdov, aby nekonali v pôvodnom exekučnom titule, expresne začali brániacemu rodičovi P konanie na zrušenie exekučného titulu, kde bežne v aplikačnej praxi súd nekoná aj na 115 Návrhov na výkon, tvrdiac, že nedôvodným konaním povinného rodiča na zmenu exekučného titulu zanikol pôvodný exekučný titul automaticky zastavujúc exekučné konanie. Odvolací súd má rovnakú povinnosť konať vo veci výkonu práv maloletých do 7 dní a nie 12 rokov, kedy nedôvodné uznesenia v exekučných konaniach sú na všetkých súdoch šablónovite odôvodňované predpripravenými časťami prekrútených nelogicky uplatňovaných nálezov ESLP zámerne po celé roky prekrúcaných bývalou zástupkyňou SR pre ESLP, kedy súd dokonca cituje, že „Úlohou súdu je vzťahy rodičov zaceľovať a nie rozbíjať, preto súd nepristúpil ani k jemnejším formám výkonu napr. výchovným opatrením povinnému rodičovi, mediáciou, poradenstvom v rámci Cochemského modelu“ a jeho úmyselným marením, kedy súd úmyselným nekonaním zneužíva čl.12 Dohovoru o právach dieťaťa a neodbornými výsluchmi v neprirodzenom prostredí nelegálne zriadených výsluhoví na súdoch a neprirodzenom prostredí OSPOD UPSVaR, prezentuje zmanipulované názory brániaceho rodiča, väčšinou matky, ktoré vydáva nelogicky a v rozpore so zákonom a legislatívou EU za údajný slobodný názor dieťaťa a napáda oprávneného rodiča, že údajne sa domáha násilného výkonu súdneho rozhodnutia po troch rokoch jalových úkonov, šikanózneho výkonu práva a psychickému týraniu detí, ponechávajúc dieťa nezákonne v starostlivosti povinného rodiča na prehlbovanie odcudzenia, emocionálneho vydierania a páchania domáceho násillia na bezbrannom dieťati, štátom riadeným systémom absolútnej nefunkčnosti ochrany práv nespôsobilým účastníkom konania UPSVaR, ktorého povinnosti si uzurpovala zmenou zákona skupina poslancov a AK, na organizované neodborné zasahovanie do súdnych konaní psychologmi OZ a znalcami MS SR. K bodu 18 (§ 396b) - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: absolútne nedôvodné K ČL. III (zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov) K bodom 1 až 4 (§ 24 ods. 1 až 3, § 25) Všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú si navzájom rovnocenné. Na to, ako súd rozhodne, je najpodstatnejšie to, aby bol chránený najlepší záujem dieťaťa v danom konkrétnom prípade. V rodinnoprávnych veciach je potrebné posudzovať každý prípad individuálne (ad hoc). - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: NIE JE PRAVDA: osobná starostlivosť jedného rodiča NIE JE rovnocenná s rovnocennou starostlivosťou oboch rodičov 50/50 všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny Cieľom navrhovanej zmeny je predovšetkým doplniť formy osobnej starostlivosti aj o spoločnú osobnú starostlivosť oboch rodičov, ktorá môže byť vzhľadom na potreby konkrétneho dieťaťa vhodnejšia ako existujúce formy starostlivosti.. Navrhovanou úpravou sa má zamedziť, aby za každých okolností súd určil, ktorému rodičovi maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok a ako má rodič prispievať na výživu dieťaťa. Návrh zákona nemení povinné spájanie konaní o rozvode s konaním o úpravu pomerov rodičov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, ale len zabráni doterajšiemu automatizmu, ktorým sa mohli zbytočne prehlbovať rodičovské spory. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu: nemá absolútne žiadnu oporu v reálnom stave na súdoch SR ani legislatíve EU a OSN , NIE JE vhodnejšia ako rovnocenná starostlivosť oboch rodičov 50/50 všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny, nie je v tomto návrhu absolútne preukázaná odôvodnenosť neodborných teórií. Modifikácia zodpovedá zneniu Princípov európskeho rodinného práva týkajúce sa rodičovskej zodpovednosti (Principles of European Family Law Regarding Parental Responsibilities) švajčiarsky Občiansky zákonník ZGB: Art. 296. Návrh zákona v označení pojmu „spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov“ nadväzuje na už platný obsah zákona o rodine vo vzťahu k obsahu pojmu „osobná starostlivosť“. Návrh zákona nezavádza vymedzenie pojmu „osobná starostlivosť“ a nadväzuje na judikatúru či doktrínu rodinného práva, podľa ktorej ide o právo rodiča mať dieťa u seba a zabezpečovať stravu, oblečenie, ubytovanie, hygienu t.j. činnosti, ktorými sa zabezpečujú základné potreby dieťaťa. V § 24 ods. 2 sú ustanovené hmotnoprávne podmienky na to, aby súd mohol zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti.a zároveň musia tým byť zaistené jeho potreby. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť celý odstavec 2 v súčasnom návrhu : NIE JE PRAVDA, nemá absolútne žiadnu oporu danú už zákonom OSN - rovnocenná starostlivosť oboch rodičov 50/50			
--	--	--	--	--

	všetkého času dieťaťa podľa čl.32 ods.4 Listiny, nie je v tomto návrhu absolútne preukázaná. Ohýbanie práva v uvedenej publikácii pod čiarou, s indexom 2 nie je súladné s legislatívou EU a OSN, kde autorka v svojej habitačnej práci dlhodobo deformuje svojvoľnú legislatívu SR. - Súhlas rodičov nie je podmienkou v žiadnej legislatíve EU a OSN , len v arbitrárnych pokusoch slovenských sudcov ohýbať právo a súčasná verzia § 24 pds.2 je diskriminačná a nesúladná s legislatívou EU a OSN, čo MS SR ponecháva v tomto stave už 10 rokov. - Celý súčasný paragraf 2 je Diskriminačný a v rozpore s čl. 3Dohovoru o právach dieťaťa, čl.16,17,18,19 Dohovoru o právach dieťaťa a čl.32 odst.4 listiny Z § 24 ods. 3 sa navrhuje vypustiť slovo „lepšie“. Explicitným ukotvením spoločnej osobnej starostlivosti ako rovnocennej formy osobnej starostlivosti o dieťa nemá z jazykového (gramatického) hľadiska slovo „lepšie“ aktuálne v § 24 odseku 3 svoje opodstatnenie. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť, súčasný ods. 3, v § 24 neobsahuje slovo lepšie. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre Ohýbanie práva - absolútne svojvoľná tvorba zákonov za účelom zrušiť možnosť striedavej starostlivosti a vytvoriac absolútne nefunkčný zákon systematickým preškolovaním matiek k nesúhlasu so spoločnou starostlivosťou, čím si organizovaná skupina osôb pre seba pripravuje zákon. Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiti. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre absenciu logiky, pre Ohýbanie práva Diskrimináciu, Marenie spravodlivosti, Vydierania a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných skupín. Tak pri striedavej osobnej starostlivosti, ako aj pri spoločnej osobnej starostlivosti je v záujme dieťaťa, aby rodičia boli schopní dohodnúť sa o výchove a osobnej starostlivosti o dieťa po rozvode manželstva, ich nezhody po rozhodnutí o úprave práv a povinností sú podkopaním stability prostredia a fakticky znefunkčnia striedavú, či spoločnú starostlivosť, dieťa vystavia konfliktom rodičov aj konfliktu lojality k rodičovi/obom rodičom. Navrhované doplnenie v § 24 ods. 5 podporuje informované právne povedomie rodičov a zvyšuje pravdepodobnosť prijatia takej úpravy práv a povinností voči ich dieťaťu, ktorú budú rodičia následne realizovať v dlhodobom horizonte. -Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť pre absenciu logiky, pre Ohýbanie práva. Vydieranie, Úmyselné uvádzanie do omylu, Marenie spravodlivosti, a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných skupín. K bodu 5 (§ 62 ods. 7) V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd podľa § 24 ods. 1 zákona o rodine určuje, ako má rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť celý návrh pre, pre Ohýbanie práva. Vydieranie, Úmyselné uvádzanie do omylu, Marenie spravodlivosti a nezákonného podmieňovanie práva maloletých detí na rovnocennú starostlivosť osobnými záujmami organizovaných skupín. Dohoda rodičov nie je podmienkou o rozhodnutí o rovnocennej starostlivosti podľa čl.42 ods.3 Listiny a podľa Dohovoru o právach dieťaťa, čo už v r.2009 vyvrátil predseda ÚS ČR. N A V R H U J E M E 1.Navrhujeme zrušiť neodkladne nezákonnú Vyhlášku MS SR 207/2016 o Výkone súdnych rozhodnutí rozsudkov o výkone práv maloletých detí. 2. Navrhujeme zrušiť neodkladne tento návrh MS SR 3. Navrhujeme upraviť súčasné znenie § 24 Zákona o rodine nasledovne, podľa čl.32 ods.4 Listiny a Dohovoru o právach dieťaťa: Súčasný znenie navrhujeme upraviť : § 24 Zákona o rodine (1) V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode. (2) !!! Nahradiť 2.1 Súd pri rozvode manželstva resp. rozluke rodičov vždy rozhodne o zverení maloletého dieťaťa do rovnocennej starostlivosti rodičov dieťa v pomere 50/50 všetkého času dieťaťa podľa			
--	--	--	--	--

	vhodného časového intervalu v závislosti od veku dieťaťa, so zabezpečením pravidelného striedania sa rodičov v starostlivosti o dieťa podľa platných ustanovení čl.32 ods. 4 Listiny a Dohovoru o právach dieťaťa, počas školského roku a osobitne v čase školských prázdnin, podľa termínov školských prázdnin stanovených MŠVVaŠ SR. O podstatných veciach a majetku maloletých rozhodujú obaja rodičia spoločne, súd výživné neurčuje, rodinné prídavky na maloleté deti bude poberať matka a daňový bonus otec. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na pravidelnú, rovnocennú a rovnoprávnú starostlivosť s obidvomi rodičmi. !!! Nahradit' (3) V prípade ak jeden z rodičov ústne na pojednávaní a písomne do zápisnice potvrdí súdu, že nie je ochotný si plniť zákonné povinnosti rodiča voči maloletým deťom a súhlasí so zverením detí druhému rodičovi, súd zverí maloleté deti do osobnej starostlivosti druhého rodiča a určí výživné na maloleté deti, rodinné prídavky a daňový bonus bude poberať rodič, ktorému budú maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti. O podstatných veciach a spravovaní majetku maloletých detí rozhodujú obaja rodičia spoločne. !!! Nahradit' (4) V prípade predloženia písomnej dohody rodičov o zabezpečovaní starostlivosti rodičov o maloleté deti podľa čl.32 ods.4 Listiny alebo inej úpravy súhlasne dohodnutej a podpísanej rodičmi na súde, súd po overení vykonateľnosti dohody a rodičovského plánu starostlivosti o deti počas školského roku a počas školských prázdnin schváli dohodu rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. O podstatných veciach a majetku maloletých rozhodujú obaja rodičia spoločne, súd výživné neurčuje, rodinné prídavky na maloleté deti bude poberať matka a daňový bonus otec. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na pravidelnú, rovnocennú a rovnoprávnú starostlivosť s obidvomi rodičmi. (5) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde. K Čl. IV Účinnosť návrhu zákona sa navrhuje od 1. decembra 2022 s cieľom zabezpečiť s ohľadom na dĺžku legislatívneho procesu dostatočne dlhú legisvakačnú lehotu a zároveň, aby rodičia, súdy, advokáti či orgány sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately mali dostatok času na prípravu na aplikáciu zmien v rodinnom práve. - Navrhujeme vyčiarknuť z návrhu a zrušiť, od 01.08.2022 je Slovenská republika povinná prijať podľa už aj verejne publikovanej informácie Návrhu EU Family law z Bruselu, a hoci tento zákon je už údajne podľa informácie v tlači v SR pripravený a napísaný, je podivuhodné, že MS SR a MPSVaR nie sú schopné skoordinať svoje aktivity a MS SR predkladá absolútne nedôvodný návrh pre záujmové skupiny, 12 rokov nemalo potrebu zmeniť neústavnosť § 24 podmienením dohody rodičov a skúmaním vhodnosti Zákonom OSN danej a chránenej rovnocennej starostlivosti 50/50 všetkého času dieťaťa oboma rodičmi / v rozpore s účelovými deformáciami a ohýbaním práva jednej z univerzít nedôvodnou teóriou o „ ½ voľného času dieťaťa „, čo prevzali súdy SR na všetkých stupňoch. ***Judikatúra: Nerealizovanie výkonu súdneho rozhodnutia a rovnocennej starostlivosti, ktoré by nastalo prijatím návrhu podľa predkladateľky dokumentu a autorky tohto dokumentu, nesúladneho z ústavou SR, by dochádzalo a v súčasnosti tiež dochádza podľa rozhodnutia ÚS SR k nasledovnému porušovaniu práv maloletých detí a rodičov: ***I ÚS/425/ 2019 - 98, podľa ktorého úmyselným nekonaním súdu v exekučnom konaní a nedôvodné obmedzenie starostlivosti oprávneného rodiča v nezákonnom obmedzovaní starostlivosti a bránenie vo výchove v rovnocennej starostlivosti pri nedôvodnom a nezákonnom obmedzení práv detí a starostlivosti oprávneného rodiča a jeho rodiny, je nasledovným porušovaním práva maloletých detí a dovolateľa. ***„Základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, na starostlivosť a výchovu detí podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a na rovnosť medzi manželmi podľa čl. 5 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a			
--	--	--	--	--

	základných slobôd v spojení s čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Em 7/2018 a jeho uznesením z 27. novembra 2018 p o r u š e n é b o l i . “ ***„Základné práva maloletej na súdnu ochranu podľa čl. 46ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na ochranu rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, na rodičovskú výchovu a starostlivosť podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky a na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na rešpektovanie rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na starostlivosť zo strany rodiča podľa čl. 7 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa a na ochranu pred zasahovaním do rodinného života podľa čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Em 7/2018 a jeho uznesením z 27. novembra 2018 p o r u š e n é b o l i . “ ***„Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti“(porov. prípad mal. Hajtol uznesenie KS v Prešove z 3.10.2003 č.k. 2CoP/52/03-35). ***„Stav, keď rodič nepripravuje dieťa na starostlivosť s druhým rodičom a dieťa druhého rodiča odmieta, sa rovná „neumožneniu“ druhému rodičovi v starostlivosti o dieťa a preto by takémuto rodičovi, ktorý nie je schopný dieťa pripraviť a opakovane znemožňuje starostlivosť druhému rodičovi v zásade nemalo byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Nesplňa morálne predpoklady na osobnú starostlivosť o dieťa. Niet záruky, že dieťa bude vychovávané v zdravom prostredí. Ide totiž len o skryté pestovanie odmietania, zavrhovania až nenávisť, čo je zo strany rodiča a v záujme zdravého vývoja dieťaťa neakceptovateľné. “ ***Judikatúra: Keď MATKA nie je schopná chrániť svoje dieťa pred jej vlastnou matkou: 16.“ Odvolací súd tak uzavrhol, že sťažovateľka má o výchovu sice uprimný zájem, není však schopna čeliť destruktívnemu vlivu své matky, vyhodnotit, co je pro nezletilou dobré a co ji ohrožuje, opakovaně nezletilou vystavuje traumatickým zážitkům a existuje obava, že není schopna své chování změnit. Střídavá péče by tak podle odvolacího soudu nemohla splnit svůj účel. V nejlepším zájmu nezletilé je proto svěření do péče otce, který má o její výchovu uprimný zájem, schopnosti zajistit její vývoj, fyzické, vzdělávací, emocionální, materiální a jiné potřeby, jakož i vůli zajistit zachování a rozvoj její identity a rodinných vazeb se sěžovatelkou a bratrem „ V náleze sp. zn II. ÚZ 1945/08 ďalej Ústavný súd uviedol, že "... vytrhnutie dieťaťa z existujúceho rodinného prostredia predstavuje nielen zásah do súkromného a rodinného života, ale do istej miery aj zásah do osobnej slobody. To rozhodne v situácii, keď dieťa so svojím odňatím z rodinného prostredia nesúhlasí a je ľahostajné, do akej miery je toto rodinné prostredie prospešné záujmom dieťaťa, ktoré má štát povinnosť uprednostňovať. V každom prípade je ale dieťa vytrhávané z prostredia, v ktorom je zvyknuté žiť a prejavovať sa a je možné predpokladať, že v ňom bude mať záujem žiť a rozvíjať sa aj naďalej. Rodinné prostredie je teda pre dieťa priestorom slobody a akékoľvek iné prostredie za priestor osobnej slobody dieťaťa preto považovať zásadne nemožno.“ OZ Dohovor SK			
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko nie je v praxi postihnuteľný. Zdôvodnenie: Z textu nie je jasné, akým spôsobom bude sankcionované správanie subjektov v rozpore s týmto nariadením – bude takéto správanie pokutované v správnom konaní? – bude takéto správanie zaradené medzi trestné činy? Ako bude postihnutý subjekt, ktorý preukazne konal v dobrej viere a nebol si vedomý porušenia zákona? Ako bude postihnutý subjekt, ktorý bude opakovane toto nariadenie porušovať? Ako bude v praxi homogenizované správanie subjektov štátnej správy v tejto veci – napr. súdni znalci alebo sociálna kuratela.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek vypustiť bez náhrady nakoľko je v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Zdôvodnenie: Pokiaľ súd skonštatuje, že striedavá (alebo hocijaká iná) forma starostlivosti o dieťa je v najlepšom záujme samotného dieťaťa, tak je neprípustné aby bol sudca obmedzený týmto nariadením. Nikto nedokáže dopredu predikovať priebeh súdneho konania, ani najlepší záujem dieťaťa, ani najvhodnejšiu formu starostlivosti – a v prípade, že budú voči akýmkoľvek skutočnostiam z nejakej strany účastníkov konania nejaké výhrady, je potrebné ich racionálne, zrozumiteľne a transparentne vysvetliť a zdôvodniť.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek vypustiť bez náhrady nakoľko je zmätočný a nie je jednoznačne formulovaný. Zdôvodnenie: Z textu nie je jasné, ktoré konkrétne subjekty sú povinné túto požiadavku v praxi dodržiavať a pre koho je definovaná požiadavka záväzná – pre súdy? Pre prokuratúru? Pre štátne úrady? Pre sociálnu kuratelú? Pre súdnych znalcov? - pre ESLP?	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek vypustiť bez náhrady nakoľko podľa zákona o rodine sú obidvaja rodičia povinní rešpektovať svoje vzájomné postavenie a spoločne sa zasadzovať o najlepší záujem dieťaťa. Zdôvodnenie: Nie je možné takýmto flagrantným spôsobom zbaviť jedného z rodičov povinnosti na konštruktívnu komunikáciu a povinnosti zaoberať sa najlepším záujmom dieťaťa. Navyše predmetný článok znižuje vážnosť súdu, kedy jeden z rodičov môže úplne arogantne a iracionálne komunikovať s protistranou, kolíznym opatrovníkom a dokonca aj samotným sudcom, keďže im „nebude povinný nič vysvetľovať ani zdôvodňovať“ bez dopadu na jeho postavenie a dôveryhodnosť účastníka konania.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek vypustiť bez náhrady nakoľko uvedená formulácia porušuje princípy nezávislého hodnotenia dôkazov súdov na Slovensku. Zdôvodnenie: Nie je možné ovplyvňovať, resp. „negatívne“ vymedzovať rozhodovanie, posudzovanie a hodnotenie dôkazov ako aj zdôvodňovanie rozhodovania súdov na Slovensku – je neprípustné aby zákon deklaroval, ako sudca "nemá" konať – legislatíva má práve predpisovať, ako sudcovia majú postupovať v praxi pre konkrétne prípady.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek vypustiť bez náhrady nakoľko uvedená formulácia porušuje princípy právnej stability a právnej istoty na Slovensku. Zdôvodnenie: Pokiaľ nie je jasné, aké subjekty sú k danému správaniu viazané, pokiaľ nie je jasné, akým spôsobom bude vyhodnocovaná miera dodržiavania, resp. porušovania „vplyvu na posudzovanie schopnosti rodiča sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom“ a pokiaľ nie je jasné aké konsekvencie takého správania vyvolá (pokuta, správne konanie, trestné konanie?) tak nie je v žiadnom spoločenskom záujme aplikovať v právnej praxi takéto požiadavky. Posledná vec, ktorú slovenská legislatíva potrebuje, je ďalšia zmätočná rozporuplná a nezrozumiteľná zákonná požiadavka, ktorú si budú môcť rôzne subjekty vysvetľovať rôznym spôsobom. Navyše dôvodová správa ani nezahŕňa celoplošný výklad nových povinností (ako tieto subjekty nesmú "uvažovať a rozmyšľať")	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

	pre niekoľko tisíc povinných subjektov ani celoplošné preškolenie týchto povinných subjektov o týchto nových povinnostiach.			Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek z návrhu vypustiť bez náhrady nakoľko uvedená formulácia je súdnymi konaniami pri zdôvodňovaní rozhodnutí nepoužiteľná. Zdôvodnenie: Predmetný článok nie je nijakým spôsobom možné preukázať pri rozhodovaní súdu – pokiaľ sudca sám dobrovoľne nedeklaruje, že pri svojom rozhodnutí bral do úvahy nesúhlas rodiča so striedavou starostlivosťou, tak žiadny subjekt nemá nástroje aby sudcu z takého niečoho obvinil. Takáto právna úprava pripomína absurdnú požiadavku "nepredstav si čierneho psa", čo je známa psychologická zábavná hra - síce dobrá na pobavenie pri terapii ale určite nevhodná na aplikáciu v zákone.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek z návrhu vypustiť bez náhrady nakoľko uvedená formulácia je v rozpore s postavením obidvoch rodičov pri výchove svojich detí a v konaní o rodičovských právach. Zdôvodnenie: Rodičia sú si v svojich právach rovní – ale aj vo svojich povinnostiach. Nie je možné dopredu paušálne predikovať, resp. vyberať určitý druh iracionálneho správania a komunikácie ako „beztretné“ bez racionálneho a logického zdôvodnenia nakoľko takéto konanie zásadne obmedzuje postavenie druhého rodiča. Ak jeden rodič môže nesúhlasiť bez racionálneho vysvetlenia svojho postoja, tak druhý rodič stráca postavenie rovnocenného partnera. V práve musí platiť princíp rovnosti zbraní.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko nie je v praxi aplikovateľný: Zdôvodnenie: Z textu nie je jasné, aké správanie a konanie bude posudzované ako neprípustné v zmysle „vplyvu na posudzovanie schopnosti rodiča sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom“ – aké subjekty by posudzovali mieru porušenia tejto povinnosti? – akým spôsobom? Kedy bude považované takéto správanie za preukázané a v akých prípadoch nie? Nakoľko je predmetná úprava zmätočná a zvyšuje mieru právnej neistoty na Slovensku, je potrebné ju z návrhu vypustiť.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko sa zaoberá len jedným typom starostlivosti o dieťa – aj to veľmi povrchným spôsobom. Zdôvodnenie: Prečo sa zákonodarca rovnako nevenuje osobnej starostlivosti o dieťa a nepožaduje rovnaké podmienky aj pre nesúhlas s iným druhom osobnej starostlivosti, resp. iným aspektom konania o úprave rodičovských práv?	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Predmetný odsek je potrebné z navrhovanej novely vypustiť nakoľko vôbec nie je jasné, čo si zákonodarca od tohto článku sľubuje - aké konkrétne prínosy a zlepšenia v praxi tento odsek prinesie. Ktoré subjekty súdneho konania (druhý rodič, sudca, znalec, sociálna kuratela ...) budú týmto nariadením negatívne obmedzené a v koho záujme bude toto obmedzenie prínosné.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Táto požiadavka významne obmedzuje výkon funkcie sudcov ale aj súdnych znalcov, ktorí nemôžu byť nijako obmedzovaní pri výkone svojej funkcie a posudzovaní skutkového stavu a správania účastníkov konania. Zákon predsa nemôže takouto formou predpisovať, ako sa majú sudcovia alebo súdni znalci správať, resp. ako majú rozmyšľať a uvažovať. Preto je potrebné tento odsek vypustiť z navrhovanej novely bez náhrady.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Druhý Rodič	I. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou ... Z textu nie je jasné, ktoré konkrétne subjekty sú povinné túto požiadavku v praxi dodržiavať a pre koho je definovaná požiadavka záväzná – pre súdy? Pre prokuratúru? Pre štátne úrady? Pre sociálnu kuratelú? Pre súdnych znalcov? Pre psychologov a psychiatrov? Ako je tento návrh v súlade s legislatívou EÚ a ako zaväzuje napr. EŠLP?	O	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“

				Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Fenestra	Zásadná pripomienka k Čl. III, bod 2. navrhovanej zmeny §24 Zákona č. 36.2005 Z.z. o rodine. Do navrhovaného nového znenia odseku 2, §24 navrhujeme pridať nasledujúcu vetu: "Spoločná osobná starostlivosť sa nepovažuje za najlepší záujem dieťaťa v prípade, že existuje podozrenie alebo dôkaz o tom, že sa jeden z rodičov dieťaťa v minulosti správal alebo sa v súčasnosti správa psychicky (vrátane kontrolujúceho správania) či fyzicky násilne k druhému rodičovi." Odôvodnenie: Násilie páchané v partnerských vzťahoch, ktorého obeťami sú prevažne ženy, sa vyznačuje dynamikou moci a kontroly a ja založené na nerovnosti. Násilný partner využíva kontrolu, zastrasovanie, vyhrážky, osočovanie prípadne fyzické násilie a iné násilné správanie na to, aby dosiahol nad životom partnerky alebo bývalej partnerky moc a kontrolu. Ide o dlhodobé a opakované násilné správanie, ktoré sa v čase mení a má tendenciu sa stupňovať práve v obdobiach, keď sa žena rozhodne násilný vzťah ukončiť alebo vyjadruje svoju vôľu a názor, ktorý je iný, ako názor jej násilného súčasného či bývalého partnera. Tieto vzorce násilia násilný partner používa aj po skončení vzťahu a najčastejšie na to využíva kontakt so spoločným dieťaťom/deťmi. Pre ženy, ako aj pre deti, je takéto správanie vždy potenciálne ohrozujúce a má negatívne dopady na psychický a fyzický vývin dieťaťa, ako aj na fyzické, či	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Súd musí vždy akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci. Ak vznikne v priebehu dokazovania pred súdom podozrenie ohľadne páchania násilia, súd z úradnej moci musí skúmať jeho opodstatnenosť. Platný právny poriadok upravuje viacero mechanizmov a inštitútov, ktorých cieľom je chrániť nielen maloleté dieťa pred násilím.

	psychické bezpečie matky a aj dieťaťa/detí. Navyše je dôležité vnímať, že v prípade partnerského alebo manželského vzťahu, v ktorom sa jeden z rodičov dopúšťal alebo sa dopúšťa psychických alebo fyzických foriem násilia, nejde o rovnocenný partnerský vzťah, v ktorom môžu obidvaja partneri slobodne vysloviť svoj nesúhlas alebo slobodne vyjadriť svoju vôľu bez toho, aby sa museli obávať vystupňovania tlaku, zastrašovania, vyhrožok a iných foriem násilia zo strany násilného partnera. Táto pripomienka vychádza nielen z dlhoročných odborných skúseností z práce si ženami zažívajúcimi násilie v partnerských vzťahoch a ich deťmi, ale reflektuje aj existujúce kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa definované v Zákone č. č. 36/2005 Z.z. o rodine, Čl. 5, písmeno e), podľa ktorého je pri určovaní a posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa nevyhnutné zohľadňovať aj ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou. Zároveň Výbor OSN pre odstránenie všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) vo Všeobecnom odporúčaní č. 35 k Dohovoru OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien, zmluvným štátom odporúča odstraňovať ustanovenia v zákonoch, ktoré umožňujú, tolerujú alebo prehliadajú násilie na ženách.			
Fenestra	Zásadná pripomienka k Čl. III, bod 2. navrhovanej zmeny §24 Zákona č. 36.2005 Z.z. o rodine. V súvislosti s navrhovanou zmenou Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine žiadame novelizovať aj súčasné znenie §24, odseku (2) o striedavej starostlivosti doplnením nasledujúcej vety: "Striedavá osobná starostlivosť sa nepovažuje za najlepší záujem dieťaťa v prípade, že existuje podozrenie alebo dôkaz o tom, že sa jeden z rodičov dieťaťa v minulosti správal alebo sa v súčasnosti správa psychicky (vrátane kontrolujúceho správania) či fyzicky násilne k druhému rodičovi." Odôvodnenie: Násilie páchané v partnerských vzťahoch, ktorého obeťami sú prevažne ženy, sa vyznačuje dynamikou moci a kontroly. Násilný partner využíva kontrolu, zastrašovanie, vyhrožky, osočovanie prípadne fyzické násilie a iné násilné správanie na to, aby dosiahol nad životom partnerky alebo bývalej partnerky moc a kontrolu. Ide o dlhodobé a opakované násilné správanie, ktoré sa v čase mení a má tendenciu sa stupňovať práve v obdobiach, keď sa žena rozhodne násilný vzťah ukončiť alebo vyjadruje svoju vôľu a názor, ktorý je iný, ako názor jej násilného súčasného či bývalého násilného partnera. Tieto vzorce násilia násilný partner používa aj po skončení vzťahu a najčastejšie na to využíva kontakt so spoločným dieťaťom/deťmi. Pre ženy, ako aj pre deti, je takéto správanie vždy potenciálne ohrozujúce a má negatívne dopady na psychický a fyzický vývin dieťaťa, ako aj na fyzické, či psychické bezpečie matky a aj dieťaťa/detí. Je dôležité vnímať, že v prípade partnerského alebo manželského vzťahu, v ktorom sa jeden z partnerov dopúšťal alebo dopúšťa psychických alebo fyzických foriem násilia, nejde o rovnocenný partnerský vzťah, v ktorom môžu obidvaja partneri slobodne vysloviť svoj nesúhlas alebo slobodne vyjadriť svoju vôľu bez toho, aby sa museli obávať vystupňovania tlaku, zastrašovania, vyhrožok a iných foriem násilia zo strany násilného partnera. Táto pripomienka vychádza nielen z dlhoročných odborných skúseností z práce si ženami zažívajúcimi násilie v partnerských vzťahoch a ich deťmi, ale reflektuje aj existujúce kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa definované v Zákone č. č. 36/2005 Z.z. o rodine, Čl. 5, písmeno e), podľa ktorého je pri určovaní a posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa nevyhnutné zohľadňovať aj ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou. Zároveň Výbor OSN pre odstránenie všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) vo Všeobecnom odporúčaní č. 35 k Dohovoru OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien, zmluvným štátom odporúča odstraňovať ustanovenia v zákonoch, ktoré umožňujú, tolerujú alebo prehliadajú násilie na ženách.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Súd musí vždy akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci. Ak vznikne v priebehu dokazovania pred súdom podozrenie ohľadne páchania násilia, súd z úradnej moci musí skúmať jeho opodstatnenosť. Platný právny poriadok upravuje viacero mechanizmov a inštitútov, ktorých cieľom je chrániť nielen maloleté dieťa pred násilím.
Fenestra	Všeobecná pripomienka k Čl. I: Žiadame nad rámec upraviť ust. § 118 CMP tak, že bude explicitne vylučovať zmierne riešenie v prípadoch psychického násilia, vrátane kontrolujúceho správania, a fyzického násilia jedného rodiča voči druhému rodičovi. Odôvodnenie: V súlade s ust. § 118 CMP súd vedie účastníkov k zmiernemu riešeniu a ak je to účelné a umožňujú to okolnosti prejednávanej veci, môže súd účastníkov vyzvať, aby sa o zmierne riešenie pokúsili mediáciou. V súčasnej rozhodovacej praxi súdov a postupov kolíznych opatrovníkov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých tzv. poručenskej agende, zrejme aj v kontexte ust. § 118 CMP, v ostatnom období vnímame vyššiu mieru pozornosti zameranú na	Z	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien resp. nad rámec zmien, ktoré boli predmetom MPK. MS SR ju zakladá ako podnet na odbornú diskusiu pri prípadnom budúcom legislatívnom využití.

	dosiahnutie dohody a spolupráce medzi rodičmi pri poskytovaní starostlivosti a výchove maloletých detí. Snahy zrýchliť súdne konania aj prostredníctvom vedenia účastníkov k zmiernemu riešeniu veci a dosiahnutiu rodičovskej dohody, ako aj želanie, aby sa na starostlivosti a výchove dieťaťa podieľali obaja rodičia, sú na jednej strane pochopiteľné. Na druhej strane, v prípadoch, keď vo vzťahoch medzi rodičmi dochádza, či v minulosti dochádzalo k násiliu (najčastejšie zo strany otca maloletého dieťaťa voči jeho matke), je uplatňovanie rôznych prístupov zameraných na dosahovanie zmierného riešenia medzi rodičmi mediáciou, či opatreniami zameranými na zlepšenie ich vzťahu či vzájomnej komunikácie nevhodné a aj neúčinné. V násilnom vzťahu totiž ide o dlhodobý vzorec moci a kontroly, ktorú nad ženou a deťmi uplatňuje násilný muž, čo z podstaty veci vylučuje rovnocennú spoluprácu medzi rodičmi a dosiahnutie partnerskej dohody. Tieto snahy tak z našej skúsenosti vystavujú ženy a ich deti pokračujúcemu násiliu a ich druhej viktimizácii. Máme za to, že pri rozhodovaní v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, je nevyhnutné, aby kolízny opatrovník, ako aj súd dôsledne skúmali a brali do úvahy násilné správanie (vrátane psychického násillia a kontrolujúceho správania) sa rodiča voči druhému rodičovi v minulosti či v súčasnosti a používali poznatky a metodiky na identifikáciu týchto prípadov. Zároveň je nevyhnutné, aby výchovné opatrenia zamerané na zlepšenie komunikácie medzi rodičmi, mediácia a iné podobné metódy vedúce k zmiernemu riešeniu medzi rodičmi boli v prípadoch podozrenia z partnerského násillia jedného rodiča voči druhému rodičovi automaticky vylúčené. Vzhľadom na uvedené navrhujeme v tomto smere upraviť ust. § 118 CMP, ktoré bude explicitne vylučovať zmierné riešenie v prípadoch psychického či fyzického násillia jedného rodiča voči druhému rodičovi. Táto pripomienka vychádza nielen z dlhoročných odborných skúseností z práce so ženami zažívajúcimi násillie v partnerských vzťahoch a ich deťmi, ale reflektuje aj existujúce kritériá najlepšieho záujmu dieťaťa definované v Zákone č. 36/2005 Z.z. o rodine, Čl. 5, písmeno e), podľa ktorého je pri určovaní a posudzovaní najlepšieho záujmu dieťaťa nevyhnutné zohľadňovať aj ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou. Zároveň Výbor OSN pre odstránenie všetkých foriem diskriminácie žien (CEDAW) vo Všeobecnom odporúčaní č. 35 k Dohovoru OSN o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien, zmluvným štátom odporúča odstraňovať ustanovenia v zákonoch, ktoré umožňujú, tolerujú alebo prehladajú násillie na ženách. Pripomienka je zásadná.			
GPSR	5. K § 117: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) Doterajší text § 117 odporúčame označiť ako odsek 1 a doplniť odsekom 2 v tomto znení: „(2) Za opatrovníka maloletého v súdnom konaní nemožno ustanoviť ten orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, na návrh ktorého sa začalo súdne konanie.“. Účelom navrhovanej právnej úpravy je zaručiť maloletému právo na riadne zastúpenie kolíznym opatrovníkom v súlade s § 31 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. V aplikačnej praxi vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa vyskytujú prípady, keď v procesnom postavení navrhovateľa a kolízneho opatrovníka vystupuje spravidla ten istý zamestnanec Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	GP SR po rozporovom konaní dňa 8.4.2022 uviedla, že túto pripomienku uplatnenú k čl. I v bode 5 k § 117 nad rámec navrhovanej právnej úpravy prekvalifikováva na charakter obvyčajnej pripomienky. Pripomienka je neakceptovaná. Vzhľadom na to, že ide o koncepčnú zmenu, ktorá presahuje rámec aktuálne navrhovaných zmien, MS SR odporúča skúmať problematiku kolízneho opatrovnictva komplexnejšie v dlhodobjšom časovom horizonte v rámci pripravovanej rekodifikácie Občianskeho zákonníka. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.
GPSR	10. K § 24 a súvisiacej právnej úprave: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. III) Napriek tomu, že predkladateľ nový inštitút „spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov“ integruje do zákona o rodine obdobným spôsobom, ako v minulosti inštitút „striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov“, máme za to, že uvedené inštitúty vo svojom pojmovom a obsahovom rozlíšení nemožno stotožňovať a že je potrebné v zákone definovať, čo sa rozumie spoločnou starostlivosťou jednak pre výkon práv a povinností rodičov, jednak pre právny status maloletých detí, ktoré nesmú byť vystavené neistote v ich právnom režime, a to najmä pokiaľ ide o výživné, zastupovanie a spravovanie ich záležitostí, vrátane majetku. Navrhovaná právna úprava v predložennom znení nie je spôsobilá viesť k formulovaniu vykonateľných rozsudkov súdov v aplikačnej praxi a k jednotnej súdnej praxi, a naopak,	Z	N	GP SR po rozporovom konaní dňa 8.4.2022 uviedla, že pripomienku uplatnenú k čl. III v bode 10 k § 24 berie späť. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.

	je spôsobilá vytvoriť výkladové nezrovnalosti nielen vo vzťahu k pojmu „spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov“, ale aj vo vzťahu k súvisiacim inštitútom striedavej starostlivosti o maloleté deti a zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodiča. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	1. K čl. I bod 4: - Z Navrhovaná právna úprava § 29 ods. 4 nesúvisí s právnou úpravou uvedenou v § 29, ktorá sa vzťahuje na inštitút späťvzatia návrhu na začatie konania. Preto odporúčame navrhované znenie § 29 ods. 4 uviesť samostatne a označiť ako § 29a. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	Z hľadiska systematiky CMP bola táto úprava premiestnená do § 23 ods. 3. GP SR k tomu systematickému zaradeniu úpravy do § 23 ods. 3 CMP. Rozpor bol odstránený.
GPSR	2. K čl. I bod 9: - Z Odporúčame vypustiť navrhované znenie uvedené v bode 9 bez náhrady. Zaradenie opatrovníka medzi účastníkov konania o osvojenie nepovažujeme za správne, a to ani s poukazom na § 120 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, na ktorý sa predkladateľ odvoláva v dôvodovej správe. Podľa § 120 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine opatrovník, ktorý bol osvojovanému maloletému dieťaťu ustanovený v konaní o osvojenie, dáva súhlas na osvojenie v prípadoch, keď na osvojenie nie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa ani súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa. Funkcia opatrovníka zaniká vykonaním právneho úkonu, na ktorého účely bol ustanovený. Z uvedenej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že procesné postavenie opatrovníka v konaní o osvojenie nemožno stotožňovať s postavením účastníkov konania o osvojenie vymedzených v § 144 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	
GPSR	4. K § 13 ods. 2: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) V § 13 odporúčame uviesť odsek 2 v tomto znení: „(2) Prokurátor môže podať návrh na začatie konania, ak možno konanie začať aj bez návrhu, alebo ak to ustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis.“. Navrhovanou právnou úpravou sa odstráni nejednotný výklad tohto ustanovenia v aplikačnej praxi. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. MS SR rozumie argumentácií GP SR. Nakoľko ale ide v tejto fáze o vecnú zmenu uplatnenú nad rámec navrhovaných zmien, MS SR považuje za potrebné, aby táto zmena bola v budúcnosti predmetom MPK. MS SR zapracuje tento novelizačný návrh pri ďalšej pripravovanej novelizácii CMP. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.
GPSR	6. K § 139 ods. 1: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) V § 139 ods. 1 odporúčame nahradiť slová „môže vyslychnúť“ slovom „vyslychne“. Navrhovaná právna úprava je v záujme ochrany maloletého dieťaťa a berie do úvahy závažnosť dôsledkov, ktoré má pre dieťa rozhodnutie o osvojiteľnosti. Osoby, v starostlivosti ktorých sa dieťa nachádza, môžu súdu poskytnúť komplexné informácie o dieťati, a tak prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu veci. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	
GPSR	7. K § 365: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) V § 365 odporúčame odsek 1 uviesť v tomto znení: „(1) Ak sa ocitne maloletý bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, súd neodkladným opatrením nariadi, aby bol maloletý dočasne, najdlhšie na šesť mesiacov, zverený do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú v uznesení určí. Obmedzenie času trvania neodkladného opatrenia neplatí, ak do šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia je začaté konanie vo veci samej.“. Súčasne odporúčame § 365 doplniť odsekmi 6 až 8 v tomto znení: „(6) Počas trvania neodkladného opatrenia súd skúma existenciu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak do šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia nebol podaný návrh vo veci samej a súd zistí dôvody pre ďalšie zotrvanie maloletého v náhradnej starostlivosti, začne konanie vo veci samej aj bez návrhu. (7) Súd zruší neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery, pre ktoré bolo nariadené, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. (8) O návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodne súd do 10 pracovných dní od jeho doručenia, ak začalo konanie vo veci samej, najneskôr rozhodnutím vo veci samej.“. Účelom navrhovanej právnej úpravy v § 365 ods.	Z	A	Pripomienka bola akceptovaná. MS SR predstavilo GP SR na rozporovom konaní upravené znenie § 365 CMP. GP SR s týmto znením súhlasí. Rozpor bol odstránený.

	I je zabrániť nežiaducemu javu v aplikačnej praxi, keď v niektorých prípadoch sú maloleté deti na základe neodkladného opatrenia súdu „dočasne“ zverené do starostlivosti iných osôb dlhodobo, aj po dobu niekoľkých rokov. V snahe zamedziť opakovanému reťazovitému nariadovaniu neodkladných opatrení a zabezpečiť systematické riešenie situácie maloletého by obmedzenie času trvania neodkladného opatrenia neplatilo v prípade, ak by do šiestich mesiacov začalo konanie vo veci samej. Účelom navrhovanej právnej úpravy uvedenej v § 365 ods. 6 až 8 je odstrániť nežiaduci stav v aplikačnej praxi. Napriek pretrvávajúcim dôvodom pre umiestnenie maloletého v náhradnej starostlivosti súdy po nariadení neodkladného opatrenia nezačnú konanie vo veci samej a takéto konanie neiniciujú ani orgány sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. V dôsledku takejto praxe sú maloleté deti aj niekoľko rokov umiestnené v zariadeniach na výkon rozhodnutia súdu len na základe neodkladného opatrenia. Okrem uvedeného, súdy nepostupujú rovnako pri zrušovaní neodkladných opatrení nariadených podľa § 365. Opakovane sú zaznamenávané prípady, keď súd neodkladným opatrením premiestni dieťa zo zariadenia, v ktorom bolo umiestnené neodkladným opatrením, a to bez toho, aby novým neodkladným opatrením došlo k zrušeniu pôvodného neodkladného opatrenia. V záujme zjednotenia súdnej praxe odporúčame ustanoviť v § 365 povinnosť súdu zrušiť neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery, pre ktoré bolo nariadené, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené, a dokedy musí zrušiť nariadené neodkladné opatrenie nariadené vo veci ochrany maloletého. Táto pripomienka je zásadná.			
GPSR	8. K § 367: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) V § 367 odporúčame odsek 1 uviesť v tomto znení: „(1) Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého dočasne odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.“. Za doterajší odsek 1 odporúčame vložiť odsek 2 v tomto znení: „(2) Ak súd neodkladným opatrením nariadi odovzdanie maloletého do starostlivosti zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, určí zároveň čas trvania neodkladného opatrenia, a to najdlhšie na šesť mesiacov.“. Doterajšie odseky 2 až 4 sa označia ako odseky 3 až 5. Súčasne odporúčame doplniť § 367 o nové odseky 6 až 8 v tomto znení: „(6) Počas trvania neodkladného opatrenia nariadeného podľa odseku 2 súd skúma existenciu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak do šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia nebol podaný návrh vo veci samej a súd zistí dôvody pre ďalšie zotrvanie maloletého v náhradnej starostlivosti, začne konanie vo veci samej aj bez návrhu. (7) Neodkladné opatrenie súd zruší, ak sa zmenia pomery, pre ktoré bolo nariadené, alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené. (8) O návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia rozhodne súd do 10 pracovných dní od jeho doručenia, ak začalo konanie vo veci samej, najneskôr rozhodnutím vo veci samej.“. Navrhovaná právna úprava uvedená v § 367 ods. 1 reaguje na skúsenosti z aplikačnej praxe súdov, ktoré v niektorých prípadoch nerespektujú účel konania vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého a skutočnosť, že zverenie maloletého neodkladným opatrením do starostlivosti inej osoby nemožno považovať za definitívnu formu výchovy maloletého. V navrhovanom znení § 367 ods. 2 odporúčame zákonom obmedziť čas trvania neodkladného opatrenia v prípade, ak sa maloletý umiestňuje do zariadenia na výkon rozhodnutia súdu. V súčasnosti sú totiž v zariadeniach na výkon rozhodnutia súdu umiestnené deti aj po dobu niekoľkých rokov len na základe neodkladného opatrenia bez toho, aby prebiehalo konanie vo veci samej. Účelom navrhovanej právnej úpravy uvedenej v § 367 ods. 6 až 8 je v záujme ochrany maloletých ustanoviť zákonnú povinnosť súdu skúmať, či trvajú dôvody, pre ktoré bol maloletý neodkladným opatrením umiestnený v zariadení na výkon rozhodnutia súdu, a zároveň povinnosť súdu začať konanie vo veci samej, ak zistí dôvody pre zotrvanie maloletého v náhradnej starostlivosti. Súčasne sa navrhuje upresniť postup súdu vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého rovnako ako pri neodkladných opatreniach vo veciach ochrany maloletého. Táto pripomienka je zásadná.	Z	A	Pripomienka bola akceptovaná. MS SR predstavilo GP SR na rozporovom konaní upravené znenie § 365 CMP. GP SR s týmto znením súhlasí. Rozpor bol odstránený.
GPSR	3. K čl. I bod 15: - Z V navrhovanej právnej úprave § 377 ods. 1 odporúčame lehotu šiestich mesiacov skrátiť na tri mesiace - s možným predĺžením maximálne o ďalší mesiac. V tejto lehote je možné pri znalosti pomerov maloletého dieťaťa rozhodnutie súdu vykonať alebo návrh na výkon rozhodnutia súdu zamietnuť. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. MS SR vysvetlilo dôvody neakceptovania tejto pripomienky. GP SR po tomto vysvetlení na rozporovom konaní dňa 8.4.2022 preklasifikovala zásadnú pripomienku na obyčajnú pripomienku.

				na ktorej ďalej netrvá. Rozpor bol odstránený.
GPSR	12. K § 54: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. III) V navrhovanej právnej úprave čl. III odporúčame ustanoviť vo vzťahu k § 54, že súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne určí, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, že práva vo vzťahu k vzdelávaniu maloletého a zdravotnej starostlivosti maloletého vykonáva zariadenie, v ktorom je dieťa umiestnené. Účelom navrhovanej právnej úpravy je odstrániť početné problémy v aplikačnej praxi, ktoré súvisia s potrebou rozhodovania vo veciach maloletého v prípadoch, ak sú rodičia nečinní, nejavia záujem o maloletého a hrozí omeškanie pri náležitom výkone starostlivosti o maloletého. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	GP SR po rozporovom dňa 8.4.2022 uviedla, že pripomienku uplatnenú k čl. III v bode 12 k § 54 berie späť.
GPSR	11. K § 37: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. III) V navrhovanej právnej úprave čl. III odporúčame ustanoviť, že v prípade, ak súd nerozhodne inak, lehota pobytu maloletého v zariadení uvedená v § 37 ods. 3 písm. a) a b) začína plynúť od umiestnenia dieťaťa do zariadenia. Účelom navrhovanej právnej úpravy je odstrániť nejednotnú aplikačnú prax súdov. Nedostatočná právna úprava podmienok ukladania a výkonu výchovných opatrení v aplikačnej praxi súdov vedie nielen k nesúrodej rozhodovacej činnosti súdov, ale vytvára aj neprimeraný priestor pre neoprávnené zásahy do práv maloletých detí a rodičov. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	GP SR na rozporovom dňa 8.4.2022 uviedla, že pripomienku uplatnenú k čl. III v bode 11 k § 37 nad rámec navrhovanej právnej úpravy označuje ako obyčajnú. Rozpor bol odstránený.
GPSR	9. K spoločným ustanoveniam: - Z (Nad rámec navrhovanej právnej úpravy uvedenej v čl. I) Za § 393 odporúčame vložiť § 393a v tomto znení: „§ 393a Súd môže vyžiadať odpis registra trestov alebo výpis z registra trestov a) v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ak to považuje za potrebné pre náležité posúdenie vhodnosti osoby, ktorej sa má maloletý zveriť do starostlivosti, b) v konaniach o spôsobilosti na právne úkony, ak to považuje za potrebné pre náležité posúdenie vhodnosti osoby, ktorá má byť ustanovená za opatrovníka osobe, o ktorej spôsobilosti sa koná alebo osoby, ktorá je ustanovená za opatrovníka osobe, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená.“. Navrhovaná právna úprava reaguje na poznatky prokurátorov získané v civilnom procese. Jej účelom je priznať súdu oprávnenie vyžiadať odpis registra trestov alebo výpis z registra trestov v konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloletých a v konaniach o spôsobilosti na právne úkony s cieľom, aby súd mohol čo najlepšie posúdiť vhodnosť osoby, ktorej sa má maloletý do starostlivosti alebo ktorá má byť alebo už je ustanovená za opatrovníka osobe, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená. Podľa platnej právnej úpravy totiž nemožno vylúčiť zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti osoby, ktorá sa dopustila trestného činu spáchaného na dieťati, ak v čase rozhodovania súdu jej odsúdenie už bolo zahladené. To sa týka aj opatrovníka osoby, ktorá má byť ustanovená alebo už je ustanovená za opatrovníka osobe, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená. Prijatie navrhovanej právnej úpravy umožňuje nový zákon o registri trestov, ktorého návrh je t. č. v legislatívnom procese. Predpokladá sa, že navrhovaná právna úprava nadobudne účinnosť neskôr, ako nový zákon o registri trestov. Táto pripomienka je zásadná.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. MS SR vysvetlilo dôvody neakceptovania tejto pripomienky. Problematika je riešená v návrhu zákona o registri trestov, ktorý sa aktuálne nachádza v legislatívnom procese (v štádiu po ukončení a vyhodnotení MPK určený rokovanie LRV SR). GP SR po tomto vysvetlení uviedlo, že na pripomienke ďalej netrvá. Rozpor bol odstránený.
Klub 500	Všeobecná pripomienka Civilný mimosporový poriadok - jeden z kódexov, t. j. základných predpisov civilného práva, bol prijatý v roku 2015 a odvtedy bol už tri krát novelizovaný. Nevidíme dôvod na uvedený zásah do tohto predpisu. Máme za to, že nie je možné, aby sa každú chvíľu menil hociktorý predpis na úrovni zákona, a tým sa vlastne narušal doterajší právny stav. Takýto postup nijako nenapomáha uplatňovaniu zásady právnej istoty, ktorá si vyžaduje, aby právne pravidlá boli jasné a presné a aby ich uplatnenie bolo pre osoby podliehajúce súdnej právomoci predvídateľné. Už bez hlbšieho skúmania sa zdá, že navrhovaná zmena nepredstavuje žiadne mimoriadne opatrenie, ktoré treba nevyhnutne prijať.	Z	N	Klub 500 prekvalifikoval na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 vznesenú všeobecnú zásadnú pripomienku na odporúčaciu (obyčajnú) pripomienku. Pripomienka nebola akceptovaná. Rozpor bol odstránený.
KOZP	Ďalšie pripomienky nad rámec návrhu: Ako komisárka pre osoby so zdravotným každým rok vo svojej Správe o činnosti komisára pre osoby so zdravotným postihnutím odporúčam vláde SR legislatívne odporúčania, ktoré vyplývajú z poznatkov našej činnosti. i navrhnutých vláde SR podľa § 11 ods. 1 zákona č. 176/2015 Z. z. o komisároch Dovoľujem si v rámci pripomienok k Civilnému mimosporovému poriadku uviesť aj tieto legislatívne odporúčania z dôvodu, aby sa Ministerstvo spravodlivosti SR	Z	ČA	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky si uvedomuje problémy resp. citlivosť tém, na ktoré poukazuje Komisárka pre osoby so zdravotným postihnutím. Z tohto dôvodu sa rezort spravodlivosti snaží s plnou vážnosťou

začalo s nimi zaoberať, nakoľko niektoré pripomienky sú zo správy za rok 2016. Uvedené legislatívne odporúčania sú zverejnené na str. 55 a nasl.. Správy komisára pre osoby so zdravotným postihnutím za 2021, ktorá je predložená na prerokovanie poslancom NR SR . Číslo parlamentnej tlače 957. Za účelom implementácie Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím do právneho poriadku Slovenskej republiky v spojení s vyhodnotenými porušeniami článkov Dohovoru o právach osôb so zdravotným postihnutím orgánmi verejnej správy som podľa § 11 ods. 1 zákona č. 176/2015 Z. z. navrhla vláde Slovenskej republiky v Správach o činnosti komisára pre osoby so zdravotným postihnutím za obdobie rokov 2016 až 2020 prijať celkom 61 odporúčaní. Z toho do pôsobnosti MS SR patrí celkom 11 návrhov, znenie 9 z nich prikladám nakoľko sa všetky týkajú konania pred súdmi na základe CMP. Prikladáme pripomienky v znení ako sú uvedené v správe za rok 2021. 1. Vytvoriť systém pravidelného štatistického zisťovania a priebežnej aktualizácie celkového počtu osôb, ktorým bolo rozhodnutím súdu zasiahnuté do spôsobilosti na právne úkony alebo ktorým bola táto spôsobilosť na právne úkony vrátená alebo zmenená. Stav plnenia: Nesplnené Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2016 Oblasť úpravy: Nová právna úprava Poznámka k priebehu plnenia k 31.12.2021: Realizuje sa čiastkovými zisťovaniami na Ministerstve spravodlivosti SR 2. Riešiť otázku spôsobu finančného zabezpečenia povinnosti obcí a miest pri výkone funkcie opatrovníctva osobám s obmedzenou alebo ešte aj s pozbavenou spôsobilosťou na právne úkony, vrátane funkcie procesného (kolízneho) opatrovníka, s postupným celkovým prevzatím funkcií opatrovníctva osobám s pozbavenou alebo obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony. Poukazujem na to, že funkcia „tzv. verejného opatrovníka“, ktorým je zariadenie sociálnych služieb alebo štatutár tohto zariadenia alebo zamestnanec zariadenia je v konflikte záujmov vo vzťahu k záujmom prijímateľov sociálnych služieb. Stav plnenia: Plní sa čiastočne, avšak nie (odporúčanou) legislatívnu iniciatívu vlády Rezort: MS SR v spolupráci s MV SR Zdroj: Správa za rok 2016 Oblasť úpravy: Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v spojení so zákonom č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. Poznámka k priebehu plnenia k 31.12.2021: Bez finančného zabezpečenia problém pretrváva bez zmeny. V praxi to znamená, že mnohé obce a mestá môžu byť pri ochrane práv osôb, nad ktorými vykonávajú opatrovníctvo, vedené z dôvodu nedostatku finančného krytia a nízkeho počtu zamestnancov, snahou zbaviť sa tejto povinnosti, resp. aby táto povinnosť finančne nezaťažovala ich rozpočet, pričom dochádza k zjavnému konfliktu medzi konaním opatrovníka a najlepším záujmom opatrovanej osoby. Vo výkone opatrovníctva zariadeniami sociálnych služieb alebo ich zamestnancami klientom týchto zariadení došlo od 1.7.2021 k zásadnej zmene vďaka poslaneckému návrhu novely zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách. Podľa uvedenej novely zverejnenej pod č. 218/2021 Z. z. už nemôžu byť ustanovené tieto subjekty za nových opatrovníkov klientov a klientom v zariadeniach sa poskytnú väčšia ochrana v osobe dôverníka, ktorého si môžu zvoliť. 3. Vykonávať dôslednú a efektívnu kontrolu najmä tzv. „verejných opatrovníkov“, sprísniť a jednoznačne definovať obsahové náležitosti správy opatrovníka zasielanej príslušnému súdu, s povinnosťou oznamovať súdu konkrétne úkony súvisiace s majetkovou činnosťou (uzavretie zmlúv, zadanie trvalých príkazov, plnenie poisťných splátok a i.), pričom táto správa by mala byť opatrená čestným vyhlásením opatrovníka, že všetky údaje uvedené v správe sú pravdivé a úplné a to pod hrozbou trestnoprávnej zodpovednosti. Stav plnenia: Nesplnené Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2016 Oblasť úpravy: Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník 4. Zabezpečiť dôsledné a komplexné právne vzdelávanie verejných opatrovníkov, vrátane obcí a miest. Vzdelávanie sprístupniť aj opatrovníkom z okruhu príbuzných a známych opatrovanca. Stav plnenia: Nesplnené Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2017 Oblasť úpravy: Zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník 5. Slovenský právny poriadok pozná prípady, v ktorých samotný zákon vyžaduje tzv. povinnú obhajobu účastníka konania (napr. povinná obhajoba podľa Trestného poriadku). Takisto ľudia v tzv. „zlej sociálnej situácii“ majú prístup k bezplatnej právnej pomoci prostredníctvom Centra právnej pomoci. Vychádzajúc zo súdnych konaní, ktorých priebeh mi je z činnosti komisára pre osoby so zdravotným postihnutím známy, zastávam stanovisko, že aj ľudia, ktorým je zasiahnuté do spôsobilosti na právne úkony by mali byť povinne zastúpení s nárokom na bezplatnú právnu pomoc a podporu v konaniach o spôsobilosti na právne úkony , v konaniach o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení a v konaniach o ustanovení opatrovníka . Pre človeka, ktorý trpí mentálnym postihnutím alebo duševnou chorobou je náročné aktívne si		prístupovať k tejto obzvlášť citlivej téme, v snahe hľadať tie najvhodnejšie riešenia na vytvorenie komplexného legislatívneho rámca. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky predpokladá systémové prehodnotenie právnej úpravy vrátane jednotlivých inštitútov v súvislosti s pripravovanou rekodifikáciou, teda vykonanie komplexných zmien bude realizované v rámci nového Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o rodinnoprávnu agendu, zástupcovia MS SR informovali Komisárku pre osoby so zdravotným postihnutím o zmenách, ktoré v tejto súvislosti prinesie materiál, ktorý sa týka súdnej mapy (materiál je aktuálne na prerokovávaní v NR SR); ako aj o tom, že v rámci projektu „Procesno-organizačný audit Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vybraných organizácií rezortu spravodlivosti a audit výkonu súdnej moci“ MS SR zaviedlo na pilotných súdoch multidisciplinárny prístup k problematike rozvodov s maloletými deťmi, čo znamená orientáciu na spolupracujúcich rodičov, čím sa znižuje čas prejednania vecí. Na súdoch po zavedení tohto prístupu pôsobí špecializovaný odborník, ktorý koordinuje prvý kontakt s rodičmi a prepája ich na ďalšie profesie, ako sú mediátori a psychológovia. Sudca či sudkyňa svojou autoritou a komunikačnými zručnosťami podporuje proces, ktorého cieľom je čo najskoršie prebratie zodpovednosti za zdieľané rodičovstvo bez ohľadu na často náročný stav končiaceho sa manželstva. Na to, aby multidisciplinárny prístup prebiehal odborne a konzistentne, bola vytvorená kvalitná metodika s názvom „ZAVÁDZANIE JEDNOTNÝCH ZÁSAD MULTIDISCIPLINÁRNEHO PRÍSTUPU V RODINNOPRÁVNEJ AGENDE“. Metodika bola distribuovaná na všetky súdy a nateraz má odporúčací charakter pre postup jednotlivých súdov v spolupráci s ďalšími zainteresovanými subjektmi. MS SR informovalo komisárku pre osoby so zdravotným postihnutím, že na MS SR je rozbehnutý projektový zámer vytvorenia tzv.
---	--	---

	vyhľadať advokáta, aj v prípade, ak je dostatočne finančne zabezpečený. Ako sa ukázalo, takýto občan ani nemá veľakrát tušenie, aké práva podľa procesných zákonov má, nie je možné ani reálne posúdiť, či poučeniu súdu porozumel alebo nie a či vôbec bol o právach účastníka konania informovaný. Takisto je preňho zložitý prejsť procesom schvaľovania bezplatnej právnej pomoci v Centre právnej pomoci. Navyše, títo ľudia si vyžadujú osobitný prístup a podporu. Je pravdepodobné, že objektívne títo ľudia nedokážu relevantne a komplexne opísať situáciu, v ktorej sa ocitli, robí im ťažkosť aj zabezpečenie listinných dôkazov, ktoré sú potrebné ich podporu v súdnom konaní. Stav plnenia: Nesplnené Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2017 Oblasť úpravy: Zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok 6. Ďalším problémom v oblasti rozhodovania súdov v konaniach o spôsobilosti na právne úkony je nedostatok sudcov, sudcovského aparátu a súdnych znalcov, ktorí by sa týmto typom konaní mohli hlbkovo a precízne venovať. Po doručení návrhu na prínavrátie spôsobilosti na právne úkony som zaznamenala relatívne dlhú lehotu, kedy je zo strany súdu určené prvé pojednávanie. V rámci prvého pojednávania súd vo väčšine prípadov vydá uznesenia o ustanovení znalca z odboru psychiatrie bez toho, aby sa presvedčil, či nebude postačujúci záver ošetrojúceho lekára. Následne sa dlhú dobu čaká na vypracovanie znaleckého posudku. Najmä konania o prínavrátie spôsobilosti na právne úkony trvajú neprimerane dlhú dobu. Navrhujem personálne posilniť poručenské súdy v rámci celého Slovenska tak, aby sa dosiahlo efektívnejšie a rýchlejšie rozhodovanie vo veci spôsobilosti na právne úkony. Súčasne navrhujem a odporúčam, aby boli sudcovia vykonávajúci poručenskú agendu permanentne vzdelávaní a špecializovaní. Stav plnenia: Nesplnené Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2017 Oblasť úpravy: Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach 7. Vytvorenie špecializovaných rodinných súdov. Výsledkom starostlivosti súdu o maloletých by v prvom rade malo byť zabezpečenie ochrany a naplnenia práv dieťaťa, ale tiež reálne zlepšenie jeho života v rodine. Aktuálne nastavenie súdneho systému však skôr vytvára priestor na súboj rodičov, ktorého obeťou je samotné dieťa, prípadne na vytváranie nových a nových nekončiacich sporov. Stav plnenia: Plní sa priebežne Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2018 Oblasť úpravy: Zákon č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach 8. Plné zavedenie tzv. Cochemského modelu do súdnej praxe. Stav plnenia: Plní sa priebežne Rezort: MS SR Zdroj: Správa za rok 2019 Oblasť úpravy: Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine Poznámka k priebehu plnenia k 31.12.2021: Cochemský model je v prostredí slovenského súdnictva naďalej funkčný len formou pilotného projektu na niektorých vybraných súdoch. Naďalej platí, že je funkčný a využívaný len na niektorých súdoch, nie na všetkých a postup nebol legislatívne upravený, a teda pre sudcov nie je záväzný. 9. Zaviesť do systému sociálno-právnej ochrany dieťaťa a rozhodovacej činnosti súdov prvok flexibility. Aktuálne nastavenie úpravy rodinných vzťahov je pre bežný život často nevyhovujúce, život rodiny zväzuje do neprírodných, súdom úzko definovaných pravidiel, ktoré skôr či neskôr ústia do odporu rodičov aj dieťaťa a do vzniku vzájomných konfliktov. Stav plnenia: Plní sa čiastočne Rezort: MS SR v spolupráci s MPSVaR SR Zdroj: Správa za rok 2019 Oblasť plnenia: Zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele Poznámka k priebehu plnenia k 31.12.2021: Aktuálne je v medzirezortnom pripomienkovom konaní Civilný mimosporový poriadok aj zákon o rodine, pričom navrhované zmeny by mohli priniesť zlepšenie v tejto oblasti.			„registra opatrovnictva“. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.
KOZP	§ 12 zákona č. 161/2015 Z.z. Pripomienka nad rámec novely – Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím vstupuje do súdnych konaní na strane osoby so zdravotným postihnutím na základe § 12 ods. 2 až po vydaní uznesenia súdu o pribratí do konania. Podľa tejto právnej úpravy je vždy na zvážení súdu, či súd povolí vstup úradu do konania. Plynutie lehoty od doručenia žiadosti až po vydanie rozhodnutia niekedy celé konanie predlžuje. Niekedy to spôsobuje aj niekoľkokrát čakanie. Evidujeme prípady, že súd vstup úradu do konania nepovolil z dôvodu, že záujmy osoby v konaní o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony sú dostatočne chránené kolíznym opatrovníkom. Napr. zhodou okolností to bola dcéra, ktorá mala jednoznačný záujem o obmedzenie spôsobilosti na právne úkony otca, keďže návrh na obmedzenie podala manželka a matka kolíznej opatrovníčky. Vstup do konania pred všeobecnými súdmi je jedna z možností výkonu oprávnení podľa § 10 ods. 2 písm. g) zákona č. 176/2015 Z.z. o komisárovi Z tohto dôvodu navrhujeme, aby mal komisár pre osoby so zdravotným postihnutím a analogicky aj komisár pre deti obdobné postavenie ako prokurátor v súdnom konaní podľa § 13 a	Z	N	Všetky zásadné pripomienky Komisárky pre osoby so zdravotným postihnutím zákona boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre

	analogicky by malo platiť ustanovenie § 56 CMP.			Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.
KOZP	Pripomienka nad rámec návrhu novely – právo podať dovolanie V šesťročnej praxi výkonu oprávnení v súdnom konaní úrad vstúpil do 93 súdnych konaní, v roku 2021 sme sa zúčastnili 33 pojednávaní. Prakticky sprevádzame osobu so zdravotným postihnutím počas priebehu celého súdneho konania, poznáme jej životný príbeh a krok za krokoch ju vedieme celým súdnym konaním. V prípade, že s výsledkom rozhodnutia nie je náš klient spokojný, a úrad tiež, máme snahu jej pomôcť aj podaním mimoriadneho opravného poriadku. Takto by bola naša pomoc a podpora komplexná. Pre človeka so zdravotným postihnutím je veľmi obtiažne až nemožné hľadať advokáta na spísanie dovolania. Navrhujeme, aby úrad komisára mohol podať v mene klienta aj dovolanie. Ďalším problémom je späťvzatie odvolania osobou so zdravotným postihnutím. Napr. v konaní o spôsobilosti na právne úkony ak klient nesúhlasí s rozhodnutím súdu o obmedzení spôsobilosti na právne úkony, spisujeme odvolania. Avšak v priebehu odvolacieho tohto človeka rodina „zlomí“ a on zoberie svoje odvolanie späť. V takom prípade odvolací súd konanie zastaví, nakoľko účasť úradu je viazaná na konanie účastníka. Napriek tomu, že sme presvedčení, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo vydané správne, konanie o odvolaní súd zastaví a naša účasť v konaní už nemá žiadnu právnu relevanciu.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky Komisarčky pre osoby so zdravotným postihnutím zákona boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva. Pokiaľ ide o tzv. vadné súdne rozhodnutia v konaní o spôsobilosti na právne úkony, je možné v zmysle platnej právnej úpravy uvažovať aj o trestnoprávnej zodpovednosti (napr. trestný čin Ohýbanie práva), alebo o disciplinárnej zodpovednosti sudcu. Rozpor bol na rozporovom konaní odstránený.
KOZP	k § 28 ods. 3 zákona č. 35.2006 Z. z. o rodine - Pripomienka nad rámec novely Vzhľadom na diskriminujúcu právnu úpravu, spočívajúcu v obmedzení rodiča s obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony vo výkone rodičovských práv v tom smere, že nemôže vykonávať rodičovské práva a povinnosti ako celok bez ohľadu na rozsah a charakter obmedzenia v spôsobilosti na právne úkony, navrhujeme upraviť ustanovenie nasledovne: „Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije alebo je neznámy. Ak jeden z rodičov je obmedzený v spôsobilosti na právne úkony, druhý rodič vykonáva rodičovské práva a povinnosti sám len v tom rozsahu, ktorý zodpovedá obmedzeniu v spôsobilosti na právne úkony jedného z rodičov. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.“	Z	A	
MDaVSR	Čl. I bode 16 a čl. II novelizačný bod V čl. I bode 16 a čl. II novelizačnom bode odporúčame za úvodzovky doplniť na konci bodku.	O	A	
MDaVSR	Čl. III bod 2 V čl. III bode 2 odporúčame slová „odseky 4 až 6“ nahradiť slovami „odseky 3 až 6“.	O	A	
MDaVSR	Dôvodovej správe osobitnej časti V dôvodovej správe osobitnej časti odporúčame označovať články iba rímskymi číslicami a bez podčiarknutia.	O	A	
MDaVSR	Názvu vlastného materiálu a dôvodovej správy všeobecnej časti V názve vlastného materiálu a dôvodovej správy všeobecnej časti odporúčame za slovo „menia“ vložiť písmeno „a“.	O	A	
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (napríklad v čl. I bode 9 za slovo „slová“ vložiť dvojbodku, v bode 16 slovo „pripájajú“ nahradiť slovami „bodka nahrádza bodkočiarkou a pripájajú sa“, v bode 19 § 369b ods. 1 až 3 vypustiť slová „v znení účinnom od 1. decembra 2022“ (4x) ako nadbytočné, pretože ide o nové ustanovenie, v § 396b ods. 2 vypustiť čiarku za slovami „Ak k 1. decembru 2022“ ako nadbytočnú).	O	A	

MKSR	čl. III bod 2 Navrhujeme slová „Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 4 až 6.“ nahradiť slovami „Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6.“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	A	
MKSR	Čl. II Navrhujeme vypustiť bodku za slovom „zadržaní“ a za horné úvodzovky na konci vety vložiť bodku. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	A	
MOSR	dôvodovej správe Odporúčame opraviť označenie jednotlivých novelizačných bodov v osobitnej časti dôvodovej správy k čl. I návrhu zákona. Odôvodnenie Označenie odôvodnenia novelizačných bodov čl. I návrhu zákona navrhujeme zladit' s jeho znením.	O	A	
MOSR	čl. I bodu 6 návrhu zákona Odporúčame v navrhovanom ustanovení § 58 ods. 2 doplniť lehotu na vydanie uznesenia o výške náhrady trov konania štátu. Odôvodnenie Vydanie uznesenia o výške náhrady trov konania štátu je vymedzené časovo len slovami „po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí“.	O	N	Predkladateľ v tomto materiáli nemá zámer určovať lehotu na vydanie uznesenia. Navrhovaná pripomienka bude podnetom na diskusiu na budúce legislatívne využitie (napríklad pri revízií kódexov).
MOSR	čl. III bodu 1 návrhu zákona Odporúčame v navrhovanom znení § 24 ods. 1 prvej vete za slová „jedného z rodičov“ vložiť spojku „a“. Odôvodnenie Ide o jazykovú úpravu navrhovaného textu.	O	N	Z hľadiska gramatického a štylistického ide v § 24 ods. 1 o demonštratívny neuzavretý výpočet toho, o čom môže súd v danom prípade rozhodnúť (slovo „najmä“). Pridanie spojky „a“ by mohlo v súdnej praxi vyvolať rozdielne interpretácie a z toho prameniace výkladové otázky. V zásade súdy o tom, kto bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok rozhodnú spravidla vždy.
MOSR	čl. I bodu 9 návrhu zákona Odporúčame znenie novelizačného bodu 9 nahradiť týmto znením: „9. V § 144 ods. 1 sa za slová „prípadne poručník“ vkladajú slová „a opatrovník,““. Odôvodnenie Opatrovník dáva súhlas na osvojenie namiesto rodičov v prípadoch, ktoré vymedzuje ustanovenie § 102 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V navrhovanom doplnení § 144 ods. 1 preto odporúčame v rámci vymenovania účastníkov konania o osvojenie uvádzať opatrovníka za rodičmi, a nie ako alternatívu účasti osvojiteľa alebo jeho manžela.	O	N	Bod 9 bol z návrhu zákona vypustený na základe akceptovania zásadnej pripomienky GP SR.
MPRVS	k čl. III druhý bod Nahradiť slová "4 až 6" slovami "3 až 6".	O	A	
MPSVRS	K Čl. III bodu 1 Odporúčam v Čl. III bode 1 navrhovanom § 24 ods. 1 slová „kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok“ nahradiť slovami „či budú zastupovať a spravovať jeho majetok obidvaja rodičia alebo jeden z rodičov“. Odôvodnenie: V záujme jednoznačnej interpretácie a aplikácie je potrebné explicitne ustanoviť, že rozhodnutím, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, v ktorom súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvede, môže súd v zásade alternatívne určiť, či budú zastupovať a spravovať jeho majetok obidvaja rodičia alebo len jeden z rodičov. Upozorňujem, že v znení v Čl. III bode 1 navrhovaného § 24 ods. 1 ako ho navrhuje predkladateľ, vyjadruje použitá formulácia z hľadiska slovného znenia v zásade len možnosť určenia jedného z rodičov. Na základe vykonaného dokazovania v konkrétnom konaní môže byť preukázané, že zastupovanie maloletého dieťaťa a spravovanie jeho majetku by malo byť v záujme dieťaťa realizované oboma rodičmi tak, ako doposiaľ aj po rozvede manželstva.	O	N	Vo svojej podstate je určenie, že zastupovať a spravovať majetok dieťaťa bude iba jeden z rodičov „obmedzením“ časti výkonu rodičovských práv a povinností. A súd, ak takto rozhodne, väčšinou je to na návrh rodičov, resp. na návrh jedného z nich po súhlase druhého rodiča. Predkladateľ sa nestotožňuje s navrhovanou vecnou zmenou dikcie (keďže ide o vecnú zmenu, bolo by žiadúce, aby bola predmetom MPK). Doterajšia prax sa s týmito

	Najmä, ak súd zverí maloleté dieťa novo do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, tak z povahy a účelu tohto zverenia by malo vyplývať aj zastupovanie a spravovanie jeho majetku obidvoma rodičmi, ak nie sú preukázané závažné dôvody pre zastupovanie maloletého dieťaťa a spravovanie jeho majetku len jedným z rodičov.			aspektami vysporiadava bez problémov.
MPSVRSR	K Čl. III bodu 5 Odporúčam v Čl. III bode 5 navrhovanom § 62 ods. 7 slová „do spoločnej starostlivosti rodičov“ nahradiť slovami „do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov“. Odôvodnenie: V Čl. III bode 5 navrhovaný § 62 ods. 7 odporúčam terminologicky zosúladiť s v Čl. III navrhovanou úpravou § 24 a s odôvodnením k návrhu, v ktorom predkladateľ uvádza, že návrh zákona v označení pojmu „spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov“ nadväzuje na už platný obsah zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine vo vzťahu k obsahu pojmu „osobná starostlivosť“. Z pojmu „osobná starostlivosť“ vychádza vo svojich ustanoveniach aj Zákonník práce, ktorý používa pojem „zamestnanec trvale sa starajúci o dieťa“, ktorý je definovaný v § 40 ods. 11 Zákonníka práce nasledovne: „Zamestnanec trvale sa starajúci o dieťa na účely tohto zákona je zamestnanec, ktorý sa osobne stará o vlastné neplnoleté dieťa vrátane striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a zamestnanec, ktorý sa osobne stará o neplnoleté dieťa zverené mu do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosti rodičov na základe rozhodnutia súdu. Toto postavenie zamestnancovi vzniká dňom, keď zamestnávateľovi písomne oznámil, že sa trvale stará o dieťa podľa prvej vety, a zaniká dňom, keď sa zamestnanec prestal trvale starať o dieťa podľa prvej vety. Zánik trvalej starostlivosti o dieťa je zamestnanec povinný písomne oznámiť zamestnávateľovi bez zbytočného odkladu.“. Z § 40 ods. 11 Zákonníka práce vyplýva, že zamestnancom trvale sa starajúcim o dieťa na účely tohto zákona je zamestnanec, ktorý sa osobne stará o dieťa (širší pojem), pričom zákonodarcu v zákonnej definícii uvádza aj slovné spojenie „vrátane striedavej osobnej starostlivosti“ z dôvodu právnej istoty adresátov právnej normy. Pre účely § 40 ods. 11 Zákonníka práce je právne irelevantné, či ide o spoločnú alebo nespoľichnú osobnú starostlivosť, podstatným znakom je, že starostlivosť je osobná. Upozorňujem, že pokiaľ by predkladaný návrh zákona v Čl. III použil pojem „spoločná starostlivosť“ a nie „spoločná osobná starostlivosť“ je možné domnievať sa, že by to mohlo vyvolať interpretačné otázky pri používaní uvedených ustanovení Zákonníka práce a problémy v praxi pre adresátov právnej normy, pričom by to mohlo viesť k záveru, že ak rodič nemá dieťa v osobnej starostlivosti, nemá právo na zvýšenú výmeru dovolenky.	O	A	
MPSVRSR	K Čl. III Upozorňujem, že v Čl. III navrhovaná novelizácia zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine zavádza inštitút spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorý ovplyvní aj právne vzťahy pri poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi, sociálnych služieb a peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia, kde napríklad nebude možné jednoznačne určiť okruh členov domácnosti, v prípade, že obaja rozvedení rodičia sa nachádzajú v hmotnej núdzi a tvoria samostatnú domácnosť, t. j. vzniká otázka, s ktorým z rodičov bude dieťa tvoriť domácnosť na účely pomoci v hmotnej núdzi. Samotný predpoklad, že rodičia v rámci spoločnej osobnej starostlivosti sa budú vedieť dohodnúť vo všetkých oblastiach starostlivosti o dieťa je z tohto hľadiska nedostatočný. Zavedenie novej formy starostlivosti o dieťa po rozvoze manželstva, t. j. spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov sa dotkne poskytovania pomoci v hmotnej núdzi v zmysle zákona č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi. Zákon č. 417/2013 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi posudzuje, na účely vzniku a trvania nároku na poskytovanie pomoci v hmotnej núdzi, kto tvorí spoločnú domácnosť, ako aj príjmy a majetok jednotlivých členov domácnosti. V kontexte predkladateľom navrhovanej úpravy zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (spoločná osobná starostlivosť obidvoch rodičov) predpokladám, že dieťa bude aj po rozvoze rodičov v jednej domácnosti s nimi. Upozorňujem, že z toho dôvodu sa bude takáto domácnosť na účely pomoci v hmotnej núdzi považovať za spoločnú. V opačnom prípade je potrebné upresniť, s ktorým rodičom bude dieťa posudzované v spoločnej domácnosti. Zároveň zavedenie novej formy starostlivosti o dieťa po rozvoze manželstva, t. j. spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sa dotkne aj posudzovania príjmu v spoločnej domácnosti na účely zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. Podľa § 18 ods. 7 písm. b) zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia sa u	O	N	V písomnej forme zaslaných pripomienok - list ministra práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 141800/2022-M_OSÚL z 28.3.2022 je uvedené, že ide o odporúčacu pripomienku. Túto skutočnosť potvrdili zástupcovia MPSVaR SR na rozporovom konaní dňa 8.4.2022. Z tohto dôvodu nevzniká pri tejto pripomienke rozpor. V diskusií bol prijatý záver, že riešenie tejto témy nepatrí do vecnej pôsobnosti zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a zároveň by popieralo samotnú vecnú podstatu spoločnej osobnej starostlivosti.

	rodičov s nezaopatreným dieťaťom príjmy týchto rodičov a príjem nezaopatreného dieťaťa žijúceho s nimi v domácnosti zisťujú a posudzujú spoločne. Predpokladám, že dieťa bude aj po rozvode rodičov v jednej spoločnej domácnosti s rodičmi, preto sa bude takáto domácnosť na účely peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia považovať za spoločnú.			
MPSVRSR	K Čl. I, K § 365 ods. 5 a § 367 ods. 4 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu § 365 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku doplniť o ustanovenie v tom zmysle, aby sa uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi, aby bol maloletý dočasne zverený do starostlivosti právnickej osoby, ktorú v uznesení určí, doručovalo aj tejto právnickej osobe. Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu § 367 ods. 4 Civilného mimosporového poriadku doplniť o ustanovenie v tom zmysle, aby sa uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi, aby ten, kto má maloletého pri sebe maloletého odovzdal do starostlivosti právnickej osoby, ktorú v uznesení určí, doručovalo aj tejto právnickej osobe. Odôvodnenie: Právnická osoba, zariadenie na výkon rozhodnutia súdu, musí, a to aj napriek tomu, že nie je účastníkom konania, disponovať rozhodnutím. Osobitne v prípade neodkladných opatrení je nevyhnutné zabezpečiť doručenie rozhodnutia jeho vykonávateľovi.	Z	ČA	Na rozporovom konaní dňa 8.4.2022 bol rozpor odstránený. V súvislosti s touto pripomienkou MPSVaR SR uviedlo, že nevidí zásadný problém v tom, aby nimi navrhované doplnenie úpravy, v zmysle ktorej by sa uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadi, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti právnickej osoby, ktorú v uznesení určí, doručovalo aj tejto právnickej osobe, bolo upravené vo vyhláske Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (nakoľko platný § 48 už upravuje zasielanie písomnosti súdu v niektorých prípadoch). MPSVaR SR zaslalo znenie dikcie, ktorú by v budúcnosti navrhovali v tejto súvislosti doplniť do § 48 ods. 6 predmetnej vyhlášky.
MPSVRSR	K Čl. I, K § 38 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu § 38 Civilného mimosporového poriadku doplniť o ustanovenie v tom zmysle, že súd nemôže požiadať o zisťovanie názoru maloletého toho, kto vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka. Odôvodnenie: Ak má kolízny opatrovník postavenie strany nie je možné, aby bol poverovaný na zisťovanie názoru dieťaťa. Je nepochybné, že všetky strany poznajú názor dieťaťa, avšak ak by ho mali predložiť súdu, môže byť rovnako spochybnený ako interpretácia iného dôkazu jednej zo strán. V konaniach, v ktorých orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka, nemôže zároveň zabezpečovať zisťovanie názoru aj pre súd, pretože rola orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately je podať správy, o ktoré súd požiada (napríklad úroveň starostlivosti, vzťahové väzby) a rola kolízneho opatrovníka zastupovať dieťa v konaní, ak ho nemôžu zastupovať rodičia. Fakticky nemôže zároveň ten istý orgán zastávať tri role, ktoré už v súčasnej dobe vykonáva. V súčasnej dobe, kedy sudy začali s procesom skvalitňovania výkonu (v rámci súdnej reformy, tzv. súdnej mapy) je na mieste, aby sa skvalitňoval aj výkon iných faktorov, ktoré majú vplyv na samotné konanie, čím bezpochyby je aj zisťovanie názoru dieťaťa alebo aj výkon kolízneho opatrovnictva. Mám za to, že už aj zo samotnej dikcie Civilného mimosporového poriadku vyplýva, že si súd má zisťovať názor maloletého sám.	Z	N	MS SR rozumie argumentácií MPSVaR SR. Nakoľko ale ide v tejto fáze o vecnú zmenu uplatnenú nad rámec navrhovaných zmien, MS SR považuje za potrebné, aby táto zmena bola v budúcnosti predmetom MPK. Rozpor bol odstránený. Pripomienka nebola akceptovaná
MPSVRSR	K Čl. I, K § 117 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu upraviť § 117 Civilného mimosporového poriadku v tom zmysle, aby bolo zrejmé, že súd ustanoví za opatrovníka maloletému orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, iba v tom prípade, ak orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nepodal návrh na začatie konania v tejto veci. Odôvodnenie: Aj napriek tomu, že orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nemá byť prvou voľbou pre funkciu kolízneho opatrovníka, súd spravidla do tejto funkcie ustanoví príslušný orgán sociálnoprávnej ochrany detí a	Z	N	MS SR rozumie argumentácií MPSVaR SR. Nakoľko ale ide v tejto fáze o vecnú zmenu uplatnenú nad rámec navrhovaných zmien, MS SR považuje za potrebné, aby táto zmena bola v budúcnosti predmetom MPK. MS SR zapracuje tento novelizačný návrh pri ďalšej pripravovanej

	sociálnej kurately. Mnohé konania ale začínajú na návrh orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, a preto je vylúčené, aby tento orgán zastával súbežne úlohy navrhovateľa aj opatrovníka dieťaťa v konaní. Výkon tejto funkcie orgánom sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately je vo všeobecnosti vážnym problémom z dôvodu viacrolovnosti (v čase konania musí plniť svoje primárne úlohy, t.j. vedie prípadovú sociálnu prácu, vykonáva opatrenia, resp. zabezpečuje alebo sprostredkováva ich vykonávanie pre dieťa a rodinu ako orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a zároveň je kolíznym opatrovníkom dieťaťa v konaní), avšak v prípade, že je orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately aj navrhovateľom, je z pohľadu zákonnosti samotného konania nemožné, aby plnil aj úlohu opatrovníka dieťaťa v konaní. Doriešenie zastupovania detí v súdnom konaní je rovnako zásadné pre zlepšenie fungovania súdnictva v rodinnoprávnej agende ako skvalitnenie a zefektívnenie jeho fungovania utvorením podmienok na špecializáciu rodinnej agendy.			novelizácií CMP. Rozpor bol odstránený. Pripomienka nebola akceptovaná
MPSVRSR	K Čl. I, K § 111 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu v § 111 písm. l) Civilného mimosporového poriadku vypustiť slová „a iných výchovných opatreniach“ a zároveň zásadne žiadam § 111 Civilného mimosporového poriadku doplniť o nové písmeno m), ktoré znie: „m) výchovných opatreniach,“. Doterajšie písmena m) až p) sa označia ako písmena n) až r). Odôvodnenie: Zásadná pripomienka je jednou z pripomienok, na ktorej sa dohodli členovia pracovnej skupiny. Pracovná skupina identifikovala niekoľko rizikových miest, resp. príležitostí na zlepšenie, a to v legislatívnej oblasti, aj na úrovni najmä metodickej a organizačnej, ktoré primárne, ale aj sekundárne, ovplyvňujú podmienky pre rozhodovanie súdov a postupy zúčastnených subjektov. Jedným z návrhov pracovnej skupiny je aj návrh na korekciu § 111 Civilného mimosporového poriadku tak, aby ústavná starostlivosť nebola klasifikovaná ako výchovné opatrenie. Vzhľadom na odlišnú povahu ústavnej starostlivosti a výchovných opatrení (o čom svedčí aj rozdielne systematické zaradenie výchovných opatrení a ústavnej starostlivosti v zákone č. 36/2005 Z. z. o rodine) zásadne žiadam, aby boli v klasifikácii konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých uvádzané výchovné opatrenia osobitne.	Z	A	Na rozporovom konaní dňa 8.4.2022 bola pripomienka akceptovaná a navrhovaná zmena bola zapracovaná do materiálu.
MPSVRSR	K Čl. I, K § 112 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu v § 112 ods. 2 Civilného mimosporového poriadku na konci prvej vety bodku nahradiť bodkočiarkou a pripojiť tieto slová: „zmena bydliska maloletého z dôvodu umiestnenia maloletého v zariadení na základe rozhodnutia súdu podľa § 111 písm. l) až n) nie je dôvodom na zmenu miestnej príslušnosti súdu.“. Odôvodnenie: Jedným z praktických problémov, ktoré identifikovala pracovná skupina je zmena miestnej príslušnosti súdu v prípade, ak je dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu o ústavnej starostlivosti, výchovnom opatrení resp. ochrannej výchove v centre pre deti a rodiny alebo v niektorom zo špeciálnych výchovných zariadení. Na takúto zmenu miestnej príslušnosti súdu nie je dôvod, ani pri ústavnej starostlivosti alebo ochrannej výchove nieto pri časovo ohraničených výchovných opatreniach. Z hľadiska hodnotenia plnenia účelu všetkých troch opatrení súdom je z hľadiska dieťaťa vo výhodnejšej pozícii ten súd, v obvode ktorého sa nachádza rodina dieťaťa aj jeho ostatné väzby, a to aj v prípade, ak rozhoduje napríklad o skončení ústavnej starostlivosti resp. ochrannej výchovy.	Z	A	Na rozporovom konaní dňa 8.4.2022 bola pripomienka akceptovaná a navrhovaná zmena bola zapracovaná do materiálu. Rozpor bol odstránený.
MPSVRSR	K Čl. I, K § 365 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu v § 365 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku za slovo „dočasne“ vložiť čiarku a slová „zverený do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú v uznesení určí“ nahradiť slovami „najviac na dobu šiestich mesiacov, zverený do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú v uznesení určí; to neplatí, ak bol v lehote šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia podaný návrh vo veci samej, ak bolo do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zverené maloleté dieťa bez sprievodu alebo ak nebolo možné v lehote šiestich mesiacov zľúčiť maloletého cudzinca s jeho rodinou“. Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu § 365 Civilného mimosporového poriadku doplniť o odseky 6 až 8, ktoré znejú: „(6) Počas doby nariadeného neodkladného opatrenia súd skúma existenciu dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Ak v lehote šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia nebol podaný návrh vo veci samej a súd zistí dôvody pre ďalšie zotrvanie maloletého v starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú určil v uznesení, začne	Z	A	Znenie bolo upravené podľa zásadných pripomienok GP SR a MPSVaR SR v nadväznosti na závery z rozporových konaní. Rozpor bol odstránený.

	konanie vo veci samej aj bez návrhu. (7) Neodkladné opatrenie súd zruší, ak rodič, iný účastník konania alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately navrhne jeho zrušenie, v ktorom osvedčí splnenie podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia, a to v lehote štrnástich dní od doručenia návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia. (8) Ak bolo začaté konanie podľa odseku 1 alebo 6, neodkladné opatrenie súd zruší rozhodnutím vo veci samej.“. Odôvodnenie: Pripomienky k § 365 a 367 Civilného mimosporového konania navrhla pracovná skupina ako komplex opatrení na zefektívnenie neodkladných opatrení. Počet detí vyňatých z biologických rodín na základe neodkladných opatrení sa medziročne výrazne zvyšuje (v roku 2013 – 54,6%, v roku 2020 cca 92%). Následne je výrazná časť detí umiestnená v zariadení neobmedzenú dobu, rádovo mesiace, len na základe neodkladného opatrenia, ktoré má byť rýchlym a hlavne prechodným opatrením súdu na riešenie akútnej situácie dieťaťa. V prípade neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého preto zásadne žiadam obmedzenie dĺžky jeho trvania na dobu najviac šesť mesiacov s možnosťou automatického predĺženia tejto doby, ak bol podaný návrh vo veci samej (alebo ak súd zistí dôvody pre ďalšie zotrvanie dieťaťa v starostlivosti osoby, ktorú určil v rozhodnutí a začne konanie vo veci samej aj bez návrhu) a tiež v prípade, ak bolo neodkladným opatrením zverené do starostlivosti osoby maloleté dieťa, ktoré je maloletým bez sprievodu alebo dieťa – cudzinec, v prípade ktorého sa usiluje o zlúčenie s rodinou (o. i. aktuálna situácia súvisiaca s vojnovým konfliktom na Ukrajine odôvodňuje takúto výnimku, nakoľko primárnym cieľom je zlúčenie rodiny, poskytnutie dočasnej starostlivosti a pomoci dieťaťu a nie trvalé umiestnenie v náhradnej starostlivosti, ktoré však nie je vylúčené ale nie pod tlakom právnej úpravy dĺžky trvania neodkladného opatrenia). Zásadne žiadam tiež určiť 14 dňovú lehotu na zrušenie neodkladného opatrenia na návrh rodiča, iného účastníka konania alebo orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak je osvedčené splnenie dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené. Zároveň zásadne žiadam aj taxatívne uviesť, že súd rozhodnutím vo veci samej zruší neodkladné opatrenie, nakoľko sa v praxi stávajú paradoxné situácie, kedy po uplynutí doby trvania výchovného opatrenia pokračuje platnosť neodkladného opatrenia, ktoré nebolo zrušené rozhodnutím a z ničoho nevyplyva jeho automatické zrušenie rozhodnutím vo veci samej.			
MPSVRSR	K Čl. I, K § 367 Civilného mimosporového poriadku Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu v § 367 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku na konci pripojiť túto vetu: „Ak súd nariadi neodkladné opatrenie, určí aj dĺžku jeho trvania.“. Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu v § 367 Civilného mimosporového poriadku za odsek 1 vložiť nový odsek 2, ktorý znie: „(2) Ak súd nariadi neodkladným opatrením odovzdanie maloletého do starostlivosti zariadenia na výkon rozhodnutia súdu, určí dĺžku jeho trvania, a to najviac na šesť mesiacov a podmienky, ktorých splnenie bude dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia pred uplynutím doby jeho platnosti; to neplatí, ak bolo neodkladným opatrením zverené do starostlivosti zariadenia maloleté dieťa bez sprievodu.“. Doterajšie odseky 2 až 4 sa označia ako odseky 3 až 5. Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu § 367 Civilného mimosporového poriadku doplniť o odsek 6, ktorý znie: „(6) Neodkladné opatrenie, ktorým súd nariadi odovzdanie maloletého do starostlivosti zariadenia na výkon rozhodnutia súdu súd zruší, ak rodič, iný účastník konania alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately navrhne jeho zrušenie, v ktorom osvedčí splnenie podmienok pre zrušenie neodkladného opatrenia. O návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia súd rozhodne do štrnástich dní od jeho doručenia.“. Odôvodnenie: V prípade neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého zásadne žiadam všeobecne obmedzenie dĺžky jeho trvania a v prípade nariadenia odovzdania dieťaťa do starostlivosti zariadenia na dobu najviac šiestich mesiacov s výnimkou pre maloleté deti bez sprievodu. Z rovnakých dôvodov ako pri návrhu na doplnenie náležitostí rozsudku vo veciach podľa § 111 písm. l) až n) Civilného mimosporového poriadku o určenie podmienok skončenia ústavnej starostlivosti, výchovného opatrenia a ochrannej výchovy a podmienok návratu dieťaťa do rodiny aj do úpravy neodkladného opatrenia zásadne žiadam doplniť ako náležitosť rozhodnutia podmienky, ktorých splnenie bude dôvodom pre zrušenie neodkladného opatrenia pred uplynutím doby jeho platnosti. Zásadne žiadam tiež určiť 14 dňovú lehotu na zrušenie neodkladného opatrenia na návrh rodiča, iného účastníka konania alebo orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, ak je osvedčené splnenie	Z	A	Znenie bolo upravené podľa zásadných pripomienok GP SR a MPSVaR SR v nadväznosti na závery z rozporových konaní. Rozpor bol odstránený.

	dôvodov, pre ktoré bolo neodkladné opatrenie nariadené.			
MPSVRSR	K Čl. I bodu 7 Zásadne žiadam v Čl. I bode 7 navrhovanom § 120 ods. 1 na konci pripojiť túto vetu: „V rozsudku vo veciach podľa § 111 písm. l) až n) súd určí okrem dôvodov nariadenia ústavnej starostlivosti, dôvodov uloženia výchovného opatrenia alebo ochranného opatrenia aj podmienky ich skončenia a podmienky návratu dieťaťa do rodiny, inak ich trvanie časovo obmedzí.“. Zároveň zásadne žiadam úpravu ustanovenia § 120 Civilného mimosporového poriadku, z ktorej bude zrejme, že rozsudok bude doručovaný aj zariadeniu, v ktorom sa má súdne rozhodnutie vykonávať, nakoľko je potrebné, aby zariadenie takýmto rozhodnutím disponovalo, a to priamo od súdu. Odôvodnenie: Jednou z možností, ktorú identifikovala medzirezortná pracovná skupina, zložená zo zástupcov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky – Prezídia policajného zboru, Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Asociácie rodinných sudcov, zástupcov centier pre deti a rodiny a akreditovaných subjektov pôsobiach v oblasti ochrany detí s cieľom identifikovania možností zlepšiť, zefektívniť opatrenia na predchádzanie vynímaniu detí z rodičovskej starostlivosti (ďalej len „pracovná skupina“), na zefektívnenie plnenia účelu ústavnej starostlivosti, výchovného opatrenia alebo ochranného opatrenia resp. ochrannej výchovy je nielen jednoznačné pomenovanie a uvedenie dôvodov ich nariadenia, resp. uloženia v rozsudku, ale najmä určenie podmienok, osobitne určenie podmienok návratu dieťaťa do rodiny, po splnení ktorých bude ich výkon skončený. V prípade, že súd podmienky neurčí, je žiaduce, aby jednoznačne určil dobu ich trvania. Je potrebné, aby rodičia, ale aj orgány sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, zariadenia a aj súd zintenzívnili úsilie na odstránenie dôvodov, pre ktoré bolo dieťa umiestnené v zariadení. Vnútorý odkaz na § 111 písm. l) až n) Civilného mimosporového poriadku je potrebné vnímať v súvislosti so zásadnou pripomienkou uplatnenou nad rámec predkladaného návrhu k § 111 Civilného mimosporového poriadku.	Z	N	MS SR rozumie argumentácií MPSVaR SR. Nakoľko ale ide v tejto fáze o vecnú zmenu uplatnenú nad rámec navrhovaných zmien, MS SR považuje za potrebné, aby táto zmena bola v budúcnosti predmetom MPK. Rozpor bol odstránený. Pripomienka nebola akceptovaná
MPSVRSR	Všeobecná zásadná pripomienka k Čl. III Zásadne žiadam vo vzťahu k Čl. III doplniť právnu úpravu spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o jej pojmové znaky, z ktorých by bolo možné vyvodíť a určiť jedného z rodičov maloletého dieťaťa ako oprávnenú osobu na poskytovanie štátnych sociálnych dávok. Odôvodnenie: V Čl. III navrhovaná novelizácia zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine zavádza inštitút spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorý ovplyvní aj právne vzťahy pri poskytovaní štátnych sociálnych dávok. Predkladateľom navrhovaná právna úprava spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov však bližšie nedefinuje jej prvky, na základe ktorých by bolo možné dospieť k určeniu osoby oprávnenej na poskytovanie štátnych sociálnych dávok v prípade absencie dohody rodičov v tejto oblasti. Samotný predpoklad, že rodičia v rámci spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov sa budú vedieť dohodnúť vo všetkých oblastiach starostlivosti o dieťa je z tohto hľadiska nedostatočný. V tejto súvislosti zásadne žiadam doplniť právnu úpravu spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o jej pojmové znaky, z ktorých by bolo možné vyvodíť a určiť jedného z rodičov maloletého dieťaťa ako oprávnenú osobu na poskytovanie štátnych sociálnych dávok.	Z	N	Na rozporovom konaní dňa 8.4.2022 bol prijatý záver, že riešenie tejto témy teda poskytovanie štátnych sociálnych dávok nepatrí do vecnej pôsobnosti zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine. MPSVaR SR prisľúbilo, že zašle znenie samostatných novelizačných článkov osobitných právnych predpisov, ktoré považujú za potrebné v tejto súvislosti novelizovať. Predmetné novelizačné články osobitných zákonov boli zapracované do materiálu. Rozpor bol odstránený.
MŠVVaŠSR	K čl. III bodu 2 Odporúčame označenie odsekov "4 až 6" nahradiť označením "3 až 6". Ide o legislatívno-technickú pripomienku.	O	A	
MŠVVaŠSR	K čl. II Odporúčame slová "okrem prípadu, ak ide" nahradiť slovami "ak nejde". Ide o legislatívno-technickú pripomienku.	O	A	
MVSR	K čl. I bodom 7 a 8 Odporúčame novelizačné body spojiť do jedného, ktorý bude znieť: "7. § 120 znie: "§ 120 Súd rozhoduje vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozsudkom, ktorý okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj poučenie o spôsoboch výkonu rozhodnutia.“."	O	N	Legislatívna technika vychádza z bodu 37 Prílohy č. 1 k Legislatívnym pravidlám vlády SR.
MVSR	K čl. III bodu 2 Odporúčame slová "odseky 4 až 6" nahradiť slovami "odseky 3 až 6".	O	A	

MZSR	K analýze vplyvov na manželstvo, rodičovstvo a rodinu Bod 8.1.1 predposledná veta navrhujeme slovo „zákon“ nahradiť slovom „zákona“, bod 8.1.5 druhá veta za slovom „tak“ vypustiť čiarku, bod 8.2.1 druhá veta slovo „dieťa“ navrhujeme nahradiť slovom „dieťa“, bod 8.4.1 druhá veta pred slovo „resp.“ navrhujeme doplniť čiarku, bod 8.4.1 predposledná veta za slovom „dieťa“ navrhujeme čiarku vypustiť, bod 8.5.1 deviata veta „V explicitnom...“, slovo „zásadná“ navrhujeme nahradiť slovom „zásada“. Odôvodnenie: Legislatívno-technické pripomienky.	O	ČA	
MZSR	K čl. III bod 2. Posledná veta „Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 4 až 6.“ navrhujeme nahradiť textom „Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6.“. Odôvodnenie: Legislatívno-technická pripomienka.	O	A	
NK SR	Nový novelizačný bod k § 187 § 187 ods. 2 znie: „Uznesenie o zastavení konania sa nedoručuje tým, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi.“ Odôvodnenie: Podľa aktuálneho znenia § 187 ods. 2 CMP uznesenie o zastavení konania v prípade, ak poručiteľ nezanechal žiadny majetok, je potrebné doručiť každému potencionálnemu dedičovi, ktorý je známy a ktorého pobyt je známy. Takéto uznesenie však nemá pre potencionálneho dediča žiadny praktický význam, keďže po poručiteľovi žiadny majetok nenadobudne a uznesením sa ani neurčí záväzný okruh dedičov. Počet odvolaní podaných proti takýmto uzneseniam je zanedbateľný a v prípade, že poručiteľ predsa vlastnil nejaký majetok, dedičia stále majú možnosť podať návrh na začatie dodatočného konania o dedičstve. V prípade nezanechania majetku nemôže vzniknúť spor ani o tom, kto sa postaral o pohreb poručiteľa (ako je to v prípade postupu podľa § 188 CMP). Vypustenie povinnosti doručovať tieto uznesenia nebude nijakým spôsobom na ujmu účastníkov konania a zároveň znižuje výdavky štátu na dedičské konania, keďže v takomto prípade trovy konania o dedičstve v súlade s § 50 CMP platí štát.	O	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 211 § 211 ods. 3 sa za slovo „poručiteľa“ vkladajú slová: alebo ak navrhovateľ neuvedie všetky skutočnosti, potrebné na prejednanie dedičstva, ak to možno od neho spravodlivo požadovať“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Dedičské konanie sa riadi zásadou oficiality a súd je pri dokazovaní povinný zistiť skutočný stav veci. To ale pri dodatočnom konaní o dedičstve môže viesť k zneužitiu tohto inštitútu a neprispieva ani k hospodárnosti a rýchlosti konania. V praxi sa stávajú prípady, kedy navrhovateľ, aj keď si musí byť vedomý, že okruh dedičov musí byť širší uvedie, že je jediným dedičom po svojom predkovi (aj keď mu musí byť zrejmé, že má aspoň súrodencov) a navrhne veľmi všeobecne prejsť majetok poručiteľa napríklad v určitom okrese. Súd má následne povinnosť vykonávať zdĺhavé šetrenie ohľadom okruhu dedičov, ktorý neraz v týchto konaniach pozostáva aj z niekoľkých desiatok osôb. Súd ďalej šetrí majetok poručiteľa a preukazuje, či patrí poručiteľovi, keďže mnohokrát v týchto konaniach je osoba vlastníka zapísaná v katastri nehnuteľnosti bez identifikačných údajov. Ak sa preukáže, že navrhovateľ nie je dedičom alebo že majetok nepatrí poručiteľovi, jedinou „sankciou“ navrhovateľa je zaplatenie súdneho poplatku vo výške 6,50 Eur a odmeny notára vo výške 13,- Eur a jeho hotových výdavkov. Aj keď je v dedičskom konaní zásada oficiality nespochybniteľná, máme za to, že pri podaní návrhu musí niesť časť zodpovednosti za uvádzané skutočnosti aj navrhovateľ a musí predložiť alebo uviesť aspoň také skutočnosti, ktoré má alebo môže mať k dispozícii.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 161 Navrhujeme doplniť § 161 ods. 2 o písm. e), ktorý znie: „e) úkony súdu prvej inštancie po podaní odvolania.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V praxi sa často stáva, že niektoré súdy napriek jednoznačnej formulácii § 71 CMP zastávajú názor, že úkony súdu prvej inštancie v odvolacom konaní podľa § 373 a nasl. CSP, ako aj vyrubenie súdneho poplatku za podanie odvolania má vykonať tiež notár ako súdny komisár, pričom toto ich stanovisko odôvodňujú tým, že výpočet okruhu úkonov, ktoré v konaní o dedičstve nevykonáva notár, je taxatívny a všetky ostatné úkony spadajú do kompetencie povereného notára. Novelizáciou by sa vylúčili akékoľvek pochybnosti o tom, kto má tieto úkony vykonať.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov.

				Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 194 Navrhujeme doplniť § 194 o ods. 4, ktorý znie: „Za spor o dedičské právo sa považuje aj spor o započítanie daru.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Ide o precizovanie právnej úpravy, kedy niektoré súdy odmietli akceptovať, že spor o započítanie daru je sporom o dedičské právo, hoci ten má priamy vplyv na výšku dedičských podielov dedičov. Nie je možné akceptovať názor, aby v nesporovom dedičskom konaní, ktoré sa riadi zásadou oficiality a má presne stanovený okruh účastníkov sa budú riešiť aj sporové otázky. Takými môže byť napríklad, či poručiteľ daroval finančné prostriedky niektorému z dedičov a v akej výške. Za týmto účelom je potrebné vykonať riadne dokazovanie, vypočuť svedkov a podobne, čo v dedičskom konaní nie je možné. Preto sa explicitne upravi, že taký spor o skutkový stav veci sa bude riadiť režimom sporu o dedičské právo a až do právoplatného rozhodnutia dedičské konanie bude prerušené. Po ukončení sporového konania o započítanie daru súd bude ďalej pokračovať v dedičskom konaní a započíta dar tak, ako to bude určené v rozhodnutí o tejto prejudiciálnej otázke.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k článku IV Navrhujeme doplniť návrh zákona o článok IV., ktorý znie: „Čl. IV Zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa mení a dopĺňa takto: “§ 51 ods. 11 znie nasledovne: (11) Notársky rozvrh môže byť založený na a. systéme náhodného výberu, podľa ktorého notári sa poverujú konaním a rozhodovaním v konaní o dedičstve spôsobom uvedeným v odseku 1, b. časovom systéme, podľa ktorého sú notári poverovaní konaním a rozhodovaním v konaní o dedičstve v závislosti od dátumu úmrtia poručiteľa v rámci kalendárneho roka, c. obvodovom systéme, ktorý delí obvod okresného súdu na notárske obvody, ktorých počet sa rovná počtu notárskych úradov v obvode tohto súdu d. kombináciou systémov podľa písmen a) a c) alebo b) a c).“ Doterajší článok IV. sa označí ako článok V. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Navrhujeme precizovať úpravu pravidiel tvorby notárskych rozvrhov. Navrhujeme výslovne zakotviť do zákona aj systém náhodného výberu pri poverovaní súdnych komisárov, ktorý sa v praxi používa na mnohých súdoch. S týmto pribúda aj nové možné pravidlo tvorby notárskeho rozvrhu, a to kombinácia náhodného výberu a obvodového systému, čo v praxi bude znamenať, že viacerí notári v tom istom notárskom obvode budú poverovaní náhodným výberom. Možnosť stanoviť systém náhodného výberu by znamenal posilnenie právnej istoty a nezávislosti notára ako súdneho komisára a zavedenie objektívneho kritéria vedúceho k rovnomernému rozdeľovaniu vecí. Navrhujeme aj terminologickú úpravu vzhľadom na to, že od účinnosti Civilného mimosporového poriadku notár nie je poverený vykonaním úkonov v konaní o dedičstve, ale konaním a rozhodovaním v konaní o dedičstve.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 160 V § 160 ods. 1 sa po slovách: „príslušný súd konajúci o dedičstve“ vkladajú slová: v konaní o dedičstve“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Súčasne znenie § 160 ods. 1 spôsobuje výkladové problémy a rôznorodú prax súdov. Niektoré súdy ho pokladajú iba za ustanovenie upravujúce miestnu príslušnosť konania o schválení právneho úkonu maloletého dediča a toto konanie vedú v osobitnom registri mimo dedičského konania. Iné súdy ho vykladajú tak, že je súčasťou konania o dedičstve a poverenie notára sa vzťahuje aj na toto konanie, najmä s poukazom na § 160 ods. 2. V takom prípade o schválení právneho úkonu maloletého dediča rozhoduje notár. Sú aj súdy, ktoré umožňujú notárom rozhodovať o schválení právneho úkonu maloletého dediča a sami v osobitnom konaní rozhodujú o schválení právneho úkonu dediča, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony v potrebnom rozsahu. Máme za to, že účelom tohto ustanovenia je najmä zrýchliť, zosporodniť a zefektívniť dedičské konanie v prípadoch, ak je účastníkom maloletá osoba alebo dedič, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony v potrebnom rozsahu. Preto	Z	N	Pripomienka uplatnená nad rámec navrhovaných zmien. Navrhovaná úprava vecne presahuje tému, ktorá je predmetom predloženého návrhu zákona. Predkladateľ berie túto pripomienku ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.

	navrhujeme specifikovať uvedené ustanovenie tak, aby bolo zrejmé, že schvaľovanie právnych úkonov je súčasťou dedičského konania a vzťahuje sa na neho poverenie pre notára. Ak má ale predkladateľ iný právny názor, a teda že notári nemajú tento druh rozhodnutí realizovať, potom je vhodné ho vylúčiť z poverenia doplnením § 161 ods. 2 CMP.			
NK SR	Nový novelizačný bod k § 161 a § 208 V § 161 ods. 2 CMP navrhujeme doplniť písmeno f), ktoré znie: “na konanie o spornej pohľadávke po nariadení likvidácie dedičstva” Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Navrhujeme, aby sa § 208 zmenil a znel takto: (1) Súd vykoná rozvrh výťažku speňaženia majetku poručiteľa medzi veriteľov. O rozvrhu rozhoduje uznesením.” (2) Z výťažku uhradí súd postupne pohľadávky podľa týchto skupín: a) náklady poručiteľovej choroby a primerané náklady jeho pohrebu, trovy konania a splatné výživné, b) dlžné dane a poplatky, c) ostatné pohľadávky. (3) Ak úhm pohľadávok prevyšuje v prvej skupine výťažok, uhradia sa tieto pohľadávky pomerne. Obdobne sa postupuje v ďalších skupinách, pričom však v skupine c) sa uhradia pred ostatnými pohľadávkami pohľadávky zabezpečené obmedzením prevodu nehnuteľností alebo záložnými právami. (4) Ak účastník konania poprie do vydania uznesenia podľa odseku 1 pravosť, výšku alebo poradie prihlásených pohľadávok, je na konanie o spornej pohľadávke príslušný súd konajúci o dedičstve. (5) Právoplatným skončením likvidácie zaniknú proti dedičom neuspokojené pohľadávky veriteľov. Ak však vyjde najavo ďalší porúčiteľov majetok, rozdelí ho súd veriteľom do výšky ich neuspokojených pohľadávok bez ohľadu na tento zánik. Ak zostane majetkový prebytok, prejedná ho súd ako dedičstvo. Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Súčasne platné ust. § 208 ods. 2 druhá veta CMP zaviedlo paradoxnú situáciu, že pri primeranom použití ustanovení Exekučného poriadku upravujúceho rozvrh výťažku z predaja nehnuteľností notár ako súdny komisár mohol vykonávať zároveň úkony exekútora aj exekučného súdu. Delba kompetencií medzi súdnym exekútorom a exekučným súdom je jednou z foriem dvojínštátnosti konania. Skutočnosť, že o určitých otázkach rozhoduje súd, ktorý má iný pohľad na vec ako súdny exekútor, prispieva k ochrane práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov exekučného konania. Nemalo by to byť inak ani v procese likvidácie dedičstva, v ktorom navyše kompetencie oboch orgánov sú presunuté na notára ako súdneho komisára, v právnej veci, ktorá je skôr charakteristická pre sporové súdne konania. Zákonná formulácia o primeranom použití ustanovení Exekučného poriadku o rozvrhu výťažku z predaja nehnuteľností nie je dostatočne určitá a v praxi spôsobuje značné problémy. Navrhujeme, aby zákon explicitne uviedol, ako má dedičský súd, súdny komisár, rozvrhnúť výťažok dražby. V praxi zisteným nedostatkom aktuálnej úpravy likvidácie dedičstva je, že nerieši náklady bezprostredne spojené s pohrebom poručiteľa ako osobitný druh pohľadávky. Podľa aktuálneho znenia § 157 ods. 1 Exekučného poriadku pohrebné trovy je možné uspokojiť len v poslednej skupine ako ostatnú pohľadávkou. Podľa právnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku išlo o takú pohľadávkou (vrátane nákladov poručiteľovej choroby), ktorá sa uspokojovala v prvej skupine popri trovách konania a splatnom výživnom. Zabezpečenie dôstojného pohrebu zomretého je v našej kultúre chápané ako dôležitý etický, kultúrny a sociálny akt, a pokiaľ tieto trovy neboli uhradené z peňazí poručiteľa, je žiaduce, aby osoba zabezpečujúca pohreb poručiteľa sa mohla domáhať uhradenia svojej pohľadávky popri trovách konania o dedičstve v prvej skupine. Veritelia budú môcť poprieť pravosť, výšku a poradie iných prihlásených pohľadávok. V prípade spornosti pohľadávky je príslušným súdom dedičský súd. Keďže rozhodovanie o spornosti pohľadávky nie je konaním o dedičstve ako takým, poverenie súdneho komisára sa na túto časť konania nevzťahuje. Dedičský súd nebude rozhodovať o rozvrhu výťažku, pokiaľ sa nerozhodne o spornosti pohľadávky, keďže toto rozhodnutie môže mať vplyv na samotný rozvrh. Po vydaní rozvrhového uznesenia veriteľom ostáva možnosť podať proti rozhodnutiu súdneho komisára odvolanie postupom podľa §§ 69 až 73.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 207 V § 207 ods. 2 v druhej vete navrhujeme za slová „prostredníctvom dražobníka,“ vložiť slová „predajom prostredníctvom súdneho exekútora.“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Explicitným uvedením súdneho exekútora ako jednej z osôb, prostredníctvom ktorej notár ako súdny komisár získava možnosť speňažiť majetok poručiteľa v likvidácii precizuje právnu úpravu. Navrhovaný spôsob speňažovania majetku súdnym exekútorom dáva notárovi ako súdnemu komisárovi možnosť v niektorých prípadoch rýchlejšie, efektívnejšie a aj hospodárnejšie speňažiť	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti,

	majetok poručiteľa v rámci likvidácie dedičstva oproti iným spôsobom speňaženia, ktoré často vykonáva sám notár. Súdny exekútor má s úkonmi pri speňažovaní majetku bohatšie skúsenosti ako notár ako súdny komisár a má na tento proces aj vhodnejšie personálne a technické vybavenie. Táto úprava priamo nadväzuje na § 193 písm. d) zákona č. 233/1995 Z.z. – Exekučný poriadok v platnom znení, podľa ktorého môže súdny exekútor vykonávať aj ďalšie úkony, na ktoré ho poverí súd. Notár ako súdny komisár poverí súdneho exekútora na speňaženie majetku poručiteľa v rámci dedičského konania po poručiteľovi a bude následne dohliadať na úkony súdneho exekútora pri speňažovaní majetku poručiteľa v rámci likvidácie v zmysle jeho povinností podľa § 207 ods. 2 prvej vety. V poverení môže určiť, že súdny exekútor bude pri speňažovaní podávať súdnemu komisárovi správy o stave speňaženia.			ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 21 V § 21 sa dopĺňa druhá veta, ktorá znie : Notár, ktorému bol ustanovený zástupca alebo náhradník, je povinný na prevzatie vecí bezodkladne poskytnúť súdu a svojmu zástupcovi alebo náhradníkovi potrebnú súčinnosť. “ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: Precizovanie právnej úpravy reaguje na prípady z praxe, kedy notár ako súdny komisár neposkytol svojmu zástupcovi ani súdu súčinnosť a spisy neodovzdal. Obdobne sa precizuje aj právna úprava notárovi, ktorého výkon notárskeho úradu zanikol a bol mu ustanovený náhradník. Zánikom výkonu notárskeho úradu bývalému notárovi zaniklo aj poverenie vo veci prejednávania dedičstva a z toho je zrejmé, že je povinný bezodkladne veci odovzdať súdu, ktorý ho poveril za súčinnosti náhradníka ustanoveného Notárskou komorou SR podľa osobitného predpisu.	Z	N	Pripomienka nad rámec návrhu zákona. Pokiaľ ide o návrhy na zmenu v úprave režimu ustanovenia náhradníka, zúčastnení sa zhodli, že táto bude v dohľadnej dobe riešená v rámci návrhu novely Notárskeho poriadku (obdobne, ako to rieši platná právna úprava v Exekučnom poriadku). Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
NK SR	Nový novelizačný bod k § 69 V § 69 sa po slove „prípustné“ vkladajú slová: okrem uznesenia, ktorým sa upravuje vedenia konania“ Túto pripomienku považujeme za zásadnú. Odôvodnenie: V konaní o dedičstve poverí súd notára, aby vo veci konal a rozhodoval. Okrem výnimiek uvedených v § 161 ods. 2 CMP sa toto poverenie vzťahuje na celé konanie a na vydanie všetkých procesných a meritorných uznesení. Proti uzneseniam vydaným notárom je vždy prípustné odvolanie, čo je opakom tzv. pozitívnej enumerácie uznesení reflektovanej v § 355 ods. 2 CSP a § 357 CSP. Uvedené však spôsobuje v praxi nemalé komplikácie, keďže vedenie dedičského konania sa riadi procesnými ustanoveniami, ktoré predpokladajú, že voči uzneseniam vydaným v rámci vedenia konania nie je prípustné odvolanie. Medzi uvedené prípady vedúce až k absurdnosti konania sú napr. uznesenie o odročení pojednávania podľa § 184 CSP alebo uznesenia o predvedení podľa § 101 CSP. Aj voči týmto rozhodnutiam je v dedičskom konaní možné podať odvolanie. Zrušenie možnosti podať odvolanie voči takémuto typu procesných uznesení nebude na ujmu účastníkov, naopak naplní účel dedičského konania.	Z	N	Všetky zásadné pripomienky NK SR boli uplatnené nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu neboli aktuálne tieto pripomienky akceptované. Predkladateľ ich berie ako podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov. Pripomienky NK SR neboli akceptované. NK SR netrvá na zásadných pripomienok. Rozpory boli odstránené.
OAPSVLÚVSR	K osobitnej časti dôvodovej správy: 1. Osobitnú časť dôvodovej správy k Čl. I predkladaného návrhu zákona žiadame primerane upraviť resp. prečíslovať v súlade s číslovaním novelizačných bodov v rámci Čl. I návrhu.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 1. Všeobecne: Doložku zlučiteľnosti žiadame primerane upraviť v súlade s Prílohou č. 2 k Legislatívnym pravidlám vlády Slovenskej republiky v platnom znení. Upozorňujeme najmä na skutočnosť, že doložka zlučiteľnosti má päť bodov. Štvrtý bod doložky zlučiteľnosti žiadame vyplniť v priamej nadväznosti na sekundárne právne akty uvádzané v bode 3 písm. b) doložky zlučiteľnosti. V piatom bode žiadame vyznačiť stupeň súladu s právom Európskej únie.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 2. K bodu 3: V treťom bode doložky zlučiteľnosti žiadame uviesť, že predmet návrhu zákona je upravený v práve Európskej únie. Následne žiadame v bode 3 písm. a) uvádzať relevantné primárne európske právo, v bode 3 písm. b) uviesť sekundárne právne akty EÚ, a v bode 3 písm. c) uviesť relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie vzťahujúcu sa na predmet úpravy predkladaného návrhu zákona.	O	A	

OAPSVLÚVSR	K osobitnej časti dôvodovej správy: 2. Z osobitnej časti dôvodovej správy k Čl. III predkladaného návrhu zákona žiadame z nadpisu odôvodnenia k bodom 1 až 4 vypustiť slová „, § 25“, nakoľko podľa vlastného materiálu návrhom nedochádza k zásahu do § 25 zákona o rodine.	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 3. K bodu 3 písm. a): Medzi relevantné primárne európske právo žiadame zaradiť najmä čl. 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES C 202, 7.6.2016); čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (Ú. v. EÚ C 202, 7.6.2016); ako aj čl. 67 ods. 4 a čl. 81 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. ES C 202, 7.6.2016).	O	A	
OAPSVLÚVSR	K doložke zlučiteľnosti: 4. K bodu 3 písm. b): Medzi relevantné sekundárne právne akty EÚ žiadame spolu s uvedením príslušného gestora zaradiť najmä nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, 23.12.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 19/zv. 6) v platnom znení; a nariadenie Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 178, 2.7.2019).	O	A	
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Navrhovaný text treba jednoznačne zrušiť, nakoľko ide o zásah do rozhodovacej činnosti súdov. Odôvodnenie: Súd je ten, kto musí posúdiť, prečo rodič v konkrétnom konaní nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou a teda súd musí rozhodnúť, či z nesúhlasu vyvodí závery alebo nie, či nesúhlas bude rodičovi na ťarchu alebo nie. Nie je možné zákonom paušalizovať, že súd nikdy nesmie vyvodiť závery z takéhoto nesúhlasu. Je neakceptovateľné, aby ministerstvo zakazovalo súdom posudzovať. Správanie rodičov je jednou z najdôležitejších charakteristík, pomocou ktorých súd vyhodnocuje, aká forma starostlivosti rodičov o dieťa bude najlepšia. Nesúhlas rodiča môže byť znakom nerešpektovania druhého rodiča, snahou o výlučnú moc nad dieťaťom, môže naznačovať osobnostnú poruchu rodiča. Áno, v niektorom prípade môže byť nesúhlas rodiča oprávnenou ochranou dieťaťa pred nebezpečím. V inom prípade, kedy všetky dôkazy svedčia o tom, že najlepšou voľbou pre dieťa je striedavá osobná starostlivosť, no jeden z rodičov so striedavou starostlivosťou napriek tomu nesúhlasí, nejde o nesúhlas z dôvodu ochrany dieťaťa. Ide o neschopnosť alebo nevôľu rodiča reálne zhodnotiť a prijať skutkový stav. Z praxe veľmi dobre vieme, že k takémuto odmietaniu striedavej osobnej starostlivosti skutočne prichádza a súd musí mať možnosť posúdiť ho ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Súd preto musí mať možnosť posúdiť každý prípad samostatne. Úlohou súdu je súdiť, posudzovať. Je to dôvod, prečo vznikli súdy. Navrhované znenie súdom túto činnosť zakazuje.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho

				odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťaziť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III odsek 1 V § 24 odsek 1 znie: ... Požadujeme bez náhrady zrušiť text „, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok“ nakoľko sa v praxi nevyužíva. Odôvodnenie: Súd nemôže bezdôvodne, resp. len z dôvodu rozchodu / rozvodu rodičov, priznať právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok len jednému rodičovi, pretože tým uprie výkon uvedených práv druhému rodičovi a vznikne nerovnosť práv medzi rodičmi. Samotný rozvod / rozchod rodičov nemôže byť dôvodom na nerovnosť medzi rodičmi. Rodičia sú si rovní vo svojich právach a povinnostiach. Ide o rodičovské práva, ktoré patria do základných ľudských práv - práva na rodinný život. Zároveň je to v rozpore s § 28 ods. 3 zákona o rodine: "Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený." Obmedzenie rodičovských práv, vrátane práva rodiča zastupovať dieťa alebo práva spravovať majetok dieťaťa, je možné len na základe § 38 odsek 2 zákona o rodine. Nakoľko súd má pre prípad potreby možnosť obmedziť práva rodiča na základe § 38 zákona o rodine, nie je dôvod na ponechanie možnosti priznať právo zastupovať dieťa alebo spravovať jeho majetok v § 24 odsek 1, ktorý sa týka rozvodu / rozchodu rodičov. Súd si tento pohľad osvojili a súčasná prax je taká, že vo svojich rozhodnutiach priznávajú právo zastupovať dieťa a spravovať jeho majetok oboj rodičom. Konajú tak len preto, lebo im znenie § 24 odsek 1 zákona prikazuje určiť, kto bude maloleté dieťa zastupovať a kto bude spravovať jeho majetok.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Vo svojej podstate je určenie, že zastupovať a spravovať majetok dieťaťa bude iba jeden z rodičov „obmedzením“ časti výkonu rodičovských práv a povinností. A súd, ak takto rozhodne, väčšinou je to na návrh rodičov, resp. na návrh jedného z nich po súhlase druhého rodiča. Predkladateľ sa nestotožňuje s navrhovanou vecnou zmenou dikcie (keďže ide o vecnú zmenu, bolo by žiadúce, aby bola predmetom MPK). Doterajšia prax sa s týmito aspektami vysporiada bez problémov.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko bezdôvodne preferuje starostlivosť jedného rodiča pred starostlivosťou oboch rodičov. Odôvodnenie: Tým, že nesúhlas rodiča so striedavou alebo spoločnou starostlivosťou nemôže byť rodičovi na ťarchu, ale nesúhlas rodiča so starostlivosťou jedného rodiča môže byť rodičovi na ťarchu, sa z nevysvetlených dôvodov zákonom dovoľuje len nesúhlas so starostlivosťou oboch rodičov, čo je neakceptovateľné, je to v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa, je to v rozpore s modernou vedou. Znenie je v priamom rozpore s dôvodovou správou, cit. "Je potrebné však zdôrazniť, že všetky formy osobnej starostlivosti (zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, zverenie dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov, zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov) sú rovnocenné." V dôvodovej správe sa ďalej píše, že "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." V návrhu zákona samotného sa však píše,	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

	že nepostihnuteľný je len nesúhlas rodiča so starostlivosťou oboch rodičov.			v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko ide o zásah do rozhodovacej činnosti súdov. Odôvodnenie: Súd musí posúdiť, prečo rodič v konkrétnom konaní nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou a súd musí rozhodnúť, či z nesúhlasu vyvodí závery alebo nie, či nesúhlas bude rodičovi na ťarchu alebo nie. Nie je možné zákonom paušalizovať, že súd nikdy nesmie vyvodiť závery z takéhoto nesúhlasu. Správanie rodičov je jednou z najdôležitejších charakteristík, pomocou ktorých súd vyhodnocuje, aká forma starostlivosti rodičov o dieťa bude najlepšia. Nesúhlas rodiča môže byť znakom nerešpektovania druhého rodiča, snahou o výlučnú moc nad dieťaťom, môže naznačovať osobnostnú poruchu rodiča. Áno, v niektorom prípade môže byť nesúhlas rodiča so striedavou starostlivosťou oprávnenou ochranou dieťaťa pred nebezpečím. V inom prípade, kedy všetky dôkazy svedčia o tom, že najlepšou voľbou pre dieťa je striedavá osobná starostlivosť, no jeden z rodičov so striedavou starostlivosťou napriek tomu nesúhlasí, nejde o nesúhlas z dôvodu ochrany dieťaťa. Ide o neschopnosť alebo nevôľu rodiča reálne zhodnotiť a prijať skutkový stav, neschopnosť	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

	akceptovať najlepší záujem dieťaťa a konať v súlade s ním. Z praxe veľmi dobre vieme, že k takémuto odmietaniu striedavej osobnej starostlivosti skutočne prichádza a súd musí mať možnosť posúdiť ho ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Súd preto musí mať možnosť posúdiť každý prípad samostatne. Úlohou súdu je súdiť, posudzovať. Je to dôvod, prečo vznikli súdy. Navrhované znenie súdom túto činnosť zakazuje.			v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je chybný a neodôvodnený v dôvodovej správe. Odôvodnenie: V dôvodovej správe sa píše, že "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." V návrhu zákona samotného sa však píše, že nepostihnuteľný je len nesúhlas rodiča so striedavou alebo spoločnou starostlivosťou. Nepíše sa tu, že nepostihnuteľný je nesúhlas s akoukoľvek formou starostlivosti. Navrhované znenie zákona nezodpovedá dôvodovej správe, žiadame ho zrušiť.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je v rozpore s Rezolúciou Rady Európy č. 2079 (2015). Rezolúcia jednoznačne povzbudzuje štáty k širšiemu využívaniu striedavej starostlivosti. V bode 5.5 vyzýva členské štáty k zavádzaniu princípu striedavej starostlivosti do legislatívy a v bode 5.9 vyzýva k informovaniu rodičov o tom, že striedavá starostlivosť môže byť vhodnou voľbou v zmysle najlepšieho záujmu dieťaťa. Navrhované znenie smeruje k opaku - motivuje rodičov k nesúhlasu so striedavou starostlivosťou.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je v rozpore s Rezolúciou Rady Európy č. 2079 (2015). Odôvodnenie: Rezolúcia č. 2079 (2015) jednoznačne povzbudzuje štáty k širšiemu využívaniu striedavej starostlivosti. V bode 5.5 vyzýva členské štáty k zavádzaniu princípu striedavej starostlivosti do legislatívy a v bode 5.9 vyzýva k informovaniu rodičov o tom, že striedavá starostlivosť môže byť vhodnou voľbou v zmysle najlepšieho záujmu dieťaťa. Navrhované znenie povzbudzuje rodičov k nesúhlasu so striedavou osobnou starostlivosťou, čo je opakom toho, k čomu vyzýva Rezolúcia č. 2079 (2015).	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko motivuje k sporu. Odôvodnenie: Znenie nepriamo vyzýva rodičov na nesúhlas a legalizuje takéto konanie. Nekladie na rodičov zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a starostlivosť o svoje dieťa / deti. Nemotivuje k rodičovskej dohode, práve naopak, nepriamo „napovedá“ jednému z rodičov, aby nesúhlasil s iným názorom respektíve s právom dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov a právom druhého rodiča ako rovnocenného a rovnoprávneho v starostlivosti o svoje dieťa / deti a jeho povinnostiach. Je to podobné ako v praxi často sa vyskytujúce tvrdenie, že vzájomná komunikácia rodičov je predpokladom na osobnú striedavú starostlivosť, čo nie je pravda. A tak sa stretávame s tým, že jeden rodič, ktorý so „striedavkou“ nesúhlasí, sa odvoláva na nefungujúcu komunikáciu medzi rodičmi. Jednoducho povedané: Nechcete striedavku? Nekomunikujte s druhým rodičom. Nič sa Vám nestane.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko motivuje k sporu. Odôvodnenie: Znenie nepriamo vyzýva rodičov na nesúhlas a legalizuje takéto konanie. Nekladie na rodičov zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a starostlivosť o svoje dieťa / deti. Nemotivuje k rodičovskej dohode, práve naopak, nepriamo „napovedá“ jednému z rodičov, aby nesúhlasil s iným názorom respektíve s právom dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov a právom druhého rodiča ako rovnocenného a rovnoprávného v starostlivosti o svoje dieťa / deti a jeho povinnostiach. Je to podobné ako v praxi často sa vyskytujúce tvrdenie, že vzájomná komunikácia rodičov je predpokladom na osobnú striedavú starostlivosť, čo nie je pravda. A tak sa stretávame s tým, že jeden rodič, ktorý so „striedavkou“ nesúhlasí, sa odvoláva na nefungujúcu komunikáciu medzi rodičmi. Jednoducho povedané: Nechcete striedavku? Nekomunikujte s druhým rodičom. Nič sa Vám nestane.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko namiesto pokroku vracia Slovensko späť do minulosti. Slovenská republika sa uvedeným znením stavia proti smerovaniu vyspelých demokratických krajín, ktoré na základe nových vedeckých dôkazov z posledného desaťročia v prípadoch, keď rodičia nežijú spolu, preferujú starostlivosť oboch rodičov o dieťa pred výlučnou starostlivosťou jedného rodiča. Slovensko, ktoré už dnes v oblasti legislatívy zaostáva za vyspelým svetom, sa navrhnutým znením vracia späť, namiesto postupu vpred a dobiehaniu sveta. Namiesto využitia zahraničných skúseností v prospech slovenských detí, Slovensko naďalej podporuje rodičovské spory legalizovaním správania, ktoré spôsobuje a vyhrcuje spor.	O	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko navádza k sporu. Odôvodnenie: Znenie nepriamo vyzýva rodičov na nesúhlas a legalizuje takéto konanie. Nemotivuje rodičov k spoločnej dohode, nesmeruje k zmieri, práve naopak, motivuje nesúhlasiť s iným názorom a so skutkovým stavom. Navrhované znenie hovorí rodičom: vyskúšajte nesúhlasiť, vytrvajte v nesúhlase, za žiadnu cenu nesúhlaste - nič vám za to nehrozí.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou oboch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko prekáža hľadaniu najlepšieho záujmu dieťaťa v konkrétnom konaní. Odôvodnenie: Nie je možné súhlasiť so zdôvodnením v dôvodovej správe, že ak súd posudzuje najlepší záujem dieťaťa nemá považovať nesúhlas rodiča s niektorou formou starostlivosti za neschopnosť rodiča dohodnúť sa. V konkrétnych prípadoch sa stáva, že hoci všetky dôkazy ukazujú, že v najlepšom záujme dieťaťa je striedavá starostlivosť a aj dieťa chce byť v striedavej starostlivosti, jeden z rodičov nesúhlasí, hoci nevie racionálne odôvodniť svoj nesúhlas. Takéto konanie je potrebné vyhodnotiť ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa, lebo odmieta akceptovať najlepší záujem dieťaťa, odmieta akceptovať skutkový stav a odmieta dohodu, ktorá je v najlepšom záujme dieťaťa. Je veľmi dôležité, až kľúčové, aby súd mal možnosť takéto správanie rodiča posúdiť a vyvodit' z neho závery.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko zhoršuje podmienky pre činnosť súdov pričom neobsahuje žiadnu pridanú hodnotu. Na niektorých slovenských súdoch sa zavádza nový prístup k rodinnej agende inšpirovaný Cochemskou praxou. Cochemská prax považuje schopnosť rodiča dohodnúť sa a spolupracovať s druhým rodičom za veľmi dôležitú. Navrhované znenie zákona zavádza opak - prístup rodiča nie je dôležitý, nie je možné ho hodnotiť. Súdny zavádzajúce nový prístup, ktorý má byť rozšírený na celé Slovensko, budú mať výrazne sťažené podmienky pri dosahovaní rodičovských dohôd.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko zhoršuje podmienky pre činnosť súdov pričom neobsahuje žiadnu pridanú hodnotu. Odôvodnenie: Na niektorých slovenských súdoch sa zavádza nový prístup k rodinnej agende inšpirovaný Cochemskou praxou. Cochemská prax považuje schopnosť rodiča dohodnúť sa a spolupracovať s druhým rodičom za veľmi dôležitú. Navrhované znenie zákona zavádza opak - prístup rodiča nie je dôležitý, nie je možné ho hodnotiť. Súdov zavádzajúce nový prístup, ktorý má byť rozšírený na celé Slovensko, budú mať výrazne sťažené podmienky pri dosahovaní rodičovských dohôd.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď

				v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiti. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
RPPD.	Čl. III, odsek 1 - V § 24 odsek 1 znie:... Z navrhovaného znenia žiadame bez náhrady odstrániť text „,kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok“. nakoľko sa dnes v praxi nevyužíva. Odôvodnenie: Súd nemá právo bezdôvodne, resp. len z dôvodu rozchodu / rozvodu rodičov uprieť rodičovi uplatňovanie práva zastupovať svoje dieťa a spravovať jeho majetok. Je to v rozpore s § 28 ods. 3 zákona o rodine: "Rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený." Obmedzenie práva rodiča zastupovať dieťa alebo obmedzenie práva rodiča spravovať majetok dieťaťa je možné len na základe § 38 odsek 2 zákona o rodine. Súd si toto osvojili a ustálili prax, že právo zastupovať dieťa a spravovať majetok dieťaťa nechávajú vo svojich rozhodnutiach obom rodičom. Týmto zachovávajú rovnosť rodičov aj po ich rozvode. Rozhodnutím, v ktorom súd stanoví právo zastupovať maloleté dieťa len jednému rodičovi, súd zabráni druhému rodičovi uplatňovať toto právo. Súd musí takéto rozhodnutie odôvodniť a nestačí na to skutočnosť, že rodičia nežijú spolu. Zásah do rodičovského práva zastupovať maloleté dieťa je závažným zásahom do rodičovských práv, okrem iného zakladá nerovnosť medzi rodičmi a preto k nemu môže prísť len v riadne odôvodnených prípadoch, pre ktoré je v zákone	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Vo svojej podstate je určenie, že zastupovať a spravovať majetok dieťaťa bude iba jeden z rodičov „obmedzením“ časti výkonu rodičovských práv a povinností. A súd, ak takto rozhodne, väčšinou je to na návrh rodičov, resp. na návrh jedného z nich po súhlase druhého rodiča. Predkladateľ sa nestotožňuje s navrhovanou vecnou zmenou dikcie (keďže ide o vecnú zmenu, bolo by žiadúce, aby bola predmetnom MPK). Doterajšia prax sa s týmito aspektami vysporiada bez problémov.

	§ 38 Zásahy do rodičovských práv a povinností. Týmto návrhom menený § 24 sa týka rozvodu / rozchodu rodičov maloletého dieťaťa a preto do znenia § 24 nepatrí rozhodovanie o tom, kto bude zastupovať maloleté dieťa a kto bude spravovať jeho majetok. Kým súd nerozhodne podľa § 38, že zasiahne do práva jedného alebo oboch rodičov, budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia, aj keď nežijú spolu.			
Slovenská advokátska komora	čl. I bod 1 (§ 6a) Navrhujeme nahradiť pojem maloletý pojmom účastník konania. Odôvodnenie: Konaním podľa prvej hlavy druhej časti je aj konanie o výživnom na plnoleté osoby, ustanovenie však odkazuje len na návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré sa majú pridelovať sudcovi, ktorému bol pridelený prvý návrh na začatie konania týkajúci sa toho istého maloletého. Aj v dôvodovej správe je uvedené, že cieľom je určenie jedného poručenského sudcu na dieťa až do dosiahnutia jeho plnoletosti. Bolo by vhodné, aby ten istý sudca konal aj vo veci toho istého dieťaťa po dosiahnutí plnoletosti, t. j. aj v konaniach o výživnom na plnoleté osoby (návrh na zvýšenie výživného, zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu). Z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti konania, dokazovania ako aj vzájomnej súvislosti konaní by bolo vhodné, aby rovnaký sudca konal aj v konaní o výživnom na manžela, nakoľko zväčša ide o súbežne prebiehajúce konanie s konaním o úpp na čas do rozvodu/rozvod a úpp na čas po rozvode. Vyvstáva otázka ohľadom vhodnosti upravenia spôsobu pridelovania vecí v týchto konaniach aj na odvolacích súdoch t. j. na druhom stupni by konal a rozhodoval v konaniach týkajúcich sa tých istých maloletých (resp. účastníkov) ten istý senát odvolacieho súdu.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. SAK na rozporom konaní dňa 20.4.2022 uviedlo, že na tejto pripomienke netrvá. SAK navrhuje brať túto pripomienku ako podnet do budúcnosti na budúce legislatívne využitie. Rozpor bol odstránený.
Slovenská advokátska komora	čl. I bod 15 (§377 ods. 1) Navrhujeme stanoviť lehotu na rozhodnutie o nariadení/zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia Odôvodnenie: V súčasnosti v praxi je problémom lehota od vydania uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia k reálnemu uskutočneniu výkonu rozhodnutia. Novela zákona nestanovuje žiadnu lehotu. V zásade preto môže dôjsť k predĺženiu času, kým súd pristúpi k uskutočneniu výkonu rozhodnutia.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. SAK na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 uviedla, že na tejto pripomienke netrvá. SAK navrhuje brať túto pripomienku ako podnet do budúcnosti na budúce legislatívne využitie. Rozpor bol odstránený
Slovenská advokátska komora	čl. III bod 2 (§24 ods. 2) Navrhujeme úpravu dopracovať v kontexte § 36. Odôvodnenie: Zavedenie spoločnej osobnej starostlivosti oboch rodičov ako novej formy starostlivosti sa dlhodobo ukazuje ako žiaduce, avšak navrhovaná úprava je nedostatočná, nakoľko chýba bližšia špecifikácia tejto formy starostlivosti a jej výraznejšie odlišenie napr. od striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Česká právna úprava už túto formu starostlivosti upravuje, pričom je podľa komentára k nemu využívaná, ak žijú rodičia v spoločnej domácnosti, resp. blízko seba a takáto forma starostlivosti je preto možná. Zákon o rodine v § 36 stanovuje, že rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Toto ustanovenie nie je novelou nijako zmenené, a preto je spoločná osobná starostlivosť ako forma starostlivosti vylúčená práve v týchto prípadoch.	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. SAK netrvá na tom, aby bola pripomienka zapracovaná priamo do textu návrhu zákona. SAK na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 uviedla, že ponecháva na zváženie stručné doplnenie dôvodovej správy. Všeobecná časť dôvodovej správy bola doplnená podľa návrhu, ktorý následne po rozporovom konaní zaslala SAK. Rozpor bol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I bod 5 (§42) Navrhujeme vypustiť slovo „pracovných“. Odôvodnenie: Lehota určená pracovnými dňami v tomto jednom prípade v konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti pôsobí zmätočne a nesystematicky. V celom CSP a CMP sú len dve lehoty určené ako pracovné dni a netýkajú sa rodinnoprávných vecí. V danom prípade by bolo vhodnejšie lehotu zmeniť na 15 dní, ak je záujem na predĺžení lehoty. Bez ohľadu na vyššie uvedené, je predĺženie tejto lehoty v rozpore s cieľom urýchliť konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti.	Z	ČA	Pripomienka bola čiastočne akceptovaná, tak, že v platnom znení § 42 budú slová „desiatich dní“ nahradené slovami „15 dní“. Rozpor odstránený. SAK na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 uviedla, že súhlasí s týmto riešením.
Slovenská advokátska komora	čl. I bod 16 (§386 ods. 2) Navrhujeme vypustiť. Odôvodnenie: Navrhuje sa, aby sa výkon rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, uskutočňoval vždy v prítomnosti sudcu. Štandardne býva upravený styk rodiča s maloletým opakované v priebehu pracovného týždňa s odovzdaním dieťaťa aj v neskorších poobedných hodinách, či cez víkend. Prítomnosť sudcu pri každom odnimaní maloletého dieťaťa pri pravidelnom styku môže mať edukatívny charakter, či psychologický vplyv, avšak je otáznne, či je uvedené možné realizovať zo strany sudcu pri množstve	Z	N	Pripomienka nebola akceptovaná. SAK na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 uviedla, že na tejto pripomienke netrvá. Rozpor odstránený.

	případov, pravidelnej úpravy styku a ďalšej agende. Uvedené preto môže ovplyvniť rýchlosť ďalších konaní.			
Slovenská advokátska komora	Čl. III bod 2 (§24 ods. 5) Plne podporujeme ustanovenie, v zmysle ktorého nesúhlas rodiča s formou starostlivosti nemôže byť rodičovi na ťarchu. Doplnenie navrhovaného znenia ods. 5 považujeme za dôležité, nakoľko práve nesúhlas rodiča býva častokrát zo strany súdu na ťarchu rodiča a odráža a na rozhodnutiach súdu vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti.	O	A	
Slovenská advokátska komora	Čl. I bod 8 (§120) Podporujeme zjednotenie formy rozhodnutia vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti. Aktuálna právna úprava rozlišuje, v ktorých prípadoch súd rozhoduje vo veci samej uznesením a v ktorých rozsudkom, táto úprava je zmätočná a nelogická. Příkladmo súd v konaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti rozhoduje uznesením, ale o predĺžení náhradnej starostlivosti rozsudkom. Uvedené je aj v rozpore s pravidlom, že rozhodnutie sa má meniť rovnakou formou, aká bola forma pôvodného rozhodnutia. Taktiež pri dôslednej aplikácii aktuálnej úpravy súd pri uzneseniach vo veci samej nemá povinnosť vyhotoviť rozhodnutie do 10 dní, nakoľko zákon túto lehotu upravuje len pri rozsudku. Ak je cieľom urýchliť všetky konania vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti, je nelogické, aby v konaniach o určenie výživného súd vyhotovil rozsudok do 10 dní, avšak v konaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti takúto lehotu nemal. Navrhovaná úprava, v zmysle ktorej vo veciach starostlivosti súdu o maloletých bude súd rozhodovať rozsudkom, je preto vítaná zmena, ktorá pomôže odstrániť mnoho aplikačných a výkladových problémov, ktoré vznikali pri odlišnej forme rozhodovania vo veci samej v konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti.	O	N	Pripomienka nebola akceptovaná. SAK na rozporovom konaní dňa 20.4.2022 uviedlo, že na tejto pripomienke netrvá. SAK navrhuje brať túto pripomienku ako podnet do budúcnosti na budúce legislatívne využitie. Rozpor odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I bod 10 a 11 (§154, §156) Určenie miestnej príslušnosti všeobecným súdom oprávnenej osoby na výživné je vítaná zmena oproti aktuálnej úprave, podľa ktorej je miestna príslušnosť daná všeobecným súdom navrhovateľa. Dôvodová správa správne reaguje na problém, kedy aktuálna úprava nereflexuje na jej cieľ poskytnúť strane oprávnenej „výhodu“ domáceho prostredia, keďže v prípadoch návrhov na zníženie výživného, či zrušenie vyživovacej povinnosti je navrhovateľom zväčša povinný z výživného.	O	A	
Slovenská advokátska komora	Čl. I bod 14 (§376 ods. 3) Vypustenie slova „vždy“ je v zásade vítaná zmena, nakoľko predmetné ustanovenie bolo interpretované rôzne a viedlo k rozdielnej rozhodovacej praxi súdov, kedy niektoré súdy automaticky pristupovali k nariadeniu výkonu rozhodnutia. Na druhej strane súd aj po vydaní uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia pred uskutočnením samotného výkonu môže nariadiť pojednávanie, vyzýva na dobrovoľné plnenie, zisťuje dôvody nepodrobenia sa rozhodnutia atď. a v zásade sa spomínaná „prvá fáza“ realizuje opätovne aj po nariadení výkonu rozhodnutia, pričom súd ešte nemusí pristúpiť k jeho uskutočneniu. Z uvedeného dôvodu napriek sledovanému účelu preto môže dôjsť k spomaleniu konaní o výkon rozhodnutia.	O	N	Predkladateľ zastáva názor, že prínos navrhovanej zmeny prevyšuje otázky uvedené v tejto pripomienke. Predkladateľ bude sledovať, ako sa bude v budúcnosti vyvíjať aplikácia tohto ustanovenia v praxi.
Striedavka	Čl. I bod 9. Bod 9. odstrániť. Odôvodnenie: V prípade, ak osoba oprávnená podá návrh na zvýšenie výživného, je navrhovateľom a tým pádom má výhodu príslušnosti svojho „domáceho“ súdu. V praxi tak musí napríklad dospelý otec z Košíc cestovať na súd miestne príslušný podľa plnoletého dieťaťa do Bratislavy v prípade jeho návrhu na zvýšenie výživného na plnoleté dieťa. Z tohto dôvodu sa navrhuje, aby bolo ponechané pôvodné znenie § 154 a § 156.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Podľa platnej právnej úpravy miestna príslušnosť súdu na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa. Cieľom tejto úpravy bolo poskytnúť strane oprávnenej „výhodu“ domáceho súdu. Avšak pod tieto konania patrí aj návrh na zmenu, resp. zrušenie vyživovacej povinnosti. V tomto prípade, ak

				osoba povinná podá návrh na zníženie výživného, je navrhovateľom a tým pádom má výhodu príslušnosti svojho „domáceho“ súdu. V praxi tak musí napríklad plnoleté dieťa z Košíc cestovať na súd miestne príslušný podľa otca do Bratislavy v prípade jeho návrhu na zníženie výživného na plnoleté dieťa. Z tohto dôvodu sa navrhuje, aby zámer úpravy vyjadrený zákonodarcom v § 154 platil vždy pre osobu oprávnenú na výživné, bez ohľadu na to, či je navrhovateľom. V § 156 sa navrhuje zosúladiť terminológia vo väzbe na zmenu dikcie navrhovanú v § 154.
Striedavka	Čl. III Čl. III sa dopĺňa bodom 6, ktorý znie: § 62 sa dopĺňa odsekom 8, ktorý znie: „(8) Pri určení vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, v akej miere plnoleté dieťa o rodiča prejavuje záujem, a či je tento záujem plnoletého dieťaťa o svojho rodiča opravdivý. Nezáujem plnoletého dieťaťa o svojho otca alebo matku a nestýkanie sa s ním sa pre účely § 75 ods. 2 považuje za rozpor s dobrými mravmi. Pri maloletých deťoch odmietanie súdom určeného styku s otcom alebo matkou je dôvodom na nepriznanie výživného aj pre maloleté dieťa. Ak sa otec alebo matka a plnoleté dieťa nedohodnú na výške výživného, sú povinní sa zúčastňovať na procese mediácie osobne, prostredníctvom štátom platených mediátorov s cieľom dosiahnuť dohodu a s cieľom zlepšiť prípadne narušené vzťahy. Ak plnoleté dieťa podá na súd návrh na určenie výživného alebo zmenu výšky výživného, súd je povinný konať vo vzťahu k otcovi aj matke, ako k účastníkom konania a nie len vo vzťahu k jednému z nich. Plnoleté dieťa nemôže byť v súdnom konaní zastúpené ani otcom ani matkou a nemôže splnomocniť na konanie za seba ani otca ani matku. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd neprihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o plnoleté dieťa osobne stará. Ak plnoleté dieťa žije spolu s otcom alebo matkou, neprihliadne súd na starostlivosť otca alebo matky o domácnosť plnoletého dieťaťa. Ak bolo plnoleté dieťa pred dosiahnutím plnoletosti zverené do striedavej osobnej starostlivosti otca a matky, súdom určené výživné v čase po skončení striedavej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom a matkou je nevykonateľné a neúčinné, rovnako, ako tomu je aj pri plnoletom dieťati a skončení spoločnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom a matkou, alebo osobnej starostlivosti o maloleté dieťa len otcom alebo matkou. Súd môže schváliť dohodu otca, matky a plnoletého dieťaťa, ktoré nie je schopné samo sa živiť, o výške výživného, ktorá trvá do času, kým plnoleté dieťa nie je schopné samé sa živiť. Ak otec alebo matka vydedí plnoleté dieťa, pre účely § 75 ods. 2 zákona o rodine sa to považuje za rozpor s dobrými mravmi. Ak sa otec, matka a dieťa nedohodnú inak, súd rozhodne o výške výživného maximálne vo výške 13,04 % z čistého príjmu otca a matky pre maloleté dieťa vo veku 0 až 5 rokov; 12,92 % z čistého príjmu otca a matky pre maloleté dieťa vo veku 6 až 9 rokov; 14,67 % z čistého príjmu otca a matky pre maloleté dieťa vo veku 10 až 14 rokov a 16,5 % z čistého príjmu otca a matky pre maloleté aj plnoleté dieťa vo veku 15 a viac rokov.“ Odôvodnenie: Týmto sa zabezpečí, že sa otec alebo matka stretne aspoň párkrát s plnoletým dieťaťom, ktorému prispieva na výživu, lebo o to primárne ide. Civilný mimosporový poriadok označuje navrhovateľa (plnoletá osoba) a osobu, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné. Zákon o rodine však explicitne určuje ako povinné osoby oboch rodičov (otca a matku). Osobná starostlivosť o maloleté dieťa zaniká plnoletosťou dieťaťa. Výživné určené súdom podľa § 24 ods. 1 (ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu) k rukám rodiča, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti je neúčinné a nevykonateľné po dovŕšení plnoletosti dieťaťa. Po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa sa aplikuje § 62 ods. 2. Podľa Analýza Určování výživného dětem – analýza a	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Pripomienka je uplatnená nad rámec návrhu zákona. Takáto vecná zmena by mala byť predmetom MPK. Predkladateľ zakladá tento podnet na odbornú diskusiu do budúcnosti pri príprave novelizačných zmien.

	doporučení pro veřejnost zveřejnenom na https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda 7.2. Podíl výživného na příjmu reálně dosahované hodnoty Kategorie Etapa Věk dítěte (zpravidla) 1. Předškolní věk 0–5 2. I. stupeň ZŠ 6–9 3. II. stupeň ZŠ 10–14 4. Střední škola a vyšší vzdělávání 15 a více Věková kategorie Reálný mediánový podíl výživného na příjmu v roce 2018 (ČR) 1. 13,04 % 2. 12,92 % 3. 14,67 % 4. 16,01 % 5. 15–18 % (odhad) Je nevyhnutné, aby aj SR a MS SR robilo analýzu výživného, preto je nevyhnutné v štatistickom list O zmeniť vyplňanie sumy súdom určeného alebo schváleného výživného na povinný údaj vyplnený v každom štatistickom iste O.			
Striedavka	Čl. I bod 13 Navrhuje sa bod 13 odstrániť a nechať pôvodné znenie v § 376 ods. 3. Odôvodnenie: Súdené rodiny, vymazaní otcovia a matky i ich deti potrebujú nevyhnutne jednotnú prax aj interpretácie a nie zhoršovať situáciu a z toho vytvárať ďalšie vymazané rodiny, preto požadujú prospešnú a nie neprospešnú jednotnú rozhodovaciu prax. Navrhuje sa preto v odseku 3 ponechať slovo „vždy“.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Platná dikcia v § 376 ods. 3 vyvoláva v praxi nejednotné interpretácie a z toho prameniaca nejednotná rozhodovaciu prax. Navrhuje sa z odseku 3 vypustiť slovo „vždy“
Striedavka	Čl. III bod 2 (§24 ods. 5) Podľa našich informácií, vymazaní otcovia a matky i ich maloleté deti a súdené rodiny zásadne odmietajú ustanovenie, v zmysle ktorého nesúhlas rodiča s formou starostlivosti (s výnimkou osobnej starostlivosti o maloleté dieťa len otcom alebo len matkou) nemôže byť rodičovi (otcovi a matke) na ťarchu. Doplnenie navrhovaného znenia ods. 5 považujeme za škodlivé, nakoľko práve nesúhlas matky alebo otca býva častokrát zo strany súdu v prospech matky alebo otca a odráža sa na rozhodnutiach súdu vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti. Spracovateľke JUDr. Viere Lanákovej zo sekcie legislatívy, ktorej generálnym riaditeľom je JUDr. Juraj Paluš a odboru legislatívy občianskeho a obchodného práva, ktorého riaditeľkou je JUDr. Anna Andrejšinová z Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (E-mail viera.lanakova@justice.sk; tel. č. 02/888 91 300) asi nezáleží na tejto krajine. Asi nechce aby tu žili súdené rodiny, lebo sem asi nepatria. Asi chce aby Slovenské deti opustili Slovensko, ako mnoho ich prarodičov. Preto je asi na MS SR, preto asi spraviť všetko, aby Slovensko bolo horšou krajinou pre život súdených rodín. ňou navrhnuté ustanovenie má na to. Máme skvelých ľudí, krásnu krajinu, mier ale ak bude zákon o rodine takto zmenený k horšiemu, bude tu utrpenie pre vymazaných otcov a matky i ich deti žiť :-(Odôvodnenie: V blogu z 24.2.2020 s názvom Nádej pre vymazaných rodičov a ich deti napísal Richard Sulik: Deti sú dar. Sú to najcennejšie a najkrehkejšie, čo nám život dokáže dať a my rodičia sme ochotní spraviť pre ne čokoľvek. Bohužiaľ, mnoho rodičov si túto krehkosť neuvedomuje a používajú deti ako rukojemníkov. Nerešpektujú súdy a po rozchode s partnerom robia všetko preto, aby nemuseli dieťa druhému rodičovi ani len ukázať. A ten, ani nevie ako, zrazu príde o kontakt s vlastným dieťaťom, častokrát na niekoľko rokov, či dokonca natrvalo. Takýchto rodičov sú tisíce, volajú sa VYMAZANÍ RODIČIA a ich príbehy sú hodné dlhej smutnej knihy. Slovenský právny systém potrebuje revíziu. Potrebujú ju sudcovia, advokáti, kolízni opatrovníci, aj psychológovia píšuci znalecké posudky. Vo chvíli, keď sa váš bývalý partner alebo partnerka rozhodnú, že dieťa je len ich a vy prestávate existovať, navyše majú známosť na správnom mieste, začína sa boj, ktorého víťazom nie je nikto. Má len porazeného – a tým je dieťa. Vymazaným rodičom nepomôže ÚPSVAR, nepomôžu psychológovia, súdy ani polícia. My v strane Sloboda a Solidarita sme naše riešenia pripravovali s desiatkami odborníkov a ľuďmi, ktorí takéto trápenie zažili na vlastnej koži. Súčasťou nášho programu je povinnosť ukončenia súdnych konaní, ktorých súčasťou je dieťa, do jedného mesiaca. Dá sa to. Dnes sice isté obmedzenia dĺžky konania existujú („rodičovské konania sa majú skončiť v čo najkratšej dobe“), ale nerešpektujú sa a sú akoby z gumy. Preto hneď, ako budeme môcť, stanovíme vyhláškou ministerstva spravodlivosti, ako musia sudca, predseda súdu a iní postupovať, aby sa dodržanie mesačnej lehoty dosiahlo vo veľkej väčšine prípadov. Zároveň pripravíme možnosť zariadenia syndrómu zavrhnutého rodiča v našej legislatíve. Čo je ale dôležité, sú výhovorky, ktoré sudcovia radi využívajú, často v spolupráci s kolíznymi opatrovníkmi, psychológmi, ale najmä advokátom jednej zo strán, na oddiaľovanie rozhodnutia. To má za následok nakoniec odcudzenie dieťaťa a zmarenie účelu konania. Základy pre také výhovorky je treba odstraňovať jeden po druhom. Naš program o tom veľa hovorí. Napríklad zabezpečenie alternatívneho doručovania, vylúčenie možnosti nedostavenia sa na	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý

	súd, stíhanie advokátov, ktorí nekonajú v súlade so všeobecným záujmom na rýchlom priebehu konania – to všetko bude hrať rolu, pokiaľ sa nám to podarí presadiť. Chceme odstrániť nespravodlivosť pri zrušení výkonu rozhodnutia a dodržiavaní právoplatných rozhodnutí súdu. Ak jeden z rodičov porušuje alebo nerešpektuje právoplatné rozhodnutie súdu, podáte návrh na výkon rozhodnutia, aby mohol byť druhý rodič sankcionovaný. Na Slovensku to však nefunguje a v podstate vám zostáva len doprosovať sa, hrať psychologické hry, alebo rezignovať. Zavedieme rovnosť pohlaví pri určovaní starostlivosti o dieťa. Súd by ako prvé mali mať povinnosť zvážiť striedavú starostlivosť, tak ako to funguje vo vyspelých krajinách. Ak o striedavú starostlivosť prejavuje záujem aspoň jeden z rodičov a ten druhý je schopný sa o dieťa starať, je to podľa nás najlepšia možnosť. V neposlednom rade, ak jeden rodič preukázateľne bráni styku druhého rodiča s dieťaťom, mal by mať možnosť podať na súd návrh na pozastavenie vyplácania výživného a súd by mal do mesiaca o tomto rozhodnúť. Treba brať do úvahy, že existujú záujmy na tom, aby tieto veci zostali tak, ako sú. Matky, a niekedy aj otcovia, sú ochotní urobiť čokoľvek a sú známe prípady, kedy advokát matky povie klientke, že ho nezaujímajú spis, ale len „všimné“ pre zainteresovaných. Je to všetko aj o beztretnosti sudcov a ich ústavou zaručeného práva rozhodovať akokoľvek. Toto ustanovenie ústavy sme sa už pokúsili zrušiť z opozície, ale verím, že po 1. marci to dáme. Celé je to o rozhodnosti dosiahnuť zmenu a o vynucovaní práva. Vážení rodičia, o pár dní sú voľby. Cestujem po celom Slovensku a hovorím ľuďom, že bude dobre, že bude nová vláda. Uvedomujem si však, že zatiaľ, čo zloději môžu skončiť v base a ich majetok krajina dostane naspäť, čas, o ktorý prichádzajú deti s rodičmi, nevrátíme nikdy. Urobíme však všetko pre to, aby sme všetci žili v spravodlivej krajine, ktorá nedovolí, aby trpeli tí najnevinnejší – naše deti.			vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Striedavka	čl. I bod 5 V bode 5. sa sa navrhovaný text mení na „§ 42 Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa rozsudok vyhotoví a odošle do osem pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia.“. Odôvodnenie: Aplikácia prax ukázala, že ak sudca rozhodol vec vo štvrtok, lehota desiatich dní uplynula nasledujúcu nedeľu. Reálne mal sudca k dispozícii šesť pracovných dní na vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Realita však ukazuje aj to, že ak podľa návrhu sudca rozhodne vec v piatok 23.12.2022, lehota desiatich pracovných dní uplynie až utorok o tri týždne 10.1.2023. Reálne bude mať sudca k dispozícii osemnásť pracovných dní na vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Ak do lehoty desať pracovných dní zapadnú štátne sviatky, lehota sa reálne predĺži až na 18 dní, ak rozhodne v piatok pred januárovými, májovými, septembrovými alebo decembrovými sviatkami a tým sa pre účastníkov konania a ich maloleté deti výrazne predĺži. Pôvodným úmyslom zákonodarcu bolo pri úprave v § 42 dať zreteľ na rýchlosť a operatívnosť v danej agende. Účelom navrhovanej zmeny bez zmeny z 10 dní na 8 pracovných dní, ale na 10 pracovných dní je neúmerne predlžovať túto lehotu. Preto, v nadväznosti na uvedené skutočnosti, sa navrhuje nielen explicitne doplniť za slovo „desiatich“ slovo „pracovných“, ale aj zmeniť slovo "desiatich" na slovo "osem" čím sa zohľadňuje zreteľ na rýchlosť a nepredlžovanie súčasných 10 dní (minimálne 6 pracovných dní) na 18 dní (pri 10 pracovných dňoch a maximálne 8 sviatkov v decembri, januári, apríli, máji, septembri a decembri) v PaNC agende, ako aj dni pracovného pokoja a zároveň je zachovaná požiadavka na rýchlosť a pružnosť vo vybavovaní týchto vecí bez toho, aby podľa pôvodného návrhu museli maloleté deti čakať vyhotovenie rozsudku až 18 dní, čo je pri mesačnom dieťati viac ako jeho polovica života! V praxi, ak sudca rozhodne vec vo štvrtok, lehota osem pracovných dní uplynie o dva týždne v utorok. Reálne bude mať sudca k dispozícii osem pracovných dní na vyhotovenie a odoslanie rozsudku a maloletému dieťaťu sa predĺži lehota 10 dní na 12 dní :- (takže je možnú uvažovať aj so zmenou na 7 alebo 6 pracovných dní v najlepšom záujme dieťaťa.	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Aplikácia prax ukázala, že lehota desiatich dní určená súdu na vyhotovenie a odoslanie rozsudku vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je príliš krátka, čo sa môže následne odrzkať na kvalite vyhotovených (zoštylizovaných) rozhodnutí. Napríklad v praxi, ak sudca rozhodol vec v piatok, lehota desiatich dní uplynula nasledujúci pondelok. Reálne ale mal sudca k dispozícii šesť pracovných dní na vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Pričom z tohto tzv. čistého času mal ešte v tom čase ďalšie, podľa rozvrhu, tri pojednávania, rozhoduje o neodkladných opatreniach, zisťuje názor maloletého dieťaťa, študuje si spisy, vytyčuje pojednávania. Ak do desaťdňovej lehoty prípadnú prípadne štátne sviatky, či vzdelávacia aktivita sudcu v podobe účasti na seminári, lehota sa výrazne skracuje. Pôvodným úmyslom zákonodarcu bolo pri úprave v § 42 dať zreteľ na rýchlosť a operatívnosť v danej agende. V nadväznosti na uvedené skutočnosti sa reaguje na praktickú situáciu, ktorá môže v aplikácii praxi nastať a na náročnosť P agendy už len z dôvodov, že sa rozhoduje o deťoch, častokrát sú rozhodnutia predbežné

				vykonateľné, treba riadne odôvodniť rozhodnutie, argumenty, skutkové okolnosti. Preto sa navrhuje zmeniť lehotu 10 dní na 15-dňovú lehotu, čím sa zároveň zohľadňuje náročnosť rozhodnutí v PaNC agende a zároveň je zachovaná požiadavka na rýchlosť a pružnosť vo vybavovaní týchto vecí.
Striedavka	čl. I V čl. I sa dopĺňa bod 20. § 392 sa vypúšťa. Odôvodnenie: Dňa 31.08.2018 Ministerstvo spravodlivosti SR (ďalej len „MS SR“) zverejnilo časť Správy o úspešnosti výkonu súdnych rozhodnutí týkajúcich sa maloletých detí vypracovanej na základe uznesenia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnostné menšiny (ďalej len „Výboru NR SR“) č. 92 zo dňa 16.5.2018 pod názvom Ministerstvo spravodlivosti analyzovalo úspešnosť výkonu súdnych rozhodnutí týkajúcich sa maloletých. https://www.justice.gov.sk/Stranky/aktualitadetail.aspx?announcementID=2388 Výkony rozhodnutí súdov v Slovenskej republike (ďalej len „SR“) možno považovať globálne za neuspokojivé (6 %). Tzv. informatívne pojednávania (výsluchy) súdy nevyužívajú v dostatočnej miere. Súdy naďalej vytvárajú „umelo“ spory medzi rodičmi a ich deťmi, nechodia za deťmi do ich prirodzeného prostredia a s dieťaťom, o ktorom rozhodujú sa často ani nikdy osobne nestretnú. Súdy nekooperujú ani s odborníkmi. Tieto faktory sú veľký problém v konaniach štátu o veciach maloletých detí a ich otcov a matiek. MS SR bagatelizuje počet konaní o výkone súdnych rozhodnutí týkajúcich sa maloletých. Štatistická ročenka za rok 2017 https://www.justice.gov.sk/Stranky/Forms/Aktualne.aspx?RootFolder=%2fStranky%2fInformacie%2fAnalytick%C3%A9%20centrum uvádza 21 327 vecí starostlivosti o maloletých, ktoré sa týkali 61 807 práv týkajúcich sa rodičovských práv a povinností. Patria sem konania o výchovných opatreniach, o zásahoch do rodičovských práv, schválení dôležitých úkonov za maloleté dieťa, o styku rodičov s deťmi, konania o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov, o ustanovenie kolízneho opatrovníka a majetkového opatrovníka, konania o stanovení výživného, náhradnej starostlivosti, určenia rodičovstva a osvojenia. Jednoduchý a prehľadný prístup k štatistickým údajom rezortu spravodlivosti umožňuje modul Poskytovanie informácií zo súdnej a justičnej štatistiky – štatistické údaje súdov, Ministerstva spravodlivosti SR a organizácií v jeho pôsobnosti https://obcan.justice.sk/statistika/ Podľa štatistického balíčka Štatistiky konaní maloletých https://obcan.justice.sk/statistika/report/16/tabulka za roky 2010 až 2016 sa počet vybavených vecí súdmi znížil z 47 982 v roku 2010 na 31 854 v roku 2016. Počet vybavených rodičovských práv a povinností súdmi v SR sa znížil z 19 315 v roku 2010 na 14 162 v roku 2016. Podľa MS SR bolo za polovicu roku 2018 z doručených návrhov na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí rozhodnuté v 120 % prípadov a k samotnému nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia nedošlo v 56 % prípadov (inak skončilo 76 % prípadov) a k polovici roku 2018 zostalo na okresných súdoch v predmetnej agende alarmujúcich 209 % nerozhodnutých vecí z polročného nápadu návrhov na súdy. V roku 2017 bolo z doručených návrhov na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí nerozhodnuté v 5 % prípadov. K samotnému nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia nedošlo až v 79 % prípadov a „inak“ skončilo alarmujúcich 75 % prípadov. Ku koncu roku 2017 zostalo na okresných súdoch v predmetnej agende 131 % nerozhodnutých vecí z ročného nápadu návrhov na súdy. V roku 2016 bolo z celkovo doručených návrhov na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí nerozhodnuté v 1 % prípadov. K samotnému nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia nedošlo v 20 % prípadov a „inak“ skončilo 80 % prípadov. Ku koncu roku 2016 zostalo na okresných súdoch v predmetnej agende 115 % nerozhodnutých vecí. 2016, 2017, Polrok 2018; Doručené súdu, 629, 571, 333; Rozhodnuté súdom, 626, 545, 399; Nariadené súdom, 123, 119, 147; Inak skončené súdom, 503, 426, 252; Zostalo súdom nerozhodnuté, 724, 747, 696; Vykonané súdom, 31, nezverejnené, nezverejnené. Ročný nárast nerozhodnutých vecí medzi rokmi 2016 a 2017 je závažných 16 % (zo 115 % na 131 %). Rodičia, ktorí sú v konaniach	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien. Predkladateľ sa s vypustením § 392 nestotožňuje.

súdobov o výkon súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých oprávnení, poskytlí poznatky o problematike, z ktorých sa zistilo: Na prípady skončené na súde „inak“ ako nariadením úspešného výkonu súdneho rozhodnutia nemá podľa rodín vplyv dobrovoľné podrobenie sa rozhodnutiu súdu, zistenie dôvodov nerešpektovania súdneho rozhodnutia, tzv. informatívne súdne pojednávanie (výsluchy), súčinnosť orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, účasť rodičov na mediácii a účasť rodičov a dieťaťa na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve na základe neodkladného opatrenia súdu, ale súdnymi prietiahmi spôsobené dosiahnutie plnoletosti maloletého dieťaťa. Príslušné štatistiky o tom však MS SR nevedie!!! Niektoré súdy uvádzajú, že vo viacerých prípadoch sa súdne konanie zastavilo stiahnutím návrhu na výkon súdneho rozhodnutia. Konanie súdu vo veciach starostlivosti o maloletých trvalo v roku 2017 v priemere 8,3 mesiaca. Okresné súdy v obvode Krajského súdu v Bratislave konali priemerne nepochopiteľných 12 mesiacov. Je teda možné konštatovať, že súdy v SR zasahujú do citlivých rodinných a vzťahových väzieb rodičov a ich detí tak, že svojím postupom porušujú základné právo detí a ich rodičov na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súdy takýmto konaním neprimerane a vo veľkej miere porušujú základné práva detí a ich rodičov. Rodiny sú vďaka pomalosti súdobov poškodzované aj v práve na súkromný a rodinný život. Oneskorené intervencie súdobov do medziľudských a rodinných vzťahov často krát spôsobujú rodinám neriešiteľné komplikácie, čím súdy spôsobujú také narušenie rodinných vzťahov, ktoré už v budúcnosti nejde „napraviť“. Rozhodnutia súdobov sa pre rodiny často stávajú zdrapom papiera, ktorý SR prostredníctvom súdobov nedokáže nielenže v primeranej lehote vymôcť, ale ich reálne ani nikdy nevymôže. Správa o úspešnosti výkonu súdobov rozhodnutí týkajúcich sa maloletých, ktorú MS SR vypracovalo na základe uznesenia Výboru NR SR pre ľudské práva a národnostné menšiny č. 92 zo dňa 16.05.2018 a ktorej znenie doručilo výboru NR SR dňa 30.08.2018 dokazuje maximálnu neúspešnosť súdobov. Tým vyvoláva aj obrovskú nespokojnosť oprávnených rodičov, ktorých súd de facto absolútne vylučuje z výchovy svojich detí a sadisticky im ničí už predtým vytvorený vzťah dieťa - rodič. Znovu vytvoriť alebo obnoviť tento vzťah však súdy ani iné inštitúcie v SR vôbec nezvládajú. Preto deti a ich rodičia očakávajú, že MS SR zohľadní tu uvedené závažné skutočnosti a zabezpečí v hore uvedených konaniach rovnoprávnosť mužov a žien. Rodičia aj deti tiež očakávajú, že MS SR zabezpečí, aby aj v SR boli také nezávislé súdy, na aké majú daňový poplatník právo z toho titulu, že je to základný pilier, ktorý zabezpečí presadenie takých zmien, aby legislatíva nespôsobovala deťom v SR úplný zánik vzťahu dieťa – rodič a následnú frustráciu vydedením potomka podľa § 469a občianskeho zákonníka a nemožnosti priznať dieťaťu výživné podľa § 75 ods. 2 zákona o rodine. Informácie zo Správy k stavu justície v SR vypracovanej Európskou komisiou CEPEJ (The European Commission for efficiency of Justice - Európska komisia pre efektívnu justíciu). https://www.justice.gov.sk/Stranky/Ministerstvo/Sprava-k-stavu-justicie.aspx Podľa Štatistických ročeniek Ministerstva spravodlivosti SR bola rýchlosť konania súdu vo veciach starostlivosti o maloletých priemerne 8 mesiacov. Poznamenávame, že Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) akceptuje dĺžku týchto konaní maximálne v trvaní 3 až 6 mesiacov. https://web.ac-mssr.sk/statisticka-rocenka-2020/ Od 1.7.2016 Vyhláška MS SR č. 207/2016 Z. z. z 27.7.2016, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých (ďalej len „Vyhláška“), vniesla do konania súdobov obrovskú právnu neistotu pokiaľ ide o vzťah dieťa - rodič zavedením „ospravedlniteľných dôvodov pre povinného rodiča“. Vďaka tomu sa vzťah dieťa - rodič nemôže udržať a ani znovu vytvoriť. Táto Vyhláška v negatívnom zmysle narušuje rodinný život dieťaťa a jeho rodiča, nakoľko zhoršila prax súdobov a vniesla do súdobov konaní na jednej strane princíp nespravodlivosti konania a na druhej strane aj nedosahovania blaha dieťaťa. Na súdoboch masívne dochádza k automatickým prietiahom v súdnom konaní, kedy súdy neprimerane dlho zisťujú, či sa povinný rodič musí podrobiť právoplatnému rozhodnutiu súdu. Na tyranský postup povinného rodiča sa v súdnom konaní vo väčšine vôbec nepoužívajú nástroje represie (výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti, ukladanie pokút a zastavenie výplaty rodičovského príspevku). MS SR svojou vyhláškou prinútilo súdy presumovať, že oprávnený rodič na výkon súdneho rozhodnutia má rezignovať a nerešpektovanie titulu zo strany povinného rodiča je „ospravedlniteľné a			
---	--	--	--

nepostihnuteľné“. MS SR a súdy tým ničia vzťah dieťa - rodič. Súdy sa na návod MS SR uspokojujú s tvrdeniami povinného rodiča, že oprávnený rodič sa pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia súdu správa inak ako povinný rodič a preto sa povinný rodič nemusí podrobiť rozhodnutiu súdu. Súdy tak de facto neuskutočňujú výkony súdnych rozhodnutí. MS SR prikazuje súdom nevyžadovať od povinného rodiča plnenie súdom stanovenej povinnosti, aj keď o nej rozhodol ten istý súd. Tento postup sa úplne vymyká z logiky a odporuje princípu právnej istoty. MS SR ustanovilo súdom odôvodňovať nepodrobenie sa súdnemu rozhodnutiu povinným rodičom tým, že všetko zapríčiňuje oprávnený rodič, aj keď ten je od vlastného dieťaťa dlhodobo izolovaný. Tým je oprávnený rodič v podstate týraný povinným rodičom a nemá akúkoľvek možnosť vychovávať svoje dieťa. Povinný rodič sa súdnemu rozhodnutiu podrobiť nemusí. MS SR prekladá do slovenského jazyka a zverejňuje len účelovo vybranú judikatúru ESLP. Podľa takto pokrivené interpretovanej a účelovo vyberanej judikatúry, netreba podľa MS SR vôbec zachovať vzťah rodič - dieťa, ale treba všemožne zabrániť, aby dieťa žilo s obidvomi rodičmi. V styku druhého rodiča s dieťaťom sa má podľa MS SR všemožne aktívne brániť a dieťa (aj za cenu jeho psychiatrizácie) manipulovať tak, aby akýkoľvek styk s druhou polovicou jeho rodiny a rodičom postupne začalo aktívne odmietať. Osobitne zvrátený je tento aspekt v prípadoch, ak je dieťa rodičovi unesené, dlhodobo izolované od polovice rodiny a citovo vydierané. Následkom je potom to, že dieťa začne odmietať svojho rodiča pre malicherné dôvody, preberané od rodiča - únoscu, ktorý obľudne manipuluje okolie i dieťa. Rodič - únosca sa tak snaží vzbudiť dojem, že za únos a izoláciu nemôže tyran a že všetko zapríčiňuje svojim správaním len ten rodič, ktorému je znemožnený akýkoľvek kontakt so svojim dieťaťom. Takto od dieťaťa izolovaný rodič sa údajne vždy v minulosti, súčasnosti a určite aj v budúcnosti správal, správa a bude správať vo vzťahu k dieťaťu nevhodne a neempaticky. Podľa účelovo vytrhnutých častí rozhodnutí ESLP je použitie donucovacích opatrení voči oprávnenému rodičovi v takýchto prípadoch kontraproduktívne. Dôvodom pritom je, že izolácia dieťaťa od oprávneného rodiča a od druhej polovice jeho rodiny neempatickým povinným rodičom ako aj nevhodná manipulácia a izolácia dieťaťa povinným rodičom majú za následok degradáciu vzťahu medzi dieťaťom a takto izolovaným, ohováraným a týraným rodičom. Ten je vo veci výkonu súdneho rozhodnutia oprávneným, avšak naopak povinný rodič nemusí súdne rozhodnutie aj s podporou MS SR a vykonávacieho súdu (často je to ten istý súd, ktorý rozhodol vo veci maloletého) nikdy a v ničom dodržiavať. Možno akceptovať výklad ustanovenia § 3 ods. 2 vyhlášky o ospravedlniteľných dôvodoch pre povinného rodiča len vo vzťahu k alkoholickému opojeniu oprávneného rodiča a s výhradou nahradenia zmareného styku v náhradnom termíne. Rovnako je rozumne možné za ospravedlniteľné dôvody pre povinného rodiča pokladať aj kalamitu, neriešiteľnú dopravnú situáciu, hospitalizáciu a havarijné pracovné povinnosti. Zo súdnej praxe je známe, že všetko tu uvedené sa dá riešiť aj inak a nie tým, že MS SR vnucuje súdom zavádzanie právne aj ľudsky neprijateľného, vágneho a oprávnenými rodičmi odmietaného „ospravedlniteľného dôvodu pre povinného rodiča“. Je mnoho prípadov, kedy súd zistí, že v rámci konania o výkone súdneho rozhodnutia o styku sa maloleté dieťa odmieta podrobiť súdnemu rozhodnutiu a napriek výchovnému pôsobeniu povinného rodiča sa s oprávneným rodičom nestretáva a že túto nechut' maloletého stretávať sa s oprávneným rodičom nie je povinný rodič schopný svojou výchovou dieťaťa zmeniť. Avšak nemožno prenášať vinu za taký stav na osobu týraného oprávneného rodiča, ktorý nemá nijakú možnosť výchovne pôsobiť na svoje dieťa a je od neho úplne izolovaný. Ak niektorý rodič v minulosti zanedbával svoj vzťah k dieťaťu a v súčasnosti aj do budúcnosti má záujem stretávať sa s dieťaťom, kontaktovať ho, prejavovať oň záujem, vykonávať svoje rodičovské práva a aj inak zabezpečovať výchovu dieťaťa, je úlohou štátu pomôcť dieťaťu a jeho rodičovi v obnove ich vzťahu a nie natrvalo poškodiť dieťa a jeho rodinu ich vzájomnou a trvalou izoláciou. Súdom má prihliadať na slobodný názor dieťaťa a nie poškodzovať dieťa tým, že mu dáva (s požehnaním MS SR) moc rozhodovať o dospelých (učitelia, lekári, vychovávatelia...), hlavne o svojich rodičoch a starých rodičoch. Ani zamestnancom MS SR a súdom by sa určite nepáčilo, keby rodina dala svojmu maloletému dieťaťu moc rozhodnúť o ich pracovnoprávných vzťahoch tým, že im plat zníži na polovicu, alebo bude zamestnancov MS SR a súdom nútiť pracovať bez nároku na odmenu za vykonanú prácu, čiže úplne bezplatne. Odborná pomoc pre rodičov a dieťa (psychologické poradenstvo, prijatie rodičovskej dohody ohľadom stretávania v širšom rozsahu ako v rozhodnutí súdu, ktoré sa má vykonať) sa má poskytovať ešte pred			
---	--	--	--

	vynesením rozhodnutia súdu vo veciach maloletých a nie až pri vymáhaní tohto súdneho rozhodnutia. Taktiež by súd mal zadávať dôkazy pri rozhodovaní vo veciach maloletých a nie až pri vymáhaní tohto súdneho rozhodnutia. Rovnako aj tzv. ospravedlniteľné dôvody pre povinného rodiča, keďže neexistujú ani v konaní vo veciach maloletých, by podobne nemali existovať ani pri výkone takéhoto súdneho rozhodnutia. Tým totiž súd len preukazuje, že v predchádzajúcom konaní rozhodol zle a že v konaní o jeho súdnom výkone sám súd spochybňuje svoje predošlé rozhodnutie, vnáša právnu neistotu až chaos do svojho predchádzajúceho snaženia a že tak sám súd svojím chaotickým rozhodovaním resp. konaním vytvára rodinným vzťahom neodstrániteľné prekážky. Odborné metódy práce nepatria do sféry práva; preto, ak súd v súčinnosti s kolíznym opatrovníkom v konaní vo veciach maloletých nebol schopný zistiť a odstrániť problémy medzi rodičmi pred vydaním súdneho rozhodnutia a neponúkol rodine ani odbornú pomoc, pri výkone súdneho rozhodnutia už je neskoro naprávať toto zlé súdne rozhodnutie. Rovnako zlé, nesprávne a protiprávne je aj podporovať povinného rodiča (aj na popud MS SR) v páchaní zla pre dieťa a oprávnenému rodičovi (napriek platnému rozhodnutiu súdu) neumožňovať výkon súdneho rozhodnutia, či realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti. Nie pri výkone súdneho rozhodnutia, ale už pri vydávaní súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých má súd zabezpečiť deťom a rodičom odbornú pomoc. Ak totiž súd vydá zlé súdne rozhodnutie, ťažko možno očakávať, že ten istý súd ho v ďalšom súdnom konaní vymôže. Navyše rastie riziko že samotný súd takým konaním smeruje rodičov do ďalšieho a prehlbujúceho sa konfliktu, že tak pomáha vytvárať nové rodičovské problémy s tolerovaním prenášania svojich nedoriešených záležitostí za strany povinného rodiča na svoje dieťa. V náročnejších prípadoch má súd už pred vydaním rozhodnutia vo veciach maloletých uložiť výchovné opatrenie, spočívajúce v povinnosti rodiny podrobiť sa poradenstvu u psychológa a nie nariaďovať výchovné opatrenie až pri nariadení výkonu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia v konaní súdu o výkone súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých. MS SR a súdy by mali dieťa ako plnohodnotného účastníka konania akceptovať už pri prvom rozhodovaní súdu o veciach maloletých. Dieťa nie je „objekt“ súdneho konania, ale jeho subjekt - účastník konania. Dieťa a jeho názor nemožno brať do úvahy až v konaní o výkone súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých, kedy je už dieťa zmanipulované povinným rodičom, dlhodobou izoláciou od polovice rodiny a kedy je dieťa citovo vydierané únoscom. Slobodný názor teda už dieťa v danom momente konania nie je schopné formulovať a ani už nie je schopné slobodne vyjadriť svoju vlastnú vôľu. Rodiny so školopovinnými deťmi udávajú, že vôľa maloletého dieťaťa napr. pri školskej dochádzke nemá veľký význam a tiež v tomto prípade nejde o individuálnu situáciu každého školopovinného dieťaťa. Podobne to má byť aj pri rozhodnutiach súdu vo veciach maloletých detí a stretávaní sa dieťaťa s rodičmi. Otázka relevancie vôle maloletého v otázkach jeho zdravia, stravovania a školstva nezávisí len od rozumovej vyspelosti dieťaťa, ale aj výchovného pôsobenia rodičov a vychovávateľov. V záujme blaha dieťaťa je tak nutné zabrániť, aby sa dieťa nedostalo na škľmú plochu a nepovažovalo drogy a odmietanie rodiča za niečo správne, zdravý spôsob života a úctu k rodičom za nesprávne a aby dieťa porozumelo aj dôsledkom. Napr. výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; poručiteľ môže vydediť potomka, ak v rozpore s dobrými mravmi neposkytol poručiteľovi potrebnú pomoc v chorobe, v starobe alebo v iných závažných prípadoch a o poručiteľa trvalo neprejavuje opravdivý záujem, ktorý by ako potomok mal prejavovať a pod. Je nemysliteľné, aby u dieťaťa nad 12 rokov nebolo v zásade možné realizovať povinnú školskú dochádzku za predpokladu, že toto dieťa prejaví vôľu nenavštevovať školu a rodine je zo správania dieťaťa, ktoré vychováva zrejme, že by u dieťaťa narazila na odpor v prípade, že by sa rozhodla pristúpiť k plneniu povinnej školskej dochádzky. Preto sa MS SR zásadne mylí a koná nesprávne, ak podporuje súdy v slepom rešpektovaní „prejavenej a autenticky zistenej vôle“ maloletého dieťaťa nenavštevovať školu a nevzdelávať sa. Realizovanie povinnej školskej dochádzky proti vôli samotného dieťaťa by podľa tejto logiky a postupu MS SR a súdov bolo právne neudržateľné. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že vek plnoletosti a zodpovednosti rodiča za dieťa je 18 rokov, a neosciluje v rozpätí 10 až 15 rokov. Je nutné poznamenať, že štát poskytuje rodičom prídavok na dieťa až do veku 26 rokov, no povinnosť vyživovať dieťa majú rodičia vo veku dieťaťa aj v rozpätí 10 až 18 rokov. Inak by tomu nemalo byť ani pri súdnom výkone rozhodnutia súdu vo veciach maloletých. Úspešný priebeh súdneho odňatia dieťaťa spočíva pri faktickom odňatí dieťaťa hlavne na okolnosti, ako			
--	---	--	--	--

	výchovne na dieťa pôsobí povinný rodič. Bez asistencie psychiatra povinný rodič pri samotnej realizácii výkonu súdneho rozhodnutia iba vyhrucuje situáciu. V týchto situáciách je prospešné izolovať povinného rodiča od dieťaťa a napr. výkon súdneho rozhodnutia vykonávať v školskom zariadení, bez prítomnosti povinného rodiča. MS SR si nie je vedomé upozornení detských psychológov, špeciálnych pedagógov, či pedopsychiatrov, poukazujúcich na to, že izolácia dieťaťa od druhého rodiča môže mať ďalekosiahle nepriaznivé následky na psychické prežívanie dieťaťa, ktoré sa nadôvažok môžu prejavovať až v budúcnosti. Z praxe avizujú rodiny, lekári a školy prípady, kedy sa u dieťaťa následky izolácie od druhej polovice rodiny prejavujú bezprostredne, kedy si psychický stav dieťaťa vynucuje napr. návštevu lekára a v budúcnosti sa zase prejavujú na správaní dieťaťa voči rodičovi, ktorý bránil dieťaťu stretávať sa s druhou polovicou rodiny. MS SR neprekladá verejnosti ani súdom všetku judikatúru z ESLP. Na rozdiel od ČR, občania SR nemajú prístup ani k prekladom rozhodnutí ESLP vo veciach našich občanov proti SR. Podľa našich zákonov, MS SR ani súdy neskúmajú odôvodnenosť výkonu súdom stanoveného práva styku v prípade zjavne nezákonného konania rodiča, s ktorým dieťa žije a v prípade, keď rodič, s ktorým dieťa žije, citovým vydieraním dieťaťa bráni styku druhého rodiča s dieťaťom. MS SR má zabezpečiť oprávneným rodičom odbornú pomoc na uľahčenie situácie, keď ani súd nie je schopný úspešne zabezpečiť výkon svojho súdneho rozhodnutia a kedy je tento rodič dlhodobo týraný zo strany povinného rodiča izoláciou od svojho dieťaťa a neumožňovaním žiadneho osobného, ba ani telefonického kontaktu, či kontaktu prostredníctvom Skype, FB, mailom, Messenger atď. Ako negatívum v tak komplikovanej a dynamickej situácii akou je situácia faktického súdneho odňatia dieťaťa rodičovi je potrebné uviesť, že MS SR nepomáha oprávneným rodičom prostredníctvom výcviku na zvládanie záťažových situácií v konaní a rozhodovaní súdov vo veciach maloletých detí. Rodinám nezabezpečuje vzdelávanie v tomto smere žiadna inštitúcia SR. Cieľom vzdelávania rodičov by malo byť predovšetkým to, aby si rodičia osvojili vedomosti o prejavoch správania detí, s ohľadom na emočné reakcie v súvislosti s napr. vekom dieťaťa a aktuálnou situáciou dieťaťa. Cieľom tohto vzdelávania je, aby si rodičia rozvinuli zručnosti konštruktívnej komunikácie s dieťaťom a s ďalšími účastníkmi výkonu súdneho rozhodnutia (sudkyne, vyššie súdne úradníčky, povinný, iné fyzické osoby) v závislosti od veku dieťaťa, aktuálnej situácie atď. výkonu súdneho rozhodnutia, prípadne zručnosti potrebné na identifikáciu a objektívne posúdenie možného vzniku posttraumatickej stresovej reakcie u jednotlivých účastníkov výkonu súdneho rozhodnutia (dieťa, sudkyňa, vyššia súdna úradníčka, povinný rodič, iné fyzické osoby). Rodiny majú záujem sa na výcviku zúčastňovať spoločne aj s rodinnými príslušníkmi, rodinnou komunitou a so zamestnancami orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, sudkyňami a vyššími súdnymi úradníkmi a získať tak zručnosti pri zabezpečení výkonu súdneho rozhodnutia v prospech oprávneného rodiča. Pri samotnom súdom odňatí maloletého dieťaťa vyvoláva opätovne konflikty povinný rodič a jeho rodinní príslušníci na mieste súdneho odňatia s cieľom dočasne fakticky prerušiť uskutočňovanie výkonu súdneho rozhodnutia s cieľom, aby sa súd viac už nepokúšal uskutočniť výkon svojho súdneho rozhodnutia. V praxi nastáva aj rušenie resp. marenie styku dieťaťa s oprávneným rodičom zo strany manžela alebo kohabitačného partnera povinného rodiča, ktorý nie je rodičom dieťaťa. Povinný rodič si často nezákonne vynucuje sprevádzaný styk, pri ktorom sa snaží nahrávaním videa priebeh styku zdokumentovať a negatívne vplývať na dieťa počas jeho stretnutia s oprávneným rodičom. Pri styku dieťaťa s oprávneným rodičom nemá právo byť prítomný aj povinný rodič a ten nemá právo prešetrovať realizáciu styku oprávneného rodiča. Medzi veľké problémy patrí nerešpektovanie súdnej moci zo strany médií a s tým súvisiace vyhrotené a nebezpečné mediálne kampane proti oprávnenému rodičovi a osobám, ktoré zabezpečujú uskutočnenie výkonu súdneho rozhodnutia. Medzi nežiaduce vplyvy patrí aj vytváranie kritickéj mienky verejnosti médiami na spôsob a nevyhnutnosť uskutočnenia výkonu súdneho rozhodnutia na podnet povinného rodiča a bez možnosti vyjadrenia oprávneného rodiča. MS SR dlhodobo ignoruje problém spolupracujúcich štátnych inštitúcií mimo služobnej doby ich zamestnancov (víkend, cez pracovný deň večer). Najrizikovejšie prostredie na výkon súdneho rozhodnutia je domácnosť povinného rodiča a v prípade prítomnosti povinného rodiča pri výkone súdneho rozhodnutia aj školu. MS SR kriticky nevnímá nadužívanie inštitútu odkladu výkonu súdneho rozhodnutia. V tejto súvislosti, súdne odňatie dieťaťa povinnému rodičovi je sprevádzané takmer vždy komplikáciami vedúcimi k neúspešnosti, resp. zmareniu výkonu súdneho			
--	--	--	--	--

rozhodnutia. Tieto komplikácie spočívajú v obštrukciách spôsobených povinným rodičom, ako aj tým, že dieťa sa nútenému výkonu súdneho rozhodnutia zvyčajne prirodzene bráni. Je pochopiteľné, že pre dieťa ide o neštandardnú situáciu, v ktorej sa zrazu ocitlo, za prítomnosti preň cudzích ľudí (a zvyčajne i za asistencie polície); navyše, povinný rodič zvyčajne k príprave dieťaťa na jeho odňatie súdom nijako pozitívne neprispieva. Cieľom má byť zabezpečenie okamžitého konania súdu a výnimočnej rýchlosti súdu do vydania súdneho rozhodnutia, a preto by sa mal súd riadiť osobitným režimom reflektujúcim osobitnú rýchlosť konania. Sudcovi, ktorý výkon súdneho rozhodnutia realizuje, by tak malo byť umožnené konať rýchlo, pružne, bez potreby prihliadať na zdĺhavý procesný postup, vyzývať na dobrovoľné plnenie a pod. MS SR nenavrhuje prijať takú legislatívnu úpravu, ktorá možnosť odkladu výkonu súdneho rozhodnutia v konaniach vo veci maloletých vylúči, nakoľko odklad výkonu súdneho rozhodnutia je nezlučiteľný s cieľom oprávneného rodiča, ale aj najlepšimi záujmami dieťaťa a jeho blahom. Inštitút odkladu výkonu súdneho rozhodnutia podľa § 389 Civilného mimosporového poriadku by sa nemal vôbec používať vzhľadom na to, že právo na styk dieťaťa s rodičom je súčasťou rodičovských práv a povinný rodič svojím spôsobom výchovy dieťaťa a vynútením si výkonu súdneho rozhodnutia často ohrozuje život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa. Od správy o úspešnosti výkonu súdnych rozhodnutí týkajúcich sa maloletých očakávala zo strany MS SR sa očakáva úplnosť a záruka presnosti. Bohužiaľ, MS SR znova v rozpore so správou OSN nedalo občianskym združeniam (ďalej len „OZ“), možnosť participovať na správe a ani sa k správe vypracovanej MS SR vyjadriť. Podľa názoru súdených rodín, MS SR často nedodržiava princípy právneho štátu a často zasahuje do procesného postupu a rozhodovacej právomoci súdov tým, že priamo „školí“ nielen zamestnancov súdov, ale aj kolízne opatrovníčky, právnikov, znalcov, psychologov a členov OZ ktoré vykonávajú výchovné opatrenia... Je tiež absurdné, že sa neustále opakujú nesprávne procesné postupy (vypočúvanie maloletých detí samosudkyňami bez obrazového a zvukového záznamu a vyhotovenia zápisnice); že sa v mene SR opakovane vydávajú nesprávne a nezákonné súdne rozhodnutia (zákaz styku rodiča s dieťaťom, namiesto zákazu styku dieťaťa s rodičom). Súdny pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov nerešpektujú právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a neprihliadajú na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súdny nedbajú na rešpektovanie práva dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a rešpektovanie práva dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávného osobného styku s obidvomi rodičmi. MS SR kryje pochybné sudkyne tým, že minister nepodáva návrhy na začatie disciplinárneho konania voči tým, ktorí z pozície moci na súdoch rozhodujú v mene SR tak, že porušujú základné pravidlo, ktoré vo svojej vedeckej práci uvádza Bronislava Pavelková (PAVELKOVÁ, B. Právne postavenie rodiča vo výchove maloletého dieťaťa. 2012, s. 80.) MS SR na svojom webovom sídle nezverejňuje najdôležitejšie súdne rozhodnutia a v súčasnosti sú súdne rozhodnutia a postupy súdov (usmerňované MS SR) pre rodiny bez akékoľvek právnej istoty. Zásada sudcovskej nezávislosti a nestrannosti je zneužívaná na súdoch a nedodržiavaná zamestnancami MS SR aj preto, že je znefunkčnené ich trestné stíhanie pri porušení zákona, pri rozhodovaní v prospech jednej strany, pri nespravodlivom konaní, pri zapríčinení zbytočných prietáhov a pod. MS SR prislúcha právomoc kontrolovať a sankcionovať súdnych znalcov; právomoc podávať návrhy na disciplinárne konania sudcov a právomoc zabezpečiť, aby ani zamestnanec MS SR neovplyvňoval rozhodnutia súdov a pod rúškom ESEP ich nepreskúmaval, nerevidoval, neposudzoval, nerušil a svoje osobné názory vo veci PAS nezákonne nevydával za oficiálny názor MS SR. Oprávnení rodičia majú často súdom určené likvidačné výživné (s vedomím MS SR), pričom fakticky nemôžu vykonávať svoje zamestnanie a zabezpečiť si tak dostatočný zárobok pre svoje dieťa, lebo im je štátom (kontraproduktívne) zadržaný vodičský preukaz, potrebný pre výkon zamestnania. Ešte horšia je situácia, kedy sú dokonca rodičia uväznení bez možnosti vykonávať svoje zamestnanie a aj v prípade, že im ZVJS zabezpečí zamestnanie, tak nie s platom podobným, ako dosahovali na slobode. Likvidačné výživné, spolu so znemožnením primeraného zárobku zo strany štátu a so zadržaním vodičského preukazu však nie sú zohľadnené a nezapočítavajú sa pri rozhodovaní Centra právnej pomoci o žiadosti o bezplatnú právnu pomoc. Títo rodičia tak nemajú z čoho platiť právnik (ani súdom			
--	--	--	--

určené výživné) a štát im napriek hmotnej núdzi nezabezpečuje bezplatnú právnu pomoc. Preto títo rodičia často ani nemôžu využiť konania o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch, resp. Ústavný súd SR v rámci konania o ústavnej sťažnosti, lebo štát pre neurčil povinné právne zastúpenie, ktoré títo rodičia nemajú z čoho zaplatiť. Podľa v súčasnosti platnej legislatívy sa im teda napriek tomu, že po zaplatení výživného sa nachádzajú v stave materiálnej núdze, odopiera právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti. MS SR nezverejňuje na svojej webovej stránke všetky preklady rozhodnutí EŠLP našich občanov proti SR v slovenskom jazyku, informácie pre rodičov maloletých detí, multidisciplinárnu spoluprácu, prania detí, priebeh súdneho konania vo veciach maloletých, priebeh súdneho výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých, vzory návrhov a rodičovských dohôd o úprave starostlivosti rodičov o maloleté deti, náležitosti návrhu vo veciach maloletých a výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých, rodičovský plán, dokumenty spolupracujúcich občianskych združení ako i tieto dve knihy http://www.ligaotcov.eu/data/ligaotcov.eu/documents/Cierna-kniha-rodicovstva--Liga-otcov.pdf http://www.ligaotcov.eu/data/ligaotcov.eu/documents/KNIHA-striedavka--Liga-otcov.pdf výskum http://www.ligaotcov.eu/novinky/news_analyza-rozsudkov-aky-je-rozsah-styku-s-detmi-ako-rozhodovali-sudy-o-zvereni-v-roku-2010/ a základný princíp, ktorý vo svojej vedeckej práci definovala pani Svetlana Ficová, spôsob riešenia najčastejšieho problému detí a ich rodičov na súde, t. j. diskriminácia a to, že maloleté dieťa po rozhodnutí súdu nemôže tráviť polovicu prázdnin s každým rodičom ako aj priemernú výšku súdmi určeného výživného v €, doplnenie modulu justičnej štatistiky o údaje z roku 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 a v roku 2022 viesť súdne štatistiky na mesačnej báze, štatistické sledovanie počtu doručených návrhov na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí, počtu rozhodnutí súdov o návrhoch na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí, počtu nariadených výkonov súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých detí, počtu súdom vykonaných súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých detí a priemernej dĺžky konania vo veci nariadenia výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých detí a ukončenie zo strany MS SR úmyselného už 17 rokov trvajúceho zavádzania verejnosti tým, že aj vo svojej správe uvádza z čias komunizmu používaný termín „nariadenie výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí“, „nezabezpečoval výchovu dieťaťa“, aj keď dobre vie (alebo by malo MS SR a jeho zamestnanci vedieť, že sa slovo „výchovy“ nahrádza slovami „osobnej starostlivosti“), že od roku 2005 sa deti nezverujú do výchovy, ale do osobnej starostlivosti s tým, že dieťa ostáva vo výchove obidvoch rodičov aj po ich súdnom rozvode a rozchode, čím dlhodobo mätú aj médiá a vyvolávajú konflikty medzi rodičmi navzájom aj zamestnancami rezortov financií, práce, sociálnych vecí a rodiny, spravodlivosti, školstva, vedy, výskumu a športu, vnútra, zdravotníctva a iných štátnych aj neštátnych inštitúcií, ktorí na základe nesprávnych informácií MS SR diskriminujú druhého rodiča a jeho dieťa. Preto sa má verejne ospravedlniť MS SR za uvedenie nesprávnych informácií vo svojej správe, jej opravu na webe MS SR a zrealizovanie masívnej mediálnej kampane tak, aby všetci štátni aj neštátni zamestnanci a celá slovenská verejnosť bola od MS SR správne informovaná vo vzťahu k výchove detí rodičmi (aj po rozvode a rozchode rodičov súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa, správa majetku maloletého dieťaťa) a osobnej starostlivosti rodičov o dieťa (V rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov.). Ministerstvo financií Slovenskej republiky odporučilo prehodnotiť návrh vyhlášky v kontexte s Ústavou SR z dôvodu možného nesúladu s jej čl. 2 ods. 2 (§ 3 ods. 6, § 5, § 13), s jej čl. 13 (§ 1 ods. 2, § 2 ods. 3, § 3 ods. 1, 2 a 6, § 8 ods. 3, § 9 až 12, 14, § 15 ods. 4 a § 16 ods. 1 a 3) a s jej čl. 123 (§ 3) pretože by mohol byť nad rámec splnomocňovacieho ustanovenia vykonávaného zákona. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky v súvislosti s § 3 ods. 3 Vyhlášky upozornilo, že skúmanie ospravedlniteľných dôvodov sa viaže podľa § 3 ods. 1 na skúmanie podmienok na nariadenie výkonu rozhodnutia, pričom § 379, 382 a 383 Civilného mimosporového poriadku sa aplikujú po nariadení výkonu rozhodnutia pred uskutočnením výkonu rozhodnutia. Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky uviedlo, že v § 3 vyhlášky bol zavedený nový pojem „ospravedlniteľné dôvody“ bez jeho bližšej definície a navrhlo jeho			
--	--	--	--

definovanie buď priamo v návrhu vyhlášky (napr. demonštratívnym výpočtom) alebo legislatívnym odkazom na iný právny predpis, kde je tento pojem definovaný. Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky odporučilo ustanovenie § 3 vyhlášky prehodnotiť v kontexte s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Postup súdu a výnimky z postupu súdu podľa zákona by nemala upravovať vyhláška. Splnomocnenec vlády Slovenskej republiky pre rómske komunity v § 12ods. 2 vyhlášky odporúča za slovom „šetný“ vložiť čiarku a slová „vykonávaný citlivým spôsobom najmenej ohrozujúcim záujmy dieťaťa tak, aby dieťa pociťovalo pri výkone rozhodnutia zrozumiteľným spôsobom podporu jeho práv a záujmov“. Podľa docentky občianskeho práva JUDr. Bronislavy Pavelkovej, PhD. je súčasná situácia pri vykonateľnosti rozhodnutí o styku s deťmi (vďaka MS SR a súdom) katastrofálna (PAVELKOVÁ, B. Právne prostriedky ochrany práva na styk s dieťaťom. 2012. Dieťa v ohrození: zborník príspevkov z konferencie konanej dňa 10.a 11.decembra 2009. 2010, s. 337 - 345.). Príbehy v samotnom konaní a príbehy pri výkone rozhodnutia spôsobujú, že vzťah medzi rodičom, ktorý má záujem sa so svojím dieťaťom stretávať a týmto dieťaťom úplne zanikne, resp. oslabí sa tak, že obaja stratia záujem tento vzťah vôbec ešte riešiť. Zároveň však deti a rodičia strácajú ďalšiu dôležitú vec - presvedčenie, že štát, ktorého sú občanmi, je pripravený a schopný poskytnúť akúkoľvek ochranu ich zákonným právam. Ich zatrpknutosť a nedôvera k ľuďom a inštitúciám priamo vplýva na zhoršenie úrovne medziľudských vzťahov, produktivity práce, niekedy aj spoločenského postavenia a zdravotného stavu. Títo ľudia ďalej pôsobia na ďalších ľuďoch, prípadne na deti a sprostredkovane aj na atmosféru v spoločnosti. Nejde teda o problém jednej rodiny - je to problém spoločnosti ako takej. Slovenská advokátska komora ustanovenie § 3 vyhlášky navrhla zo znenia vyhlášky vypustiť, keďže pojem „ospravedlniteľné dôvody“ je subjektívna kategória a nemožno do nej vložiť objektívny prvok, skúmaním prípadných „ospravedlniteľných dôvodov“, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, sa ohrozi celý výkon rozhodnutia a zníži sa právna istota účastníka, oprávneného z vykonateľného rozhodnutia a v neposlednom rade dôjde k ohrozeniu maloletého dieťaťa. Namiesto skúmania „ospravedlniteľných dôvodov“, má súd k dispozícii inštitút neodkladného opatrenia resp. začatia nového konania vo veci samej. Podľa OZ LIGA OTCOV, bojujúceho za spravodlivosť a práva detí a rodičov vládne na Slovensku krutá nespravodlivosť v porozchodovej starostlivosti o deti. Vedie sa tu doslova porozchodová vojna, ktorá ničí životy detí, rodičov a celých rodín (ĎURKOVIČ, L., MANČÍKOVÁ, E., BOGDAN, E., SLEZÁKOVÁ, S. Čierna kniha rodičovstva na Slovensku. 2011, s. 4.). Svojpomocná rodičovská skupina navrhla ponechať v platnosti vyhlášku č. 474/2011 Z. z. a odložiť účinnosť vyhlášky č. 207/2016 Z. z. a odporučila pripraviť za účasti verejnosti taký právny predpis, ktorý sa stane funkčnou súčasťou vyváženého, prehľadného a stabilného právneho poriadku SR tak, aby bol súlad novej vyhlášky nižšej právnej sily s právnym predpisom vyššej právnej sily a s medzinárodnoprávnymi záväzkami SR. Žiadame túto vyhlášku prepracovať a znovu pripraviť novelizáciou platného právneho predpisu číslo 474/2011 Z. z. tak, aby nezohľadňovala len prípad maloletého Marca, ale aj prípad maloletej Lucky, kde štát odmietal niekoľko rokov oznámiť biologickému rodičovi adresu bydliska jeho maloletého dieťaťa a spolupodieľal sa tak na jeho zabití. Tieto patologické situácie, napriek súdom určenému stretávaniu dieťaťa a rodiča a niekoľkoročnej neschopnosti súdu vymôcť právoplatné rozhodnutie súdu, sa aj dnes dejú a súdy, polícia ba aj kolízny opatrovník maloletého dieťaťa odmietajú oznámiť rodičovi najzákladnejšie informácie o jeho vlastnom maloletom dieťati. Podľa názoru súdených rodín, JUDr. Róbert Dobrovodský, PhD., LL.M., JUDr. Viera Benčatová, Mgr. Hedviga Polgárová, Mgr. Mária Protušová, JUDr. Lukáš Poperník, Mgr. Beáta Budayová, JUDr. Peter Kriška, JUDr. Adriana Konkolovská, JUDr. Alexandra Somorovská, JUDr. Boris Tóth, JUDr. Peter Rajňák, Mgr. Ivana Mrázková, Mgr. Kristán Kovacs, Mgr. Mária Marcinová, JUDr. Marta Sebechlebská, Mgr. Lucia Prčová, Mgr. Tomáš Pápay, Mgr. Miriam Žiaková, JUDr. Katarína Gešková, PhD., JUDr. Marica Pirošíková, JUDr. Tatiana Hačková, JUDr. Romana Smyčková, PhD., Mgr. Mária Slamková, Mgr. Hedviga Polgárová, Mgr. Beáta Budayová a JUDr. Viliam BOKOL, spoluautori návrhu vyhlášky neprehodnotili jej znenie v kontexte s Ústavou SR tak, aby nebolo nad rámec splnomocňovacieho ustanovenia vykonávaného zákona. MS SR nepripravilo za účasti verejnosti funkčný právny predpis, spôsobilo nesúlad vyhlášky nižšej právnej sily s právnymi predpismi vyššej právnej sily a s medzinárodnoprávnymi záväzkami SR. MS SR prispelo po dohode s Ministerstvom práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu			
---	--	--	--

SR a Ministerstvom vnútra SR k neschopnosti súdov vymôcť právoplatné rozhodnutia súdov, respektíve ustanovilo súdom podrobnosti výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých tak, aby dosahovali len šesť percentnú úspešnosť. Súdené rodiny a vymazaní rodičia a ich deti žiadajú MS SR o zmenu súčasnej nevyhovujúcej legislatívy a o vypracovanie a prijatie takej legislatívy, ktorá účinne ochráni deti pred stratou ich vzťahu k rodičom. Rodičia žiadajú zmenu trestného zákona tak, aby odcudzenie dieťaťa povinným rodičom od oprávneného rodiča bolo trestným činom. Cieľom Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny musí byť taká ochrana práv a právom chránených záujmov dieťaťa opatreniami sociálnoprávnej ochrany detí, ktorá vo svojom dôsledku nepovedie deti k zlým vzťahom v rodine a k rozhodnutiam o uplatnení inštitútu vydedenia a nemožnosti priznať výživné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Rodičia žiadajú MS SR o legalizáciu dvojitého bydliska maloletých detí po rozvode alebo rozchode ich rodičov, o zabránenie viac ako trojmesačným súdnym prietahom v konaniach súdov vo veciach maloletých, o ukončenie štátnej sabotáže a devastácie vzťahu dieťa - rodič bojkotom výkonov súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých v súčasnosti platnou Vyhláškou, ktorá je extrémne benevolentná a horšia ako tá, ktorá platila ešte v časoch hlbokého komunizmu a poškodila zmrzačením vzťahu dieťaťa k druhému rodičovi niekoľko stotisíc detí, o predloženie do NR SR novely Vyhlášky na rozumné sprísnenie podmienok pre vykonávanie výkonu rozhodnutia súdu vo veciach maloletých. Súdené rodiny a vymazaní rodičia a ich deti žiadajú MS SR odstrániť to, že dáta súdnej štatistiky nemajú bližšiu výpovednú hodnotu o tom ako presne „inak skončili prípady“, aby bolo do budúcnosti aj spätne veľmi ľahké spraviť presný záver o úspešnosti výkonu súdnych rozhodnutí týkajúcich sa maloletých. Súdené rodiny a vymazaní rodičia a ich deti odmietajú dezinterpretáciu dát štatistiky MS SR samotným MS SR a presvedčanie novinárskej aj rodičovskej verejnosti, že šesť percentná úspešnosť výkonov súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých je len relatívna a nebola spôsobená tým, že MS SR Vyhláškou, ktorá je v kontexte s Ústavou SR nad rámec splnomocňovacieho ustanovenia vykonávaného zákona, je bez bližšej definície a definovania zavedeného nového pojmu „ospravedlniteľné dôvody“, ktorou upravilo v § 3 v rozpore s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR postup súdu a výnimky z postupu súdu podľa zákona, ktorou spôsobilo katastrofálnu vykonateľnosť súdnych rozhodnutí o styku s deťmi vo výške len 6 %, dopomohlo k tomu, že vzťahy medzi rodičmi a deťmi úplne zanikajú, deti a rodičia strácajú záujem svoj vzťah riešiť, sú presvedčení, že štát nie je pripravený a schopný poskytnúť ochranu ich zákonným právam, ktorou spôsobuje vznik ich zatrpknutosti a nedôvery k ľuďom a inštitúciám, zhoršuje úroveň medziľudských vzťahov, zdravotný stav, atmosféru v spoločnosti, problémy mnohých rodín a spoločnosti ako takej, ktorou ohrozuje celý výkon súdneho rozhodnutia, znižuje právnu istotu oprávneného rodiča, zavádza nespravodlivosť v porozchodovej starostlivosti o deti, porozchodovú vojnu, teror, mučenie, neumožňuje oprávneným rodičom vidieť deti celé roky, bráni v styku detí s rodičmi, manipuluje, klame, spôsobuje syndrómy zavrhnutia rodiča, utrpenie, krutosť, smutné príbehy ľudí, porozchodový konflikt ešte viac vyhrocuje, podporuje trápenie detí, poškodzuje, znevýhodňuje rodičov na základe pohlavia, vylučuje účasť verejnosti na príprave funkčného právneho predpisu, spôsobuje nesúlad vyhlášky nižšej právnej sily s právnymi predpismi vyššej právnej sily a s medzinárodnoprávnymi záväzkami SR, nezohľadňuje prípad maloletej Lucky, spôsobuje neschopnosť súdov vymôcť právoplatné rozhodnutia súdov, ustanovilo súdom podrobnosti výkonu súdneho rozhodnutia vo veciach maloletých tak, aby dosahovali len šesť percentnú úspešnosť. Dôvodom 94 percentnej neúspešnosti súdov pri výkonoch súdnych rozhodnutí vo veciach maloletých je skutočnosť, že sledovaný cieľ súdneho konania nebol dosiahnutý a MS SR nariadilo súdom rozhodnúť o odklade výkonu súdneho rozhodnutia, zastavení výkonu súdneho rozhodnutia, nevykonaní núteného výkonu súdneho rozhodnutia, nestretávaní sa oprávneného rodiča s dieťaťom a pokračovaní nerešpektovania súdneho rozhodnutia povinným rodičom. SÚVISIACE ZDROJE: 1. PETÍCIA za ZRUŠENIE vyhlášky Ministerstva spravodlivosti č. 207/2016 Z. z. z 27. júna 2016, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, 8.6.2016 https://www.peticie.com/zrusenie_vyhlasiky_207-201_vykon_rozhodnutia_vo_veciach_maloletych 2. Vznesené pripomienky v rámci medzirezortného pripomienkového konania 13.06.2016 https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2016/428/pripomienky/ zobraz 3. PAVELKOVÁ, B. Právne prostriedky ochrany práva na styk s dieťaťom. 2012. Dieťa v ohrození: zborník príspevkov z konferencie konanej dňa 10.a 11.decembra			
--	--	--	--

	2009. 2010, s. 337 - 345. 4. HURTAJ, M. Výkon rozhodnutia maloletých alebo žumpa slovenskej justície. 16.1.2018 https://www.facebook.com/hurtaj.sk/posts/1739856579417978			
Striedavka	Čl. I V čl. I sa pridáva bod 20. V § 367 ods. 1 znie: „Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti otca a matky. Súd nemôže neodkladným opatrením autoritatívne a bez súhlasu otca a matky zveriť maloleté dieťa do starostlivosti otca alebo matky bez určenia osobného styku s druhým rodičom. Rozsah a frekvencia osobného styku dieťaťa a otca alebo matky musí byť súdom autoritatívne určená pravidelne, rovnocenne a rovnoprávne. Otec a matka sa môžu dohodnúť aj na inom rozsahu a frekvencii osobného styku s dieťaťom.“ Odôvodnenie: Súdna moc zneužíva § 367 ods. 1 na vnútroštátne únosy maloletých detí mimo obvod miestne príslušného súdu bez súhlasu otca alebo matky, na izoláciu maloletých detí od otca alebo matky, ktorým nie je maloleté dieťa zverené do starostlivosti a od celej polovice širšej rodiny maloletého dieťaťa zo strany tohto rodiča, bez určenia a úpravy akéhokoľvek styku maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nie je maloleté dieťa zverené do starostlivosti, na emocionálne týranie maloletého dieťaťa a jeho rodiča, ktorý mal do vydania neodkladného opatrenia ako manžel alebo manželka v manželstve povinnosť starať sa spoločne o deti a na určenie žiadneho alebo nepravidelného, nerovnocenného a nerovnoprávného osobného styku dieťaťa s otcom alebo matkou, ktorý proti svojej vôli, bez možnosti vyjadriť sa k podanému návrhu na súd na neodkladné opatrenie, nedobrovoľne a násilne prišiel o starostlivosť o svoje maloleté dieťa a maloleté dieťa prišlo násilne a proti svojej vôli o osobnú starostlivosť otca alebo matky. Súdny často odnímu maloleté dieťa zo starostlivosti otca alebo matky tak, že zveria dieťa matke alebo otcovi a neumožnia akéhokoľvek udržiavanie styku s jeho maloletým dieťaťom a neurčia vôbec žiadny styk maloletého dieťaťa s otcom alebo matkou, ktorý ostal bývať v pôvodnom bydlisku maloletého dieťaťa a násilne roztrhnú všetky dovtedajšie väzby maloletého dieťaťa a poškodeného otca alebo matky tým, že neurčia vôbec žiadny styk maloletého dieťaťa s otcom alebo matkou, ktoré bolo dovtedy každodenne s otcom alebo matkou a teraz z malicherných dôvodov a bez aplikácie § 38 zákona o rodine je maloleté dieťa vysťahované z pôvodnej domácnosti a svojho bydliska aj niekoľko stoviek kilometrov ďaleko a nemôžu byť zo dňa na deň spolu ani jedinu sekundu násilne a proti vôli maloletého dieťaťa. Ak sa otec a matka nedohodnú inak, tak súd môže autoritatívne rozhodnúť podľa pravidiel minimálne toľko dní súvislého styku, koľko rokov má maloleté dieťa, aby rešpektoval právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávného osobného styku s obidvomi rodičmi. V praxi by mal teda každý súd dieťaťu vo veku 17 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 17 dní raz za 34 dni, dieťaťu vo veku 16 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 16 dní raz za 32 dni, dieťaťu vo veku 15 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 15 dní raz za 30 dní, dieťaťu vo veku 14 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 14 dní raz za 28 dní, dieťaťu vo veku 13 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 13 dní raz za 26 dní, dieťaťu vo veku 12 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 12 dní raz za 24 dni, dieťaťu vo veku 11 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 11 dní raz za 22 dni, dieťaťu vo veku 10 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 10 dní raz za 20 dni, dieťaťu vo veku 9 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 9 dní raz za 18 dní, dieťaťu vo veku 8 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 8 dní raz za 16 dní, dieťaťu vo veku 7 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 7 dní raz za 14 dni, dieťaťu vo veku 6 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 6 dní raz za 12 dní, dieťaťu vo veku 5 rokov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 5 dní raz za 10 dní, dieťaťu vo veku 4 roky určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 4 dni raz za 8 dní, dieťaťu vo veku 3 roky určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 3 dni raz za 6 dní, dieťaťu vo veku 2 roky určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 2 dni raz za 4 dni, dieťaťu vo veku 1 rok určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 1 deň raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 11 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 22 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 10 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 20 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 9 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 18 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 8 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 16 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 7 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 14 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 6 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 12 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 5 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 10 hodín raz	Z	N	Úprava neodkladných opatrení sa navrhuje novelizovať v zmysle záverov z rozporových konaní s GP SR a s MPSVaR SR v nadväznosti na ich zásadné pripomienky.

za 2 dni, dieťaťu vo veku 4 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 8 hodín raz za 2 dni, dieťaťu vo veku 3 mesiacov určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 6 hodín každý deň, dieťaťu vo veku 2 mesiace určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 4 hodiny každý deň, dieťaťu vo veku 1 mesiac určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 2 hodiny každý deň, dieťaťu vo veku 3 týždne určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 1,5 hodiny každý deň, dieťaťu vo veku 2 týždne určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 1 hodiny dva krát denne, dieťaťu vo veku 1 týždne určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 0,5 hodiny tri krát denne, dieťaťu vo veku 6 dní určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 26 minút tri krát denne, dieťaťu vo veku 5 dní určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 21 minút tri krát denne, dieťaťu vo veku 4 dni určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 17 minút tri krát denne, dieťaťu vo veku 3 dni určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 13 minút tri krát denne, dieťaťu vo veku 2 dni určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 9 minút tri krát denne, dieťaťu vo veku 1 deň určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 4 minút tri krát denne, novorodencovi určiť osobný styk v minimálnej dĺžke 2 minúty tri krát denne. 2. októbra 2015 prijala Rada Európy rezolúciu č. 2079 "Rovnosť postavenia mužov a žien a spoločná rodičovská zodpovednosť: úloha otcov". Rezolúcia prináša konkrétne odporúčenia zmien a jasne signalizuje nutnosť prijatia takých opatrení, ktoré povedú k zrovnoprávneniu postavenia mužov a žien v oblasti výchovy a starostlivosti o deti po rozdelení rodiny, s dôrazom na striedavú starostlivosť ako formu porozvodovej starostlivosti, ktorá je v najlepšom záujme dieťaťa. Zároveň rezolúcia apeluje na vytvorenie patričných podmienok pre rodičov v rámci poručenských konaní a po nich, aby bolo možné striedavú starostlivosť v praxi realizovať a odkazuje aj na "Cochemský model". Originálne znenie v angličtine je zverejnené na https://www.striedavka.sk/01_custom_content/zakony/Rezoluce_Rady_Evropy_2079_2015_EN.pdf a preklad rezolúcie do českého jazyka znie: Rezoluce Rady Evropy č. 2079 (2015) - informativní překlad do ČJ Rovnost postavení mužů a žen a společná rodičovská odpovědnost: role otců Parlamentní shromáždění 1. Parlament Evropské Unie trvale prosazuje rovnost mužů a žen v zaměstnání i v soukromí. Významný posun, i když stále nedostačující, můžeme sledovat ve většině členských států Rady Evropy. V rodinách musí být rovnost mezi rodiči nastolena a zaručena v momentě, kdy se dítě narodí. Zapojení obou rodičů do výchovy a péče je přínosné pro zdravý vývoj dítěte. Role otců ve výchově a péči o jejich děti, včetně velmi malých dětí, je třeba více docenit a patřičně ohodnotit. 2. Společná rodičovská odpovědnost znamená, že rodiče mají práva, povinnosti a nesou odpovědnost vůči svým dětem. Ve skutečnosti však musí někdy otcové čelit překážkám, které vyplývají ze zákonů, z praktických postupů úřadů a zažitých předsudků a které mají za následek, že otec je v důsledku připraven o možnost udržovat se svými dětmi trvalý vztah. V rezoluci č. 1921 z roku 2013 týkající se rovnosti mužů a žen, vyrovňování rolí v soukromém i pracovním životě a společné odpovědnosti, vyzvalo shromáždění příslušné orgány členských států, aby respektovaly právo otců a legislativně zaručily, že otcové, po vzájemné dohodě obou rodičů, budou mít možnost podílet se na společné péči o dítě a sice v jeho nejlepším zájmu. 3. Parlament chce obzvláště zdůraznit, že právo na respektování rodinného života je jedním ze základních práv Evropské úmluvy o ochraně lidských práv, uvedených v čl. 8. a také součástí mnoha mezinárodních právních předpisů. Pro dítě a rodiče je základním předpokladem k naplnění rodinného života společné soužití. Rozdělení rodiče a dítěte má nenapravitelný negativní efekt na jejich vztah. K takovému rozdělení by mělo docházet pouze na základě rozhodnutí soudu a ve výjimečných případech, kdy by mohlo dojít k vážnému ohrožení zájmu dítěte. 4. Parlament pevně věří, že rozvíjení a podpora společné rodičovské odpovědnosti pomůže překonat genderové stereotypy v souvislosti s rozdělením mužských a ženských rolí v rodinném životě a reflektuje sociologické změny, které se udály za posledních 50 let, ve smyslu jak je soukromý a rodinný život v současnosti uspořádán. 5. Ve světle těchto úvah, vyzývá parlament členské státy k učinění následujících kroků: 5.1. k podpisu a/nebo ratifikaci Evropské úmluvy o výkonu práv dětí (ETS č. 160) a Úmluvy o styku s dětmi (ETS č. 192), pokud tak již neučinily; 5.2 k podpisu a/nebo ratifikaci Haagské úmluvy o civilněprávních aspektech mezinárodních únosů dětí a její účinné implementaci a zejména zajištění promptního zahájení kooperace příslušnými orgány; 5.3 k zajištění rovných práv rodičů v souvislosti s jejich dětmi v podobě odpovídající zákonné úpravy a administrativní praxe, které zaručí každému z rodičů právo na informace a rozhodování v důležitých záležitostech týkajících se života a vývoje jejich dítěte, v nejlepším zájmu dítěte; 5.4 k odstranění ze svých zákonů veškerých rozdílů			
--	--	--	--

	vycházejících z rodinného stavu mezi rodiči, kteří uznali své dítě; k zavedení principu střídavé péče po rozvodu nebo rozchodu do své legislativy, k vymezení veškerých výjimek v případech zneužití nebo zanedbání dítěte nebo domácího násilí v případech rozvodu nebo rozchodu rodičů, k úpravě doby po kterou žije dítě s každým ze svých rodičů podle potřeb a zájmu dítěte; 5.5 k zavedení principu střídavé péče po rozvodu nebo rozchodu do své legislativy, k vymezení veškerých výjimek v případech zneužití nebo zanedbání dítěte nebo domácího násilí v případech rozvodu nebo rozchodu rodičů, k úpravě doby po kterou žije dítě s každým ze svých rodičů podle potřeb a zájmu dítěte; 5.6 k respektování práva dítěte být slyšeno ve všech případech, které se děti týkají a za předpokladu, že je dítě schopno porozumět situaci a všem souvislostem; 5.7 přihlížet ke střídavé péči při přidělování sociálních dávek; 5.8 k učinění všech potřebných kroků, aby bylo zajištěno, že rozhodnutí v souvislosti s trvalým pobytem dítěte a určením styku jsou bezvýhradně dodržována, zejména v případech, kde jsou evidovány stížnosti na problémy s předáváním dětí; 5.9 k doporučování, a kde je to vhodné, i k nařízení mediace v rámci soudního řízení ve věcech rodinného práva, jejichž součástí jsou děti, konkrétně k zavedení soudem nařízeného informativního sezení, při kterém bude rodičům vysvětleno, že střídavá péče může být vhodnou volbou formy porozvodové péče ve smyslu nejlepšího zájmu dítěte, dále pak k zaručení, že mediátoři budou patřičně školeni a k vybízení multidisciplinární spolupráce založené na principech “Cochemského modelu”; 5.10 k zajištění nezbytného vzdělávání v interdisciplinární spolupráci zaměřené na specifická práva a potřeby dětí různých věkových skupin pro zástupce profesí, kteří přicházejí v rámci opatrovníckého řízení do kontaktu s dětmi, stejně tak přizpůsobení opatrovníckého řízení v tomto smyslu a dle zásad vyplývajících ze směrnice “Justice přátelská k dětem” vydané Radou Evropy; 5.11 veďte rodiče k vytváření rodičovského plánu, který i pro ně samotné, pomůže definovat základní aspekty života jejich dětí a uvědomte děti o možnosti dožadovat se změn nebo úprav stávajícího uspořádání, obzvláště pak týkajících se místa jejich pobytu; 5.12 zaveďte placenou rodičovskou dovolenou pro otce, přičemž je upřednostněn model nepřenosné rodičovské dovolené. Diskuse shromáždění ze 2.10.2015 (36. zasedání) (viz. dokument 13870, zpráva Committee on Equality and Non- Discrimination (Komise pro rovnost a proti diskriminaci), reportující: Françoise Hetto-Gaasch; a dokumnet 13896, vyjádření Committee on Social Affairs, Health and Sustainable Development (Komise pro sociální záležitosti, zdraví a udržitelný rozvoj), reportující: Stefan Schennach. Text byl přijat schromážděním parlamentu 2.10.2015 (36. zasedání).			
Striedavka	čl. III bod 4. V čl. III bod 4. návrhu zákona text "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu" zmeniť na text "Nesúhlas jedného z rodičov s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa len otcom alebo len matkou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o maloleté dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." Odôvodnenie: Aj Európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre opakovane konštatoval, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov a že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Pokiaľ všeobecné súdy rozhodujú, je potrebné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa starať o dieťa a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť zo strany oboch rodičov. Pokiaľ je teda rozhodnutím súdu dieťa zverené do starostlivosti jedného z rodičov, potom by mu malo byť umožnené stretávať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bol postulat rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Pre oboch rodičov totiž rovnako platí čl. 32 ods. 4 Listiny, podľa ktorej je starostlivosť o deti a ich výchova právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Takéto čo najrovnomernejšie usporiadanie z hľadiska starostlivosti o dieťa a jeho výchovu je rovnako spravídla i v najlepšom záujme dieťaťa. Odchýlky od takéhoto usporiadania, teda výrazná disbalancia medzi oboma rodičmi v starostlivosti o dieťa, musí byť vždy odôvodnená ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, najčastejšie opäť najlepšieho záujmu dieťaťa; pritom v konaní musia byť preukázané konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera... Ústavný súd opakuje, že v konaní	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na

	starostlivosti o dieťa je potrebné všeobecne vychádzať z premisy, že byť spolu znamená pre rodiča a jeho dieťa jeden zo základných prvkov rodinného života a v najlepšom záujme dieťaťa spravidla je starostlivosť a výchova zo strany oboch rodičov (z nálezů Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 4247/18). Podľa čl. 3 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Nesúhlas jedného z rodičov so spoločnou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa otcom a matkou a striedavou osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa otcom a matkou má vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, a môže mu byť na ťarchu. Navrhované znenie vedie obidvoch rodičov k tomu, aby aktívne hľadali vzájomnú dohodu o výchove a starostlivosti o dieťa. Rodič, ktorý nebude ochotný, alebo schopný dohodnúť sa na výchove a spoločnej alebo striedavej starostlivosti o dieťa (pred, či po rozpade rodiny), dáva týmto svojim správaním priestor na vlastnú diskvalifikáciu v konaní pred súdom. Táto formulácia dáva súdom a aj rodičom návod na výkon rodičovstva v tom, že dohoda rodičov je lepšia, než súdne pojednávanie. Očakávaným efektom je i to, že rodičia by mali aktívne hľadať dohodu rodičov o porozvodovej výchove a starostlivosti o dieťa za pomoci mediátora, alebo psychológa a mal by postupne pribúdať počet dohôd a rodičovských plánov rodičov, ktoré budú súdu predložené na schválenie, čím sa zjednoduší a skráti súdne konanie. Oproti pôvodnej úprave bude priamo v zákone uvedená okrem striedavej aj spoločná starostlivosť o maloleté dieťa, čím bude umožnená starostlivosť o dieťa otcom aj matkou aj vtedy, ak jeden z rodičov blokuje snahu druhého rodiča o uzatvorenie dohody rodičov tým, že s ňou nesúhlasí. Väčšinou je dôvod to, že sa chce pomstiť bývalému partnerovi (ak majú obidvaja rodičia záujem o zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti a súčasne jeden z rodičov nesúhlasí so spoločnou alebo striedavou starostlivosťou bez toho, že by predložil súdu dôkazy, ktoré by potvrdili škodlivosť spoločnej alebo striedavej starostlivosti na maloleté dieťa, tak sa jedná s vysokou pravdepodobnosťou o snahu o pomstu druhému rodičovi). Cez spoločnú a striedavú starostlivosť rodič, ktorému by v súčasnosti súd dieťa nezveril do osobnej starostlivosti podľa ešte stále platných „zvykov“, bude môcť v budúcnosti svoje dieťa aj naďalej vychovávať tak, aby to bolo v záujme dieťaťa a aby tak boli lepšie naplnené potreby dieťaťa!			výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Striedavka	čl. III bod 4. V čl. III bod 4. návrhu zákona text "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu" zmeniť na text "Spoločná osobná starostlivosť otca a matky o maloleté dieťa a striedavá osobná starostlivosť otca a matky o maloleté dieťa majú prednosť pred osobnou starostlivosťou len otca alebo matky o maloleté dieťa. Pred nariadením osobnej starostlivosti len otca alebo matky o maloleté dieťa je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do spoločnej osobnej starostlivosti otca a matky, a ak to nie je možné, do striedavej osobnej starostlivosti otca a matky. Ministerstvo spravodlivosti je povinné zverejniť na svojom webovom sídle rodičovský plán." Odôvodnenie: Povaha osobnej starostlivosti o dieťa len jedným z rodičov (otcom alebo matkou) si vyžaduje súhlas (dohodu) otca a matky, i keď v prípade ak súd zasiahne do rodičovských práv a povinností (§ 38) môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas matky alebo otca s osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa aj druhým rodičom a dobrovoľné vzdanie sa jedného z rodičov vlastnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa má vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o maloleté dieťa tak, ako aj neuzavretie rodičovského plánu zverejnenom na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky https://www.justice.cz/documents/39769/1552991/Tiskopis+-+Rodi%C4%8Dovsk%C3%BD+pl%C3%A1n.pdf a môže mu byť v súlade s Odporúčania výboru ministrov RE č. 4/1984 o rodičovskej zodpovednosti a Odporúčanie Rec (2006)19 Výboru ministrov členským štátom o politike na podporu pozitívneho rodičovstva i Rezolúcia Rady Európy č. 2079 (2015) Rovnosť postavenia mužov a žien a spoločná rodičovská zodpovednosť: úloha otcov, na ťarchu, keďže i v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na

obidvaja rodičia (otec a matka). Rodičia, ktorým patrí právo vychovávať dieťať sú vo svojom práve obmedzení len v tej časti, ktorá bola priznaná súdom podľa § 38. Zo systematického začlenenia osobnej starostlivosti o maloleté dieťa len jedným z rodičov na záver poradia všetkých ostatných foriem osobnej starostlivosti vyplýva, že sa uplatní len vtedy, keď predošlé formy nemohli predchádzať. Už zo samotnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa len otcom alebo matkou je zrejmé, že osobná starostlivosť o maloleté dieťa len jedným z rodičov musí byť vždy len dočasným opatrením. Návrh zákona ukladá súdnej praxi povinnosť skúmať, či dieťa nemožno zveriť do spoločnej osobnej starostlivosti otca a matky alebo do striedavej osobnej starostlivosti otca a matky, ktoré majú prednosť pred osobnou starostlivosťou len otca alebo matky (jedného z rodičov) o dieťa. V najlepšom záujme dieťaťa je v súdnom konaní o veciach starostlivosti súdu o maloletých, aby súd rozsudkom schválil dohodu rodičov (rodičovský plán), ktorá je výsledkom Cochemskej praxe tak, aby deti neboli prostriedkom boja otca a matky (rodičov) medzi sebou a výsledok pre všetkých členov rodiny bol dvojité víťazstvo (win-win) namiesto doteraz prevažujúceho výsledku víťaz berie všetko (Winner Take All), pretože ak zo súdu odchádza jeden rodič ako víťaz, tak maloleté dieťa a jeho zvyšná rodina zo strany rodiča ktorý nevyhral, prehrali a nemajú možnosť dosiahnuť blaho maloletého dieťaťa a najvyššie možnú pohodu rodiny (well-being). Preto nesúhlas otca alebo matky s osobnou starostlivosťou o dieťa obidvomi rodičmi má pre toto maloleté dieťa negatívne následky, a preto môže byť považovaný za prejav neschopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Podľa https://www.nrsr.sk/web/Dynamic/DocumentPreview.aspx?DocID=343139 ustanovenie § 24 ods. 4, vedie obidvoch rodičov k tomu, aby aktívne hľadali vzájomnú dohodu o výchove a starostlivosti o dieťa. Rodič, ktorý nebude ochotný, alebo schopný dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa (pred, či po rozpade rodiny), dáva týmto svojim správaním priestor na vlastnú diskvalifikáciu v konaní pred súdom. Táto formulácia dáva súdom a aj rodičom návod na výkon rodičovstva v tom, že dohoda rodičov je lepšia, než súdne pojednávanie. Očakávaným efektom je i to, že rodičia by mali aktívne hľadať dohodu rodičov o porozvodovej osobnej starostlivosti o deti za pomoci Cochemskej praxe (mediátora, psychológa...) a mal by postupne pribúdať počet dohôd rodičov, ktoré budú súdu predložené na schválenie, čím sa zjednoduší a skráti súdne konanie. Osobná starostlivosť o dieťa jedným z rodičov je výnimočná forma osobnej starostlivosti, ktorá dieťaťu neumožňuje udržať si väzbu s obidvomi rodičmi a je faktickým opakom rodičovských práv a povinností i najlepšieho záujmu dieťaťa a priamym zásahom do rodičovských práv a povinností a v tomto rozsahu môže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas s osobnou starostlivosťou o dieťa druhým rodičom, okrem prípadov zahrnutých v § 38, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Pôvodné znenie čl. III bod 4. návrhu zákona je v rozpore so súborom odporúčaní preložených do češtiny a smernice sú na stránke českého MPSV ČR https://www.mpsv.cz/documents/20142/954480/smernice.pdf Odporúčania Výboru ministrov RE sú súčasťou európskeho práva v kontexte medzinárodného práva, ktoré citujú a z neho vychádzajú. Cieľom odporúčaní je dotvárať spoločný európsky právny priestor, aby v krajinách zmluvných strán, napriek rozdielom vyplývajúcich z právnej tradície sa dosiahlo čo najplnšie naplnenie príslušných ustanovení medzinárodného práva v praxi. Pôvodné znenie čl. III bod 4. návrhu zákona je v rozpore s pripojeným prekladom Odporúčanie Rec (2006)19, najmä: 1. Pozitívne rodičovstvo sa snaží nahradiť negatívnym rodičovstvom. 2. Prístupovať pozitívne k potenciálu rodičov, a to najmä s dôrazom na motiváciu sa snaží nahradiť za negatívny prístup k potenciálu rodičov s dôrazom na ich zlý úmysel. 3. Vytváranie podmienok pre pozitívne rodičovstvo a že vo verejnosti prevažujú všeobecne sociálne postoje a vzorce, ktoré sú vnímateľné k potrebám rodín s deťmi a tiež k potrebám rodičov sa snaží nahradiť rušením podmienok pre pozitívne rodičovstvo a že vo verejnosti chce dosiahnuť postoje a vzorce, ktoré nie sú vnímateľné k potrebám rodín s deťmi ani k potrebám rodičov. 4. Výkon rovnvej a spoločnej zodpovednosti rodičov za svoje deti a osobitnú pozornosť dôležitej úlohe otcov v starostlivosti a výchove detí, najmä s prihliadnutím na zásadu rodovej rovnosti a na rozpad rodiny, ktoré často vyústi do oddeleného života otcov od ich detí sa snaží nahradiť nerovným a bez jedného z rodičov k nezodpovednosti za svoje deti a ignorovanie úlohy otcov v starostlivosti a výchove detí, neprihliada na zásadu rodovej rovnosti a snaží sa umocniť, aby po rozpade rodiny boli masívne oddelení otcovia od života ich detí. 5. budovanie vlastnej sebadôvery rodičov, rozvoja ich schopností a potenciálu a motivovanie rodičov, aby sa informovali a vzdelávali sa snaží nahradiť búraním sebadôvery		výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
--	--	---

rodičov, znižovaním ich schopností a potenciálu a demotivovanie rodičov, aby sa neinformovali a nevzdelávali, ale bojovali medzi sebou a ako zbraň proti sebe používali vlastné maloleté dieťa. RADA EURÓPY VÝBOR MINISTROV Odporúčanie Rec (2006)19 Výboru ministrov členským štátom o politike na podporu pozitívneho rodičovstva (Prijaté Výborom ministrov dňa 13. decembra 2006 na 983. zasadnutí zástupcov ministrov) Výbor ministrov, podľa článku 15.b Štatútu Rady Európy, Vzhľadom k tomu, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi jej členskými štátmi, okrem iného podporou prijímania spoločných pravidiel; S odkazom na prácu Rady Európy v problematike detí a rodiny a znovu potvrdzujúc vo všeobecnosti tieto právne dokumenty: - Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ETS č. 5), ktorý chráni práva všetkých, vrátane detí; - Európska sociálna charta (ETS č. 35) a revidovaná Európska sociálna charta (ETS č. 163) uvádzajú, že „rodina ako základná jednotka spoločnosti má právo na primeranú sociálnu, právnu a hospodársku ochranu zabezpečujúcu jej plný rozvoj“(článok 16); - Európsky dohovor o výkone práv detí (ETS č. 160); - Dohovor o kontaktoch týkajúcich sa detí (ETS č. 192); - Odporúčanie Výboru ministrov členským štátom: č. R (84) 4 o rodičovskej zodpovednosti, č. R (85) 4 o násilí v rodine, č. R (94) 14 o koherentnej a integrovanej rodinnej politike, č. R (96) 5 o zosúladení pracovného a rodinného života; č. R (97) 4 o zabezpečení a podpore zdravia rodín s jedným rodičom, č. R (98) 8 o účasti detí na rodinnom a spoločenskom živote; Rec (2005) 5 o právach detí žijúcich v inštitúciách a Rec (2006) 5 o akčnom pláne Rady Európy na podporu práv a plného zapojenia osôb so zdravotným postihnutím do spoločnosti: zlepšenie kvality života osôb so zdravotným postihnutím v Európe 2006-2015; S ohľadom na Revidovanú sociálnu stratégiu sociálnej súdržnosti, pre ktorú sú rodiny miestom, kde sa sociálna súdržnosť prvýkrát zažíva a osvojuje, a že stratégia sociálnej súdržnosti, pri plnom rešpektovaní autonómie súkromnej sféry a občianskej spoločnosti, sa musí usilovať byť podporou rodín; Pripomínajúc odporúčania Parlamentného zhromaždenia 751 (1975) o postavení a zodpovednosti rodičov v modernej rodine a ich podpore zo strany spoločnosti, 1074 (1988) o rodinnej politike, 1121 (1990) o právach detí, 1501 (2001) 2 o povinnostiach rodičov a učiteľov vo vzdelávaní detí, 1551 (2002) o budovaní spoločnosti 21. storočia s deťmi a pre deti: následná činnosť k Európskej stratégii pre deti (Odporúčanie 1286 (1996)), 1639 (2003) o rodinnej mediácii a rodovej rovnosti, 1666 (2004) o celoeurópskom zákaze telesného trestania detí, 1698 (2005) o právach detí v ústavoch: následná činnosť po Odporúčaní č. 1601 (2003) Parlamentného zhromaždenia; Zdôrazňuje význam Dohovoru OSN o právach dieťaťa, ktorého zmluvnými stranami sú všetky členské štáty Rady Európy, a základné princípy, ktoré by mali byť vždy základom výchovy detí; Pripomínajúc Tretí summit hláv štátov a vlád (Varšava, Poľsko, máj 2005) a tam prijatý záväzok plne dodržiavať Dohovor Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa, účinne presadzovať práva dieťaťa a podniknúť konkrétne opatrenia na odstránenie všetkých foriem násilia na deťoch, a nasledujúci program „Budujeme Európu pre deti a s deťmi“, oficiálne spustený v Monaku, v dňoch 4. a 5. apríla 2006; S odkazom na záverečné komuniké a politickú deklaráciu európskych ministrov zodpovedných za záležitosti rodiny, ktoré prijali na svojom 28. zasadnutí (Lisabon, Portugalsko, 16.-17. máj 2006), a to najmä: - uznanie, že rodičovstvo, hoci je spojené rodinnou intimitou, by sa malo považovať za oblasť verejnej politiky a na podporu rodičovstva a vytvorenie potrebných podmienok pre pozitívne rodičovstvo by sa mali prijať všetky potrebné opatrenia; - potvrdenie ich odhodlania podporovať a presadzovať spoločnú európsku stratégiu v oblasti záležitostí rodiny a práv dieťaťa v rámci Rady Európy; Uznávajú dieťa ako osobu s právami, vrátane práva na ochranu a participáciu, práva vyjadriť svoj názor, byť vypočuté a brané vážne; Pripomínajúc, že verejné orgány majú všeobecne pri podpore rodín a zvlášť v podpore rodičov zásadnú úlohu, ktorá je vyjadrená pomocou troch základných prvkov rodinnej politiky: dávok z verejných prostriedkov a daňových úľav, opatrení na vyváženie pracovného a rodinného života, opatrení v záujme starostlivosti o deti a ďalšie služby; Vzhľadom k tomu, že rodina je základnou jednotkou spoločnosti, a že rodičovstvo zohráva zásadnú úlohu v spoločnosti a pre jej budúcnosť; S vedomím, že dnešné rodiny čelia mnohým zmenám a výzvam, ktoré vyžadujú, aby sa rodičovstvo dávalo do popredia a lepšie podporovalo, pretože sa domnieva, že táto podpora má zásadný význam pre deti, rodičov a spoločnosť ako celok; Uznávajú, že všetky úrovne spoločnosti majú úlohu v podpore detí, rodičov a rodín; Vzhľadom k tomu, že orgány verejnej správy v spojení s hospodárskymi a sociálnymi odvetviami a občianskou spoločnosťou môžu, pri prijímaní			
--	--	--	--

opatření na podporu rodičovstva, pomôcť v úsilí o zdravšiu a lepšiu budúcnosť pre spoločnosť, ako aj zlepšovanie kvality rodinného života; Uznávajú potrebu prierezového a koordinovaného prístupu; V snahe o podporu pozitívneho rodičovstva ako základnej súčasti pomoci poskytovanej rodičovstvu a ako prostriedku na zabezpečenie dodržiavania a uplatňovanie práv dieťaťa, Odporúča, aby vlády členských štátov: - potvrdili základnú povahu rodiny a rodičovskej roly a vytvorili potrebné podmienky pre pozitívne rodičovstvo v najlepšom záujme dieťaťa; - prijali všetky primerané legislatívne, administratívne, finančné aj iné opatrenia, pridržiavajúc sa zásad vytýčených v prílohe k tomuto odporúčaniu. Príloha k Odporúčaniu Rec (2006)19 1. Definície Na účely tohto odporúčania majú použité výrazy tento význam: „Rodičia“ sú osoby s rodičovskou autoritou a zodpovednosťou; Rodičovstvo" označuje všetky roly, ktoré patria rodičom v starostlivosti o deti a ich výchove. Rodičovstvo je zamerané na interakcie rodiča – deti, a zahŕňa práva a povinnosti pre rozvoj a sebarealizáciu dieťaťa; „Pozitívne rodičovstvo" označuje také správanie rodičov, ktoré sleduje najlepšie záujmy dieťaťa, je výchovné, zmocňujúce, nenásilné a poskytuje uznanie a vedenie, ktoré zahŕňa stanovenie hraníc umožňujúce dieťaťu plný rozvoj. 2. Základné princípy politiky a opatrení Politiky a opatrenia v oblasti podpory rodičovstva by mali: I. sledovať prístup založený na právach: toto znamená správať sa k deťom a rodičom ako k držiteľom práv a povinností; II. zakladať sa na dobrovoľnej voľbe dotknutých osôb, okrem prípadov, keď orgány verejnej moci musia zasiahnuť na ochranu dieťaťa; III. uznávať, že rodičia majú prvotnú zodpovednosť za svoje dieťa, a to za najlepší záujem dieťaťa; IV. považovať rodičov a deti za partnerov, primerane sa podieľajúcich na stanovení a vykonávaní opatrení, ktoré na nich vzťahujú; V. zakladať sa na rovnakom zapojení rodičov a rešpektovaní ich dopĺňovania sa; VI. zaručovať rovnaké príležitosti pre deti bez ohľadu na ich pohlavie, stav, schopnosti alebo rodinnú situáciu; VII. zohľadňovať dôležitosť dostatočnej životnej úrovne k zapojeniu do pozitívneho rodičovstva; VIII. zakladať sa na jasne formulovanej koncepcii pozitívneho rodičovstva; IX. obracať sa na rodičov a kľúčových činiteľov, ktorí majú starostlivosť o dieťa, zdravotné a vzdelávacie a sociálne povinnosti voči dieťaťu, a ktorí by mali tiež rešpektovať princípy pozitívneho rodičovstva; X. uznávať rôzne typy rodičovstva a rodičovskej situácie prostredníctvom prijatia pluralistického prístupu; XI. pristupovať pozitívne k potenciálu rodičov, a to najmä s dôrazom na motiváciu; XII. byť dlhodobé, s cieľom zaručiť stabilitu a kontinuitu politiky; XIII. zabezpečiť, že počet spoločných zásadných pravidiel na národnej alebo spolkovej úrovni sa obmedzí na minimum, aby sa presadzovali rovnaké normy na miestnej úrovni a existovala miestna sieť služieb poskytujúcich podporné opatrenia rodičom; XIV. zabezpečiť spoluprácu medzi ministerstvami, podporu a koordináciu ministerstiev, zložiek a inštitúcií v tejto oblasti s cieľom realizovať politiku, ktorá je koherentná a komplexná; XV. byť koordinované na medzinárodnej úrovni, prostredníctvom uľahčenia výmeny poznatkov, skúseností a osvedčených postupov pri uplatňovaní usmernení o pozitívnom rodičovstve. 3. Ciele Vlády by mali organizovať svoje politiky a programy k pozitívnemu rodičovstvu s ohľadom na dosiahnutie týchto troch typov cieľov: I. vytváranie podmienok pre pozitívne rodičovstvo tým, že zabezpečia, že všetci ľudia, ktorí vychovávajú deti majú prístup k primeraným a rozmanitým zdrojom (materiálnym, psychologickým, sociálnym a kultúrnym), a že vo verejnosti prevažujú všeobecne sociálne postoje a vzorce, ktoré sú vnímavé k potrebám rodín s deťmi a tiež k potrebám rodičov; II. odstránenie prekážok pozitívneho rodičovstva, bez ohľadu na ich pôvod. Osobitne politika zamestnanosti by mala umožniť lepšie zosúladenie rodinného a pracovného života; III. podpora pozitívneho rodičovstva vytváraním povedomia o ňom a prijímaním všetkých potrebných opatrení, aby sa stalo realitou. S cieľom zaviesť účinnú politiku na podporu rodičovstva, verejné orgány by mali podporovať iniciatívy, ktoré vedú ľudí k tomu, aby si uvedomovali hodnotu a dôležitosť pozitívneho rodičovstva. Vlády by mali prijať aktívny prístup k podpore povedomia o otázkach rodičovstva a normalizácii účasti v programoch rodičovstva. Informácie by mali predstaviť rôzne koncepty rodičovstva, aby sa vyhlo stigmatizácii rozdielov. Cieľom politiky a opatrení by mal byť harmonický rozvoj (vo všetkých jeho dimenziách) a primerané zaobchádzanie s deťmi, s náležitým ohľadom na ich základné práva a dôstojnosť. Prednostne by sa mali prijali opatrenia zamerané na odstránenie zneužívania a zanedbávania detí a telesného alebo psychického násillia (vrátane ponižovania, ponižujúceho zaobchádzania a telesného trestania). Potrebné je tiež zaviesť a ďalej rozvíjať vhodnú politiku, ktorá povedie k zmene v spoločenských postojoch a životných vzoroch, aby sa vyšlo lepšie v ústrety potrebám			
---	--	--	--

detí, rodičom a rodinám a najmä podporovalo pracovné prostredie a služby priateľské rodine. 4. Začlenenie práva detí do verejnej politiky Verejná politika na podporu rodičovstva by mala zahŕňať záležitosti vo vzťahu k deťom, uznávať potreby a záujmy všetkých detí a venovať pozornosť ich meniacim sa potrebám v závislosti od ich veku, schopností a úrovne zrelosti. Na tento účel by mali princípy zakotvené v Dohovore OSN o právach dieťaťa dodržiavať všetci, bez ohľadu na kontext, a to najmä usmerňovať činnosti všetkých subjektov pôsobiacich v oblasti verejného i súkromného sektora, najmä s ohľadom na tieto práva a všeobecné zásady: I. právo na zaobchádzanie bez diskriminácie; II. najlepší záujem dieťaťa by mal byť prvoradým hľadiskom; III. právo dieťaťa na život a rozvoj; IV. právo dieťaťa na účasť, vyjadriť svoje názory, byť vypočuté a brané vážne, získať informácie a vstupovať do združení a ďalších organizácií; V. právo na ochranu a starostlivosť. Pre tento účel je dôležité, aby dieťa vyrastalo v priaznivom rodinnom prostredí a pozitívnej atmosfére. 5. Zohľadnenie zodpovednosti, práv a povinností rodičov V najlepšom záujme dieťaťa musia byť práva rodičov, ako nárok na primeranú podporu zo strany orgánov verejnej správy pri plnení ich rodičovských funkcií, takisto na poprednom mieste. Výkon rovnkej a spoločnej zodpovednosti rodičov za svoje deti významne prispieva k harmonickému rozvoju osobnosti dieťaťa. Osobitná pozornosť by sa mala venovať dôležitej úlohe otcov v starostlivosti a výchove detí, najmä s prihliadnutím na zásadu rodovej rovnosti, vplyv zosúladenia pracovného a rodinného života na rodiny a na rozpad rodiny, ktoré často vyúsťujú do oddeleného života otcov od ich detí. 6. Základné súčasti politiky a opatrení Politika na presadzovanie a podporu pozitívneho rodičovstva bude fungovať najlepšie, ak sa zakladá na konzultáciách a dialógu s rodičmi a ich dobrovoľnom zapojení a účasti, za účelom dosiahnutia skutočného partnerstva. Okrem základných prvkov v bode 4 a 5 tohto odporúčania, medzi jej kľúčové súčasti patrí: 6.1. Podpora rodičov I. vedľa opatrení navrhnutých orgánmi verejnej moci na poskytovanie a zlepšenie podpory pre rodičov, mala by sa uznávať a podporovať pomoc od iných agentúr (ako sú obce, sociálne zabezpečenie a združenia); II. politika by mala byť zameraná na podporu rodičovstva na týchto troch úrovniach: - neformálnej: vytvorenie a posilnenie existujúcich sociálnych väzieb a podporu nových väzieb medzi rodičmi a ich rodinami, susedmi a priateľmi; - poloformálnej: posilnenie združení rodičov a detí a mimovládnych organizácií a aktivovanie rôznych svojpomocných a iných komunitných skupín a služieb; - formálnej: uľahčenie prístupu k verejným službám. 6.2. Podpora vzdelávania v oblasti práv dieťaťa a pozitívneho rodičovstva I. rodičia by mali byť podporovaní, aby si boli stále viac vedomí povahy ich úloh (a ako sa menia), práv dieťaťa, zodpovedností a povinností, ktoré vyplývajú z nich a z ich vlastných práv; II. vlády by mali tiež zabezpečiť komplexné usmernenia a špecifické programy, aby rodičom pomohli v náročných životných situáciách, riešení konfliktov, zvládnutí hnevu prostredníctvom nenásilných prístupov a mediačnými technikami; III. pokiaľ ide o rôzne formy zlého zaobchádzania s deťmi, mali by byť podporované preventívne programy a rodičia informovaní o tomto závažnom probléme a jeho vplyvu na vývoj dieťaťa; IV. deťom by sa malo tiež poskytnúť vzdelávanie o ich právach a povinnostiach, aby mali povedomie o pojme pozitívneho rodičovstva a čo to pre nich znamená. 6.3. Zosúladenie rodinného a pracovného života I. verejné orgány by mali vytvoriť potrebné podmienky – a zamestnávateľia by mali byť v tom podporovaní – zaviesť lepšie zosúladenie rodinného a pracovného života prostredníctvom právnych predpisov a iných ustanovení (napr. pružný pracovný čas, úprava pracovných a školských hodín, dovolenkovej politiky, rôzne druhy dobrých kvalitných služieb starostlivosti o deti, ustanovenia o starostlivosti o deti so zdravotným postihnutím, ako aj choré deti, atď.); II. Sociálni partneri by mali byť podporovaní, aby vyjednávali a rozvíjali politiky šité na mieru, prispôsobené špecifickým potrebám každej spoločnosti a jej zamestnancov; III. osvedčené postupy zamestnávateľom ozrejmujujú, že komplexná politika vyváženia medzi pracovným a rodinným životom vytvára v podniku win-win situáciu. 6.4. Politika na miestnej úrovni Opatrenia prijímané na miestnej úrovni sú osobitne dôležité tým, že sú lepšie prispôsobené potrebám a charakteristikám dotknutého obyvateľstva. Spolupráca a koordinácia na národnej a spolkovej alebo miestnej úrovni a medzi týmito úrovňami je nutná, aby sa rodinám ponúkli lepšie služby a optimalizovali a čo najlepšie využili dostupné zdroje. Administratívne postupy by mali umožniť primeranú úroveň pružnosti v poskytovaní služieb, pri zabezpečení rovnakého zaobchádzania so všetkými rodinami. 7. Zacielenie politiky a opatrenia Osobitná pozornosť by sa mala venovať ťažkým sociálnym a hospodárskym situáciám a krízam v rodinách, ktoré vyžadujú väčšiu			
---	--	--	--

špecifickú podporu. Potrebne je tiež doplniť všeobecné politiky cielenejším prístupom. Rodičovstvo v určitých situáciách a v určitom období životného cyklu je svojou povahou ťažšie. Napriek rozdielom od krajiny ku krajine, pozornosť by sa mala venovať predovšetkým potrebám týchto skupín: I. rodičom, ktorí sú nimi po prvý krát; II. dospelujúcim rodičom; III. rodinám so špeciálnymi potrebami; IV. rodinám v ťažkých sociálno-ekonomických podmienkach. V prípade rodičov žijúcich oddelene, by sa politika podpory mala zamerať najmä na udržanie väzieb medzi deťmi a oboma rodičmi, ak to nie je v rozpore so záujmami dieťaťa. Prístup k odbornému poradenstvu by sa mal poskytovať a pozornosť by sa mala venovať prípadom, keď sú rodičia z rôznych kultúrnych prostredí alebo majú rôznu štátnu príslušnosť. Verejné orgány by mali stimulovať a uľahčiť vytváranie sietí združení vzájomnej pomoci medzi rodinami a dať k dispozícii priestory, kde by sa rodičia mohli schádzať a diskutovať – v prípade potreby s odborníkmi – o otázkach týkajúcich sa rodičovstva, a poskytnúť rodičom primerané podporné služby, ako sú bezplatné linky pomoci a poradenstvo. 8. Rodičovstvo v situáciách sociálneho vylúčenia Rodičovstvo v situáciách sociálneho vylúčenia alebo ohrozenia sociálnym vylúčením môže byť obzvlášť ťažké, a osobitná pozornosť by sa mala venovať potrebám detí a rodín v tejto situácii, najmä so zreteľom na toto: I. poskytovanie dlhodobej podpory, primerane tak, aby im pomohla dosahovať tie isté úspechy ako ostatné deti a rodiny, táto podpora by ich mala kontaktovať aj doma alebo v miestach, kde sa často zdržiavajú a zohľadniť možné obavy rodičov v situácii sociálneho vylúčenia zo sociálnych služieb, najmä z odobratia detí; II. disponovanie dostatočnými prostriedkami na podporu rodičov, ktoré im umožnia získať potrebnú spôsobilosť na plnenie povinností voči svojim deťom; III. zaručenie prístupu k sociálnym právam (vrátane práva na primeraný príjem, zdravie, vzdelávanie, bývanie a zamestnanie) a tú istú kvalitu cielených služieb, aké používajú ostatné rodiny; IV. zabezpečenie, aby sa rodiny a deti, ktoré trpia vylúčením, chápali v ich sociálnom kontexte (vrátane širšej rodiny, komunity a ich siete vzťahov) a používali tú istú kvalitu služieb, vrátane miestnych, ako majú ostatné rodiny, v súlade s ich potrebami; V. budovanie vzťahov dôvery s rodinami a zmocnenie rodičov, aby znovu získali kontrolu nad vlastným životom; VI. organizovanie školení pre odborníkov i rodičov spoločne, s cieľom dosiahnuť lepšie vzájomné poznanie a porozumenie, vytvoriť spoločný projekt v najlepšom záujme dieťaťa a umožniť odborníkom sa dozvedieť o tom, čo tieto rodiny zažívajú a lepšie spoznať ich rodinný projekt, s cieľom zamerať na to svoju prácu; VII. zaistenie osobnej a kolektívnej podpory pre odborníkov s cieľom zvýšiť úroveň ich kompetencie v práci s ľuďmi vo veľmi ťažkých situáciách a podniknúť kroky potrebné pre vytvorenie nových prístupov; VIII. prijímanie ad hoc opatrení, aby sa zabránilo riziku marginalizácie rodín migrantov; IX. vyhnutie sa opatreniam a správnej praxi, ktorá stigmatizuje deti a rodičov tým, že sa s nimi rozdielne zaobchádza, pretože sú chudobnejšie ako iné; X. zavedenie opatrení, ktoré predchádzajú nedokončeniu školy ako účinného prostriedku na boj proti problémom v rodine. 9. Kvalitatívne usmernenia pre odborníkov K tomu, aby sa uvedené práva a zásady uplatnili, musia sa nastaviť indikátory a normy. Odborníkom a praktikom (vrátane tých, ktorí nepracujú priamo s deťmi, ale ktorých práca by mohla mať vplyv na ich práva) by mali byť k dispozícii usmernenia o zameraní ich služieb – ako sú usmernenia Rady Európy o pozitívnom rodičovstve –, ktoré kladú osobitný dôraz na: I. zásadu rovnosti a dostupnosti, ktorá by mala byť základom všetkých prijatých opatrení; II. zásadu partnerstva s rodičmi a zmocnenia rodičov. Partnerstvo predpokladá uznanie vlastných skúseností rodičov a ich znalosti svojich vlastných detí; III. použitie konceptu partnerstva na kooperáciu a interdisciplinárnu koordináciu medzi inštitúciami, s uvedením konkrétnej oblasti činnosti jednotlivých zložiek, opatrenia na spoločné využívanie zariadení a práca v sieti prekračujúcej hranice jednotlivých odborov; IV. zabezpečenie, aby sa uplatňovanie komplexných služieb chápalo ako podpora a pomoc, ktoré zdôrazňuje iniciatívu rodiny, bez toho, aby viedlo k vytváraniu nadmernej závislosti. Preto by sa mali podporovať sily a zdroje rodín. To tiež znamená, že odborní pracovníci by mali pôsobiť ako podpora pre rodičov, spôsobmi, ktoré sú neodsudzujúce a nestigmatizujúce; V. budovanie vlastnej sebadôvery rodičov, rozvoja ich schopností a potenciálu a motivovanie rodičov, aby sa informovali a vzdelávali; VI. umožnenie deťom, aby vyjadrili svoje pocity a potreby, a to najmä veľmi malým deťom a deťom s poruchami komunikácie; VII. dôležitosť poskytovania služieb a odbornú činnosť, kde je zaistené, že ťažiskom je: - dôkladné zaškolenie príslušných pracovníkov; - priebežné hodnotenie, vonkajšie aj vnútorné (sebahodnotenie); - kontinuita činnosti; - ponúkané opatrenia sa zakladajú na			
--	--	--	--

	pochopení dieťaťa a rodín v ich kontexte; VIII. vývoj metód na identifikáciu rizikových faktorov týkajúcich sa neposkytnutia rodičovskej starostlivosti, ktoré sa majú šíriť medzi pracovníkov sociálnych služieb, zdravotnej starostlivosti, medzi tými, ktorí sa zaoberajú mladými ľuďmi, učiteľmi vychovávateľmi detí, aby sa školiť v tom, ako identifikovať rodiny s problémami v tejto oblasti a ponúknuť podporu. Neustále by sa malo usilovať o lepšiu koordináciu medzi službami, ktoré pracujú na podpore rodiny. IX. koordinované vykonávanie opatrení na odňatie detí od ich rodičov, keď je to nutné, pritom sa pracuje s pôvodnou rodinou (najmä v partnerstve s rodičmi), aby sa mohli pripraviť alebo lepšie pripraviť a prijať tento krok ako prostriedok na zabezpečenie najlepšieho záujmu dieťaťa. Cieľom všetkých týchto opatrení by malo byť vrátenie dieťaťa do rodinného prostredia, pokiaľ je to možné. 10. Prostredie školy a starostlivosti o deti Mal by sa podporovať integrovaný prístup pre poskytovanie pomoci so školským vzdelávaním a podporu rodičov (najmä v prípade detí, ktorým chýbajú stabilné korene alebo trvalý domov – napríklad deti s rómskeho alebo kočovného prostredia, deti z rodín migrantov), starostlivosť o deti a školská integrácia, ako aj dialóg medzi týmito poskytovateľmi služieb a rodičmi by sa mala podporovať, s osobitným dôrazom na rodiny v ťažkých situáciách a rodín s osobitnými potrebami. 11. Kľúčové posolstvá pre rodičov a všetkých, ktorí majú zodpovednosť za deti a ich výchovu Kľúčové posolstvá o pozitívnom rodičovstve by sa mali dostať ku všetkým rodičom a osobám, ktoré poskytujú starostlivosť a sú zapojené do každodennej výchovy dieťaťa (napr. opatrovatelia detí alebo zamestnanci školy). Tieto posolstvá by mali objasniť, ako treba dieťa rešpektovať ako osobu a ako by sa jeho účasť mala podporovať, a že rodičia majú práva, rovnako ako povinnosti. Kľúčové posolstvá by sa mali vypracovať na základe konzultácií so všetkými zúčastnenými stranami, najmä rodičmi, poskytovateľmi služieb a deťmi, a ďalej sledovať, aby sa zabezpečilo, že sú účinné a dodržiavajú sa. 12. Medzinárodná spolupráca Mali by sa zaviesť opatrenia s cieľom zlepšiť medzinárodnú spoluprácu a výmenu osvedčených postupov vo vzťahu k rodičovstvu. Podľa odborného príspevku NEROVNOSTI RODIČOV PRED ZÁKONOM zverejnenom na https://www.law.muni.cz/sborniky/dny_prava_2011/files/prispevky/05%20Rodina/09A%20BRONISLAVAPAVELKO VA.pdf podľnosti vyžaduje vedomie ľudí, bohužiaľ aj súdov, podieľajúcich sa na rozhodovaní a podľa všetkého aj autorov ministerského textu navrhnutého v čl. III bod 4. a z horeuvedených dôvodov preto tento text navrhujeme zmeniť na moderný text v súlade s Odporúčania Výboru ministrov RE a európskym právom v kontexte medzinárodného práva tak, aby dotváral spoločný európsky právny priestor a aby v SR čo najplnšie naplnila príslušné ustanovenia medzinárodného práva v praxi a nezavádzala tu nenormálnosti a nemorálnosti presadzované úzkou skupinkou štátnych zamestnancov okolo pani VL a ZV, ktorá nahradila predchádzajúcu skupinku okolo už teraz bývalých zamestnancov ministerstva spravodlivosti RD a MP.			
Striedavka	článku III. V článku III. sa dopĺňa bod 6. s týmto znením: 6. Za § 24 sa vkladajú § 24a až § 24k, ktoré vrátane nadpisu znejú: „OSOBNÁ STAROSTLIVOSŤ Základné ustanovenie § 24a (1) Osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa (ďalej len "osobná starostlivosť") je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú rovnosť v právach a povinnostiach manželov, ktorí sú otcom a matkou maloletého dieťaťa, ich povinnosť žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie v prípadoch, ak sa manželia rozvedú alebo otec a matka maloletého dieťaťa prestanú žiť v spoločnej domácnosti. (2) Osobná starostlivosť, na základe ktorej vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a jeho otcom a matkou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím. (3) Osobnou starostlivosťou je a) ponechanie povinnosti rodičov starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie aj po rozvode ich manželstva alebo zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti jeho otca a matky (ďalej len „spoločná starostlivosť“), b) zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti jeho otca a matky (ďalej len „striedavá starostlivosť“), a c) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jeho otca alebo matky (ďalej len „starostlivosť otca alebo matky“). (4) Pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov osobnej starostlivosti súd zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa. Spoločná starostlivosť § 24b	Z	N	Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022. Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien, takáto vecná zmena by mala byť vo všeobecnosti predmetom MPK. MS SR zakladá tento podnet na ďalšiu diskusiu pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napr. rekodifikácií OZ).

	(1) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže súd ponechať povinnosť rodičov starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie aj po rozvode ich manželstva (ďalej len ponechanie) alebo zveriť maloleté dieťa do spoločnej starostlivosti. Osobou, ktorej môže byť maloleté dieťa takto zverené, sa môže stať len otec a matka s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorý má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, zaručuje, že bude spoločnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. (2) Pri ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým blaho maloletého dieťaťa, ak otec a matka spĺňajú stanovené predpoklady. (3) V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. (4) Otec a matka, ktorým bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti, sú povinní vykonávať spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávali pred rozvodom manželstva alebo v čase, keď spolu žili. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má otec a matka iba v bežných veciach. Ak otec alebo matka predpokladá, že rozhodnutie druhého rodiča maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad, pri konkrétnom rozhodnutí otca alebo matky, preskúmal súd. (5) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a § 33. (6) Otec a matka maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností v plnom rozsahu, ak im bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. Otec a matka majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. Ak sa otec a matka, ktorým bolo maloleté dieťa takto ponechané alebo zverené nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh otca alebo matky súd. (7) Vyživovacia povinnosť otca a matky voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. (8) Súd pri rozhodovaní o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti neurčí otcovi a matke povinnosť poskytovať maloletému dieťaťu výživné, ani rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im neuloží povinnosť, aby si výživné poukazovali vzájomne, ak im bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. § 24c (1) Maloleté dieťa môže byť ponechané v spoločnej starostlivosti otca a matky alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky. (2) Maloleté dieťa môže byť ponechané v spoločnej starostlivosti alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky, so súhlasom otca a matky. (3) Maloleté dieťa nemôže byť ponechané v osobnej starostlivosti alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky, ak súd otcovi alebo matke zasiahne do rodičovských práv a povinností podľa § 38, ak otec alebo matka nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu alebo ak je spoločná starostlivosť spojená s ťažko prekonateľnou prekážkou. § 24d (1) Spoločná starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou otca alebo matky, d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku ponechania alebo zverenia maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení spoločnej starostlivosti, f) súhlasom otca a matky. (2) Súd zruší spoločnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak otec alebo matka zanedbáva maloleté dieťa, alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak otec alebo matka o to požiada. (3) Ak zanikla spoločná starostlivosť podľa odseku 1 písm. f) a otec a matka maloletého dieťaťa naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd môže na návrh otca alebo matky, ponechať maloleté dieťa v ich striedavej starostlivosti alebo zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, najmä s ohľadom na jeho citové väzby k otcovi a matke a stabilitu výchovného prostredia. (4) Ak otec alebo matka zomrie, zostáva dieťa v osobnej starostlivosti žijúceho rodiča. (5) Ak zanikne spoločná starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e), súd rozhodne o ďalšej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Striedavá starostlivosť § 24e (1) Ak otec a matka nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa z príčin, ktoré sú zrejme dlhodobé a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o jeho zverení do striedavej starostlivosti otca a matky, ktorí majú záujem osobne sa starať o dieťa a spĺňajú stanovené predpoklady. (2) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže súd zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti. Osobou, ktorej môže byť maloleté dieťa takto zverené, sa môže stať len otec a matka s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,			
--	---	--	--	--

ktorí majú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, zaručujú, že budú striedavú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. (3) Maloleté dieťa môže byť zverené do striedavej starostlivosti otcovi a matke. Pri zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti otca a matky je potrebný súhlas aspoň jedného rodiča. Maloleté dieťa nemôže byť zverené do striedavej starostlivosti otca a matky, ak súd niektorému z rodičov zasiahne do rodičovských práv a povinností podľa § 38, ak otec alebo matka nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu alebo ak je striedavá starostlivosť spojená s ťažko prekonateľnou prekážkou. (4) V rozhodnutí podľa odseku 1 súd vymedzí rozsah práv a povinností otca a matky k maloletému dieťaťu. § 24f (1) Maloleté dieťa, ktoré je v spoločnej starostlivosti, alebo starostlivosti otca alebo matky, môže byť pred rozhodnutím súdu o jeho zverení do striedavej starostlivosti dočasne rozhodnutím o neodkladnom opatrení v striedavej starostlivosti, ak otec alebo matka má záujem o striedavú starostlivosť. Maloleté dieťa, ktoré je v spoločnej starostlivosti, môže byť takto zverené do striedavej starostlivosti otca a matky so súhlasom otca alebo matky. (2) Ak do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 1 nepodá otec alebo matka návrh na začatie konania o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, dočasné zverenie maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti uplynutím tejto lehoty zanikne. § 24g (1) Otec a matka sú povinní vykonávať striedavú starostlivosť o maloleté dieťa v rozsahu, v akom ju stanovuje § 28. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má otec a matka iba v bežných veciach. Ak otec alebo matka predpokladá, že rozhodnutie druhého rodiča maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad, pri konkrétnom rozhodnutí druhého rodiča, preskúmal súd. (2) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. (3) Ak bolo maloleté dieťa zverené do striedavej starostlivosti, ustanovenie § 30 ods. 2 sa použije primerane. (4) Maloleté dieťa, ktoré žije striedavo v domácnosti s otcom aj matkou, je povinné podieľať sa osobnou pomocou, a pokiaľ má príjem z vlastnej práce, aj príspevkom z tohto príjmu, na spoločných potrebách rodiny. (5) Počas striedavej starostlivosti otec a matka maloletého dieťaťa vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti v rozsahu, v akom patria rodičom. Otec a matka majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do striedavej starostlivosti. Ak sa otec a matka nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. (6) Ustanovenia odsekov 1 až 5 sa primerane použijú aj na dočasné zverenie maloletého dieťaťa podľa § 24f. § 24h Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti určí otcovi a matke povinnosť poskytovať maloletému dieťaťu výživné, rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali k rukám druhého rodiča, alebo rozhodne podľa § 62 ods. 6. § 24ch (1) Striedavá starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou otca alebo matky, d) umiestnením maloletého dieťaťa do ochrannej výchovy alebo nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení striedavej starostlivosti, f) súhlasom otca a matky. (2) Súd zruší striedavú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak otec alebo matka zanedbáva starostlivosť o maloleté dieťa, alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to požiadajú otec aj matka. (3) Ak zanikla striedavá starostlivosť podľa odseku 1 písm. f) a otec a matka naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť striedavú starostlivosť o maloleté dieťa, súd môže na návrh jedného z rodičov ponechať maloleté dieťa v ich spoločnej starostlivosti alebo zveriť maloleté dieťa do spoločnej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, najmä s ohľadom na jeho citové väzby k otcovi a matke a stabilitu výchovného prostredia. (4) Ak otec alebo matka zomrie, zostáva maloleté dieťa v osobnej starostlivosti žijúceho rodiča. (5) Ak s tým otec, matka a maloleté dieťa zverené do striedavej starostlivosti súhlasia, môže súd z dôležitých dôvodov predĺžiť striedavú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti. (6) Ak zanikne striedavá starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) súd rozhodne o ďalšej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. § 24i Podmienky poskytovania prídavku na dieťa a daňového bonusu a ich výšku upravuje osobitný zákon. 1) 1) Zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov Osobná starostlivosť otca alebo matky § 24j (1) Spoločná starostlivosť alebo striedavá starostlivosť má prednosť pred osobnou starostlivosťou otca alebo matky. Pred nariadením osobnej starostlivosti otca			
---	--	--	--

alebo matky je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti. (2) Súd môže nariadiť osobnú starostlivosť otca alebo matky len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je druhým rodičom vážne ohrozená, alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak druhý rodič nemôže zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nie je možné zveriť do spoločnej starostlivosti, alebo do striedavej starostlivosti. (3) Ak súd nerozhodol podľa § 38, sú otec a matka maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok. (4) Súd môže výnimočne nariadiť osobnú starostlivosť otca alebo matky aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná. (5) V rozhodnutí, ktorým súd nariaďuje osobnú starostlivosť otca alebo matky, musí presne označiť adresu trvalého pobytu dieťaťa, ktoré má byť zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky. Pri rozhodovaní o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti a na jej zachovanie. (6) Z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť osobnú starostlivosť otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti. § 24k (1) Súd sústavne sleduje spôsob výkonu osobnej starostlivosti otca alebo matky a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, otcom, matkou a maloletým dieťaťom a prípadnú zmenu adresy miesta trvalého a prechodného pobytu maloletého dieťaťa. Ak zistí, že sú splnené podmienky na zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti, začne konanie aj bez návrhu. (2) Ak súd zistí, že maloleté dieťa spĺňa predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti, začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do spoločnej alebo striedavej starostlivosti. Súd postupuje rovnako, ak zistí, že predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti sú splnené už pred nariadením osobnej starostlivosti otca alebo matky podľa § 24j ods. 1. (3) Súd zruší osobnú starostlivosť otca alebo matky najmä vtedy, ak je možné maloleté dieťa zveriť do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti, alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená. § 24l (1) Maloleté dieťa, ktoré je dočasne rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení v starostlivosti otca alebo matky, ak otec alebo matka má záujem o striedavú starostlivosť, môže byť takto zverené iba so súčasným určením rozsahu a frekvencia stretávania sa maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo neodkladným opatrením zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky, podľa pravidiel, že koľko má dieťa rokov, toľko dní súvisle mu súd určí styk s rodičom, ak sa rodičia nedohodnú na inom rozsahu a frekvencii styku maloletého dieťaťa s rodičom. (2) Ak do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 1 nepodá otec alebo matka návrh na začatie konania o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, dočasné zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca alebo matky uplynutím tejto lehoty zanikne." Odôvodnenie: Pri príprave návrhu zákona bolo potrebné upraviť aj koncepciu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa tak, aby sa odstránila doterajšia roztrieštenosť právnej úpravy. Z tohto dôvodu bola zahrnutá do návrhu zákona i spoločná starostlivosť a starostlivosť otca alebo matky, ktorá síce vykazuje prvky zásahov do rodičovských práv a povinností podľa § 38, avšak svojím charakterom je prevažne súkromnoprávnou inštitúciou. K § 24a S cieľom odstrániť doterajšiu roztrieštenosť právnej úpravy osobnej starostlivosti o maloleté dieťa boli do samostatných ustanovení zahrnuté všetky formy osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, teda aj spoločná starostlivosť a starostlivosť otca alebo matky. Formulačné vymedzenie osobnej starostlivosti o maloleté dieťa je dôsledkom odstránenia doterajšej roztrieštenosti právnej úpravy a začlenenia spoločnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom a matkou a osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom alebo matkou do návrhu zmeny a doplnenia zákona o rodine. V dikcii odseku 1 § 24a je zdôraznená dočasnosť všetkých spôsobov upravených v prvej časti, piatej hlavy zákona o rodine. Zo systematického zaradenia jednotlivých foriem osobnej starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné vyvodit' ich prioritu. Výchova je tu chápaná v širšom slova zmysle ako starostlivosť o osobu maloletého dieťaťa, pri ktorej dochádza aj k podstatným rozhodnutiam. Zahŕňa starostlivosť o výchovu, o rozvoj individuálnych telesných a duševných schopností maloletého dieťaťa. Na rozdiel od osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, ktorú môžu zabezpečovať aj osoby, ktoré nie sú zákonnými zástupcami dieťaťa. Aj v prípade zverenia maloletého dieťaťa do niektorej z foriem osobnej starostlivosti			
---	--	--	--

	sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední otec a matka, prípadne poručník. V návrhu zákona je pojem výchova používaný v širšom zmysle. V ostatných prípadoch je použitý pojem osobná starostlivosť. K § 24b až § 24d Pre zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti jeho otca a matky je zavedená legislatívna skratka spoločná starostlivosť. Novo sa explicitne v návrhu zákona zakotvuje obdobne ako u striedavej starostlivosti a starostlivosti otca alebo matky rozloženie jednotlivých častí rodičovských práv a povinností a ich výkon medzi otcom a matkou, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej starostlivosti. Odsek 7 § 24b vyslovuje expressis verbis zásadu, ku ktorej už v minulosti dospela právna teória a súdna prax. Súd by mal pri rozhodovaní o tom, komu ponechá alebo zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti dať prednosť predovšetkým otcovi a matke, ku ktorým má dieťa citový vzťah (obidvaja rodičia) a sú osobou blízkou. Pod pojmom otec a matka sa rozumejú rodičia. Zákon o rodine stanovuje, že rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža. Spoločnosť uznáva, že pre všestranný a harmonický vývin dieťaťa je najvhodnejšie stabilné prostredie rodiny tvorenej otcom a matkou dieťaťa. Spoločnosť poskytuje rodičovstvu nielen svoju ochranu, ale aj potrebnú starostlivosť, najmä hmotnou podporou rodičov a pomocou pri výkone rodičovských práv a povinností (čl. 3). Manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie (§ 18). V porovnaní s manželstvom je cieľom a obsahom inštitútu ponechania alebo zverenia maloletého dieťaťa otcovi a matke osobná starostlivosť otca a matky o maloleté dieťa. Účelom ponechania a zverenia je výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Ak by bol zákonný dôvod na zásah do rodičovských práv a povinností (§ 38), bolo by možné zveriť dieťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky v prípade, ak by súd zasiahol do rodičovských práv a povinností, alebo rodič dobrovoľne súhlasí s odňatím dieťaťa zo svojej osobnej starostlivosti, ak by nebol ochotný osobne sa o dieťa starať. V § 24d sú upravené zákonné dôvody zániku spoločnej starostlivosti. V prípade, že súhlasia otec a matka maloletého dieťaťa so zánikom ponechania alebo zverenia do spoločnej starostlivosti podľa § 24c a otec alebo matka má naďalej záujem zabezpečiť striedavú starostlivosť, súd môže zveriť dieťa do striedavej starostlivosti, ak zistí, že otec a matka naďalej nezabezpečujú spoločne jeho osobnú starostlivosť. K § 24e S cieľom odstrániť roztrieštenosť platného právneho stavu a v nadväznosti na Legislatívny zámer Občianskeho zákonníka, bola do návrhu zákona včlenená úprava troch foriem osobnej starostlivosti. Napriek tomu, že striedavá starostlivosť vykazuje i verejnoprávne rysy, svojim charakterom je zväčša súkromnoprávnou inštitúciou. Preto dochádza k jej zaradeniu do prevažne súkromnoprávneho predpisu. V porovnaní s platným právnym stavom v zákone č. 217/2010 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zostáva právna úprava vo všeobecnosti zachovaná. V odseku 1 sa zavádza legislatívna skratka otec a matka. Rozdiel oproti inštitútu ponechania alebo zverenia dieťaťa do spoločnej starostlivosti a striedavej starostlivosti spočíva v tom, že ak so striedavou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá starostlivosť v záujme dieťaťa. V § 24b ods. 4 sa konštatuje, že pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov osobnej starostlivosti súd zvolí, vždy prihliadne na záujem dieťaťa. Ak existujú už v dobe rozhodovania súdu predpoklady, že otec a matka budú schopní zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa, je vhodnejšie zveriť dieťa do spoločnej starostlivosti podľa ustanovenia § 24c (napr. otec dieťaťa alebo matka študuje dennou formou na vysokej škole vo vzdialenom meste, v ktorom býva na internáte). Návrh zákona sa vracia k explicitnému zakotveniu krátkodobých príčin na strane otca a matky (rovnako ako v minulosti zákon č. 217/2010 Z. z.) V zmysle § 367 ods. 1 CMP (neodkladné opatrenie vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého), neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Z tohto dôvodu postačí na začatie konania aj podnet maloletého dieťaťa. K § 24f Doterajšie rozhodovanie vo všetkých prípadoch, keď je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny súdom určený za kolízneho opatrovníka vyvoláva závažné pochybnosti s ohľadom na článok 41 odsek 4 Ústavy SR a článok 9 Dohovoru o právach dieťaťa. Novelou zákona o rodine č. 217/2010 Z. z. sa uzákonilo, že ak sú otec a matka spôsobilí maloleté dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o maloleté dieťa otec a matka záujem, tak súd môže zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého			
--	---	--	--	--

	dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby maloletého dieťaťa. Ak so striedavou starostlivosťou súhlasí otec alebo matka maloletého dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá starostlivosť v záujme maloletého dieťaťa práve pre rozpor dovtedy platného zákona o rodine s uvedenými ustanoveniami Ústavy SR a Dohovoru o právach dieťaťa. Z uvedeného dôvodu sa umožňuje súdu rozhodovať o fakultatívnom dočasnom zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, len v dvoch prípadoch. Ak ide o maloleté dieťa s nariadenou osobnou starostlivosťou otca alebo matky, pretože k tomu došlo rozhodnutím súdu. V ostatných prípadoch sa vyžaduje súhlas otca alebo matky maloletého dieťaťa. K § 24g až § 24i Návrh zákona sa vracia k výslovnému zakotveniu základnej povinnosti otca a matky starať sa osobne o dieťa, tak ako to určujú Odporúčania výboru ministrov RE č. 4/1984 o rodičovskej zodpovednosti a Odporúčanie Rec (2006)19 Výboru ministrov členským štátom o politike na podporu pozitívneho rodičovstva i Rezolúcia Rady Európy č. 2079 (2015) Rovnosť postavenia mužov a žien a spoločná rodičovská zodpovednosť: úloha otcov. Koncepcia právnej úpravy práv a povinností otca a matky (právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach) zostáva zachovaná. Pri správe majetku maloletého dieťaťa v bežných veciach sa odkazuje na primerané použitie pravidiel obsiahnutých v § 32. Povinnosť maloletého dieťaťa podieľať sa na spoločných potrebách rodiny (koadjutorium) má maloleté dieťa voči otcovi a matke (§ 43 ods. 2). V prípade striedavej starostlivosti má manžel, ktorý nie je rodičom dieťaťa, ak žije s rodičom dieťaťa v domácnosti (manžel matky maloletého dieťaťa a manželka otca maloletého dieťaťa podľa § 30 ods. 2) právo a súčasne povinnosť podieľať sa na výchove dieťaťa. Vyživovacia povinnosť otca a matky (prípadne prarodičov) voči maloletému dieťaťu naďalej trvá. Výslovné zakotvenie spôsobov zániku striedavej starostlivosti obsahuje aj platná právna úprava (CMP). Upravňuje sa explicitne úprava zániku striedavej starostlivosti a možnosť súdu až následne pri splnení zákonných podmienok, rozhodnúť o tom, že dieťa môže na návrh jedného z rodičov, ponechať v ich spoločnej osobnej starostlivosti. (§ 100 CMP sa vzťahuje len na manželov a maloleté deti z ich manželstva). Novo sa navrhuje možnosť súdu predĺžiť striedavú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, ak s tým súhlasia otec, matka i dieťa. Ide o výnimočné prelomenie zákonného dôvodu zániku striedavej starostlivosti dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. V súvislosti s neodkladným opatrením vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, ktoré časovo predchádza konaniu o striedavej starostlivosti sa ukladá súdom, aby v situácii, ak striedavá starostlivosť zanikla z dôvodu právoplatného rozhodnutia súdu, skúmali, či nie sú u dieťaťa splnené predpoklady spoločnej starostlivosti (obdobne sa navrhuje tento postup aj pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu). Účelom navrhovanej úpravy je zefektívnenie procesu zisťovania blaha dieťaťa. Ak súd zistí, že tieto predpoklady sú splnené začne aj bez návrhu konanie o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Maloletému dieťaťu sa tým naplní jeho blaho, čím sa urýchli budúci proces osobnej starostlivosti otcom a matkou, kedy sa súd už nebude musieť zaoberať touto otázkou. Toto konanie nadobúda v praxi význam najmä, v súvislosti s určením, či je potrebný súhlas otca a matky, ktorí sú zákonnými zástupcami maloletého dieťaťa s jeho ponechaním alebo zverením do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Nakoľko verejnoprávne aspekty striedavej starostlivosti sa prejavujú práve vo veciach hmotného zabezpečenia, sprostredkovaní vzťahu dieťaťa s otcom a matkou a určením striedania rodičovských domácností otca a matky je potrebné, aby tieto otázky zostali naďalej regulované normami verejného práva, teda v osobitných predpisoch a nie v súkromnoprávnom kódexe. K § 24j Keďže i v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední otec a matka (obidvaja rodičia), je namieste výstižnejšie pomenovanie tejto formy osobnej starostlivosti. Otec a matka, ktorým patrí právo vychovávať maloleté dieťaťa sú vo svojom práve obmedzení len v tej časti, ktorá bola priznaná § 38. Dôvody zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti otca alebo matky sú rôzne (aj nepriaznivá sociálna alebo zdravotná situácia na strane otca alebo matky). Zo systematického začlenenia osobnej starostlivosti otca alebo matky na záver poradia všetkých ostatných spôsobov osobnej starostlivosti vyplýva, že sa uplatní len vtedy, keď predošlé formy nemohli predchádzať. Už zo samotnej definície osobnej starostlivosti otca alebo matky v § 24a je zrejmé, že aj osobná starostlivosť otca alebo matky musí byť vždy len dočasným opatrením. Táto skutočnosť je zdôraznená v porovnaní s doterajším znením (§ 24) výslovne			
--	---	--	--	--

v návrhu zákona, ktorý ukladá súdnej praxi povinnosť skúmať, či maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti, ktoré majú prednosť pred osobnou starostlivosťou otca alebo matky. Záonné predpoklady pre nariadenie osobnej starostlivosti otca alebo matky boli prevzaté z pôvodného § 38. Iné vážne dôvody na strane otca alebo matky môžu mať napr. dlhodobu nepriaznivú sociálnu, či zdravotnú charakter (bytová otázka). Zdôraznená je výnimočnosť tejto formy osobnej starostlivosti otca alebo matky. Väzba na rodičovské práva a povinnosti a ich výkon je vyjadrená v odseku 3. Navrhované ustanovenie sa vyrovnáva s faktom, že pri nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky nie je možné jednoznačne v zákone vysloviť, komu a v akom rozsahu patria jednotlivé komponenty rodičovských práv. Každý konkrétny prípad závisí od toho, či a k akému zásahu do rodičovských práv došlo (resp. či sú dané dôvody pre zásah do rodičovských práv a povinností). Súd je povinný preverovať, či neprichádzajú do úvahy ako vhodné osoby na výkon osobnej starostlivosti otec a matka, ktorí majú k maloletému dieťaťu blízky citový vzťah. V odseku 5 § 24j sa navrhuje ďalšia obligatórna obsahová náležitosť rozhodnutia o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky - označenie otca alebo matky, ktorému má byť maloleté dieťa zverené. Cieľom tejto úpravy je zabezpečiť well-being rodiny a blaho maloletého dieťaťa, keďže to, kde bude umiestnené už v okamihu samotného nariadenia osobnej starostlivosti otca alebo matky je často v rozpore s § 35. V doterajšej praxi k tomu dochádzalo až vo fáze realizácie súdneho rozhodnutia, kedy matka alebo otec až následne oznámil súdu svojvoľnú zmenu adresy trvalého bydliska maloletého dieťaťa založenú súhlasnou vôľou otca a matky alebo na podklade rozhodnutia súdu. Na konanie o rozvod manželstva je miestne príslušný súd, v ktorého obvode mali manželia posledné spoločné bydlisko, ak v obvode tohto súdu má bydlisko aspoň jeden z nich. Inak je miestne príslušný všeobecný súd toho manžela, ktorý návrh nepodal. Ak takto príslušnosť súdu nemožno určiť, je príslušný všeobecný súd navrhovateľa (§ 92 CMP). Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom (§ 112 ods. 1 CMP). Adresou bydliska a bydliskom maloletého dieťaťa je miesto, kde maloleté dieťa trvale býva zo súhlasnej vôle rodičov alebo na podklade rozhodnutia súdu; adresou bydliska ani bydliskom maloletého dieťaťa nie je miesto, kde sa maloleté dieťa náhodile nachádza napr. následkom svojmocného opatrenia niektorého z rodičov (Inštrukcia ministerstiev spravodlivosti, zdravotníctva, vnútra, školstva a kultúry a Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia zo 7. júna 1965 č. 734/1965 - L-MS, ktorou sa upravuje postup pri výkone rozhodnutí o výchove maloletých detí - por. č. 4/1965 Zbierky smerníc a oznámení Ministerstva spravodlivosti, čiastka 6-7/1965). Návrh zákona príkladmo rozvíja pri rozhodovaní súdu o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky kritérium záujmu maloletého dieťaťa s cieľom pôsobiť na to, aby boli zachované citové väzby maloletého dieťaťa k otcovi aj matke, nedochádzalo k pretrhávaniu väzieb maloleté dieťa - rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a najmä vnútroštátnym únosom maloletých detí svojvoľným rozhodnutím rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky (protiprávne premiestnenie maloletého dieťaťa jedným rodičom proti vôli či bez súhlasu rodiča druhého). https://advokatnidenik.cz/2020/08/21/vnitrostatni-unos-nezletileho-ditete-novy-fenomen-ktery-resi-advokati-cim-dal-castej/ https://advokatnidenik.cz/2021/02/17/symposium-vnitrostatni-unosy-nezletilych-deti-ii-tentokrat-o-bydlisti-skole-lekari/ Normálne je byť normálnym. Normálne je sa nesúdiť. Normálne je sa (minimálne ohľadne spoločného maloletého dieťaťa) dohodnúť. Možnosťou predĺženia osobnej starostlivosti otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti sa navrhuje možnosť súdu predĺžiť osobnú starostlivosť otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, ak s tým súhlasia otec, matka i dieťa. Ide o výnimočné prelomenie zákonného dôvodu zániku osobnej starostlivosti otca alebo matky dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. K § 24k a § 24l Doterajšia úprava sledovania realizácie rozhodnutia o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky (§ 37 a § 47 zákona o rodine; § 12 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov) sa ukázala ako nedostatočná. Cieľom navrhovanej úpravy v § 24k je prelomiť nevyhovujúci právny stav a jeho dopad v aplikačnej praxi. Sprisňujú sa pravidlá sledovania spôsobu výkonu a hodnotenia účinnosti osobnej starostlivosti otca alebo matky. Súd je povinný ex offio v obligatórne určených dvoch intervaloch v priebehu jedného			
---	--	--	--

	roka sledovať v súčinnosti so zainteresovanými subjektami, otcom, matkou a maloletým dieťaťom spôsob výkonu osobnej starostlivosti otca alebo matky a preverovať, či neprichádzajú do úvahy ako vhodní vychovávatelia otec aj matka, ktorí majú k dieťaťu blízky citový vzťah; ako aj možnosť striedavej starostlivosti. Rovnako ako v prípade zániku striedavej starostlivosti z vymedzených dôvodov, sa navrhuje, aby pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu súdy skúmali, či nie sú u maloletého dieťaťa splnené predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Platná právna úprava v zákone o rodine neobsahuje žiadnu zmienku o možnosti zrušenia osobnej starostlivosti otca alebo matky ešte pred dovŕšením 18. roku veku dieťaťa. Z tohto dôvodu sa navrhuje priamo v zákone ustanoviť súdom povinnosť zrušiť osobnú starostlivosť otca alebo matky, predovšetkým vtedy, keď bude splnená jedna z dvoch na sebe nezávislých alternatív uvedených v odseku 3 § 24k. Vzhľadom na zmenu spoločenských pomerov a možnosti budúceho vzniku určitých nepredvídaných situácií v praxi bol zvolený príkladný spôsob uvedenia dôvodov na zrušenie osobnej starostlivosti otca alebo matky. V súvislosti s neodkladným opatrením vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, ktoré časovo predchádza konaniu o osobnej starostlivosti otca alebo matky sa ukladá súdom, aby v situácii, ak spoločná starostlivosť alebo striedavá starostlivosť zanikla z dôvodu právoplatného rozhodnutia súdu, skúmali, či nie sú u dieťaťa splnené predpoklady spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu. Účelom navrhovanej úpravy je zefektívnenie procesu zisťovania blaha dieťaťa. Ak súd zistí, že tieto predpoklady sú splnené začne aj bez návrhu konanie o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Maloletému dieťaťu sa tým naplní jeho blaho, čím sa urýchli budúci proces osobnej starostlivosti otcom a matkou, kedy sa súd už nebude musieť zaoberať touto otázkou. Toto konanie nadobúda v praxi význam najmä, v súvislosti s určením, či je potrebný súhlas otca a matky, ktorí sú zákonnými zástupcami maloletého dieťaťa s jeho ponechaním alebo zverením do starostlivosti otca alebo matky.			
Striedavka	čl. III, bod 2. návrhu zákona V poslednej vete čl. III, bod 2. zmeniť text "Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 4 až 6." na text "Doterajšie odseky 2 až 5 sa označujú ako odseky 3 až 6."	Z	A	
Verejnosť	Článok I., bod 16., §386 CMP (A) Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely, pretože absolútne znefunkčňuje inštitút výkonu rozhodnutia odňatím dieťaťa zo starostlivosti súdnym rozhodnutím oprávneného rodiča, ako aj vymožitelnosti práva a súdnych rozhodnutí ako takými , a to nielen v tých klasických najpočetnejších prípadoch kedy jeden rodič opakovane a úmyselne nerešpektuje ani najlepší záujem a práva dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a nerešpektuje ani právoplatný rozsudok/rozhodnutie priznávajúce právo na styk s maloletým po obmedzený čas resp. rozhodnutie priznávajúce oprávnenie maloletého prevziať, ale aj v prípadoch zo zahraničia na Slovensko neoprávnene unesených maloletých. V zdeformovanom systéme, kde sudcovia odmietajú pod najrôznejšími výhovorkami a právnymi fintami nariadiť výkon rozhodnutia, nebudú sudcovia nariaďovať už vôbec žiadny výkon rozhodnutia, keďže by sa ho museli zúčastniť pri každom jednom rozsudkom určenom styku dieťaťa s rodičom. Tento prílepok, navrhovaná obligatórna prítomnosť sudcu na pravidelnom odnímaní maloletého dieťaťa priniesie úplne opačný efekt ako by bolo potrebné: rýchlo, rázne a výchovne pôsobiť na rozsudkom a právam+záujmom dieťaťa neprispôsobivých rodičov. Na dôvažok, terajšia právna definícia §386 CMP umožňuje sudcovi vykonať odňatie dieťaťa osobne. (B) Zabezpečenie obligatórnej prítomnosti sudcu na odnímaní dieťaťa aspoň pri 1. odňatí dieťaťa pri výkone rozhodnutí priznávajúcich právo na styk rodiča s maloletým navrhujeme pripojením tohto znenia §386 ods.2: 16. V § 386 ods. 2 prvej vete sa na konci pripájajú tieto slová: „to neplatí ak sa jedná o 1.odňatie dieťaťa pri výkone rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas alebo pri výkone rozhodnutia o návrate maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.“	O	N	Navrhuje sa, aby sa výkon rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, uskutočňoval vždy v prítomnosti sudcu. Obligatórna prítomnosť sudcu na odnímaní maloletého dieťaťa sa navrhuje pri takom výkone, kedy má pravidelne dochádzať k výkonu rozhodnutia o úprave styku dieťaťa s tým rodičom resp. osobou, ktorý maloletého nemá vo svojej osobnej starostlivosti. Rešpekt, ktorý by mala budiť osoba sudcu (funkcia), má psychologický vplyv a môže pozitívne ovplyvniť riešenie konfliktných situácií, ktoré počas odnímania nastávajú. Ak vnímame poslanie vyššieho súdneho úradníka aj ako osoby pripravujúcej sa na povolanie sudcu a pozíciu sudcu ako supervízora, prítomnosť sudcu má potenciálne edukatívny charakter pre zvládanie budúcich situácií, keď sa profesijná pozícia vyššieho súdneho úradníka zmení. To je však iba jeden zo sprievodných benefitov.

Verejnosť	Čl. I body 7 a 8 Čl. I body 7 a 8 je vhodné zlúčiť do jedného bodu, ktorý bude znieť takto: „§ 120 znie: „Súd rozhoduje vo veciach starostlivosti súdu o maloletých rozsudkom, ktorý okrem všeobecných náležitostí obsahuje aj poučenie o spôsoboch výkonu rozhodnutia.““. Ide o legislatívno-technickú úpravu. Je zbytočne komplikované a neprehľadné, aby sa prvým bodom upravený prvý odsek a následne sa druhým bodom vypúšťali zvyšné odseky.	O	N	Navrhovaná legislatívna technika vychádza z Legislatívnych pravidiel vlády SR.
Verejnosť	Čl. I bod 5 Dôvodová správa k čl. I bodu 5 (§ 42 CMP) uvádza chybný príklad a predpoklad, že ak sudca rozhodne vo štvrtok, tak lehota na vyhotovenie rozsudku uplynie v nedeľu. Tento príklad opomína ustanovenie § 121 ods. 4 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého platí, že ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja (teda aj nedeľu), je posledným dňom lehoty až najbližší nasledujúci pracovný deň, teda v tomto prípade by lehota na vyhotovenie rozsudku uplynula až v pondelok a sudca by tak mal na vyhotovenie rozsudku minimálne 7 pracovných dní.	O	ČA	Ustanovenie § 42 bolo zmenené.
Verejnosť	K celému návrhu zákona K návrhu zákona neboli predložené informatívne konsolidované znenia novelizovaných zákonov, hoci ide o povinnú náležitosť návrhu zákona predkladaného na pripomienkové konanie podľa čl. 17 ods. 1 písm. j) Legislatívnych pravidiel vlády SR.	O	A	Do ďalšieho legislatívneho štádia budú predložené aj konsolidované znenia novelizovaných zákonov.
Verejnosť	Pripomienky k viacerým bodom Článku III., k pokrúteným argumentom v Dôvodovej správe, predstavenie nového Konceptu Keďže "odôvodnenia" v Dôvodovej správe k návrhu novely ZoR sú zavádzajúce, nesprávne, štylisticky priamo z pera poručenských advokátov (M.Kanis), logicky nesúvislé či poskrúcané, tieto vraj „odôvodnenia“ žonglujú/šibrinkujú s nedefinovanými "najlepšími záujmami dieťaťa" (ktorými v základe sú: mať OBOCH rodičov, šťastné+zdravé detstvo, rodinný život, fyzické+duševné zdravie, podmienky na priaznivý psychický+fyzický+emocionálny+sociálny vývin) - pričom práve ten "primárny najlepší záujem dieťaťa" neskôr poručenski advokáti zneužívajú na vymazanie druhého rodiča skrúcaninami a zrovnávaním najlepšieho záujmu dieťaťa za týrajúcim a akúkoľvek dohodu a rešpekt k právam a záujmom dieťaťa (aj druhého rodiča) zrovnávajú s vynúteným, zmanipulovaným odmietaním stretnutí s odcudzovaným rodičom dieťaťom, pričom to Odmietanie prijímania rodičovstva od vymazávaného rodiča nie je samozrejme v skutočnosti žiadnym najlepším záujmom dieťaťa....ale len záujmom brániaceho rodiča odmietajúceho rešpektovať primárne najlepšie záujmy dieťaťa, je nutné uviesť na pravú mieru. Tento koncept náhľadu na najlepší záujem dieťaťa a na rozhodovanie o UPP je zásadne nesprávny a presne v zmysle "poručenskej mafie", proti nemu musíme zásadne vystúpiť a zmeniť ho! Moje návrhy RIEŠENÍ píšem sčasti už v tom texte, v paragrafovom znení to domyslím a naformulujem cez víkend....podnety/návrhy/nápady sú vítané. z Dôvodovej správy Čl.III. k §24 ods.3 1) "Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať." Hneď v 1. vete sa zmieša SPOLOČNÁ starostlivosť so STRIEDAVOU a zrovnávajú sa aj v aspekte/podmienke Súhlasu OBOCH rodičov, aj keď na STRIEDAVÚ starostlivosť, ktorá síce rovnako a rovnocenne uspokojuje "najlepší záujem dieťaťa" ako SPOLOČNÁ, avšak nevyžaduje súhlas OBOCH rodičov. STRIEDAVÁ alebo SPOLOČNÁ starostlivosť by mala byť základnou úpravou práv a povinností a styku rodičov so spoločnými deťmi, lebo len tieto formy - na rozdiel od ZVERENIA - dostatočne uspokojujú primárne "najlepšie záujmy dieťaťa". Odôvodnenie je vyskladané na jednostrannom náhľade na	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý

iba jednu stranu mince, iba na záujmy deštruktívneho rodiča (8:1 zväčša matiek) odmietajúceho sa dohodnúť na akomkoľvek inom modeli starostlivosti o deti ako na zverení detí primárnemu rodičovi (8:1 zväčša matkám). 1.) tento koncept novely kompletne opomína, že na každú formu starostlivosti (jednému/striedavo/spoločne) a vlastne aj akejkoľvek činnosti, musia byť splnené 2 podmienky/aspekty: Chcieť aj Môcť, byť Ochotný aj Schopný. Teda nielen Chcieť=Ochota=Záujem=Súhlas, ale aj Schopnosti resp. práva+povinnosti (starostlivosť o dieťa vykonávajúceho rodiča/rodičov). A beztak je ten aspekt Chcieť=Ochota=Záujem=Súhlas "zákonnou rodičovskou povinnosťou" rodiča voči dieťaťu (§28 Zákona o rodine) napĺňaná nielen každodennou starostlivosťou/prítomnosťou o dieťa ale aj vyživovaním dieťaťa. To by potom aj vyživovanie či platenie výživného bolo závislé na Súhlase/dohode rodiča/rodičov. § 28 Zákona o rodine č.36/2005 (1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, 2.) Na základe vysvetlenia k výrazu a zmyslu Súhlas (dohoda) v bode 1.), je zrejmé, že v odôvodnení konceptu novely dochádza k nielen k a) nesprávnemu náhľadu a k "žonglovaniu" s výrazom Súhlas, b) ale aj k jeho zneužitiu na preklonenie smeru/direction Súhlasu (s niečím, starostlivosťou o dieťa) zo starostlivosti o dieťa sa domáhajúceho rodiča na v starostlivosti brániacu rodičku c) ako aj k zámene subjektu vyjadrajúceho Súhlas (=plnenie si rodičovskej povinnosti starostlivosti) z dožadujúceho/ukráteného/vymazaného rodiča na brániacu rodičku d) ako aj k vytváraniu neoprávnenej premisy, že na plnenie si svojich zákonných povinností je potrebný Súhlas niekoho iného rod neoprávnenému Súhlasu vyslovujúceho Subjektu=rodiča (=to) , ale aj k Schopnosť/Možnosti. žongluje s tvrdením, že Čiže zhrnuté: tu sa presadzuje, že matka musí súhlasiť s vykonávaním otcovej rodičovskej povinnosti voči dieťaťu a úplne sa tu opomína, že každý si môže vydávať súhlas len na svoje činy. 3.) "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." Presne v tejto toxickéj vete rozleptávajúcej logiku, princípy, motívy aj brzdy/protiváhy riešenia problémov/vzťahov/sporov, ktorú už Dostál/Kanis vsunuli do Hatrákovej novely zákona OSPODaSK č.305/2004 s cieľom zamedziť usvedčeniu brániacich matiek z úmyselného bránenia v styku a vymazávania druhého rodiča zo života dieťaťa, je pes zakopaný! Práveže premisa musí byť: "Nesúhlas jedného z rodičov s formou striedavej alebo spoločnej starostlivosti MÁ vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom". Ak rodič nemá záujem o osobnú starostlivosť (=spoločnú, striedavú, iba jedného) o dieťa, tak "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek ..." nie je podstatný...čiže ani kvôli týmto prípadom táto toxická vsuvka nie je potrebná. Ak rodič nemá záujem o osobnú starostlivosť (=spoločnú, striedavú, iba jedného) o dieťa tak je to proti najlepším záujmom dieťaťa, keďže dieťa potrebuje oboch rodičov a každý rodič má rodičovské povinnosti voči dieťaťu podľa §28 ZoR 4.) "Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné..." Rovnecenné sú tie 3 formy len z pohľadu práva resp. existencie. Ale v žiadnom prípade sa nedá hovoriť o "rovnocennosti" všetkých 3 foriem starostlivosti z pohľadu: a) primárneho najlepšieho záujmu dieťaťa (ktorými sú mať OBOCH rodičov a dostávať od OBOCH plnenie ich rodičovských povinností, šťastné+zdravé detstvo, rodinný život, fyzické+duševné zdravie, podmienky na priaznivý psychický+fyzický+emocionálny+sociálny vývin) b) stráveného času toho-ktorého rodiča s dieťaťom, budovania vzťahu, väzieb a citov c) pomeru zverovania detí matkám:otcom:striedavka v pomere 8:1:1 keď vo forme "zverenia" nie je žiadna rovnocennosť/rovnosť. 5.) "Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa." žonglujú/šibinkujú s nedefinovanými "najlepšími záujmami dieťaťa" pričom p Práve ten údajný "najlepší záujem dieťaťa" je pri zjavnej nechote dohodnúť sa na spoločnej/striedavej starostlivosti je zneužívaný na vymazanie druhého rodiča skrúcaniami a zrovnávaním najlepšieho záujmu dieťaťa na to, čo povie dieťa, ktoré je týrajúcim a akúkoľvek dohodu a rešpekt k právam+záujmom dieťaťa (aj druhého rodiča) nútené+manipulované k odmietaniu stretnutí a rodinného života s odcudzovaným rodičom, pričom to Odmietanie prijímania rodičovstva od vymazaného rodiča nie je určite v "primárnom" najlepšom záujme dieťaťa....to je len záujem brániaceho rodiča odmietajúceho rešpektovať primárne najlepšie záujmy dieťaťa. 6.) "Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať		vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priradiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
--	--	--

pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažitiť." a) tieto kecy/drísty, ktoré snímajú z brániacej resp. "neschopnej a odmietajúcej dohodnúť sa" rodičky povinnosť dobrých úmyslov v starostlivosti o dieťa vždy v najlepšom záujme dieťaťa, sú práveže nesprávne a deformujúce celý koncept aj systém. b) "legitímny odlišný názor"? alternatívna realita? Putinove hoaxy a blúznenia o Rusoch mierotvorcoch a denacifikácii/demilitarizácii/dechemikalizácii útočných Ukrajincov?? - c) "odlišný názor" si môžu nárokovať len antivaxeri v súvislosti s očkovaním/neočkovaním, keďže si rozhodujú len sami o sebe - ale pri starostlivosti o deti je to rozhodovanie o druhých a navyiac o "chránených osobách" d) sú zamieňané slová: "hľadanie najlepšieho záujmu dieťaťa" je v skutočnosti nerešpektovaním a pošliapávaním najlepšieho záujmu dieťaťa! e) práveže NESúhlas s rovnocennými formami starostlivosti (striedavá/spoločná) a dožadovanie sa zverenia dieťaťa do svojej výlučnej osobnej starostlivosti JE prejavom neschopnosti aj neochoty dohodnúť sa na výchove+starostlivosti o dieťa s druhým rodičom a MÔŽE/MUSÍ nesúhlasiacemu rodičovi priťažitiť. Súhlasím, že STRIEDAVÁ starostlivosť nie je podmienená "súhlasom OBOCH rodičov" -> vid' nenoelizovaný §24 ods.2 Zákona o rodine. Ale SPOLOČNÁ starostlivosť súhlasom OBOCH podmienená JE -> vid novelu. S týmto textom návrhu novely pre SPOLOČNÚ starostlivosť, ale súhlasím, pretože požaduje všetky potrebné predpoklady na SPOLOČNÚ a síce aj súhlas=ochotu OBOCH žiť v režime SPOLOČNEJ starostlivosti. 2. V § 24 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie: „(2) Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem a ak obidvaja rodičia súhlasia so spoločnou osobnou starostlivosťou, súd môže zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa.“. ALE! 1.) Hneď v 1. vete sa zmieša SPOLOČNÁ starostlivosť so STRIEDAVOU a zrovnajú sa aj v aspekte/podmienke Súhlasu OBOCH rodičov, aj keď na STRIEDAVÚ starostlivosť, ktorá síce rovnako a rovnocenne uspokojuje "najlepší záujem dieťaťa" ako SPOLOČNÁ, avšak nevyžaduje súhlas OBOCH rodičov. STRIEDAVÁ alebo SPOLOČNÁ starostlivosť by mala byť základnou úpravou práv a povinností a styku rodičov so spoločnými deťmi, lebo len tieto formy - na rozdiel od ZVERENIA dostatočne uspokojujú primárne "najlepšie záujmy dieťaťa". 2.) a) "spoločná starostlivosť" je novinka, ale určená len pre marginálny počet prípadov a aj to len pre takých, ktorí sa vedú dohodnúť na spoločnej výchove+živote s deťmi. b) "spoločná starostlivosť" nerieši ani "nelieči" zdeformovaný systém poručenskej oblasti, je to len moderný "prílepok", 3. forma starostlivosti k existujúcemu systému a konceptu c) čo je dôležité a zdá sa mi, že si nikto neuvedomuje, je, že "spoločná osobná starostlivosť" je v tej novele nejasne+nedostatočne zadefinová, veď ona pokrýva len právny status rodičov, čo znamená: kto je za dieťa zodpovedný (ako test použi otázku napr: či chodí dieťa do školy? Ktorý rodič je za to zodpovedný ak dieťa nechodí?) Ved pri "spoločnej starostlivosti" chýbajú ešte 2 z 3 podstatných zodpovedností, dokonca tie najdôležitejšie: 1.) kde dieťa býva?, 2.) Výživné. Na tieto aspekty poukazujú aj mnohé iné zásadné pripomienky, napr. od GP SR. Nový KONCEPT -> 1.) Takže správne by mal CMP a súdy práveže nadradit' SPOLOČNÚ a STRIEDAVÚ starostlivosť nad ZVERENIE iba jednému rodičovi a nesúhlas s usporiadaním starostlivosti/UPP ako aj bránenie v styku či nedodržiavanie rozsudkov/NO vyhodnocovať ako neochotu usporiadať starostlivosť o deti v najlepšom záujme dieťaťa a na príťaž pre neochotného/neempatického rodiča pri rozhodovaní o ZVERENÍ dieťaťa do OSOBNEJ starostlivosti iba jednému z rodičov. 2.) Budú 3 formy starostlivosti: SPOLOČNÁ, STRIEDAVÁ osobná starostlivosť OBOCH rodičov alebo ZVERENIE/OSOBNÁ starostlivosť iba JEDNÉHO=primárneho rodiča 3.) Obojstranný súhlas je treba iba v prípade SPOLOČNEJ – aj keď sa novela a dôvodová správa snažia nastaviť zákon tak, že aj STRIEDAVKA potrebuje SÚHLAS OBOCH rodičov. 4.) Všetky 3 formy sú "osobnou starostlivosťou rodiča", buď OBOCH rodičov SPOLOČNE alebo STRIEDAVO alebo IBA JEDNÉHO.rodiča 5.) Iba SPOLOČNÁ a STRIEDAVÁ osobná starostlivosť sú ROVNOCENNÉ a „v najlepšom záujme dieťaťa“. Súd je preto povinný skúmať či existujú podmienky a záujem oboch rodičov na SPOLOČNEJ alebo STRIEDAVEJ starostlivosti o dieťa, a iba v prípade neschopnosti alebo neochoty jedného z rodičov ZVERIŤ dieťa do osobnej			
---	--	--	--

	starostlivosti IBA JEDNÉHO rodiča. Na všetky varianty/formy treba hľadiť a legislatívne podchytiť, zohľadniť, pamätať z pozície oboch rodičov. Som presvedčený, že takýto koncept riešenia a princípy zákonnej úpravy rozhodovania o UPP je v skutočne najlepšom záujme dieťaťa a povedie nielen k masívnemu úbytku sporov o deti a trápeniu, manipulovaniu, ohrozovaniu až týraniu detí v rodinách a vytváraní detských polosirôt, ale aj k dramatickému (a želanému) poklesu súdnych konaní v počte aj v dĺžke, ako aj k lepšej vymožitelnosti práva a práv dieťaťa a rodičov.			
Verejnosť	Článok I., bod 16., § 386 CMP (nové znenie) Keďže predložený návrh novely absolútne znefunkčňuje inštitút výkonu rozhodnutia odňatím dieťaťa zo starostlivosti súdnym rozhodnutím oprávneného rodiča, ako aj vymožitelnosti práva a súdnych rozhodnutí ako takými, a to nielen v tých klasických najpočetnejších prípadoch kedy jeden rodič opakovane a úmyselne nerešpektuje ani najlepší záujem a práva dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov a nerešpektuje ani právoplatný rozsudok/rozhodnutie priznávajúce právo na styk s maloletým po obmedzený čas resp. rozhodnutie priznávajúce oprávnenie maloletého prevziať, ale aj v prípadoch zo zahraničia na Slovensko neoprávnené unesených maloletých. V zdeformovanom systéme, kde sudcovia odmietajú pod najrôznejšími výhovorkami a právnymi fintami nariadiť výkon rozhodnutia, nebudú sudcovia nariaďovať už vôbec žiadny výkon rozhodnutia, keďže by sa ho museli zúčastniť pri každom jednom rozsudkom určenom styku dieťaťa s rodičom. Tento prílepok, navrhovaná obligatórna prítomnosť sudcu na pravidelnom odnimaní maloletého dieťaťa priniesie úplne opačný efekt ako by bolo potrebné: rýchlo, rázne a výchovne pôsobiť na rozsudkom a právam+zájmom dieťaťa neprispôsobivých rodičov. Na dôvažok, terajšia právna definícia §386 CMP umožňuje sudcovi vykonať odňatie dieťaťa osobne. Zabezpečenie obligatórnej prítomnosti sudcu na odnimaní dieťaťa aspoň pri 1. odňatí dieťaťa pri výkone rozhodnutí priznávajúcich právo na styk rodiča s maloletým navrhujeme pripojením tohto znenia §386 ods.2: 16. V § 386 ods. 2 prvej vete sa na konci pripájajú tieto slová: „to neplatí ak sa jedná o 1.odňatie dieťaťa pri výkone rozhodnutia, ktorým sa priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas alebo pri výkone rozhodnutia o návrate maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.“	O	N	Obligatórna prítomnosť sudcu na odnimaní maloletého dieťaťa sa navrhuje pri takom výkone, kedy má pravidelne dochádzať k výkonu rozhodnutia o úprave styku dieťaťa s tým rodičom resp. osobou, ktorý maloletého nemá vo svojej osobnej starostlivosti. Rešpekt, ktorý by mala budiť osoba sudcu (funkcia), má psychologický vplyv a môže pozitívne ovplyvniť riešenie konfliktných situácií, ktoré počas odnimaní nastávajú. Ak vnímame poslanie vyššieho súdneho úradníka aj ako osoby pripravujúcej sa na povolanie sudcu a pozíciu sudcu ako supervizora, prítomnosť sudcu má potenciálne edukatívny charakter pre zvládanie budúcich situácií, keď sa profesijná pozícia vyššieho súdneho úradníka zmení. To je však iba jeden zo sprievodných benefitov.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Navrhovaný text treba jednoznačne zrušiť, nakoľko ide o zásah do rozhodovacej činnosti súdov. Súd je ten, kto musí posúdiť, prečo rodič v konkrétnom konaní nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou a teda súd musí rozhodnúť, či z nesúhlasu vyvodí závery alebo nie, či nesúhlas bude rodičovi na ťarchu alebo nie. Nie je možné zákonom paušalizovať, že súd nikdy nesmie vyvodiť závery z takéhoto nesúhlasu. Je neakceptovateľné, aby ministerstvo zakazovalo súdom posudzovať. Správanie rodičov je jednou z najdôležitejších charakteristík, pomocou ktorých súd vyhodnocuje, aká forma starostlivosti rodičov o dieťa bude najlepšia. Nesúhlas rodiča môže byť znakom nerešpektovania druhého rodiča, snahou o vylúčnú moc nad dieťaťom, môže naznačovať osobnostnú poruchu rodiča. Áno, v niektorom prípade môže byť nesúhlas rodiča oprávnenou ochranou dieťaťa pred nebezpečím. V inom prípade, kedy všetky dôkazy svedčia o tom, že najlepšou voľbou pre dieťa je striedavá osobná starostlivosť, no jeden z rodičov so striedavou starostlivosťou napriek tomu nesúhlasí, nejde o nesúhlas z dôvodu ochrany dieťaťa. Ide o neschopnosť alebo nevôľu rodiča reálne zhodnotiť a prijať skutkový stav. Z praxe veľmi dobre vieme, že k takémuto odmietaniu striedavej osobnej starostlivosti skutočne prichádza a súd musí mať možnosť posúdiť ho ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Súd preto musí mať možnosť posúdiť každý prípad samostatne. Úlohou súdu je súdiť, posudzovať. Je to dôvod, prečo vznikli súdy. Navrhované znenie súdom túto činnosť zakazuje.	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia

				najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. I bod 14 (§ 376 ods. 3 CMP) Navrhuje sa (prostredníctvom čl. I bodu 14) opraviť znenie § 376 ods. 3 CMP tak, že slovo „nariadi“ sa nahradí slovom „začne“, alebo eventuálne tak, že slová „Konanie o výkone neodkladného opatrenia“ sa nahradia slovami „Výkon neodkladného opatrenia“. Odôvodnenie: § 376 ods. 3 CMP znie takto: „Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.“. Ide však o jazykovo chybnú a zmätočnú formuláciu, keďže konanie je možné začať (a nie nariadiť). Nariadiť možno výkon rozhodnutia.	O	N	Terminológia rešpektuje platné znenie, s ktorým pracuje CMP.
Verejnosť	Čl. I bod 6 Navrhuje sa do čl. I bodu 6 doplniť lehotu, v rámci ktorej môže súd rozhodnúť o náhrade trov konania štátu, a to doplnením slov „najneskôr však do 6 mesiacov od právoplatného skončenia konania, inak nárok štátu na náhradu trov konania zaniká“. Táto lehota by mala byť prekluzívna (podobne ako napr. § 258 ods. 3 Civilného sporového poriadku), teda jej uplynutím by nárok štátu mal zaniknúť, nakoľko s ohľadom na ústavný princíp právnej istoty nie je prípustné, aby o nároku štátu mohlo byť rozhodnuté kedykoľvek bez časového obmedzenia, t. j. aj niekoľko rokov po skončení konania.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien. Tento podnet MS SR zakladá na budúce legislatívne využitie a odbornú diskusiu.
Verejnosť	Čl. III Navrhuje sa do čl. III doplniť novelizačný bod, ktorým sa vypustí ustanovenie § 52 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, ktoré umožňuje predĺžiť pestúnsku starostlivosť aj na obdobie po dosiahnutí plnoletosti. Odôvodnenie: Toto ustanovenie je zmatečné a nelogické, pretože odporuje zvyšku zákona o rodine, najmä pokiaľ o to, že do pestúnskej starostlivosti možno zveriť iba maloleté dieťa a že pestúnska starostlivosť zaniká dosiahnutím plnoletosti dieťaťa.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu nebola aktuálne táto pripomienka akceptovaná. Predkladateľ ju berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktorý môže byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre

				Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva.
Verejnosť	Čl. III Navrhuje sa do čl. III doplniť nový novelizačný bod, ktorým sa mení zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine: „§ 37 sa dopĺňa odsekom 9, ktorý znie: „Výchovné opatrenie zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) uplynutím doby, na ktorú bolo výchovné opatrenie uložené alebo obmedzené, d) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení výchovného opatrenia.“. Odôvodnenie: Navrhuje sa do § 37 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine doplniť ustanovenie upravujúce zánik výchovného opatrenia, podobne, ako je upravený aj zánik náhradnej osobnej starostlivosti (§ 47 ods. 1) alebo pestúnskej starostlivosti (§ 52 ods. 1).	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu nebola aktuálne táto pripomienka akceptovaná. Predkladateľ ju berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktorý môže byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva.
Verejnosť	Čl. III Navrhuje sa do čl. III doplniť nový novelizačný bod, ktorým sa mení zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine: „§ 55 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie: „Ústavná starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení ústavnej starostlivosti.“. Odôvodnenie: Navrhuje sa doplniť ustanovenie upravujúce zánik ústavnej starostlivosti, ktoré v zákone o rodine doposiaľ absentuje. Zákon o rodine už obsahuje ustanovenia upravujúce zánik náhradnej osobnej starostlivosti (§ 47 ods. 1) aj pestúnskej starostlivosti (§ 52 ods. 1). S ohľadom na to je nelogické, aby v zákone absentovalo obdobné ustanovenie v prípade ústavnej starostlivosti. Rovnako je v súlade s princípom právnej istoty žiaduce, aby bol v zákone jasne definované, kedy dochádza k zániku ústavnej starostlivosti. Nevyhnutnosť tohto ustanovenia vyplýva aj z toho, že v praxi sa vyskytol minimálne jeden absurdný prípad, že súd zjavne v rozpore so zákonom vedome nariadil ústavnú starostlivosť aj na obdobie po plnoletosti.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu nebola aktuálne táto pripomienka akceptovaná. Predkladateľ ju berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktorý môže byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva.
Verejnosť	Čl. III Navrhuje sa do čl. III doplniť nový novelizačný bod, ktorým sa mení zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine: „V § 54 ods. 2 sa slovo „dieťa“ vo všetkých tvaroch nahrádza slovami „maloleté dieťa“ v príslušnom tvare.“ Odôvodnenie: Ide o spresňujúcu legislatívno-technickú úpravu. Zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine ustanovuje, že ústavná starostlivosť je jedným zo spôsobov náhradnej starostlivosti o maloleté dieťa (§ 44), avšak v § 54 ods. 2 nie je použitý pojem „maloleté dieťa“, ale iba „dieťa“. Je preto potrebné zosúladiť toto ustanovenie so zvyškom zákona o rodine, čím sa zároveň aj v tomto ustanovení explicitne upresní, že ústavnú starostlivosť je možné nariadiť iba maloletému dieťaťu. Nevyhnutnosť tohto spresnenia vyplýva aj z toho, že v praxi sa vyskytol minimálne jeden absurdný prípad, že súd zjavne v rozpore so zákonom vedome nariadil ústavnú starostlivosť aj na obdobie po plnoletosti.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu nebola aktuálne táto pripomienka akceptovaná. Predkladateľ ju berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktorý môže byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva.
Verejnosť	Správa o účasti verejnosti na tvorbe právnych predpisov Navrhuje sa doplniť za tretiu vetu tento text: 1. Problém reprezentácie a inklúzie 1.1 Chýbajúce mapovanie aktérov a selektívnosť 1.2 Presvedčenie, že strešné organizácie zastupujú všetkých Odôvodnenie: Chýba systematické mapovanie aktérov, ktorých sa daná politika dotýka, a ktorí by tým pádom mali byť do nej zapojení. MS SR kontaktovalo organizácie, s ktorými už v minulosti spolupracovalo a s ktorými mali skúsenosť, že nie sú priveľmi kritické. V dôsledku toho sa aktéri, na ktorých sa zabudlo, sami prihlásili počas procesu a dožadovali sa zapojenia. Neskorším vstupom do už rozbehnutého procesu boli znevýhodnení voči ostatným. MS SR nevytvorilo Medzirezortnú pracovnú skupinu pravdepodobne kvôli tomu, že tam mali byť ľudia z MNO, ktorí mu kvôli kritike nevyhovovali. MS SR preferovalo zapájanie tzv. strešných organizácií, ktoré združujú viacero mimovládnych organizácií. Takáto prax sa stávala problémom v momente, ak bola strešná organizácia situovaná do pozície hlavného hovorca daného sektora a záujmy tých, ktorí sú členmi konkurenčných organizácií, prípadne tých, ktorí nie sú nijako registrovaní zostali opomenuté. MS SR považuje za dostatočné, ak je prizvaná utajená organizácia, pretože ju vníma ako organizáciu reprezentujúcu všetkých ľudí zo súdených rodín a všetky ich organizácie. Samotná utajovaná organizácia sa takémuto vnímaniu bráni,	O	N	Na príprave materiálu pracovali odborníci z viacerých sekcií na MS SR vrátane odborníkov z aplikačnej praxe. Cieľom medzirezortného pripomienkového konania je umožniť v zmysle Legislatívnych pravidiel vlády SR nielen ústredným orgánom štátnej správy, ale aj zainteresovaným subjektom, občianskym združeniam, resp. verejnosti ako takej flexibilnou vecnou formou participovať na príprave jednotlivých konkrétnych paragrafov návrhu zákona formou podnetov a pripomienok uplatnených cez portál SlovLex. Predkladateľ má následne možnosť oboznámiť sa s nimi, vykonať

pretože všetkých nezduhuje ani nereprezentuje, a tiež sa stáva, že MS SR to použije ako argument, že ľudia zo súdenných rodín boli prizvaní k spolupráci. 1.3 Presúvanie zodpovednosti za oslovenie aktérov na mimovládne organizácie Ak boli strešné organizácie požiadané, aby oslovili zainteresovaných aktérov v oblasti, v ktorej pôsobia, takmer výlučne oslovovali vlastnú členskú základňu. V praxi sa ukazuje, že mimovládne organizácie medzi sebou mnohokrát „súperia“ o obmedzené zdroje a nie vždy majú záujem vpúšťať do procesov ďalšie organizácie a aktérov. Navyše, prioritným cieľom mimovládnych organizácií je obhajoba záujmov vlastných členov a v tomto kontexte neprekvapuje ich pasivita k zapájaniu ďalších zainteresovaných aktérov. 1.4 Presvedčenie, že nie je potrebné osloviť priamo cieľové skupiny V participatívnych procesoch prevládala expertná participácia, naopak vynechané boli cieľové skupiny, ktorých sa daná politika najviac dotýka. Cieľové skupiny nie sú vnímané ako subjekty, disponujúce tzv. žitou skúsenosťou (lived experience), ktorá sa nedá nahradiť expertným poznaním. Navyše, zapájanie mimovládnych organizácií pracujúcich s nejakou cieľovou skupinou je často vnímané ako dostatočné na zapojenie danej skupiny. Ide však, prinajlepšom, o sprostredkovanú participáciu, ktorej príčiny môžu spočívať v presvedčení, že niektoré skupiny nie sú kompetentné participovať. 1.5 Vytváranie bariér Zapájaniu verejnosti často stáli v ceste rôzne bariéry, ktoré sa v tej najjednoduchšej podobe manifestovali napríklad ako organizácia stretnutí v pracovnom čase. Najmarkantnejšie však boli v prípade rôznych znevýhodnených či zraniteľných skupín. Napríklad procesy, ktoré riešili problematiku ľudí so zdravotným postihnutím, sa konali v priestoroch, ktoré nie sú bezbariérové, nebolo dostupné tlmočenie do posunkového jazyka, prerokúvané materiály neboli dostupné vo formáte vhodnom pre ľudí s postihnutím a podobne. „Ak je tvorba politík nastavená na „štandardného“ občana, potom je zrejme, že ľudia so zdravotným postihnutím môžu participovať len s vynaložením nemalého úsilia.“ (predstavitel/ka MNO) 2. Nízka transparentnosť vo fáze rozhodovania 2.1 Účastníci prestali dostávať informácie Aj procesy, ktoré boli z hľadiska priebehu hodnotené kladne, sa vyznačovali nedostatkom transparentnosti vo fáze, kedy dochádzalo ku kľúčovým rozhodnutiam. Práve túto fázu považovali účastníci za extrémne dôležitú a ministerstvá ešte zvyšovali všeobecnú nervozitu, ak prestali práve v tejto fáze poskytovať informácie. „Čím viac sa blížilo ukončenie procesu prípravy novely, tým menej a menej informácií zo strany ministerstva bolo poskytnutých. Na začiatku bola snaha počúvať účastníkov, potom to bolo čoraz direktívnejšie, neposkytovali sa informácie...“ (predstavitel/ka MNO) 2.2 Finálny materiál nedostatočne odrážal výstupy z participatívneho procesu Prax ukazuje, že zatiaľ nie je zvykom jasne odlišovať výstup z participatívneho procesu, v ktorom by boli jasne zachytené pozície jednotlivých strán a samotný materiál (napr. text koncepcie, zákona, stratégie a pod.). V dôsledku toho účastníci buď nevedia, do akej miery boli ich pripomienky zohľadnené alebo, čo je častejší prípad, nadobudnú pocit, že materiál vôbec nereflektuje výstupy participatívneho procesu. V horšom prípade bol návrh politiky zaslaný účastníkom neskoro, resp. na jeho prečítanie mali tak málo času, že jeho kvalitu nedokázali relevantne zhodnotiť. V takých prípadoch vznikali podozrenia, že štátny orgán chce presadiť zmeny, s ktorými by aktéri procesu nesúhlasili. „Neexistuje zápisnica, ktorá obsahuje, na čom sme sa dohodli, na čom sme sa nedohodli. A pripravuje sa novela zákona, ktorá nijako neodráža to, čo sa dialo v pracovných skupinách. Prednesie sa návrh na poslednom stretnutí a dostanete ho v lepšom prípade pol dňa pred tým, než sa to deje a už sa s tým nič nedá robiť.“ (predstavitel/ka MNO) 3. Chýbalo skladanie účtov a spätná väzba k pripomienkam Hoci účastníci pracovných skupín aj verejných prerokovaní a workshopov mali zväčša možnosť pripomienkovať priamo na mieste a zasielať pripomienky aj písomne, nedostali nijakú spätnú väzbu o tom, či a do akej miery boli ich pripomienky zohľadnené v samotnom materiáli (napr. v paragrafovom znení alebo v texte koncepcie či stratégie). Za nedostatok participácie vo väčšine procesov je možné pokladať aj zapojenie aktérov len do počiatočnej fázy tvorby politiky a nie do implementačnej a hodnotiacej fázy. Skladanie účtov voči verejnosti zo strany štátneho orgánu už nikto aktívne nekontroloval ani nepresadzoval. „Participácia stále nie je na Slovensku ujasneným a jednoznačne uchopeným pojmom, často skĺzava len do dvoch polôh. Jednou je zapájanie verejnosti prostredníctvom volených zástupcov vo voľbách a druhou polohou je snaha o vypočutie názorov rôznych skupín na isté témy, avšak nie ich priame zapojenie do tvorby politík, ich implementácie a vyhodnocovania.“ (expert/ka na participáciu) 4. Nejasné ciele, pravidlá a zadanie 4.1 Nejasné zadanie Až prekvapivo často bola zmysluplná participácia účastníkov sťažená tým,		odbornú analýzu, rozbor a komparatistiku všetkých doručených podnetov/pripomienok a následne ich komplexne vyhodnotiť, prípadne riešiť otázky vecí formou rozporových konaní. Rovnako tak, sú zverejňované na webovom sídle Úradu vlády SR materiály, o ktorých rokuje Legislatívna rada vlády SR a vláda SR. Žiadny návrh zákona nemôže reálne pri akejkoľvek snahe predkladateľa a kompromisom robeným nielen v rámci rozporových konaní v plnom rozsahu vyhovieť všetkým pripomienkujúcim subjektom.
---	--	--

že nevedeli, akú podobu bude mať konečný výstup. A naopak, v prípadoch kedy boli presvedčení o tom, že to vedia, ich čakali neprijemné prekvapenia. Nejasné zadanie vyvolávalo nedôveru a pôsobilo dojmom, že organizátori procesu sami nevedia, čo chcú. “Potom sme sa dozvedeli, že nebude zákon, ale novela. Minister zvolal celú pôvodnú pracovnú skupinu. Novelu nám poslali pár dní predtým a zošokovaní sme prišli na stretnutie.” (predstaviteľ/ka MNO) 4.2 Nevyjasnené ciele Pokiaľ si zúčastnené strany hneď v úvode procesu neprediskutovali základné ciele tak, aby boli jasne stanovené a všetkými stranami одобrené, v neskoršom priebehu procesov sa to negatívne prejavilo rôznymi spôsobmi. Priebeh procesu napríklad ukázal, že aj dohodnuté ciele medzi partnermi boli chápané odlišne alebo vyšli najavo latentné ciele zúčastnených subjektov, ktoré v úvode neformulovali. „... Od začiatku sme hovorili, že chceme vedieť, aký má byť ten cieľ. Lebo keby bol jasne pomenovaný, vieme na to nastaviť opatrenia, (...) napríklad keby sme vedeli, že cieľom je zvýšiť vymožitelnosť práv, tak budeme robiť a presadzovať opatrenia v tejto oblasti...” (predstaviteľ/ka MNO) 4.3 Nezrozumiteľný proces Zmysluplnú participáciu komplikovala aj nedostatočná zrozumiteľnosť procesu pre účastníkov, ktorí napríklad nevedeli, aký status v procese má ich pracovná skupina a nakoľko záväzné sú jej odporúčania. Pri dlhších procesoch dochádzalo ku strate kontinuity a orientácie v procese, kedy účastníci prestali rozumieť logickej následnosti jednotlivých krokov. Pri uplatnení modelu všeobecnej pracovnej skupiny a tematických podskupín zväčša nefungoval prenos informácií medzi hlavnou skupinou a podskupinami. Ak bol proces riadený výlučne predstaviteľmi ministerstva, oni jediní mali vlnad do všetkých úrovní procesu. “Tu, na Slovensku, keď sa ide do procesov, nikdy nie je jasné základné rámcovanie procesu: o čom sa ide hovoriť, akou formou, aký výstup, kto je za to zodpovedný, aké bude trvanie, aké sú finančné náklady. Treba poskytnúť jasné rámce.” (predstaviteľ/ka MNO) 5. Absencia partnerského prístupu 5.1 Nedostatok partnerského prístupu voči verejnosti Zúčastnené subjekty v procesoch v štátnej správe sa len zriedkavo cítili v pozícii partnerov štátneho orgánu; práve naopak, procesy sa vyznačovali deficitmi v partnerskej komunikácii. Ak ministerstvá vystupovali z pozície ústredného štátneho orgánu, ktorý presadí svoje predstavy bez ohľadu na želania a potreby ostatných, oslabovalo to mieru dôvery na strane zainteresovaných aktérov. Tí sa ďalej zúčastňovali procesov len pasívne alebo prestali chodiť úplne. „Participácia má byť o partnerstve, a nie o tom, že tvorca politiky si odľakne, že niekoho prizval, lebo inak ľudia prídu zopárkrát, ale potom sú už frustrovaní, že to nikam nevedie a prestanú chodiť.” (predstaviteľ/ka MNO) Okrem formálnosti procesov aktéri kritizovali aj dominantné postavenie niektorých aktérov, ktorí dokázali presadiť svoje požiadavky bez ohľadu na ostatných účastníkov. Ministerstvá sa nijako nesnažili tieto mocenské nerovnosti redukovať. Rezignácia na participáciu a presvedčenie, že svoje požiadavky nie je možné presadiť účasťou na štandardných procesoch spôsobovalo, že mimovládne organizácie sa radšej spoliahli na lobbying, protesty a medializáciu problémov. „Oveľa viacej sme ako organizácia dokázali ovplyvniť nátlakovými aktivitami, politickým lobbyingom – teraz nemyslím korupciu, samozrejme – ako procesom participácie na niečo.” (predstaviteľ/ka MNO) 5.2 Nedostatok spolupráce medzi samotnými ministerstvami Analýza procesov, ktoré sa týkali prierezových politík poukazuje na dlhodobo pretrvávajúci fenomén „rezortizmu“, v rámci ktorého sa ministerstvá skôr snažia uchrániť svoju sféru vplyvu namiesto toho, aby vzájomne diskutovali ako rovnocenní partneri. Absenciou partnerského prístupu sa teda nevyznačovali len vzťahy medzi štátnymi orgánmi a aktérmi z radov verejnosti, ale aj vzťahy medzi ministerstvami navzájom. V konečnom dôsledku na to doplatila kvalita riešení a cieľové skupiny, ktoré by profitovali zo spolupráce a koordinovaného úsilia ministerstiev v prierezových témach. „Rezortné predpisy a zákony idú vždy len po jednej linke. Poskytnete niekomu službu, a keď chcete k tomu riešiť napríklad bývanie, musíte už ísť cez iné dvere. (...) Je potrebná spolupráca medzi sektormi, pokiaľ jeden z nich naštartuje proces a druhý v tom nepokračuje, tak sú to vyhodené peniaze.” (predstaviteľ/ka MNO) 6. Problémy v organizácii stretnutí Po organizačnej stránke boli stretnutia s odbornou či širšou verejnosťou poznačené neprofesionálnou prípravou a riadením. V prípade verejných podujatí napríklad nebolo zabezpečené profesionálne moderovanie, prezentujúci nedodržovali časový harmonogram a neorganizovaná diskusia často skĺzla do osobných výpovedí. Ďalším nedostatkom bola absencia tvorby uceleného záznamu z jednotlivých podujatí. Z organizačného hľadiska nebola najšťastnejšie vnímaná ani voľba termínov podujatí, ktoré sa bežne konali v pracovnom čase a počas pracovných dní. Nebolo zriedkavé, že kľúčová časť procesu sa odohrávala počas dovolenky			
---	--	--	--

a/alebo školských prázdnin. V rozhovoroch s účastníkmi zaznela aj kritika nedostatočného riadenia diskusie v rámci pracovných skupín. Stretnutia boli štandardne riadené a facilitované pracovníkmi ministerstva, ktorí však neboli účastníkmi vnímaní ako nestranní a nezávislí. V niektorých prípadoch chýbali kvalitné zápisnice a veľké pracovné skupiny viedli k pasivite niektorých aktérov, ktorí sa pri veľkom počte členov ani nedostali ku slovu. „Napríklad pri tvorbe novely zákona bola veľká pracovná skupina a efektivita bola nulová.“ (predstaviteľ/ka MNO) 7. Nedostatok času Politiky v štátnej správe mnohokrát vznikajú pod časovým tlakom, ktorý vo výsledku ovplyvňuje každú časť procesu – od krátkeho času pre zainteresované subjekty na nomináciu zástupcov do pracovných skupín, cez nedostatočný priestor na uspokojujúci dialóg a diskusiu, až po krátke lehoty na pripomienkovanie materiálov a ich predstavenie širšej verejnosti. Predovšetkým krátke lehoty na pripomienkovanie mali deštruktívny vplyv na dôveru účastníkov – sú zdokumentované prípady, v ktorých na prešudovanie podkladov mali členovia pracovnej skupiny reálne jeden pracovný deň. Ak čas mimoriadne tlačil, tvorcovia politik na oslovenie a diskusiu so širšou verejnosťou úplne rezignovali. „Keď to máte dať do porady vedenia, do MPK, tak nemáte čas na verejnú diskusiu. Vy musíte niečo predstaviť. ... To si nikto nevie predstaviť, čo je to spracovávať tie rôzne návrhy, to sa za jeden mesiac nedá urobiť. Ale ak by bol čas, tak by bola aj kapacita na to.“ (organizátor/ka procesu) 8. Deficity v informovaní Za zásadnú rezervu niektorých procesov možno považovať to, že o ich priebehu neboli na stránke rezortu publikované takmer nijaké informácie a dokumenty. Zainteresovanej verejnosti, ktorá nevstupovala do negociácií na tej hierarchicky najvyššej úrovni tak nebolo zrejmé, aké sú kľúčové orgány procesu, ich zloženie či právomoci, ani to, akým spôsobom vstup verejnosti do prípravy materiálu vlastne prebieha. Medzi účastníkmi procesu zase z dôvodu nedostatočnej informovanosti vznikali pochybnosti o tom, kto vlastne a do akej miery môže konečnú podobu politiky ovplyvňovať. Takéto procesy preto ich priami účastníci aj vonkajší pozorovatelia z radov MNO vnímali ako nedostatočne otvorené a s nejasnými pravidlami. V prípade konania podujatí pre verejnosť organizátori procesov nezriedka podcenili ich propagáciu a medializáciu. Tie zainteresované strany, ku ktorým sa informácia o ich konaní nedostala včas potom podozrievali organizátorov, že mali záujem proces otvoriť len pre určitú časť verejnosti. „Podľa mňa, ak to mal byť naozaj otvorený proces pre všetkých možných, tak to bolo rozhodne málo verejne spropagované. (...) Potom to vyzerá, ako keby to mali byť len workshopy, ktoré síce boli vyhlásené, ale možno ani veľmi nechceli, aby sa tam ľudia zúčastnili. Len sa odfajklo, že boli zorganizované.“ (predstaviteľ/ka MNO) 9. Chýbajúce personálne kapacity Závaž, ktorú predstavujú participatívne procesy je o to väčšia, že v našich podmienkach nie sú vyčlenené dostatočné zdroje. Vo viacerých prípadoch nemala štátna správa dostatočné kapacity na prípravu a realizáciu procesu, musela teda využiť služby externej organizácie. Model spolupráce medzi štátnou správou a mimovládnyimi organizáciami síce môže byť funkčný, zástupcovia štátnych orgánov však zväčša pociťovali ako handicap, že participáciu nemohli realizovať z vlastných zdrojov a museli sa spoľahnúť na odbornosť a dôveryhodnosť externých organizácií. „Ja som napríklad vnímala ako bariéru už to, že sme to museli akoby „outsourcovať“. Že sme si to nemohli urobiť z vlastných zdrojov.(...)Že sme na to nemali vytvorený mechanizmus.“ (zástupkyňa štátnej správy) Navyše, participácia v prostredí štátnej správy stále nepredstavuje bežnú prax a tvoriť verejné politiky participatívne je v mnohých smeroch komplikáciou a narušením úradnickej rutiny. Participácia v takto nastavenom systéme je vnímaná ako dobrovoľná komplikácia zadaných úloh. Ochota zapojiť verejnosť mnoho krát stojí a padá na osobnom nadšení jednotlivcov, ktorí sú presvedčení o význame takéhoto postupu. „Vy máte úlohu, vy tú úlohu máte splniť. Že si to takto skomplikujete – vaša vec. Nezakážu vám to. Ale môžete to urobiť aj tak, že si sadnete, napíšete to a budete skúšať, či vám to prejde.“ (zástupkyňa štátnej správy) 10. Chýbalo mapovanie tém v úvode procesu V prvej fáze procesu typicky chýbalo nielen systematické mapovanie aktérov, ale aj mapovanie tém, vrátane tých, ktoré by mohli byť potenciálne konfliktné. To sa v niekoľkých procesoch neskôr „vypomstilo“ organizátorom v podobe rôznych zdržaní alebo dokonca úplného zablokovania procesu. Pri mimoriadne názorovo polarizovaných témach sa dalo uvažovať o zmene formátu celého procesu (napríklad uprednostniť písomné konzultácie). Prostredníctvom online konzultácií by sa zabránilo priamym konfrontáciám tých skupín, ktorí majú radikálne odlišné názory, ich strety môžu diskusiu paralyzovať a zredukovať ju len na niekoľko tém. V niekoľkých analyzovaných procesoch museli byť účastníci			
--	--	--	--

	verejných stretnutí doslova vyvedení z miestnosti, pretože slovne útočili na ostatných diskutujúcich. „Bol to teda skutočne príšerný zážitok... bolo to o tom, kto koho viac prekričí.“ (účastník/čka verejných stretnutí) Hoci konflikty v participatívnych procesoch nie sú nevyhnutne negatívny fenomén a treba s nimi rátať ako s bežnou súčasťou procesov, neriadené a nezvládnuté konflikty sú deštruktívne z hľadiska vzťahov medzi aktérmi ako aj na úrovni spoločnosti. Počiatočný prieskum tém, postojov a záujmov dokáže včas indikovať, ktoré témy alebo časti procesu si vyžadujú špeciálnu pozornosť, pretože môžu vyústiť do vážneho konfliktu. „Tie konzultatívne procesy nemusia byť dlhé, tie odpovede sa nemusia použiť hneď na začiatku, ale môžu byť akoby nejakým prieskumom toho ministerstva. (...) Môže to indikovať prípadné problémy v tom ďalšom procese. Lebo tí, čo sa zapoja do takéhoto niečoho, tak s veľkou pravdepodobnosťou môže ten úradník očakávať, že sa mu zapoja aj do tých formálnych procesov a to ho potom môže zdržať.“ (predstavitel'/ka MNO)			
Verejnost'	Čl. I Navrhuje sa upraviť § 7 Civilného mimosporového poriadku tak, aby účastníkom konania bol vždy aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať, a to bez ohľadu na to, či ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu. Navrhované nové znenie § 7 CMP: „Účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje a ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať.“. Odôvodnenie: Nie je logické ani opodstatnené, aby o koho právach a povinnostiach sa má konať, nebol účastníkom konania (začatého na návrh) len z dôvodu, že nie je uvedený v okruhu účastníkov konania vymedzenom zákonom.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien. Návrh zákona neobsahuje novelizáciu § 7 CMP.
Verejnost'	Čl. I bod 2 Navrhuje sa v čl. I bode 2 (§ 28 ods. 1 CMP) vypustiť slová „, ak neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene“. Odôvodnenie: Zmena návrhu na začatie konania je vážny a dôležitý procesný úkon, ktorý by sa mal ostatným účastníkom doručiť písomne bez ohľadu na to, či boli prítomní na príslušnom pojednávaní.	O	N	Z platnej dikcie § 28 CMP vyplýva, že o každej zmene návrhu na začatie konania by malo byť rozhodnuté uznesením. Vo veciach, v ktorých súd môže začať konanie aj bez návrhu, a nie je v rozhodnutí viazaný návrhom, nemá táto zásada svoje opodstatnenie. Z tohto dôvodu sa explicitne navrhuje odlišiť konania, ktoré možno začať len na návrh, tak že, v konaniach, ktoré možno začať len na návrh, súd doručí zmenený návrh ostatným účastníkom do vlastných rúk, ak neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene. V konaniach, ktoré možno začať len na návrh, súd zmenu návrhu nepripustí, ak by výsledky konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu.
Verejnost'	Čl. I bod 2 Navrhuje sa v čl. I bode 2 slová „zmenený návrh“ nahradiť slovami „zmenu návrhu“. Odôvodnenie: Navrhuje sa upraviť terminológiu s poukazom na § 139 až 143 Civilného sporového poriadku. Účastník konania bude spravidla podávať zmenu návrhu (a nie zmenený návrh), teda súd spravidla nebude mať zmenený návrh k dispozícii. Doručovanie „zmeneného návrhu“ pritom evokuje, že súd by mal najprv zostaviť konsolidované znenie (pôvodného) návrhu so zapracovanou zmenou a až takto ho doručiť, čo je ťažko predstaviťelné a realizovateľné.	O	A	
Verejnost'	Čl. I bod 18 Navrhuje sa zvážiť vhodnosť slov „a ak s tým oprávnený súhlasí“ v čl. I bode 18, s ohľadom na to, že konanie o výkon rozhodnutia môže súd začať aj bez návrhu.	O	N	Navrhuje sa zákonne zamedziť aplikácii takého postupu súdu, kedy vo vykonávanom konaní súd nekoná a vyčkáva na rozhodnutie v prebiehajúcom konaní o zmene exekučného titulu (úprava práv a povinností). Explicitne sa

				ustanovuje, že ak bol exekučný titul zmenený, súd môže pokračovať vo výkone rozhodnutia podľa zmeneného exekučného titulu. Súd bude pokračovať v konaní o výkon rozhodnutia do času, kým exekučný titul nebude právoplatne zrušený alebo právoplatne zmenený. Ak dôjde k právoplatnej zmene exekučného titulu, súd bude pokračovať v konaní o výkon rozhodnutia, ak to bude možné s ohľadom na povahu zmeny a ak s tým oprávnený bude súhlasiť.
Verejnosť	Čl. IV Navrhuje sa, aby čl. I body 10 a 11 nadobudli účinnosť skôr, a to aspoň 1. septembra 2022 alebo dňom vyhlásenia. Odôvodnenie: V prípade čl. I bodov 10 a 11 ide iba o upresnenie ustanovení § 154 a § 156 Civilného mimosporového poriadku tak, aby explicitne zodpovedali pôvodnému zámeru, že na konanie je príslušný súd podľa osoby oprávnenej na výživné, a aby sa odstránil chybný výklad týchto ustanovení. Skoršia účinnosť týchto bodov je odôvodnená aj z dôvodu, aby sa minimalizovalo riziko vedenia dvoch samostatných súdnych konaní, ktoré môžu viesť k protichodným rozhodnutiam (jeden súd rozhodne o zvýšení výživného a druhý o znížení). Je preto žiadúce, aby tieto (vzájomne závislé) body nadobudli účinnosť čo najskôr.	O	N	Navrhovaná jednotná účinnosť rešpektuje dĺžku jednotlivých štádií legislatívneho procesu a potrebu zabezpečenia primeranej legisvakančnej lehoty.
Verejnosť	Čl. III - doplnenie nového bodu 6 Navrhujem do Čl. III doplniť nový bod 6, ktorý znie: 6. § 65 sa dopĺňa odsekom 4, ktorý znie: “(4) Plnoleté dieťa, ktoré má nárok na výživné od rodiča na základe rozhodnutia súdu, má povinnosť tomuto rodičovi poskytovať informácie súvisiace s nárokom na výživné a so schopnosťou samé sa živiť, ak o tieto informácie rodič požiada.” Odôvodnenie: Ak plnoleté dieťa odmieta komunikovať s rodičom, ktorý si plní voči nemu vyživovaciu povinnosť na základe rozhodnutia súdu, rodič nemá možnosť získať informácie o schopnosti dieťaťa samé sa živiť. Je nútený sa obrátiť na súd s návrhom na zrušenie vyživovacej povinnosti a to v niektorých prípadoch opakovane až do momentu, kedy súd skutočne potvrdí zrušenie vyživovacej povinnosti. Uvedená povinnosť pre dieťa poskytnúť rodičovi informácie, napr. o tom, že navštevuje školu, odbremení súdy od návrhov na zrušenie výživného a rodičia budú o zrušení žiadať až vtedy, keď dieťa bude skutočne schopné samé sa živiť alebo uzavrie manželstvo.	O	N	Podnet je uplatnený nad rámec navrhovaných zmien. Predkladateľ ho berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktoré môžu byť predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva.
Verejnosť	Článok I., bod 19. Návrhu novely, §396 CMP Navrhujem doplnenie návrhu novely o §396b v odsekoch 1-3 o možnosť zmeny doterajšieho pomalého, nekvalitného, zacykleného sudcu v k 1.12.2022 existujúcich konaniach ak trvá konanie dlhšie ako 1 rok, v tomto znení: „§ 396b Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. decembra 2022 (1) Ak k 1. decembru 2022 prebieha na súde konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022 a netrvá dlhšie ako 1 rok od začiatku konania, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa pridelujú sudcovi, ktorý je k 1. decembru 2022 zákonným sudcom v tomto konaní; to platí aj vtedy, ak sa ďalšie konanie týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov začne bez návrhu. To neplatí, ak sa (2) Ak k 1. decembru 2022, prebiehajú na súde dve alebo viac konaní podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022 a žiadne netrvá dlhšie ako 1 rok od začiatku konania, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa pridelujú sudcovi, ktorý je k 1. decembru 2022 zákonným sudcom v konaní, ktoré začalo ako posledné; to platí aj vtedy, ak sa ďalšie konanie týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov začne bez návrhu. (3) Ak na miestne príslušnom súde neprebíha k 30. novembru 2022 konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa na tomto súde pridelujú sudcovi, ktorý	O	N	V prechodných ustanoveniach sa upravuje režim pôsobenia novej právnej úpravy. Odsek 1 rieši situáciu, ak bude na súde prebiehať k 1. decembru 2022 jedno konanie. Ak ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy bude prebiehať na súde konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od pôsobenia novej právnej úpravy, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideliť sudcovi, ktorý bude ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tomto konaní. Odsek 2 sa vzťahuje na situácie, ak na súde budú k 1. decembru 2022 prebiehať dve alebo viac

	konat a rozhodoval ako posledný vo veci tohto maloletého alebo jeho súrodencov, inak sa postupuje podľa § 6a ods. 2 v znení účinnom od 1. decembra 2022.“. Navrhujem uzákoniť nový odsek (4) k novému §396b CMP v tomto znení: (4) Ak k 1. decembru 2022 prebiehajú na súde konania podľa §6a ods.1 v znení účinnom od 1.decembra 2022 dlhšie ako 1 rok od podania návrhu (začatia konania) a aspoň jedna strana sporu požiada o zmenu doterajšieho sudcu alebo sudcov, súd náhodným výberom z ostatných sudcov miestne príslušného súdu vyberie maloletému iného zákonného sudcu ak to vyťaženosť vybraného sudcu umožňuje.			takýchto konaní. Ak budú na súde prebiehať dve alebo viac takýchto konaní, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideľovať sudcovi, ktorý bude ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tom konaní, ktoré sa začalo ako posledné. Pravidlo pre ukončené konania upravuje odsek 3. Ak na miestne príslušnom súde nebude prebiehať k 30. novembru 2022 konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022, prípadné ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré napadnú v budúcnosti, sa na tomto súde budú prideľovať tomu sudcovi, ktorý konal a rozhodoval ako posledný vo veci tohto maloletého alebo jeho súrodencov. Ak toto pravidlo nebude možné v danom prípade aplikovať, bude sa postupovať podľa § 6a ods. 2 v znení účinnom od 1. decembra 2022, teda prideľovanie náhodným výberom. Rovnako budú platiť tieto pravidlá aj pre konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré sa začali resp. začnú bez návrhu ex offo. Pre úplnosť dopĺňame, že ak by bol napríklad pred účinnosťou zákona na konanie miestne príslušným okresný súd v Pezinku a z dôvodu zmeny bydliska maloletého po účinnosti zákona sa na konanie stal miestne príslušným súdom okresný súd v Košiciach, na novom miestne príslušnom súde (t.j. okresnom súde v Košiciach) by išlo o prvý návrh resp. podnet týkajúci sa tohto maloletého dieťaťa.
Verejnosť	Článok I., bod 19., §396b, nový odsek (4) Navrhujem doplnenie návrhu novely o nový odsek (4) §396b a tým o možnosť zmeny doterajšieho pomalého, nekvalitného, zacykleného sudcu v k 1.12.2022 existujúcich konaniach ak trvá konanie dlhšie ako 1 rok, v tomto znení: Navrhujem uzákoniť nový odsek (4) k novému §396b CMP v tomto znení: (4) Ak k 1. decembru 2022 prebiehajú na súde konania podľa §6a ods.1 v znení účinnom od 1.decembra 2022 dlhšie ako 1 rok od podania návrhu (začatia konania) a aspoň jedna strana sporu požiada o zmenu doterajšieho sudcu alebo sudcov, súd náhodným výberom z ostatných sudcov miestne príslušného súdu vyberie maloletému iného zákonného sudcu ak to vyťaženosť vybraného sudcu umožňuje.	O	N	V prechodných ustanoveniach sa upravuje režim pôsobenia novej právnej úpravy. Odsek 1 rieši situáciu, ak bude na súde prebiehať k 1. decembru 2022 jedno konanie. Ak ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy bude prebiehať na súde konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od pôsobenia novej právnej úpravy, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideľovať sudcovi, ktorý bude ku dňu

				nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tomto konaní. Odsek 2 sa vzťahu na situácie, ak na súde budú k 1. decembru 2022 prebiehať dve alebo viac takýchto konaní. Ak budú na súde prebiehať dve alebo viac takýchto konaní, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideľovať sudcovi, ktorý bude ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tom konaní, ktoré sa začalo ako posledné. Pravidlo pre ukončené konania upravuje odsek 3. Ak na miestne príslušnom súde nebude prebiehať k 30. novembru 2022 konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022, prípadné ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré napadnú v budúcnosti, sa na tomto súde budú prideľovať tomu sudcovi, ktorý konal a rozhodoval ako posledný vo veci tohto maloletého alebo jeho súrodencov. Ak toto pravidlo nebude možné v danom prípade aplikovať, bude sa postupovať podľa § 6a ods. 2 v znení účinnom od 1. decembra 2022, teda prideľovanie náhodným výberom. Rovnako budú platiť tieto pravidlá aj pre konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré sa začali resp. začnú bez návrhu ex off. Pre úplnosť dopĺňame, že ak by bol napríklad pred účinnosťou zákona na konanie miestne príslušným okresný súd v Pezinku a z dôvodu zmeny bydliska maloletého po účinnosti zákona sa na konanie stal miestne príslušným súdom okresný súd v Košiciach, na novom miestne príslušnom súde (t.j. okresnom súde v Košiciach) by išlo o prvý návrh resp. podnet týkajúci sa tohto maloletého dieťaťa.
Verejnosť	Čl. III - doplnenie o nový bod 5. Navrhujem doplniť Čl. III novým bodom 5 a súčasný bod 5 prečíslovať ako bod 6. 5. V § 38 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie: “(2) Súd môže pozastaviť výkon rodičovských práv a povinností rodičovi, ktorý bez vážneho dôvodu bráni druhému rodičovi vo výkone jeho rodičovských práv a povinností.” Doterajšie odseky 2 až 4 sa označujú ako odseky 3 až 5.	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien a presahujú vecné zameranie a tematiku navrhovaných zmien. Z tohto dôvodu nebola aktuálne táto pripomienka akceptovaná. Predkladateľ ju berie ako právne relevantné podnety do budúcnosti, ktorý môže byť

				predmetom diskusie pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napríklad pri revízií procesných kódexov) a zároveň ako podnety pre Komisiu pre rekodifikáciu občianskeho práva
Verejnosť	Článok III., bod 4. , §24 ods.5 ZoR č.36.2005 Navrhujem pripojiť k §24 ods.5 Zákona o Rodine: 4. V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov s formou striedavej alebo spoločnej starostlivosti má vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom.“. Odôvodnenie: Presne v tejto toxickej vete rozleptávajúcej logiku, princípy, motívy aj brzdy/protiváhy riešenia problémov/vzťahov/sporov, ktorú už tzv. „poručenská mafia“ vsunula do novely zákona OSPODaSK č.305/2004 s cieľom zamedziť usvedčeniu brániacich matiek z úmyselného bránenia v styku a vymazávania druhého rodiča zo života dieťaťa, je pes zakopaný! Táto toxická veta sa snaží zakázať súdu posudzovať nezáujem a nesúhlas rodičky s inou formou osobnej starostlivosti o dieťa ako je štandardné zverovanie detí do osobnej starostlivosti matky – pričom práve nechota upraviť starostlivosť OBOCH rodičov v najlepšom záujme (a právach) dieťaťa je najzreteľnejším prejavom rodičky/rodiča upraviť starostlivosť o dieťa v najlepšom záujme dieťaťa. Práveže premisa musí byť: "Nesúhlas jedného z rodičov s formou striedavej alebo spoločnej starostlivosti MÁ vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom". - práve preto, aby nedochádzalo k nekonečnému svojvoľnému porušovaniu najlepších záujmov dieťaťa, ktorými je mať OBOCH rodičov.	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zjavné, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej

				starostlivosti.
Verejnost'	Článok I., bod 1., §6a, doplniť o nový odsek 4 Navrhujem uzákoniť možnosť zmeny pomalého, nekalitného a častokrát v spore zacykleného prietáhového sudcu po 1 roku trvania konania začatého na návrh. Za §6 sa vkladá §6a, ktorý znie: (4) „Ak v konaniach, ktoré možno začať len na návrh nebolo rozhodnuté do 1 roka od podania návrhu, požiada jedna strana sporu/konania o zmenu sudcu, ktorému sú pridelované konania podľa odsekov 1 a 2, miestne príslušný súd náhodným výberom z ostatných sudcov miestne príslušného súdu vyberie maloletému iného zákonného sudcu.	O	N	Navrhuje sa upraviť spôsob pridelovania vecí v poručenskej agende s cieľom mať jedného poručenského sudcu na všetky konania, ktoré sa týkajú toho istého maloletého dieťaťa alebo jeho súrodencov. Cieľom je určenie jedného poručenského sudcu na dieťa až do dosiahnutia jeho plnoletosti, a to pre všetky typy poručenských konaní vrátane konania o výkon rozhodnutí vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Náhodný výber sudcu bude zachovaný pri prvom výbere, teda v momente, kedy sa práva a povinnosti maloletého dieťaťa stali prvýkrát predmetom úpravy zo strany súdu. Tento sudca bude poznať rodinu, celú vec môže posudzovať komplexne a konanie viesť efektívnejšie. Pôjde o sudcu, ktorému napadne prvému vec týkajúca sa maloletého dieťaťa. Prechodné ustanovenia v čl. I upravujú bližšie režim pridelovania vecí.
Verejnost'	Článok I., bod 6., §58 CMP Navrhujem vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely možnosť rozhodnúť o náhrade trov konania štátu AJ po rozhodnutí, ktorým sa konanie končí 1) nejde o žiadne zásadné zrýchlenie konania vo veciach maloletých 2) súdni znalci v klinickej psychológii detí/dospelých, ktorými je dôvodené v Dôvodovej správe, majú od ich vyšetrenia rodičov/deti do pojednávania dostatok času na doručenie ich nákladov/trov súdu 3) vo veciach starostlivosti o maloletých je konanie beztak oslobodené od poplatkov či súdnych trov štátu 4) toxická, s veľkým potenciálom na zneužívanie či korupciu, možnosť pre sudcov cez „náhradu trov konania štátu“ finančne trestať, šikanovať, odrádzať oprávnených rodičov od podaní napr.NO, o ktorých sudcovia nechcu rozhodovať alebo ich dlhodobo slepo zamietajú s jednoduchou výhovorkou na neodôvodnenosť či údajnú nepreukázanosť dôvodu 5) rozhodovať o trovách sa bude mimo pojednávania vo veci a strany sporu tak nebudú mať možnosť oponovať voči vyrubeným trovám Pôvodný návrh v novele: 6. Doterajší text § 58 sa označuje ako odsek 1 a dopĺňa sa odsekom 2, ktorý znie: „(2) O nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu, môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“.	O	N	Dôvodom na zmenu v § 58 ods. 2 je v nadväznosti na poznatky, ktoré vyplynuli z aplikačnej praxe, zabezpečenie rýchlosti v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých, resp. v konaniach napríklad o obmedzení spôsobilosti na právne úkony. Na pojednávaní, kde je potrebné vypočutie súdnych znalcov, znalec predloží vyúčtovanie následne po svojom výsluchu. Nakoľko podľa platnej právnej úpravy súd musí rozhodnúť aj o trovách štátu v rozsudku, nemôže tak urobiť na tom pojednávaní a pojednávanie sa následne odročuje iba kvôli trovám štátu. V praxi pritom nejde o zriedkavú záležitosť, javí sa to ako systémový problém. V týchto konaniach ide často o trovy štátu, ktoré štát znáša, ale nie je to pravidlo. S cieľom napomôcť vyriešiť tento problém, sa v § 58 ods. 2 explicitne ustanovuje, že o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu, môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Verejnosť	nový KONCEPT rozhodovania o porozvodovej.porozchodovej starostlivosti rodičov o spoločné mal.deti Nový KONCEPT -> 1.) Takže správne by mal CMP a sudy práveže nadradit' SPOLOČNÚ a STRIEDAVÚ starostlivosť nad ZVERENIE iba jednému rodičovi a nesúhlas s usporiadaním starostlivosti/UPP ako aj bránenie v styku či nedodržiavanie rozsudkov/NO vyhodnocovať ako neochotu usporiadať starostlivosť o deti v najlepšom záujme dieťaťa a na príťaž pre neochotného/neempatického rodiča pri rozhodovaní o ZVERENÍ dieťaťa do OSOBNÉJ starostlivosti iba jednému z rodičov. 2.) Budú 3 formy starostlivosti: SPOLOČNÁ, STRIEDAVÁ osobná starostlivosť OBOCH rodičov alebo ZVERENIE/OSOBNÁ starostlivosť iba JEDNÉHO=primárneho rodiča 3.) Obojstranný súhlas je treba iba v prípade SPOLOČNEJ – aj keď sa novela a dôvodová správa snažia nastaviť zákon tak, že aj STRIEDAVKA potrebuje SÚHLAS OBOCH rodičov. 4.) Všetky 3 formy sú "osobnou starostlivosťou rodiča", bud OBOCH rodičov SPOLOČNE alebo STRIEDAVO alebo IBA JEDNÉHO.rodiča 5.) Iba SPOLOČNÁ a STRIEDAVÁ osobná starostlivosť sú ROVNOCENNÉ a „v najlepšom záujme dieťaťa“. Súd je preto povinný skúmať či existujú podmienky a záujem oboch rodičov na SPOLOČNEJ alebo STRIEDAVEJ starostlivosti o dieťa, a iba v prípade neschopnosti alebo neochoty jedného z rodičov ZVERIť dieťa do osobnej starostlivosti IBA JEDNÉHO rodiča. Na všetky varianty/formy treba hľadiť a legislatívne podchytiť, zohľadniť, pamätať z pozície oboch rodičov. Som presvedčený, že takýto koncept riešenia a princípy zákonnej úpravy rozhodovania o UPP je v skutočne najlepšom záujme dieťaťa a povedie nielen k masívnemu úbytku sporov o deti a trápeniu, manipulovaniu, ohrozovaniu až týraniu detí v rodinách a vytváraní detských polosirôt, ale aj k dramatickému (a želanému) poklesu súdnych konaní v počte aj v dĺžke, ako aj k lepšej vymožitelnosti práva a práv dieťaťa a rodičov. Odôvodnenie: Keďže "odôvodnenia" v Dôvodovej správe k návrhu novely ZoR sú zavádzajúce, nesprávne, štylisticky priamo z pera poručenských advokátov (M.Kanis), logicky nesúvislé či poskrúcané, tieto vraj „odôvodnenia“ žonglujú/šibrinkujú s nedefinovanými "najlepšími záujmami dieťaťa" (ktorými v základe sú: mať OBOCH rodičov, šťastné+zdravé detstvo, rodinný život, fyzické+duševné zdravie, podmienky na priaznivý psychický+fyzický+emocionálny+sociálny vývin) - pričom práve ten "primárny najlepší záujem dieťaťa" neskôr poručenski advokáti zneužijú na vymazanie druhého rodiča skrúcaninami a zrovnávaním najlepšieho záujmu dieťaťa za týrajúcim a akúkoľvek dohodu a rešpekt k právam a záujmom dieťaťa (aj druhého rodiča) zrovnávajú s vynúteným, zmanipulovaným odmietaním stretnutí s odcudzovaným rodičom dieťaťom, pričom to Odmietanie prijímania rodičovstva od vymazávaného rodiča nie je samozrejme v skutočnosti žiadnym najlepším záujmom dieťaťa....ale len záujmom brániaceho rodiča odmietajúceho rešpektovať primárne najlepšie záujmy dieťaťa, je nutné uviesť na pravú mieru. Tento koncept náhľadu na najlepší záujem dieťaťa a na rozhodovanie o UPP je zásadne nesprávny a presne v zmysle "poručenskej mafie", proti nemu musíme zásadne vystúpiť a zmeniť ho! Moje návrhy RIEŠENÍ píšem sčasti už v tom texte, v paragrafovom znení to domyslím a naformulujem cez víkend....podnety/návrhy/nápady sú vítané. z Dôvodovej správy Čl.III. k §24 ods.3 1) "Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť." Hneď v 1. vete sa zmieša SPOLOČNÁ starostlivosť so STRIEDAVOU a zrovnávajú sa aj v aspekte/podmienke Súhlasu OBOCH rodičov, aj keď na STRIEDAVÚ starostlivosť, ktorá síce rovnako a rovnocenne uspokojuje "najlepší záujem dieťaťa" ako SPOLOČNÁ, avšak nevyžaduje súhlas OBOCH rodičov. STRIEDAVÁ alebo SPOLOČNÁ starostlivosť by mala byť základnou úpravou práv a povinností a styku rodičov so spoločnými deťmi, lebo len tieto formy - na rozdiel od	O	N	Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky si uvedomuje problémy resp. citlivosť tém, na ktoré sa v pripomienke poukazuje. Z tohto dôvodu sa rezort spravodlivosti snaží s plnou vážnosťou pristupovať k tejto obzvlášť citlivej téme, v snahe hľadať tie najvhodnejšie riešenia na vytvorenie komplexného legislatívneho rámca. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky predpokladá systémové prehodnotenie právnej úpravy vrátane jednotlivých inštitútov v súvislosti s pripravovanou rekodifikáciou, teda vykonanie komplexných zmien bude realizované v rámci nového Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o rodinnoprávnu agendu, ministerstvo v rámci projektu „Procesno-organizačný audit Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky a vybraných organizácií rezortu spravodlivosti a audit výkonu súdnej moci“ zaviedlo na pilotných súdoch multidisciplinárny prístup k problematike rozvodov s maloletými deťmi, čo znamená orientáciu na spolupracujúcich rodičov, čím sa znižuje čas prejednávania vecí. Na súdoch po zavedení tohto prístupu pôsobí špecializovaný odborník, ktorý koordinuje prvý kontakt s rodičmi a prepája ich na ďalšie profesie, ako sú mediátori a psychológovia. Sudca či sudkyňa svojou autoritou a komunikačnými zručnosťami podporuje proces, ktorého cieľom je čo najskoršie prebratie zodpovednosti za zdieľané rodičovstvo bez ohľadu na často náročný stav končiaceho sa manželstva. Na to, aby multidisciplinárny prístup prebiehal odborne a konzistentne, bola vytvorená kvalitná metodika s názvom „ZAVÁDZANIE JEDNOTNÝCH ZÁSAD MULTIDISCIPLINÁRNEHO PRÍSTUPU V RODINNOPRÁVNEJ AGENDE“. Metodika bola distribuovaná na všetky sudy a nateraz má odporúčací charakter pre postup jednotlivých súdov v spolupráci s ďalšími zainteresovanými subjektmi. Stretnutie so zástupcami občianskych združení sa uskutočnilo na úrovni pani ministerky dňa 10.5.2022.

ZVERENIA dostatočne uspokojujú primárne "najlepšie záujmy dieťaťa". Odôvodnenie je vyskladané na jednostrannom náhľade na iba jednu stranu mince, iba na záujmy deštruktívneho rodiča (8:1 zväčša matiek) odmietajúceho sa dohodnúť na akomkoľvek inom modeli starostlivosti o deti ako na zverení detí primárnemu rodičovi (8:1 zväčša matkám). 1.) tento koncept novely kompletne opomína, že na každú formu starostlivosti (jednému/striedavo/spoločne) a vlastne aj akejkoľvek činnosti, musia byť splnené 2 podmienky/aspekty: Chcieť aj Môcť, byť Ochotný aj Schopný. Teda nielen Chcieť=Ochota=Záujem=Súhlas, ale aj Schopnosti resp. práva+povinnosti (starostlivosť o dieťa vykonávajúceho rodiča/rodičov). A beztak je ten aspekt Chcieť=Ochota=Záujem=Súhlas "zákonnou rodičovskou povinnosťou" rodiča voči dieťaťu (§28 Zákona o rodine) napĺňaná nielen každodennou starostlivosťou/prítomnosťou o dieťa ale aj vyživovaním dieťaťa. To by potom aj vyživovanie či platenie výživného bolo závislé na Súhlase/dohode rodiča/rodičov. § 28 Zákona o rodine č.36/2005 (1) Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, 2.) Na základe vysvetlenia k výrazu a zmyslu Súhlas (dohoda) v bode 1.), je zrejme, že v odôvodnení konceptu novely dochádza k nielen k a) nesprávnemu náhľadu a k "žonglovaniu" s výrazom Súhlas, b) ale aj k jeho zneužitiu na preklopenie smeru/direction Súhlasu (s niečím, starostlivosťou o dieťa) zo starostlivosti o dieťa sa domáhajúceho rodiča na v starostlivosti brániacu rodičku c) ako aj k zámene subjektu vyjadrajúceho Súhlas (=plnenie si rodičovskej povinnosti starostlivosti) z dožadujúceho/ukráteného/vymazaného rodiča na brániacu rodičku d) ako aj k vytváraniu neoprávnenej premisy, že na plnenie si svojich zákonných povinností je potrebný Súhlas niekoho iného rod neoprávnenému Súhlasu vyslovujúceho Subjektu=rodiča (=to), ale aj k Schopnosť/Možnosti. žongluje s tvrdením, že Čiže zhrnuté: tu sa presadzuje, že matka musí súhlasiť s vykonávaním otcovej rodičovskej povinnosti voči dieťaťu a úplne sa tu opomína, že každý si môže vydávať súhlas len na svoje činy. 3.) "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu." Presne v tejto toxickéj vete rozleptávajúcej logiku, princípy, motívy aj brzdy/protiváhy riešenia problémov/vzťahov/sporov, ktorú už Dostál/Kanis vsunuli do Hatrákovej novely zákona OSPODaSK č.305/2004 s cieľom zamedziť usvedčeniu brániacich matiek z úmyselného bránenia v styku a vymazávania druhého rodiča zo života dieťaťa, je pes zakopaný! Práveže premisa musí byť: "Nesúhlas jedného z rodičov s formou striedavej alebo spoločnej starostlivosti MÁ vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom". Ak rodič nemá záujem o osobnú starostlivosť (=spoločnú, striedavú, iba jedného) o dieťa, tak "Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek ..." nie je podstatný...čiže ani kvôli týmto prípadom táto toxická vsuvka nie je potrebná. Ak rodič nemá záujem o osobnú starostlivosť (=spoločnú, striedavú, iba jedného) o dieťa tak je to proti najlepším záujmom dieťaťa, keďže dieťa potrebuje oboch rodičov a každý rodič má rodičovské povinnosti voči dieťaťu podľa §28 ZoR 4.) "Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné..." Rovnocenné sú tie 3 formy len z pohľadu práva resp. existencie. Ale v žiadnom prípade sa nedá hovoriť o "rovnocennosti" všetkých 3 foriem starostlivosti z pohľadu: a) primárneho najlepšieho záujmu dieťaťa (ktorými sú mať OBOCH rodičov a dostávať od OBOCH plnenie ich rodičovských povinností, šťastné+zdravé detstvo, rodinný život, fyzické+duševné zdravie, podmienky na priaznivý psychický+fyzický+emocionálny+sociálny vývin) b) stráveného času toho-ktorého rodiča s dieťaťom, budovania vzťahu, väzieb a citov c) pomeru zverovania detí matkám:otcom:striedavka v pomere 8:1:1 keď vo forme "zverenia" nie je žiadna rovnocennosť/rovnomenosť. 5.) "Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa." žonglujú/šibinkujú s nedefinovanými "najlepšími záujmami dieťaťa" pričom p Práve ten údajný "najlepší záujem dieťaťa" je pri zjavnej neochote dohodnúť sa na spoločnej/striedavej starostlivosti je zneužívaný na vymazanie druhého rodiča skrúcaniami a zrovnávaním najlepšieho záujmu dieťaťa na to, čo povie dieťa, ktoré je týrajúcim a akúkoľvek dohodu a rešpekt k právam+záujmom dieťaťa (aj druhého rodiča) nútené+manipulované k odmietaniu stretnutí a rodinného života s odcudzovaným rodičom, pričom to Odmietanie prijímania rodičovstva od vymazaného rodiča nie je určite v "primárnom" najlepšom záujme dieťaťa....to je len záujem brániaceho rodiča odmietajúceho		Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejme, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
---	--	--

	rešpektovať primárne najlepšie záujmy dieťaťa. 6.) "Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať." a) tieto kecy/dristy, ktoré snímajú z brániacej resp. "neschopnej a odmietajúcej dohodnúť sa" rodičky povinnosť dobrých úmyslov v starostlivosti o dieťa vždy v najlepšom záujme dieťaťa, sú práveže nesprávne a deformujúce celý koncept aj systém. b) "legitímny odlišný názor"? alternatívna realita? Putinove hoaxy a blúznenia o Rusoch mierotvorcoch a denacifikácii/demilitarizácii/dechemikalizácii útočných Ukrajincov?? - c) "odlišný názor" si môžu nárokovať len antivaxeri v súvislosti s očkovaním/neočkovaním, keďže si rozhodujú len sami o sebe - ale pri starostlivosti o deti je to rozhodovanie o druhých a navyiac o "chránených osobách" d) sú zamieňané slová: "hľadanie najlepšieho záujmu dieťaťa" je v skutočnosti nerešpektovaním a pošliapávaním najlepšieho záujmu dieťaťa! e) práveže NESúhlas s rovnocennými formami starostlivosti (striedavá/spoločná) a dožadovanie sa zverenia dieťaťa do svojej výlučnej osobnej starostlivosti JE prejavom neschopnosti aj neochoty dohodnúť sa na výchove+starostlivosti o dieťa s druhým rodičom a MÔŽE/MUSÍ nesúhlasiacemu rodičovi priťažovať. Súhlasim, že STRIEDAVÁ starostlivosť nie je podmienená "súhlasom OBOCH rodičov" -> vid' nenoelizovaný §24 ods.2 Zákona o rodine. Ale SPOLOČNÁ starostlivosť súhlasom OBOCH podmienená JE -> vid' novelu. S týmto textom návrhu novely pre SPOLOČNÚ starostlivosť, ale súhlasim, pretože požaduje všetky potrebné predpoklady na SPOLOČNÚ a síce aj súhlas=ochotu OBOCH žiť v režime SPOLOČNEJ starostlivosti. 2. V § 24 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie: „(2) Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o spoločnú osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem a ak obidvaja rodičia súhlasia so spoločnou osobnou starostlivosťou, súd môže zveriť dieťa do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto zaistené potreby dieťaťa.“. ALE! 1.) Hneď v 1. vete sa zmieša SPOLOČNÁ starostlivosť so STRIEDAVOU a zrovnajú sa aj v aspekte/podmienke Súhlasu OBOCH rodičov, aj keď na STRIEDAVÚ starostlivosť, ktorá síce rovnako a rovnocenne uspokojuje "najlepší záujem dieťaťa" ako SPOLOČNÁ, avšak nevyžaduje súhlas OBOCH rodičov. STRIEDAVÁ alebo SPOLOČNÁ starostlivosť by mala byť základnou úpravou práv a povinností a styku rodičov so spoločnými deťmi, lebo len tieto formy - na rozdiel od ZVERENIA dostatočne uspokojujú primárne "najlepšie záujmy dieťaťa". 2.) a) "spoločná starostlivosť" je novinka, ale určená len pre marginálny počet prípadov a aj to len pre takých, ktorí sa vedú dohodnúť na spoločnej výchove+živote s deťmi. b) "spoločná starostlivosť" nerieši ani "nelieči" zdeformovaný systém poručenskej oblasti, je to len moderný "prílepok", 3. forma starostlivosti k existujúcemu systému a konceptu c) čo je dôležité a zdá sa mi, že si nikto neuvedomuje, je, že "spoločná osobná starostlivosť" je v tej novele nejasne+nedostatočne zadefinovaná, veď ona pokrýva len právny status rodičov, čo znamená: kto je za dieťa zodpovedný (ako test použi otázku napr: či chodí dieťa do školy? Ktorý rodič je za to zodpovedný ak dieťa nechodí?) Ved pri "spoločnej starostlivosti" chýbajú ešte 2 z 3 podstatných zodpovedností, dokonca tie najdôležitejšie: 1.) kde dieťa býva?, 2.) Výživné. Na tieto aspekty poukazujú aj mnohé iné zásadné pripomienky, napr. od GP SR.			
Verejnosť	Čl. I body 10 a 11 Odporúča sa v prípade čl. I bodov 10 a 11 zvážiť zosúladienie spôsobu formulácie účastníkov konania. Podľa navrhovaného znenia budú účastníkmi konania „osoba oprávnená na výživné“ a „osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné“. Zatiaľ čo druhý účastník (osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné) je vymedzený odkazom na samotný návrh, prvý účastník (osoba oprávnená na výživné) je vymedzený „objektívne“, avšak o tom, či osoba je (alebo nie je) oprávnená na výživné, rozhoduje v konečnom dôsledku až súd v tomto konaní. Ďalej takýto okruh účastníkov explicitne nepočíta s návrhmi na zmenu (zvýšenie alebo zníženie) alebo zrušenie vyživovacej povinnosti. Odporúča sa tiež zvážiť, aby v okruhu účastníkov (čl. I bod 11, § 156 CMP) zostal uvedený aj navrhovateľ (avšak samozrejme s tým, aby príslušným súdom bol vždy všeobecný súd osoby oprávnenej na výživné).	O	A	
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované

	starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujem celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je v rozpore s Rezolúciou Rady Európy č. 2079 (2015). Rezolúcia jednoznačne povzbudzuje štáty k širšiemu využívaniu striedavej starostlivosti. V bode 5.5 vyzýva členské štáty k zavádzaniu princípu striedavej starostlivosti do legislatívy a v bode 5.9 vyzýva k informovaniu rodičov o tom, že striedavá starostlivosť môže byť vhodnou voľbou v zmysle najlepšieho záujmu dieťaťa.			nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažieť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv

	Požadujem celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko namiesto pokroku vracia Slovensko späť do minulosti. Slovenská republika sa uvedeným znením stavia proti smerovaniu vyspelých demokratických krajín, ktoré na základe nových vedeckých dôkazov z posledného desaťročia v prípadoch, keď rodičia nežijú spolu, preferujú starostlivosť oboch rodičov o dieťa pred výlučnou starostlivosťou jedného rodiča. Slovensko, ktoré už dnes v oblasti legislatívy zaostáva za vyspelým svetom, sa navrhnutým znením vracia späť, namiesto postupu vpred a dobiehaniu sveta. Namiesto využitia zahraničných skúseností v prospech slovenských detí, Slovensko naďalej podporuje rodičovské spory legalizovaním správania, ktoré spôsobuje a vyhrocuje spor.			na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujem celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko navádza k sporu. Znenie nepriamo vyzýva rodičov na nesúhlas a legalizuje takéto konanie. Nemotivuje rodičov k spoločnej dohode, práve naopak, motivuje nesúhlasiť s iným názorom a so skutkovým stavom. Navrhované znenie hovorí rodičom: vyskúšajte nesúhlasiť, vytrvajte v nesúhlase, za žiadnu cenu	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd

	nesúhlaste - nič vám za to nehrozí.			však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujem celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko zhoršuje podmienky pre činnosť súdov pričom neobsahuje žiadnu pridanú hodnotu. Na niektorých slovenských súdoch sa zavádza nový prístup k rodinnej agende inšpirovaný Cochemskou praxou. Cochemská prax považuje schopnosť rodiča dohodnúť sa a spolupracovať s druhým rodičom za veľmi dôležitú. Navrhované znenie zákona zavádza opak - prístup rodiča nie je dôležitý, nie je možné ho hodnotiť. Súdny zavádzajúce nový prístup, ktorý má byť rozšírený na celé Slovensko, budú mať výrazne sťažené podmienky pri dosahovaní rodičovských dohôd.	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si

				vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko ide o zásah do rozhodovacej činnosti súdov. Súd musí posúdiť, prečo rodič v konkrétnom konaní nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou a súd musí rozhodnúť, či z nesúhlasu vyvodí závery alebo nie, či nesúhlas bude rodičovi na ťarchu alebo nie. Nie je možné zákonom paušalizovať, že súd nikdy nesmie vyvodiť závery z takéhoto nesúhlasu. Správanie rodičov je jednou z najdôležitejších charakteristík, pomocou ktorých súd vyhodnocuje, aká forma starostlivosti rodičov o dieťa bude najlepšia. Nesúhlas rodiča môže byť znakom nerešpektovania druhého rodiča, snahou o výlučnú moc nad dieťaťom, môže naznačovať osobnostnú poruchu rodiča. Áno, v niektorom prípade môže byť nesúhlas rodiča so striedavou starostlivosťou oprávnenou ochranou dieťaťa pred nebezpečím. V inom prípade, kedy všetky dôkazy svedčia o tom, že najlepšou voľbou pre dieťa je striedavá osobná starostlivosť, no jeden z rodičov so striedavou starostlivosťou napriek tomu nesúhlasí, nejde o nesúhlas z dôvodu	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného

	ochrany dieťaťa. Ide o neschopnosť alebo nevôľu rodiča reálne zhodnotiť a prijať skutkový stav, neschopnosť akceptovať najlepší záujem dieťaťa a konať v súlade s ním. Z praxe veľmi dobre vieme, že k takémuto odmietaniu striedavej osobnej starostlivosti skutočne prichádza a súd musí mať možnosť posúdiť ho ako neschopnosť rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa. Súd preto musí mať možnosť posúdiť každý prípad samostatne. Úlohou súdu je súdiť, posudzovať. Je to dôvod, prečo vznikli súdy. Navrhované znenie súdom túto činnosť zakazuje.			z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča k vysloveniu nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Čl. III, odsek 4) - V § 24 ods. 5 sa na konci pripája táto veta: „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou ... Požadujeme celý odsek zrušiť bez náhrady nakoľko je zmätočný a nie je jednoznačne formulovaný. Zdôvodnenie: Z textu nie je jasné, ktoré konkrétne subjekty sú povinné túto požiadavku v praxi dodržiavať a pre koho je definovaná požiadavka záväzná – pre súdy? Pre prokuratúru? Pre štátne úrady? Pre sociálnu kuratelú? Pre súdnych znalcov? Pre účastníkov konania? Pre odvolacie konanie? Pre advokátov? Pre odvolacie konanie nad rámec SR? - napr. pred súdom EŠLP	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo preformulované nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na

				výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejavenie legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažiť. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Článok I., nový bod 20. (nad rámec návrhu novely a Dôvodovej správy k návrhu) V čl. I sa pridáva bod 20. V § 396b sa vkladá nový odsek 5, ktorý znie: „(5) Ak k 1.decembru 2022 prebiehajú na súde konania podľa §6a ods. 1 a obaja rodičia do 28.februára požiadajú súd o určenie rovnakého sudcu z miestne príslušného súdu, súd určí maloletému tohto sudcu za zákonného sudcu a na ustanovenia odsekov 1, 2 a 3 sa neprihliada Odôvodnenie: Táto revolučná novinka umožní rodičom zvoliť si zákonného sudcu, ku ktorému obaja majú dôveru v jeho nestrannosť, kvalitu či rýchle rozhodovanie v najlepšom záujme dieťaťa na základe dobrého chýru a práce sudcu. Navyiac je to priamy prostriedok na zvýšenie dôvery verejnosti k sudcom a súdnictvu, a zároveň nástroj na zvyšovanie kvality a rýchlosti konania sudcov a súdnych konaní.	O	N	V prechodných ustanoveniach sa upravuje režim pôsobenia novej právnej úpravy. Odsek 1 rieši situáciu, ak bude na súde prebiehať k 1. decembru 2022 jedno konanie. Ak ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy bude prebiehať na súde konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od pôsobenia novej právnej úpravy, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideľovať sudcovi, ktorý bude ku dňu nadobudnutia účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tomto konaní. Odsek 2 sa vzťahuje na situácie, ak na súde budú k 1. decembru 2022 prebiehať dve alebo viac takýchto konaní. Ak budú na súde prebiehať dve alebo viac takýchto konaní, ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov sa budú prideľovať sudcovi, ktorý bude ku dňu nadobudnutia

				účinnosti novej právnej úpravy zákonným sudcom v tom konaní, ktoré sa začalo ako posledné. Pravidlo pre ukončené konania upravuje odsek 3. Ak na miestne príslušnom súde nebude prebiehať k 30. novembru 2022 konanie podľa § 6a ods. 1 v znení účinnom od 1. decembra 2022, prípadné ďalšie návrhy na začatie konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré napadnú v budúcnosti, sa na tomto súde budú prideľovať tomu sudcovi, ktorý konal a rozhodoval ako posledný vo veci tohto maloletého alebo jeho súrodencov. Ak toto pravidlo nebude možné v danom prípade aplikovať, bude sa postupovať podľa § 6a ods. 2 v znení účinnom od 1. decembra 2022, teda prideľovanie náhodným výberom. Rovnako budú platiť tieto pravidlá aj pre konania týkajúce sa toho istého maloletého alebo jeho súrodencov, ktoré sa začali resp. začnú bez návrhu ex off. Pre úplnosť dopĺňame, že ak by bol napríklad pred účinnosťou zákona na konanie miestne príslušným okresný súd v Pezinku a z dôvodu zmeny bydliska maloletého po účinnosti zákona sa na konanie stal miestne príslušným súdom okresný súd v Košiciach, na novom miestne príslušnom súde (t.j. okresnom súde v Košiciach) by išlo o prvý návrh resp. podnet týkajúci sa tohto maloletého dieťaťa.
Verejnosť	Článok I., nový bod 21. (nad rámec návrhu novely a Dôvodovej správy k návrhu) V čl. I sa pridáva bod 21. V § 112 sa vkladá nový odsek 3, ktorý znie: „(3) Ak obaja rodičia požiadajú súd o určenie rovnakého sudcu z miestne príslušného súdu, súd určí maloletému tohto sudcu za zákonného sudcu ak to vyťaženosť vybraného sudcu umožňuje. Odôvodnenie: Táto revolučná novinka umožní rodičom zvoliť si zákonného sudcu, ku ktorému obaja majú dôveru v jeho nestrannosť, kvalitu či rýchle rozhodovanie v najlepšom záujme dieťaťa na základe dobrého chýru a práce sudcu. Navyše je to priamy prostriedok na zvýšenie dôvery verejnosti k sudcom a súdnictvu, a zároveň nástroj na zvyšovanie kvality a rýchlosti konania sudcov a súdnych konaní.	O	N	V § 112 odseku 2 druhej vete bola vykonaná zmena v zmysle zásadnej pripomienky MPSVaR SR .
Verejnosť	Článok I., §367 CMP, nový bod 22. (nad rámec návrhu novely a Dôvodovej správy k návrhu) V čl. I sa pridáva bod 22. V § 367 sa k odseku 1 pripájajú tieto slová: "Súd nemôže neodkladným opatrením autoritatívne (bez súhlasu obidvoch rodičov) zveriť dieťa do osobnej starostlivosti jedného rodiča bez určenia osobného styku s druhým rodičom. Rozsah a frekvencia osobného styku musí byť autoritatívne určená súdom len pravidelne, rovnocenne a rovnoprávne s obidvomi rodičmi. Rodičia sa môžu dohodnúť aj na inom rozsahu a frekvencii osobného stretávania.“ Navrhujem jednu z 3 Variant, čím § 367 odsek 1 znie buď: Variant_1: „Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Súd nemôže neodkladným opatrením autoritatívne (bez súhlasu obidvoch rodičov) zveriť dieťa do osobnej	O	N	V úprave neodkladných opatrení boli vykonané novelizačné zmeny v zmysle zásadných pripomienok GP SR a MPSVaR SR a záverov z rozprokových konaní.

	starostlivosti jedného rodiča bez určenia osobného styku dieťaťa s druhým rodičom. Rozsah a frekvencia osobného styku musí byť autoritatívne určená súdom len pravidelne, rovnocenne a rovnoprávne s obidvomi rodičmi. Rodičia sa môžu dohodnúť aj na inom rozsahu a frekvencii osobného stretávania.“ Variant_2: „Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Súd nemôže neodkladným opatrením autoritatívne zveriť dieťa do osobnej starostlivosti jedného rodiča bez určenia osobného styku dieťaťa s druhým rodičom. Rozsah a frekvencia osobného styku musí byť autoritatívne určená súdom v minimálnom rozsahu aspoň 2-krát za mesiac, ideálne len pravidelne, rovnocenne a rovnoprávne s obidvomi rodičmi, ak to spôsobilosť, záujem a nenásilné správanie rodiča k dieťaťu dovoľujú. Rodičia sa môžu dohodnúť aj na inom rozsahu a frekvencii osobného stretávania.“ Variant_3: „Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Súd musí v neodkladnom opatrení vždy určiť minimálny rozsah a frekvenciu styku dieťaťa s druhým rodičom na aspoň 2 hodiny 2-krát za kalendárny mesiac. Odôvodnenie: Rozvodová mafia zneužíva § 367 ods. 1 na vnútroštátne únosy detí mimo obvod súdu a zákonného sudcu bez súhlasu obidvoch rodičov, na izoláciu detí od druhého rodiča a celej polovice rodiny dieťaťa, bez určenia akéhokoľvek osobného styku s nimi, na emocionálne týranie dieťaťa a rodiča, ktorý mal do vydania neodkladného opatrenia dieťa v spoločnej alebo striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alebo rozsudkom určený obmedzený styk s dieťaťom, a na určenie nepravidelného, nerovnocenného a nerovnoprávneho osobného styku dieťaťa s rodičom, ktorý proti svojej vôli, bez možnosti vyjadriť sa k podanému neodkladnému opatreniu, nedobrovoľne a násilne prišiel o osobnú starostlivosť o dieťa, a ktorému je týmto spôsobom znemožnená jeho zákonná rodičovská povinnosť v zmysle §28 Zákona o rodine. Súdny často odnímu dieťa z osobnej starostlivosti rodiča tak, že neumožnia akéhokoľvek udržiavanie osobného styku rodiča s dieťaťom a neurčia vôbec žiadny osobný styk dieťaťa s rodičom, či už tento rodič ostal bývať v pôvodnom bydlisku dieťaťa alebo sa odsťahoval, násilne roztrhnú všetky dovtedajšie väzby dieťaťa a poškodeného rodiča tým, že neurčia vôbec žiadny osobný styk dieťaťa s druhým rodičom.			
Verejnosť	článku III. V článku III. sa dopĺňa bod 6. s týmto znením: 6. Za § 24 sa vkladajú § 24a až § 24l, ktoré vrátane nadpisu znejú: „OSOBNÁ STAROSTLIVOSŤ Základné ustanovenie § 24a (1) Osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa (ďalej len "osobná starostlivosť") je viacero osobitne usporiadaných, na seba nadväzujúcich a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú rovnosť v právach a povinnostiach manželov, ktorí sú otcom a matkou maloletého dieťaťa, ich povinnosť žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie v prípadoch, ak sa manželia rozvedú alebo otec a matka maloletého dieťaťa prestanú žiť v spoločnej domácnosti. (2) Osobná starostlivosť, na základe ktorej vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a jeho otcom a matkou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím. (3) Osobnou starostlivosťou je a) ponechanie povinnosti rodičov starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie aj po rozvode ich manželstva alebo zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti jeho otca a matky (ďalej len „spoločná starostlivosť“), b) zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti jeho otca a matky (ďalej len „striedavá starostlivosť“), a c) zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jeho otca alebo matky (ďalej len „starostlivosť otca alebo matky“). (4) Pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov osobnej starostlivosti súd zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa. Spoločná starostlivosť § 24b (1) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže súd ponechať povinnosť rodičov starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie aj po rozvode ich manželstva (ďalej len ponechanie) alebo zveriť maloleté dieťa do spoločnej starostlivosti. Osobou, ktorej môže byť maloleté dieťa takto zverené, sa môže stať len otec a matka s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorý má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, zaručuje, že bude spoločnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. (2) Pri ponechaní alebo	O	N	Pripomienka je uplatnená nad rámec navrhovaných zmien, takáto vecná zmena by mala byť vo všeobecnosti predmetom MPK. MS SR zakladá tento podnet na ďalšiu diskusiu pri príprave budúcich legislatívnych zmien (napr. rekodifikácií OZ).

zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým blaho maloletého dieťaťa, ak otec a matka spĺňajú stanovené predpoklady. (3) V rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu. (4) Otec a matka, ktorým bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti, sú povinní vykonávať spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávali pred rozvodom manželstva alebo v čase, keď spolu žili. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má otec a matka iba v bežných veciach. Ak otec alebo matka predpokladá, že rozhodnutie druhého rodiča maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad, pri konkrétnom rozhodnutí otca alebo matky, preskúmal súd. (5) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a § 33. (6) Otec a matka maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností v plnom rozsahu, ak im bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. Otec a matka majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. Ak sa otec a matka, ktorým bolo maloleté dieťa takto ponechané alebo zverené nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh otca alebo matky súd. (7) Vyživovacia povinnosť otca a matky voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká. (8) Súd pri rozhodovaní o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti neurčí otcovi a matke povinnosť poskytovať maloletému dieťaťu výživné, ani rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im neuloží povinnosť, aby si výživné poukazovali vzájomne, ak im bolo maloleté dieťa ponechané alebo zverené do spoločnej starostlivosti. § 24c (1) Maloleté dieťa môže byť ponechané v spoločnej starostlivosti otca a matky alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky. (2) Maloleté dieťa môže byť ponechané v spoločnej starostlivosti alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky, so súhlasom otca a matky. (3) Maloleté dieťa nemôže byť ponechané v osobnej starostlivosti alebo zverené do spoločnej starostlivosti otca a matky, ak súd otcovi alebo matke zasiahne do rodičovských práv a povinností podľa § 38, ak otec alebo matka nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu alebo ak je spoločná starostlivosť spojená s ťažko prekonateľnou prekážkou. § 24d (1) Spoločná starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou otca alebo matky, d) právoplatným rozhodnutím súdu o zániku ponechania alebo zverenia maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení spoločnej starostlivosti, f) súhlasom otca a matky. (2) Súd zruší spoločnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak otec alebo matka zanedbáva maloleté dieťa, alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak otec alebo matka o to požiada. (3) Ak zanikla spoločná starostlivosť podľa odseku 1 písm. f) a otec a matka maloletého dieťaťa naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa, súd môže na návrh otca alebo matky, ponechať maloleté dieťa v ich striedavej starostlivosti alebo zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, najmä s ohľadom na jeho citové väzby k otcovi a matke a stabilitu výchovného prostredia. (4) Ak otec alebo matka zomrie, zostáva dieťa v osobnej starostlivosti žijúceho rodiča. (5) Ak zanikne spoločná starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e), súd rozhodne o ďalšej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Striedavá starostlivosť § 24e (1) Ak otec a matka nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť spoločnú starostlivosť o maloleté dieťa z príčin, ktoré sú zrejme dlhodobé a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o jeho zverení do striedavej starostlivosti otca a matky, ktorí majú záujem osobne sa starať o dieťa a spĺňajú stanovené predpoklady. (2) Ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, môže súd zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti. Osobou, ktorej môže byť maloleté dieťa takto zverené, sa môže stať len otec a matka s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorí majú spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s nimi žijú v spoločnej domácnosti, zaručujú, že budú striedavú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. (3) Maloleté dieťa môže byť zverené do striedavej starostlivosti otcovi a matke. Pri zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti otca a matky je potrebný súhlas aspoň jedného rodiča. Maloleté dieťa nemôže byť zverené do striedavej starostlivosti otca a matky, ak súd niektorému z rodičov zasiahne do rodičovských práv a povinností podľa § 38, ak otec alebo matka nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu			
---	--	--	--

alebo ak je striedavá starostlivosť spojená s ťažko prekonateľnou prekážkou. (4) V rozhodnutí podľa odseku 1 súd vymedzí rozsah práv a povinností otca a matky k maloletému dieťaťu. § 24f (1) Maloleté dieťa, ktoré je v spoločnej starostlivosti, alebo starostlivosti otca alebo matky, môže byť pred rozhodnutím súdu o jeho zverení do striedavej starostlivosti dočasne rozhodnutím o neodkladnom opatrení v striedavej starostlivosti, ak otec alebo matka má záujem o striedavú starostlivosť. Maloleté dieťa, ktoré je v spoločnej starostlivosti, môže byť takto zverené do striedavej starostlivosti otca a matky so súhlasom otca alebo matky. (2) Ak do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 1 nepodá otec alebo matka návrh na začatie konania o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, dočasné zverenie maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti uplynutím tejto lehoty zanikne. § 24g (1) Otec a matka sú povinní vykonávať striedavú starostlivosť o maloleté dieťa v rozsahu, v akom ju stanovuje § 28. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má otec a matka iba v bežných veciach. Ak otec alebo matka predpokladá, že rozhodnutie druhého rodiča maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad, pri konkrétnom rozhodnutí druhého rodiča, preskúmal súd. (2) Na správu majetku maloletého dieťaťa sa primerane použijú ustanovenia § 32 a 33. (3) Ak bolo maloleté dieťa zverené do striedavej starostlivosti, ustanovenie § 30 ods. 2 sa použije primerane. (4) Maloleté dieťa, ktoré žije striedavo v domácnosti s otcom aj matkou, je povinné podieľať sa osobnou pomocou, a pokiaľ má príjem z vlastnej práce, aj príspevkom z tohto príjmu, na spoločných potrebách rodiny. (5) Počas striedavej starostlivosti otec a matka maloletého dieťaťa vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti v rozsahu, v akom patria rodičom. Otec a matka majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do striedavej starostlivosti. Ak sa otec a matka nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd. (6) Ustanovenia odsekov 1 až 5 sa primerane použijú aj na dočasné zverenie maloletého dieťaťa podľa § 24f. § 24h Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti určí otcovi a matke povinnosť poskytovať maloletému dieťaťu výživné, rozsah ich výživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali k rukám druhého rodiča, alebo rozhodne podľa § 62 ods. 6. § 24ch (1) Striedavá starostlivosť zaniká a) dosiahnutím plnoletosti dieťaťa, b) smrťou maloletého dieťaťa, c) smrťou otca alebo matky, d) umiestnením maloletého dieťaťa do ochrannej výchovy alebo nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, e) právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení striedavej starostlivosti, f) súhlasom otca a matky. (2) Súd zruší striedavú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak otec alebo matka zanedbáva starostlivosť o maloleté dieťa, alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to požiadajú otec aj matka. (3) Ak zanikla striedavá starostlivosť podľa odseku 1 písm. f) a otec a matka naďalej nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť striedavú starostlivosť o maloleté dieťa, súd môže na návrh jedného z rodičov ponechať maloleté dieťa v ich spoločnej starostlivosti alebo zveriť maloleté dieťa do spoločnej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého dieťaťa, najmä s ohľadom na jeho citové väzby k otcovi a matke a stabilitu výchovného prostredia. (4) Ak otec alebo matka zomrie, zostáva maloleté dieťa v osobnej starostlivosti žijúceho rodiča. (5) Ak s tým otec, matka a maloleté dieťa zverené do striedavej starostlivosti súhlasia, môže súd z dôležitých dôvodov predĺžiť striedavú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti. (6) Ak zanikne striedavá starostlivosť z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. c) alebo e) súd rozhodne o ďalšej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. § 24i Podmienky poskytovania prídavku na dieťa a daňového bonusu a ich výšku upravuje osobitný zákon. 1) 1) Zákon č. 600/2003 Z. z. o prídavku na dieťa a o zmene a doplnení zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení a zákon č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov Osobná starostlivosť otca alebo matky § 24j (1) Spoločná starostlivosť alebo striedavá starostlivosť má prednosť pred osobnou starostlivosťou otca alebo matky. Pred nariadením osobnej starostlivosti otca alebo matky je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti. (2) Súd môže nariadiť osobnú starostlivosť otca alebo matky len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je druhým rodičom vážne ohrozená, alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave, alebo ak druhý rodič nemôže zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nie je možné zveriť do spoločnej starostlivosti, alebo do striedavej starostlivosti. (3) Ak súd nerozhodol podľa § 38, sú otec a matka maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok. (4) Súd môže výnimočne			
---	--	--	--

nariadiť osobnú starostlivosť otca alebo matky aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná. (5) V rozhodnutí, ktorým súd nariaďuje osobnú starostlivosť otca alebo matky, musí presne označiť adresu trvalého pobytu dieťaťa, ktoré má byť zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky. Pri rozhodovaní o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičovi, ktorému nie je zverené do osobnej starostlivosti a na jej zachovanie. (6) Z dôležitých dôvodov môže súd predĺžiť osobnú starostlivosť otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti. § 24k (1) Súd sústavne sleduje spôsob výkonu osobnej starostlivosti otca alebo matky a najmenej dvakrát do roka hodnotí jej účinnosť, najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, otcom, matkou a maloletým dieťaťom a prípadnú zmenu adresy miesta trvalého a prechodného pobytu maloletého dieťaťa. Ak zistí, že sú splnené podmienky na zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti, začne konanie aj bez návrhu. (2) Ak súd zistí, že maloleté dieťa spĺňa predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti, začne aj bez návrhu konanie o zverení dieťaťa do spoločnej alebo striedavej starostlivosti. Súd postupuje rovnako, ak zistí, že predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti sú splnené už pred nariadením osobnej starostlivosti otca alebo matky podľa § 24j ods. 1. (3) Súd zruší osobnú starostlivosť otca alebo matky najmä vtedy, ak je možné maloleté dieťa zveriť do spoločnej starostlivosti alebo do striedavej starostlivosti, alebo ak zanikli dôvody, pre ktoré bola nariadená. § 24l (1) Maloleté dieťa, ktoré je dočasne rozhodnutím súdu o neodkladnom opatrení v starostlivosti otca alebo matky, ak otec alebo matka má záujem o striedavú starostlivosť, môže byť takto zverené iba so súčasným určením rozsahu a frekvencia stretávania sa maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo neodkladným opatrením zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky, podľa pravidiel, že koľko má dieťa rokov, toľko dní súvisle mu súd určí styk s rodičom, ak sa rodičia nedohodnú na inom rozsahu a frekvencii styku maloletého dieťaťa s rodičom. (2) Ak do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia podľa odseku 1 nepodá otec alebo matka návrh na začatie konania o zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, dočasné zverenie maloletého dieťaťa do starostlivosti otca alebo matky uplynutím tejto lehoty zanikne." Odôvodnenie: Pri príprave návrhu zákona bolo potrebné upraviť aj koncepciu osobnej starostlivosti o maloleté dieťa tak, aby sa odstránila doterajšia roztrieštenosť právnej úpravy. Z tohto dôvodu bola zahnutá do návrhu zákona i spoločná starostlivosť a starostlivosť otca alebo matky, ktorá síce vykazuje prvky zásahov do rodičovských práv a povinností podľa § 38, avšak svojím charakterom je prevažne súkromnoprávnou inštitúciou. K § 24a S cieľom odstrániť doterajšiu roztrieštenosť právnej úpravy osobnej starostlivosti o maloleté dieťa boli do samostatných ustanovení zahrnuté všetky formy osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, teda aj spoločná starostlivosť a starostlivosť otca alebo matky. Formulačné vymedzenie osobnej starostlivosti o maloleté dieťa je dôsledkom odstránenia doterajšej roztrieštenosti právnej úpravy a začlenenia spoločnej osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom a matkou a osobnej starostlivosti o maloleté dieťa otcom alebo matkou do návrhu zmeny a doplnenia zákona o rodine. V dikcii odseku 1 § 24a je zdôraznená dočasnosť všetkých spôsobov upravených v prvej časti, piatej hlavy zákona o rodine. Zo systematického zaradenia jednotlivých foriem osobnej starostlivosti o maloleté dieťa je potrebné vyvodit' ich prioritu. Výchova je tu chápaná v širšom slova zmysle ako starostlivosť o osobu maloletého dieťaťa, pri ktorej dochádza aj k podstatným rozhodnutiam. Zahŕňa starostlivosť o výchovu, o rozvoj individuálnych telesných a duševných schopností maloletého dieťaťa. Na rozdiel od osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, ktorú môžu zabezpečovať aj osoby, ktoré nie sú zákonnými zástupcami dieťaťa. Aj v prípade zverenia maloletého dieťaťa do niektorej z foriem osobnej starostlivosti sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední otec a matka, prípadne poručník. V návrhu zákona je pojem výchova používaný v širšom zmysle. V ostatných prípadoch je použitý pojem osobná starostlivosť. K § 24b až § 24d Pre zverenie maloletého dieťaťa do spoločnej osobnej starostlivosti jeho otca a matky je zavedená legislatívna skratka spoločná starostlivosť. Novo sa explicitne v návrhu zákona zakotvuje obdobne ako u striedavej starostlivosti a starostlivosti otca alebo matky rozloženie jednotlivých častí rodičovských práv a povinností a ich výkon medzi otcom a matkou, ktorým bolo maloleté dieťa zverené do spoločnej starostlivosti. Odsek 7 § 24b vyslovuje expressis verbis zásadu, ku ktorej už v			
--	--	--	--

minulosti dospelá právna teória a súdna prax. Súd by mal pri rozhodovaní o tom, komu ponechá alebo zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti dať prednosť predovšetkým otcovi a matke, ku ktorým má dieťa citový vzťah (obidvaja rodičia) a sú osobou blízkou. Pod pojmom otec a matka sa rozumejú rodičia. Zákon o rodine stanovuje, že rodičovstvo je spoločnosťou mimoriadne uznávaným poslaním ženy a muža. Spoločnosť uznáva, že pre všestranný a harmonický vývin dieťaťa je najvhodnejšie stabilné prostredie rodiny tvorenej otcom a matkou dieťaťa. Spoločnosť poskytuje rodičovstvu nielen svoju ochranu, ale aj potrebnú starostlivosť, najmä hmotnou podporou rodičov a pomocou pri výkone rodičovských práv a povinností (čl. 3). Manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie (§ 18). V porovnaní s manželstvom je cieľom a obsahom inštitútu ponechania alebo zverenia maloletého dieťaťa otcovi a matke osobná starostlivosť otca a matky o maloleté dieťa. Účelom ponechania a zverenia je výkon osobnej starostlivosti o maloleté dieťa. Ak by bol zákonný dôvod na zásah do rodičovských práv a povinností (§ 38), bolo by možné zveriť dieťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky v prípade, ak by súd zasiahol do rodičovských práv a povinností, alebo rodič dobrovoľne súhlasí s odňatím dieťaťa zo svojej osobnej starostlivosti, ak by nebol ochotný osobne sa o dieťa starať. V § 24d sú upravené zákonné dôvody zániku spoločnej starostlivosti. V prípade, že súhlasia otec a matka maloletého dieťaťa so zánikom ponechania alebo zverenia do spoločnej starostlivosti podľa § 24c a otec alebo matka má naďalej záujem zabezpečiť striedavú starostlivosť, súd môže zveriť dieťa do striedavej starostlivosti, ak zistí, že otec a matka naďalej nezabezpečujú spoločne jeho osobnú starostlivosť. K § 24e S cieľom odstrániť roztrieštenosť platného právneho stavu a v nadväznosti na Legislatívny zámer Občianskeho zákonníka, bola do návrhu zákona včlenená úprava troch foriem osobnej starostlivosti. Napriek tomu, že striedavá starostlivosť vykazuje i verejnoprávne rysy, svojím charakterom je zväčša súkromnoprávnou inštitúciou. Preto dochádza k jej zaradeniu do prevažne súkromnoprávneho predpisu. V porovnaní s platným právnym stavom v zákone č. 217/2010 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zostáva právna úprava vo všeobecnosti zachovaná. V odseku 1 sa zavádza legislatívna skratka otec a matka. Rozdiel oproti inštitútu ponechania alebo zverenia dieťaťa do spoločnej starostlivosti a striedavej starostlivosti spočíva v tom, že ak so striedavou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá starostlivosť v záujme dieťaťa. V § 24b ods. 4 sa konštatuje, že pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov osobnej starostlivosti súd zvolí, vždy prihliadne na záujem dieťaťa. Ak existujú už v dobe rozhodovania súdu predpoklady, že otec a matka budú schopní zabezpečiť osobnú starostlivosť o dieťa, je vhodnejšie zveriť dieťa do spoločnej starostlivosti podľa ustanovenia § 24c (napr. otec dieťaťa alebo matka študuje dennou formou na vysokej škole vo vzdialenom meste, v ktorom býva na internáte). Návrh zákona sa vracia k explicitnému zakotveniu krátkodobých príčin na strane otca a matky (rovnako ako v minulosti zákon č. 217/2010 Z. z.) V zmysle § 367 ods. 1 CMP (neodkladné opatrenie vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého), neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Z tohto dôvodu postačí na začatie konania aj podnet maloletého dieťaťa. K § 24f Doterajšie rozhodovanie vo všetkých prípadoch, keď je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny súdom určený za kolízneho opatrovníka vyvoláva závažné pochybnosti s ohľadom na článok 41 odsek 4 Ústavy SR a článok 9 Dohovoru o právach dieťaťa. Novelou zákona o rodine č. 217/2010 Z. z. sa uzákonilo, že ak sú otec a matka spôsobilí maloleté dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o maloleté dieťa otec a matka záujem, tak súd môže zveriť maloleté dieťa do striedavej starostlivosti, ak je to v záujme maloletého dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby maloletého dieťaťa. Ak so striedavou starostlivosťou súhlasí otec alebo matka maloletého dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá starostlivosť v záujme maloletého dieťaťa práve pre rozpor dovedy platného zákona o rodine s uvedenými ustanoveniami Ústavy SR a Dohovoru o právach dieťaťa. Z uvedeného dôvodu sa umožňuje súdu rozhodovať o fakultatívnom dočasnom zverení maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti, len v dvoch prípadoch. Ak ide o maloleté dieťa s nariadenou osobnou starostlivosťou otca alebo matky, pretože k tomu došlo rozhodnutím súdu. V ostatných prípadoch sa vyžaduje súhlas otca alebo matky maloletého dieťaťa.			
--	--	--	--

	K § 24g až § 24i Návrh zákona sa vracia k výslovnému zakotveniu základnej povinnosti otca a matky starať sa osobne o dieťa, tak ako to určujú Odporúčania výboru ministrov RE č. 4/1984 o rodičovskej zodpovednosti a Odporúčanie Rec (2006)19 Výboru ministrov členským štátom o politike na podporu pozitívneho rodičovstva i Rezolúcia Rady Európy č. 2079 (2015) Rovnosť postavenia mužov a žien a spoločná rodičovská zodpovednosť: úloha otcov. Konceptia právnej úpravy práv a povinností otca a matky (právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach) zostáva zachovaná. Pri správe majetku maloletého dieťaťa v bežných veciach sa odkazuje na primerané použitie pravidiel obsiahnutých v § 32. Povinnosť maloletého dieťaťa podieľať sa na spoločných potrebách rodiny (koadjutorium) má maloleté dieťa voči otcovi a matke (§ 43 ods. 2). V prípade striedavej starostlivosti má manžel, ktorý nie je rodičom dieťaťa, ak žije s rodičom dieťaťa v domácnosti (manžel matky maloletého dieťaťa a manželka otca maloletého dieťaťa podľa § 30 ods. 2) právo a súčasne povinnosť podieľať sa na výchove dieťaťa. Vyživovacia povinnosť otca a matky (prípadne prarodičov) voči maloletému dieťaťu naďalej trvá. Výslovné zakotvenie spôsobov zániku striedavej starostlivosti obsahuje aj platná právna úprava (CMP). Upresňuje sa explicitne úprava zániku striedavej starostlivosti a možnosť súdu až následne pri splnení zákonných podmienok, rozhodnúť o tom, že dieťa môže na návrh jedného z rodičov, ponechať v ich spoločnej osobnej starostlivosti. (§ 100 CMP sa vzťahuje len na manželov a maloleté deti z ich manželstva). Novo sa navrhuje možnosť súdu predĺžiť striedavú starostlivosť až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, ak s tým súhlasia otec, matka i dieťa. Ide o výnimočné prelomenie zákonného dôvodu zániku striedavej starostlivosti dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. V súvislosti s neodkladným opatrením vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, ktoré časovo predchádza konaniu o striedavej starostlivosti sa ukladá súdom, aby v situácii, ak striedavá starostlivosť zanikla z dôvodu právoplatného rozhodnutia súdu, skúmali, či nie sú u dieťaťa splnené predpoklady spoločnej starostlivosti (obdobne sa navrhuje tento postup aj pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu). Účelom navrhovanej úpravy je zefektívnenie procesu zisťovania blaha dieťaťa. Ak súd zistí, že tieto predpoklady sú splnené začne aj bez návrhu konanie o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Maloletému dieťaťu sa tým naplní jeho blaho, čím sa urýchlí budúci proces osobnej starostlivosti otcom a matkou, kedy sa súd už nebude musieť zaoberať touto otázkou. Toto konanie nadobúda v praxi význam najmä, v súvislosti s určením, či je potrebný súhlas otca a matky, ktorí sú zákonnými zástupcami maloletého dieťaťa s jeho ponechaním alebo zverením do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Nakoľko verejnoprávne aspekty striedavej starostlivosti sa prejavujú práve vo veciach hmotného zabezpečenia, sprostredkovaní vzťahu dieťaťa s otcom a matkou a určením striedania rodičovských domácností otca a matky je potrebné, aby tieto otázky zostali naďalej regulované normami verejného práva, teda v osobitných predpisoch a nie v súkromnoprávnom kódexe. K § 24j Keďže i v prípade zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky sú za jeho riadnu výchovu naďalej zodpovední otec a matka (obidvaja rodičia), je namieste výstižnejšie pomenovanie tejto formy osobnej starostlivosti. Otec a matka, ktorým patrí právo vychovávať maloleté dieťaťa sú vo svojom práve obmedzení len v tej časti, ktorá bola priznaná § 38. Dôvody zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti otca alebo matky sú rôzne (aj nepriaznivá sociálna alebo zdravotná situácia na strane otca alebo matky). Zo systematického začlenenia osobnej starostlivosti otca alebo matky na záver poradia všetkých ostatných spôsobov osobnej starostlivosti vyplýva, že sa uplatní len vtedy, keď predošlé formy nemohli predchádzať. Už zo samotnej definície osobnej starostlivosti otca alebo matky v § 24a je zrejmé, že aj osobná starostlivosť otca alebo matky musí byť vždy len dočasným opatrením. Táto skutočnosť je zdôraznená v porovnaní s doterajším znením (§ 24) výslovné v návrhu zákona, ktorý ukladá súdnej praxi povinnosť skúmať, či maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti, ktoré majú prednosť pred osobnou starostlivosťou otca alebo matky. Záonné predpoklady pre nariadenie osobnej starostlivosti otca alebo matky boli prevzaté z pôvodného § 38. Iné vážne dôvody na strane otca alebo matky môžu mať napr. dlhodobu nepriaznivú sociálnu, či zdravotný charakter (bytová otázka). Zdôraznená je výnimočnosť tejto formy osobnej starostlivosti otca alebo matky. Väzba na rodičovské práva a povinnosti a ich výkon je vyjadrená v odseku 3. Navrhované ustanovenie sa vyrovnáva s faktom, že pri nariadení osobnej starostlivosti otca alebo			
--	--	--	--	--

matky nie je možné jednoznačne v zákone vysloviť, komu a v akom rozsahu patria jednotlivé komponenty rodičovských práv. Každý konkrétny prípad závisí od toho, či a k akému zásahu do rodičovských práv došlo (resp. či sú dané dôvody pre zásah do rodičovských práv a povinností). Súd je povinný preverovať, či neprichádzajú do úvahy ako vhodné osoby na výkon osobnej starostlivosti otec a matka, ktorí majú k maloletému dieťaťu blízky citový vzťah. V odseku 5 § 24j sa navrhuje ďalšia obligatórna obsahová náležitosť rozhodnutia o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky - označenie otca alebo matky, ktorému má byť maloleté dieťa zverené. Cieľom tejto úpravy je zabezpečiť well-being rodiny a blaho maloletého dieťaťa, keďže to, kde bude umiestnené už v okamihu samotného nariadenia osobnej starostlivosti otca alebo matky je často v rozpore s § 35. V doterajšej praxi k tomu dochádzalo až vo fáze realizácie súdneho rozhodnutia, kedy matka alebo otec až následne oznámil súdu svojvoľnú zmenu adresy trvalého bydliska maloletého dieťaťa založenú súhlasnou vôľou otca a matky alebo na podklade rozhodnutia súdu. Na konanie o rozvod manželstva je miestne príslušný súd, v ktorého obvode mali manželia posledné spoločné bydlisko, ak v obvode tohto súdu má bydlisko aspoň jeden z nich. Inak je miestne príslušný všeobecný súd toho manžela, ktorý návrh nepodal. Ak takto príslušnosť súdu nemožno určiť, je príslušný všeobecný súd navrhovateľa (§ 92 CMP). Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý v čase začatia konania bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom (§ 112 ods. 1 CMP). Adresou bydliska a bydliskom maloletého dieťaťa je miesto, kde maloleté dieťa trvale býva zo súhlasnej vôle rodičov alebo na podklade rozhodnutia súdu; adresou bydliska ani bydliskom maloletého dieťaťa nie je miesto, kde sa maloleté dieťa náhodile nachádza napr. následkom svojmocného opatrenia niektorého z rodičov (Inštrukcia ministerstiev spravodlivosti, zdravotníctva, vnútra, školstva a kultúry a Štátneho úradu sociálneho zabezpečenia zo 7. júna 1965 č. 734/1965 - L-MS, ktorou sa upravuje postup pri výkone rozhodnutí o výchove maloletých detí - por. č. 4/1965 Zbierky smerníc a oznámení Ministerstva spravodlivosti, čiastka 6-7/1965). Návrh zákona príkladmo rozvíja pri rozhodovaní súdu o nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky kritérium záujmu maloletého dieťaťa s cieľom pôsobiť na to, aby boli zachované citové väzby maloletého dieťaťa k otcovi aj matke, nedochádzalo k pretrhávaniu väzieb maloleté dieťa - rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti a najmä vnútroštátnym únosom maloletých detí svojvoľným rozhodnutím rodiča, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti otca alebo matky (protiprávne premiestnenie maloletého dieťaťa jedným rodičom proti vôli či bez súhlasu rodiča druhého). https://advokatnidenik.cz/2020/08/21/vnitrostatni-unos-nezletileho-ditete-novy-fenomen-ktery-resi-advokati-cim-dalcastej/ https://advokatnidenik.cz/2021/02/17/symposium-vnitrostatni-unosy-nezletilych-deti-ii-tentokrat-o-bydlisti-skole-lekari/ Normálne je byť normálnym. Normálne je sa nesúdiť. Normálne je sa (minimálne ohľadne spoločného maloletého dieťaťa) dohodnúť. Možnosťou predĺženia osobnej starostlivosti otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti sa navrhuje možnosť súdu predĺžiť osobnú starostlivosť otca alebo matky až na jeden rok po dosiahnutí plnoletosti dieťaťa, ak s tým súhlasia otec, matka i dieťa. Ide o výnimočné prelomenie zákonného dôvodu zániku osobnej starostlivosti otca alebo matky dosiahnutím plnoletosti dieťaťa. K § 24k a § 24l Doterajšia úprava sledovania realizácie rozhodnutia o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti otca alebo matky (§ 37 a § 47 zákona o rodine; § 12 zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov) sa ukázala ako nedostatočná. Cieľom navrhovanej úpravy v § 24k je prelomiť nevyhovujúci právny stav a jeho dopad v aplikačnej praxi. Sprisňujú sa pravidlá sledovania spôsobu výkonu a hodnotenia účinnosti osobnej starostlivosti otca alebo matky. Súd je povinný ex offio v obligatórne určených dvoch intervaloch v priebehu jedného roka sledovať v súčinnosti so zainteresovanými subjektami, otcom, matkou a maloletým dieťaťom spôsob výkonu osobnej starostlivosti otca alebo matky a preverovať, či neprichádzajú do úvahy ako vhodní vychovávatelia otec aj matka, ktorí majú k dieťaťu blízky citový vzťah; ako aj možnosť striedavej starostlivosti. Rovnako ako v prípade zániku striedavej starostlivosti z vymedzených dôvodov, sa navrhuje, aby pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu súdy skúmali, či nie sú u maloletého dieťaťa splnené predpoklady na zverenie do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Platná právna úprava v zákone o rodine			
--	--	--	--

	neobsahuje žiadnu zmienku o možnosti zrušenia osobnej starostlivosti otca alebo matky ešte pred dovŕšením 18. roku veku dieťaťa. Z tohto dôvodu sa navrhuje priamo v zákone ustanoviť súdom povinnosť zrušiť osobnú starostlivosť otca alebo matky, predovšetkým vtedy, keď bude splnená jedna z dvoch na sebe nezávislých alternatív uvedených v odseku 3 § 24k. Vzhľadom na zmenu spoločenských pomerov a možnosti budúceho vzniku určitých nepredvídaných situácií v praxi bol zvolený príkladný spôsob uvedenia dôvodov na zrušenie osobnej starostlivosti otca alebo matky. V súvislosti s neodkladným opatrením vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého, ktoré časovo predchádza konaniu o osobnej starostlivosti otca alebo matky sa ukladá súdom, aby v situácii, ak spoločná starostlivosť alebo striedavá starostlivosť zanikla z dôvodu právoplatného rozhodnutia súdu, skúmali, či nie sú u dieťaťa splnené predpoklady spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti pred, ale i po nariadení osobnej starostlivosti otca alebo matky v rámci sledovania spôsobu jej výkonu. Účelom navrhovanej úpravy je zefektívnenie procesu zisťovania blaha dieťaťa. Ak súd zistí, že tieto predpoklady sú splnené začne aj bez návrhu konanie o ponechaní alebo zverení maloletého dieťaťa do spoločnej starostlivosti alebo striedavej starostlivosti otca a matky. Maloletému dieťaťu sa tým naplní jeho blaho, čím sa urýchli budúci proces osobnej starostlivosti otcom a matkou, kedy sa súd už nebude musieť zaoberať touto otázkou. Toto konanie nadobúda v praxi význam najmä, v súvislosti s určením, či je potrebný súhlas otca a matky, ktorí sú zákonnými zástupcami maloletého dieťaťa s jeho ponechaním alebo zverením do starostlivosti otca alebo matky.			
Verejnost'	Čl. I body 10 a 11 Vítam zámer MS SR upresniť § 154 a 156 Civilného mimosporového poriadku (čl. I body 10 a 11) tak, aby na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb bol vždy príslušný súd podľa osoby oprávnenej na výživné, čo zodpovedá aj pôvodnému zámeru Civilného mimosporového poriadku. Navrhujem zotrvať na tomto zámere a nevyhovieť návrhom a pripomienkam, v ktorých sa (bez relevantných dôvodov) navrhuje vypustenie týchto bodov.	O	A	
Verejnost'	Článku I., bod 6. Dôvodovej správy k úprave §58 CMP Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely možnosť rozhodnúť o náhrade trov konania štátu AJ po rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, pretože: 1) nejde o žiadne zásadné zrýchlenie konania vo veciach maloletých 2) súdni znalci v klinickej psychológii detí/dospelých, ktorými je dôvodené v Dôvodovej správe, majú od ich vyšetrenia rodičov/detí do pojednávania dostatok času na doručenie ich nákladov/trov súdu 3) vo veciach starostlivosti o maloletých je konanie beztak oslobodené od poplatkov či súdnych trov štátu 4) toxická úprava, s veľkým potenciálom na zneužívanie či korupciu, možnosť pre sudcov cez „náhradu trov konania štátu“ finančne trestať, šikanovať, odrádzať oprávnených rodičov od podaní napr.NO, o ktorých sudcovia nechcú rozhodovať alebo ich dlhodobo slepo zamietajú s jednoduchou výhovorkou na neodôvodnenosť či údajnú nepreukázanosť dôvodu 5) rozhodovať o trovách sa bude mimo pojednávania vo veci a strany sporu tak nebudú mať možnosť oponovať voči vyrubeným trovám	O	N	Dôvodom na zmenu v § 58 ods. 2 je v nadväznosti na poznatky, ktoré vyplynuli z aplikačnej praxe, zabezpečenie rýchlosti v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých, resp. v konaniach napríklad o obmedzení spôsobilosti na právne úkony. Na pojednávaní, kde je potrebné vypočutie súdnych znalcov, znalec predloží vyúčtovanie následne po svojom výsluchu. Nakoľko podľa platnej právnej úpravy súd musí rozhodnúť aj o trovách štátu v rozsudku, nemôže tak urobiť na tom pojednávaní a pojednávanie sa následne odročuje iba kvôli rozhodnutiu o náhrade trov konania štátu. V praxi pritom nejde o zriedkavú záležitosť, javí sa to ako systémový problém. V týchto konaniach ide často o trovy štátu, ktoré štát znáša, ale nie je to pravidlo. S cieľom napomôcť vyriešiť tento problém, sa v § 58 ods. 2 explicitne ustanovuje, že o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu, môže súd rozhodnúť samostatným uznesením aj po vydaní rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.
Verejnost'	Článok III., bod 4. , §24 ods.5 ZoR č.36.2005 Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely pridanie vety „Nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou	O	N	Ustanovenie § 24 odseku 5 bolo po stretnutí so zástupcami občianskych združení preformulované

	starostlivosťou alebo spoločnou osobnou starostlivosťou obidvoch rodičov nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu.“ do §24 ZoR. Odôvodnenie: Presne v tejto toxickvej vete rozleptávajúcej logiku, princípy, motívy aj brzdy/protiváhy riešenia problémov/vzťahov/sporov, ktorú už tzv. „poručenská mafia“ vsunula do novely zákona OSPODaSK č.305/2004 s cieľom zamedziť usvedčeniu brániacich matiek z úmyselného bránenia v styku a vymazávania druhého rodiča zo života dieťaťa, je pes zakopaný! Táto toxická veta sa snaží zakázať súdu posudzovať nezaujím a nesúhlas rodičky s inou formou osobnej starostlivosti o dieťa ako je štandardné zverovanie detí do osobnej starostlivosti matky – pričom práve neochota upraviť starostlivosť OBOCH rodičov v najlepšom záujme (a právach) dieťaťa je najzreteľnejším prejavom rodičky/rodiča upraviť starostlivosť o dieťa v najlepšom záujme dieťaťa. Práveže premisa musí byť: "Nesúhlas jedného z rodičov s formou striedavej alebo spoločnej starostlivosti MÁ vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom". - práve preto, aby nedochádzalo k nekonečnému svojvoľnému porušovaniu najlepších záujmov dieťaťa, ktorými je mať OBOCH rodičov.			nasledovne: „Riadne odôvodnený nesúhlas jedného z rodičov so striedavou osobnou starostlivosťou nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti sa dohodnúť na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu; súd však vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.“ Povaha spoločnej osobnej starostlivosti si vyžaduje súhlas (dohodu) oboch rodičov, i keď v prípade striedavej osobnej starostlivosti môže nastať situácia, že postačí súhlas len jedného z rodičov. Nesúhlas jedného z rodičov s akoukoľvek formou starostlivosti nemá vplyv na posudzovanie jeho schopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ani mu nemôže byť inak na ťarchu. Všetky tri formy zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti rodičov sú rovnocenné a súd medzi nimi rozhoduje na základe posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa. Preto ani nesúhlas rodiča s niektorou z týchto foriem nemôže mať pre tohto rodiča negatívne následky, ani nemôže byť považovaný za prejav neschopnosti dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom, ale len za prejav legitímneho odlišného názoru pri hľadaní najlepšieho záujmu dieťaťa, a v tomto rozsahu nemôže rodičovi, ktorý vyslovil svoj nesúhlas, pri ďalšom rozhodovaní súdom o forme starostlivosti priťažovať. Toto pravidlo platí len v prípade, že nesúhlas rodiča je riadne odôvodnený, t.j. odôvodnený spôsobom, z ktorého je pre súd zrejmé, aké dôvody vedú rodiča v vyslovení nesúhlasu. Dôležitým momentom právnej úpravy je to, že sa vždy musí akcentovať záujem dieťaťa. Inak povedané, záujem dieťaťa je vždy rozhodujúci bez ohľadu na to, aké sú dôvody pre vyslovenie nesúhlasu zo strany rodiča s niektorou z foriem osobnej starostlivosti.
Verejnosť	Článok I., bod 13. DS (správne bod 12. Návrhu novely), §374 CMP Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely pretože v navrhovanom znení §374 ods.2 pod Pojednávania, ktoré netreba nariadiť nie sú taxatívne vymenované pojednávania o výkon NO podľa §367 ani podľa §365 pri vážnom ohrození života, zdravia a priaznivého vývinu maloletého dieťaťa. Takouto úpravou sa cez simulovanú "obligatornosť pojednávania" de	O	A	Do § 374 odseku 2 písmena d) bol doplnený aj výkon neodkladných opatrení. Úprava neodkladných opatrení bola po MPK zmenená v zmysle pripomienok GP SR a MPSVaR SR

	facto zamedzí konaniam o výkon neodkladných opatrení!!!			a v nadväznosti na závery z rozporových konaní.
Verejnosť	Čl. I., bod 5, §42 CMP Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely v Čl.I bod 5. úpravu §42 CMP, keďže nie je pádny dôvod predlžovať lehotu na vyhotovenie rozsudku z doterajších 10 kalendárnych na 10 pracovných dní a nie je to v záujme zrýchlenia súdnych konaní. Čl.I, bod 5. V § 42 sa za slovo „desiatich“ vkladá slovo „pracovných“.	O	A	
Verejnosť	Článok I., body 10. a 11. Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely! Argument, že pri odlišných bydliskách rodiča a plnoletého dieťaťa v prípade podania návrhu na zníženie výživného otcom je miestne príslušným súd v bydlisku otca a vtedy by na pojednávanie muselo cestovať plnoleté dieťa je nedostatočne silný. Pri odlišných bydliskách strán sporu vždy musí niekto cestovať dlhšie na súd. Jedná sa o plnoleté dieťa, nie o maloleté vyžadujúce sprievod dospelé osoby. Pri v inom meste študujúcich plnoletých deťoch oprávnených na výživné je často miestne príslušný súd v inom meste, kraji ako kde býva študent, takže cestovať na súd musí cezpoľný študent tak či tak. Navyiac, doterajšia úprava a vznik rozdielných miestne príslušných súdov pri odlišných bydliskách rodiča a plnoletého dieťaťa práveže umožňuje posúdenie zníženia výživného aj iným súdom, nielen stále tým istým, ktorý rozhoduje o zvýšení výživného (na návrh oprávneného plnoletého dieťaťa). Text návrhu novely v Článku I.: 10. V § 154 sa slovo „navrhovateľa“ nahrádza slovami „osoby oprávnenej na výživné“. 11. V § 156 sa slovo „navrhovateľ“ nahrádza slovami „osoba oprávnená na výživné“.	O	N	Podľa platnej právnej úpravy miestna príslušnosť súdu na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa. Cieľom tejto úpravy bolo poskytnúť strane oprávnenej „výhodu“ domáceho súdu. Avšak pod tieto konania patrí aj návrh na zmenu, resp. zrušenie vyživovacej povinnosti. V tomto prípade, ak osoba povinná podá návrh na zníženie výživného, je navrhovateľom a tým pádom má výhodu príslušnosti svojho „domáceho“ súdu. V praxi tak musí napríklad plnoleté dieťa z Košíc cestovať na súd miestne príslušný podľa otca do Bratislavy v prípade jeho návrhu na zníženie výživného na plnoleté dieťa. Z tohto dôvodu sa navrhuje, aby zámer úpravy vyjadrený zákonodarcom v § 154 platil vždy pre osobu oprávnenú na výživné, bez ohľadu na to, či je navrhovateľom.
Verejnosť	Článok I., bod 13., §374 CMP Vymazať, zrušiť, vypustiť z návrhu novely, pretože je nekonzistentné (aj v Dôvodovej správe) s poznatkami z aplikáciej praxe uvedenými v bode 15. Článku I., a povedie k predlžovaniu konania, k obštrukciám a hľadaniu nedefinovaných tzv. „ospravedlniteľných dôvodov“ podľa toxickej vyhlášky č.207/2016, ktorá je masívne zneužívaná na nedodržiavanie rozsudkov, pošliapavanie práv dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov, manipulovanie až týranie detí psychickým domácim násilím nerešpektujúcim neempatickým rodičom s cieľom nanútiť dieťaťu odmietanie stretnutí s oprávneným a cielene vymazávaným rodičom – pričom sa tento absolútne neprirodzený prejav dieťaťa neadekvátne prezentuje ako údajne rozhodujúci o „najlepšom záujme dieťaťa“ (bez ohľadu na vek a rozumové schopnosti maloletého). "Obligatórnosť pojednávania" úplne tuneluje a znefunkčňuje konania o výkon súdneho rozhodnutia a toxicky rozleptáva "vymožiteľnosť práva/rozhodnutia"! Z Dôvodovej správy k bodu 15 (nesprávne označenú v DS ako bod 14.) Článku I.: „Zásada obligatórneho pojednávania vyjadrená v navrhovanom § 374 ods. 1 nemá viesť k predlžovaniu konania, jej opodstatnenie je vysvetlené vyššie (k čl. I bod 12. § 374). V praxi možno vysledovať prípady, kedy fáza, v ktorej sudca v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých rozhoduje o tom, či nariadi výkon rozhodnutia, alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietne, je zbytočne neadekvátne predlžovaná, čo nie je v záujme maloletého dieťaťa.“ 1) Úmyselné nedodržiavanie rozsudkov - idúce ruka v ruke s týraním detí domácim násilím (§208 TZ strašenie, stresovanie, väznenie, ponižovanie atd) a manipulovaním detí k odcudzeniu a zavrhnutiu si druhého rodiča – je v Dôvodovej správe nazývané "konfliktnou situáciou" medzi rodičmi - , ktorú vraj má vyriešiť akási mediácia a nie súd....hmm, aj Putin podobne obľubuje svet, že on je mierotvorca, že vojna nie je vojnou ale len "špeciálnou vojenskou operáciou" a že neútočí Rusko na Ukrajinu, ale všetci ostatní útočia na Rusko. Slaboduché odôvodnenia k bodu 13. Článku I., kedy sa predkladateľovi novely obligatórne pojednávanie namiesto rozhodnutia o nariadení výkonu rozhodnutia vraj "javí byť" efektívny spôsob riešenia vzniknutej konfliktnéj situácie. Pozícia sudcu reprezentuje vo	O	ČA	Ustanovenie § 374 bolo po MPK zmenené. Navrhuje sa explicitne ustanoviť zásadu, že v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých súd na prejednanie veci obligatórne nariadi pojednávanie. Platná právna úprava v § 374, podľa ktorej pojednávanie netreba nariaďovať, môže nabádať sudcu k tzv. rozhodovaniu od stola bez nariadenia pojednávania. Uskutočnenie pojednávania pred nariadením výkonu rozhodnutia sa javí byť efektívny spôsob riešenia vzniknutej konfliktnéj situácie. Pozícia sudcu reprezentuje vo vnímaní spoločnosti úradnú autoritu. Touto autoritou smerujúc k dobrovoľnému plneniu môže sudca pôsobiť iba v priamom kontakte s účastníkmi konania. Sudca má rôzne možnosti, vie výchovne pôsobiť na účastníkov a dohovorom ich viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutím uložených povinností. Má priestor účastníkov poučiť o možnosti súdu začať konať ex officio, napríklad o zmene zverenia dieťaťa druhému rodičovi

	vnímaní společnosti úřední autoritu. Sudca má různé možnosti, vie výchovne pôsobiť na účastníkov a dohovorom ich viesť k dobrovoľnému plneniu rozhodnutí uložených povinností" degraduje "inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia" a prenáša tým rozhodovanie v konaní zo súdu na mediáciu a na svojvôľu tej strany sporu, ktorá rozsudok úmyselne nedodržiava. Dôvodová správa fabuluje o "úradnej autorite sudcu" v situáciách keď voči svojvôli a zločinom brániacej zväčša rodičky nepomáha ani "autorita zákona". 2) v navrhovanom znení §374 ods.2 pod Pojednávania, ktoré netreba nariadiť nie sú taxatívne vymenované pojednávania o výkon NO podľa §367 ani podľa §365 pri vážnom ohrození života, zdravia a priaznivého vývinu maloletého dieťaťa.			v prípade nerešpektovania úpravy styku zo strany rodiča, ktorému je dieťa zverené. Výsledkom pojednávania môže byť tiež uloženie povinnej mediácie rodičom, či uloženie povinnosti absolvovať psychologické poradenstvo. Konanie o výkone rozhodnutia vo veciach maloletých možno rozdeliť na tri fázy. Prvá fáza predchádza rozhodnutiu v merite veci a má smerovať k zisteniu skutkového stavu pre vydanie rozhodnutia a tiež k zisťovaniu dôvodov neplnenia. V druhej fáze súd rozhodne uznesením o nariadení výkonu alebo zamietnutí návrhu na výkon rozhodnutia. V tretej fáze súd uskutoční výkon nariadený rozhodnutím v prípade, ak nedošlo k jeho dobrovoľnému plneniu. Pojednávanie je žiadúce uskutočniť najmä v prvej fáze, kedy súd má rozhodnúť, či nariadi výkon alebo zamietne návrh na nariadenie výkonu a tiež po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia predtým, než dôjde k uskutočneniu núteného výkonu rozhodnutia podľa § 379. V odseku 2 je upravené prelomenie zásady vyjadrenej v odseku 1. Pojednávanie netreba nariaďovať, ak ide o výkon rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní. Požiadavka urýchleneho postupu v týchto veciach vyplýva z medzinárodných záväzkov vrátane práva Európskej únie. Podľa článku 28 Nariadenia Rady (EÚ) 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí <i>orgán príslušný na výkon, na ktorý sa podal návrh na výkon rozhodnutia o nariadení návratu dieťaťa do iného členského štátu, koná o tomto návrhu urýchlene</i>. Ďalšie prelomenia, ktoré sú uvedené v písmenách b) až d) odseku 2, vyplývajú zo samotnej povahy a účelu daných konaní a potreby operatívneho výkonu rozhodnutia v záujme dieťaťa.
Verejnosť	K celému návrhu zákona Vzhľadom na charakter návrhu zákona (novelizácia o. i. jedného zo základných kódexov civilného práva procesného), ako aj množstvo a rozsah vznesených pripomienok sa navrhuje, aby predkladateľ po vyhodnotení a zapracovaní	O	N	Všetky zásadné pripomienky predkladateľ prerokoval v zmysle Legislatívnych pravidiel vlády SR s dotknutými subjektami na

	pripomienok predložil návrh zákona v novom znení opätovne na pripomienkové konanie v súlade s čl. 14 ods. 8 Legislatívnych pravidiel vlády SR.			rozporových konaniach. Následne bol materiál v zmysle záverov z rozporových konaní upravený. Vecné jadro problematiky, ktorú má ambíciu predkladateľ v návrhu zákona riešiť, zostalo v návrhu zákona po MPK zachované, pričom tematicky nebol návrh zákona po MPK zásadne rozširovaný o iné právne oblasti.
Verejnosť	Článok I., bod 14., § 376 CMP Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu (=vypustiť slovíčko "vždy") upraviť §376 CMP nasledovne: V § 376 ods. 3 sa na konci pripájajú slová „pri vydaní neodkladného rozhodnutia“. §376 ods. 3 znie: (3) Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy pri vydaní neodkladného rozhodnutia. Odôvodnenie: Z aplikačnej praxe a množstva skúseností vymazávaných rodičov je známe, že súdy nekontrolujú ale naopak tolerujú nedodržiavanie neodkladných opatrení povinným rodičom, zdráhajú sa nariadiť výkon rozhodnutia NO. Navrhovaná úprava má za cieľ zásadne zautomatizovať proces medzi nariadením NO a výkonom rozhodnutia, zlepšiť dodržiavanie súdnych rozhodnutí a tým vymožiťnosť práva, a taktiež skrátiť dobu spolúsúvisiacich súdnych konaní ako aj uľahčiť a odbremeniť rodičov od vypracovávaní návrhov na výkon rozhodnutia.	O	N	Pokiaľ ide o výkon neodkladných opatrení, predkladateľ doplnil do § 376 ods. 2 nové písmeno d), kedy nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Navrhovaná zmena v bode 14 § 376 ods. 3 má práve zamedziť výkladovým nejasnostiam a z toho prameniaticim nejednotným postupom v aplikačnej praxe, ktoré boli avizované zo súdnej praxe. Cieľom je teda zabezpečiť pružnosť a plynulosť výkonu neodkladných opatrení.
Verejnosť	Článok I., bod 14., §376 CMP (nad rámec predloženého návrhu) Zásadne žiadam nad rámec predkladaného návrhu (=vypustiť slovíčko "vždy") upraviť §376 CMP nasledovne: V § 376 ods. 3 sa vypúšťajú slová „aj bez návrhu“. §376 ods. 3 znie: (3) Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy pri vydaní neodkladného rozhodnutia. Odôvodnenie: Z aplikačnej praxe a množstva skúseností vymazávaných rodičov je známe, že súdy nekontrolujú ale naopak tolerujú nedodržiavanie neodkladných opatrení povinným rodičom, zdráhajú sa nariadiť výkon rozhodnutia NO. Navrhovaná úprava má za cieľ zásadne zautomatizovať proces medzi nariadením NO a výkonom rozhodnutia, zlepšiť dodržiavanie súdnych rozhodnutí a tým vymožiťnosť práva, a taktiež skrátiť dobu spolúsúvisiacich súdnych konaní ako aj uľahčiť a odbremeniť rodičov od vypracovávaní návrhov na výkon rozhodnutia.	O	N	Pokiaľ ide o výkon neodkladných opatrení, predkladateľ doplnil do § 376 ods. 2 nové písmeno d), kedy nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Navrhovaná zmena v bode 14 § 376 ods. 3 má práve zamedziť výkladovým nejasnostiam a z toho prameniaticim nejednotným postupom v aplikačnej praxe, ktoré boli avizované zo súdnej praxe. Cieľom je teda zabezpečiť pružnosť a plynulosť výkonu neodkladných opatrení.
Verejnosť	Článok I., nový bod 23. (nad rámec návrhu novely a Dôvodovej správy k návrhu) Zásadne, rovnako ako MPSVaR v zásadnej pripomienke z 29.3.2022, žiadam nad rámec predkladaného návrhu doplniť § 38 Civilného mimosporového poriadku o patričné ustanovenie v tom zmysle, že súd nemôže požiadať o zisťovanie názoru maloletého toho, kto vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka. Z aplikačnej praxe, z vlastného prípadu, z prípadov tzv. „vymazaných rodičov“ a vyrábania detských polosirôt za asistencie kolíznych opatrovníčok UPSVaR/SPODaSK kryjúcich a ignorujúcich vážne ohrozenie rodinného života, duševného zdravia, priaznivého psychického, fyzického, emocionálneho či sociálneho vývinu dieťaťa psychickým domácim násilím na dieťať, dlhodobé bránenie v styku dieťaťu s druhým rodičom brániacim rodičom (v pomere cca.8:1 zväčša matiek), je známe, že psychicky týrané a „vymazané“ deti sú systematicky a úmyselne týrané, nútené a manipulované k odmietaniu až odvrhovaniu druhého rodiča, - ktoré je absolútne pre dieťa neprirodzené a v absolútnom rozpore s právami aj najlepšimi (aj základnými) záujmami dieťaťa na OBOCH rodičov, ako aj s právami rodiča, - s cieľom vydávania v skutočnosti vynúteného, zmanipulovaného a NESLOBODNÉHO „názoru dieťaťa“ za údajne najlepší záujem dieťaťa. Kolízne opatrovníčky, ktoré v takýchto prípadoch vypočúvajú dieťa bez prítomnosti druhého rodiča či akejkolvek inej, nestrannej a kolízne opatrovnícky kontrolujúcej osoby a zároveň bránia vypočutiu dieťaťa inými osobami, ako viem z vlastných dôkazov, falšujú súdne dôkazy, nepíšu to, čo povie dieťa, ale to, čo pasuje brániacej matke resp. kolíznym opatrovníčkam. Zo zákonov aj z aplikačnej praxe vyplýva, že je absolútne nevyhnutné a zásadného významu, zamedziť, aby bol poverovaný kolízny opatrovník na zisťovanie názoru dieťaťa, pretože si tento „neslobodný názor dieťaťa“ môže	O	N	MS SR plánuje riešiť túto problematiku komplexne v rámci pripravovanej rekodifikácie OZ. Ide podnet nad rámec navrhovaných zmien, takáto vecná zmena by mala byť vo všeobecnosti predmetom MPK:

	kolízny opatrovník pozmeňovať či falšovať vo svoj prospech, aby nevyšli najavo neplnenie si základných povinností, ochrany a pomoci kolízneho opatrovníka voči mal.dieťaťu.			
--	---	--	--	--